

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

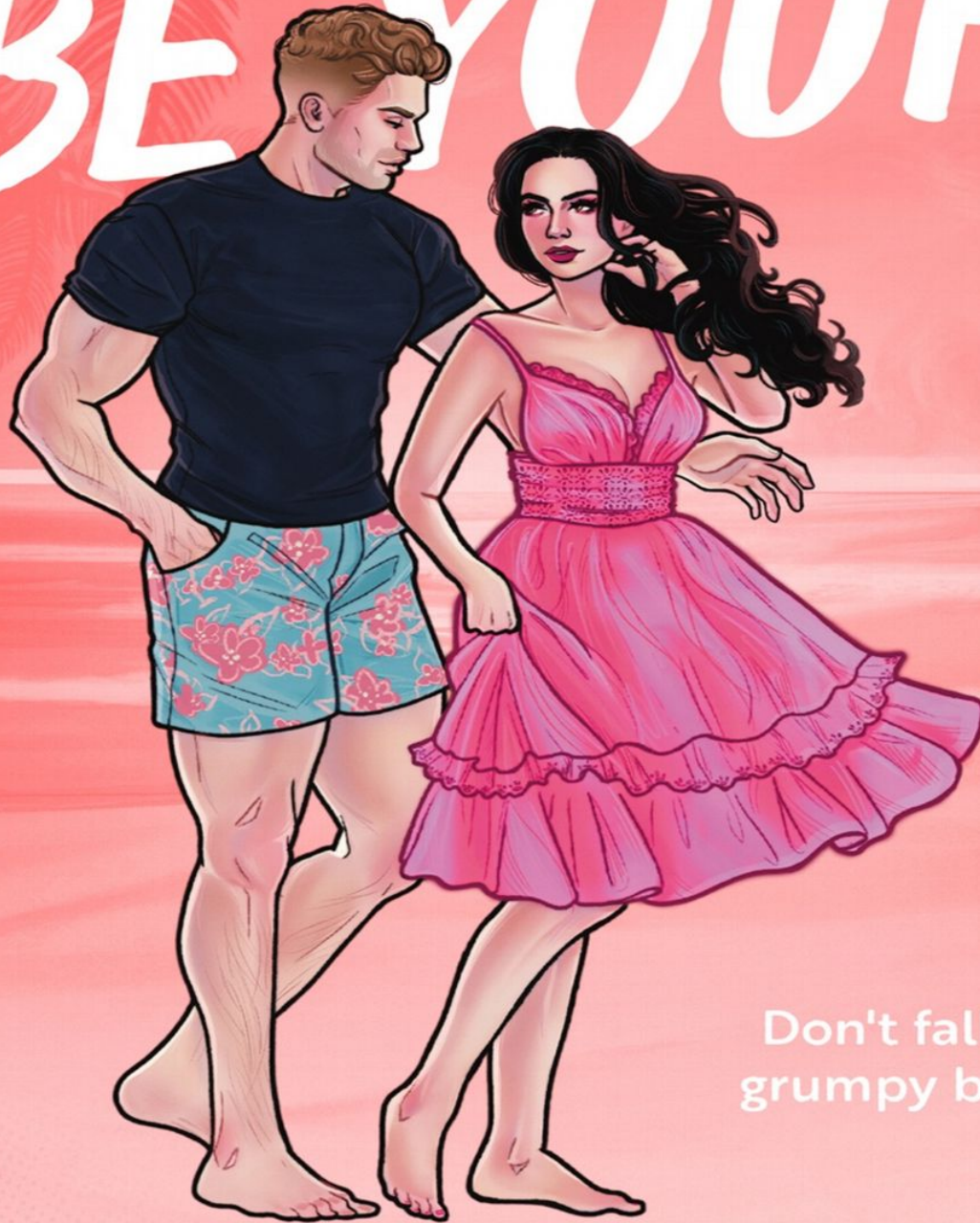
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

I COULD BE YOURS

Don't fall for the
grumpy best man.

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
HELENA HUNTING

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

İÇİNDEKİLER

[Senin Olabilirim](#)
[Karakterler Teşekkür](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41 Sonsöz](#)

[Sırada Ne Okumak Var](#)

[Yazar Hakkında Hunting Helena](#)

[Helena ile bağlantı kurun](#)

[Helena Hunting Yazarının Diğer Kitapları](#)

SENİN OLABILIRIM.

Sağdıçım altı yıl önce beni öptükten sonra beni terk etti ve şimdi onunla birlikte her düğün etkinliğini planlamak zorundayım.

Nate Stiles ciddiyetin tanımıdır. Çatık kaş?

Evet.

Yağmur bulutu kişiliği? **İki kere kontrol.**

Şu anda öpüşmemizin hayatımın en güzel öpüşmesi olduğu gerçeğini düşünmemeliyim. Milenyumun bekarlığa veda partisini planlıyor olmalıydım.

Mutlu çiftle birlikte salsa derslerine girdikten sonra Nate'in ne zaman bu kadar iyi bir dansçı olduğunu merak etmemeliyim. Zihinsel olarak gelin kontrol listelerimdeki kutuları işaretliyor olmalıydım.

Nate Stiles'tan nefret etmeseydim nasıl olurdu diye düşünmemeliydim. Aşka inanmayan bir adama karşı güçlü durmalıyım.

Benim adım Essie Lovelock. Aşk takıntılı bir peri masalı fanatığıyım ve en iyi arkadaşımın sahip olabileceği en iyi nedime olmaya kararlıyım.

Ve kesinlikle sağdıca aşık olmayacağım.

KARAKTER KADROSU

Essie Lovelock:

- Baş nedime
- Rix'in en iyi arkadaşı
- Toronto'da yaşıyor

Kardeş: Cammie (Tilton U'da Tally ile arkadaş) Ebeveynler:
Athena ve Demetrius

Nathan/Nate Stiles

- Sağdıç
 - Damadın erkek kardeşi
 - Flip Madden Kardeşlerin
- Oda Arkadaşı: Tristan ve
Brody

Ebeveynler: Gideon Stiles, annesiyle arası açık

ÇOCUKLAR

Tristan Stiles

- Ağabey, damat aday1
- Terör oyuncusu
- Rix'in nişanlıs1
- Nate'in en iyi arkadaşı

Brody Stiles

- Küçük kardeş
- Tilton Üniversitesi'ne katılıyor
- Toronto Hokey Akademisi'nde yaz programına katılmak
- En iyi arkadaşı Chase Lovett, Essie'nin küçük kız kardeşinin erkek arkadaşı

Flip Madden

- Nate'in oda arkadaşı
- Rix'in kardeşi, müstakbel gelin
- Damat adayı Tristan'ın en iyi arkadaşı ve takım arkadaşı

Roman Forrest-Hammer (daha önce Hammerstein)

- Eski Terör Kalecisi, Hokey Akademisi için çalışıyor
- Aurora/Peggy/Hammer'ın babası
- Hollis'in en iyi arkadaşı
- Lexi ile evli

Dallas Bright

- Tristan'ın Terör takım arkadaşı
- Ash'in en iyi arkadaşı
- Hemi ile nişanlandı

Ashish Palaniappa

- Tristan'ın Terör Takım Arkadaşı
- Shilpa ile evli (takım avukatı)
- Dallas'ın en iyi arkadaşı

Hollis Hendrix

- Roman'ın en iyi arkadaşı
- Peggy "Aurora" Hammer'ın erkek arkadaşı

Connor Grace

- Tristan'ın arkadaşı ve takım arkadaşı
- Daha önce Dallas, Tristan ve Flip ile Hokey Akademisine katıldı

BAŞ BELASI BEBEK TUGAYI: ESSIE'NİN KIZ TAKIMI

Beatrix Madden

- Essie'nin kankası ve müstakbel gelin
- Tristan Stiles ile nişanlandı.
- Flip Madden'ın kız kardeşi. Lakapları: Rix, Beat, Bea

Mildred Reformer

- Komşudan Komşuya
 - Flip'in platonik arkadaşı
- Takma adı: Dred

Wilhelmina Reddi-Grinst

- Terör için PR
 - Shilpa'nın en iyi arkadaşı
 - Dallas Bright ile nişanlı.
- Lakapları: Hemi, Willy/Wills

Shilpa Palaniappa

- Hemi'nin en iyi arkadaşı
 - Ashish Palainappa ile evli
- Takma adı: Shilps

Peggy Aurora "Hammer" Hammerstein

- Eski Terör kalecisi Roman Forrest-Hammer'ın kızı
 - Hollis Hendrix'in kız arkadaşı
- Lakaplar: Peggy, Aurora, Hammer, Princess

Tallulah Vander Zee

- Terör Koçunun Kızı
 - Tilton U'da üniversitenin ilk yılı
- Takma adlar: Tally/Talls

Alexandria Forrester

- Terör yardımcı koçu
 - Evli için Roman Forrest-Hammer, eski Terör kalecisi
 - İki küçük kız kardeşi Ophelia/Fee (17) ve Calliope/Callie'nin (8) vasisi
- Lakapları: Lexi, melek

Copyright © 2024 Helena Hunting
Tüm hakları saklıdır
Yayınlayan: Helena Hunting Kapak
Tasarımı: [Hang Le](#)
Kapak illüstrasyonu: [@rosiesfables](#) Gelişim
Düzenlemesi: Becca Mysoor [Fairy Plotmother](#)
[Jessica Royer Ocken](#) tarafından
düzenlendi ve
[Erica Erica Edits](#) Russikoff of
Proofing by [Julia Griffis](#)
[Drafthouse Editörlük Hizmetleri](#)'nden Amanda
All Encompassing Books'tan Sarah

Senin Olabilirim bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın çarpık hayal gücünün ürünüdür ve hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu yayının hiçbir bölümü, 1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası kapsamında izin verilenler dışında, yazarın izni olmaksızın çoğaltılamaz, dağıtılamaz, herhangi bir yolla iletilemez veya bir veritabanında ya da erişim sisteminde saklanamaz.
yazarın önceden yazılı izni.

TEŞEKKÜRLER

Eşim ve çocuğum, size tapıyorum. Bana her gün ilham veriyorsunuz ve sevginiz için çok minnettarım.

Deb, nasıl bu kadar uzun zamandır bu işi yapıyoruz? Her zaman yanımda olduğun için teşekkür ederim.

Becca, bu yolculuğu bu kadar keyifli hale getirdiğin için teşekkür ederim.

Kimberly, Dreamscape'de ses için harika bir ev bulduğun için teşekkür ederim.

Sarah, organizasyon becerilerin efsanevi ve sana minnettarım.

Victoria, yaratıcı enerjini benimle paylaştığın ve her zaman hatırlatıcı mesajlar gönderdiğin için teşekkür ederim.

Alpha-Betas senin geri bildirim o Yani büyük ölçüde Takdir edildin, takımımnda olduğun için teşekkür ederim.

BBB, yaratıcılığınızı benimle paylaştığınız için teşekkür ederim!

Catherine, Natasha ve Tricia, nezaketiniz ve harika enerjiniz çok büyük bir ilham kaynağı, arkadaşlığınız için teşekkür ederim.

Jessica, Erica, Amanda, Julia ve Sarah, bu projede benimle birlikte çalıştığınız için çok teşekkür ederim. Bunu siz olmadan yapamazdım.

Kate ve Rae, grafik guruları olduğunuz için teşekkür ederim. İnanılmaz yeteneğiniz beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor.

Beavers, bana inebileceğim güvenli bir yer sağladığınız ve her zaman bir sonraki adım için heyecan duyduğunuz için teşekkür ederim.

Kat & Krystin, dostluğunuz benim için dünyalara bedel. Hayatı yaşamak için beni klavyeden uzaklaştırdığınız için teşekkür ederim.

Okurlar, bloggerlar, bookstagrammerlar ve booktokerlar, romantizm ve mutluluk sevginizi paylaştığınız için teşekkür ederiz

Sonsuza dek.

*Tüm masal aşıkları, aşk sevdalıları, umutsuz romantikler ve
hafife alınanlar için.*

BÖLÜM 1

ESSIE

Birkaç fotoğraf çekiyorum ama ayna bu çılgınca gösterişli elbiseyi oluşturan kilometrelerce uzunluktaki kabarık saten, tül ve dantelleri tam olarak yakalamama izin vermiyor. En iyi arkadaşım, müstakbel gelin Rix her an burada olabilir ve ben de ona gülümsemesi için bir sebep vermek istiyorum. Son zamanlarda düğünün her detayı üzerinde stres yapıyor. Bu akşam, yaklaşan gelin partisi ve geyik ve dişi geyikle ilgili tüm kutuları işaretlemek için akşam yemeği yiyeceğiz. Rix her şeyin yolunda gitmesi konusunda kararlı, bu yüzden ben de ondan önce gelip elbiseleri kontrol ediyorum. Baş nedime rolümü ciddiye alıyorum -çoğu zaman öyle zaten- ama bu elbiseyi gördüğümde denemeden edemedim

Açık.

Kapının zili onun gelişini haber veriyor. "Trixie Rixie, sana gösterecek harika bir şeyim var!" Raftan bir takım elbise ceketini alırken şarkı söylüyorum. Ben ve eğreti damadım, lisede en sevdiğimiz slow-dance şarkısının sözlerini söyleyerek seyir alanına doğru dönüyoruz.

Ama en iyi arkadaşım mağazanın ortasında durmuyor. Onun müstakbel kayınbiraderi Nate Stiles. Çılgınca rahatsız görünüyor. Ve inanılmaz muhteşem. Ayrıca dehşete düşmüş ve etkilenmemiş. Bir insanın aynı anda bu kadar çok duyguyu nasıl taşıyabildiği tam bir mucize.

Nefis siyah kaşları birbirine yaklaşıyor, çikolata gözleri daralıyor, dolgun dudakları aşağı çekiyor. "Ne içinde gerçek

sikeyim mi?"

"Burada ne yapıyorsun?" Geri dönmeye çalışıyorum, ama bu elbise var daha fazla yardı . malzeme daha Çılgın Fabricland. I adım üzerinde ve Tren ve devirmek geriye doğru, bir oof ile yere iniyor.

Derme çatma takım elbiseli damatlığım uçuyor. Çember etek yukarı doğru dönüyor ve yüzüme çarpmasını önlemek için tam zamanında kolumu kaldırıyorum.

Kendimi düzeltmek için çabalarken ters dönmüş bir böcek gibi hissediyorum.

Gelinlikle ilgili tüm sorunlarımızda bize yardımcı olan satış görevlisi Uma koşarak yanıma geliyor. "Aman Tanrım! Sen iyi misin?"

Nate'in aptalca güzel, hoşnutsuz yüzü tepemde beliriyor ve bir el uzatıyor. "Bu yüklü bir soru."

Yardım teklifini görmezden geliyorum ve tekrar kendimi düzeltmeye çalışıyorum ama lanet olası çember bir tehdit oluşturuyor. Nate'in yüzü kırmızının belirgin bir tonuna büründü. İç çamaşırlarımın görüldüğünden yüzde on bin eminim ve tanga olduğu için muhtemelen kığımın yüzde doksanı görünüyor. Utancım ikiye katlandı.

Nate gözden kayboluyor ve iki güçlü el kollarımın altından kayıyor. Bir an sonra ayağa kalktım. Tenimde sıçrayan tüylerimle savaşıyorum. Çember etek bir şekilde tekrar yukarı dönüyor ama bu sefer yüzüme çarpmasını engelleyecek kadar hızlı değilim. Başımı geriye atıyorum ve çenesine çarpıyorum.

Nate homurdanıyor ve beni bırakıyor. Yerime oturmadan önce tehlikeli bir şekilde sallanıyorum, neyse ki hâlâ ayaktayım.

"İyi misin?" Uma tekrar soruyor.

"İyiyim. Çok iyiyim. Çok teşekkür ederim. Çok özür dilerim." Rix bana güvenirken bugün utançtan ölemem.

Dönüyorum ve aşırı kabarık etek kloşlaşarak uygun yere geri dönüyor. Eminim çok havalı görünüyordur. Ama bunu doğrulayamıyorum çünkü Nate bana dik dik bakıyor, kalın ve belirgin kollarını aynı derecede kalın ve belirgin göğsünün üzerinde kavuşturmuş. Stiles'lar mükemmel genlere sahip. Üç kardeş de

gölünç derecede iyi görünüyorlar. Ama Nate'in uzun boylu, esmer, sarışın ve huysuz bir hali var ve ben de hayranıyım.

Geçmişimize bakılırsa hayran olmamalıyım ama yanlış erkeklerden etkilenmeye meyilliyim; önümde duran ve hoşnutsuz görünen adam da buna dahil.

Yüzüm alev alev yanıyor, ona uzak durmaya çalışıyorum ama geniş etek bunu imkânsız kılıyor.

"Bu Rix'in elbisesi mi?" Bakışları üzerimde geziniyor, yüz ifadesi yargılama, şüphecilik ve tanımlayamayacak kadar utanç ve kırgınlıkla meşgul olduğum diğer birkaç duyguyu yansıtıyor.

"Tabii ki hayır! Ben sadece..." *Tanrım, ne yapıyordum ben?* Her neyse, Rix bir plajda evleniyor. Bu numaranın içinde terden ölür. Ayrıca, basitlikle ilgili. "Sen neden buradasın ki?"

"Rix'in acil bir işi çıktı, o yüzden seni almaya geldim."

Ne kadar mutsuz görüldüğüne bakılırsa ondan yollardaki leşleri temizlemesini de isteyebilirlerdi.

"Her şey yolunda mı? Neden beni aramadı?"

"Muhtemelen zaten burada işleri idare ettiğin ve ben de müsait olduğum içindir." Kol saatine bakıyor. "Üstünü değiştirmen gerek. Yirmi dakikalık yolumuz var ve zaten kısa kesiyoruz."

"Emredersiniz efendim!" Onu selamlayıp topuklarımı birbirine vurduktan sonra soyunma odasına geçiyorum ve çember eteği yine kimseye göstermeden kapıdan geçirmeye çalışıyorum.

İçeri girdiğimde fermuarın sıkıştığını fark ettim. Bu da yardıma ihtiyacım olduğu anlamına geliyor.

Kafamı dışarı uzattım. Nate'in sırtı bana dönük, elinde telefon, parmaklarıyla yazarken ön kollarını esnetiyor. Muhtemelen ağabeyi ve Rix'in nişanlısı Tristan'a benim sayemde geç kalacağımızı söylüyor. Uma'yı arıyorum ama başka bir müşteriye yardım ediyor.

Nate sanki varlığını hissetmiş gibi dönüyor, kızgınlığı çok açık. "Neden hâlâ bunu giyiyorsun? Peri annenin gelmesini ve böylece balo ve zincir geçidinde sıranın sana gelmesini mi umuyorsun?"

Nate'in evliliğe karşı olduğu bir sır değil. Hatta ilişki karşıtı. Rix'e göre, kız arkadaşı Lisa bir buçuk yıl önce ondan ayrıldığından beri bir randevuya bile çıkmamış. Aldattıktan sonra. Aşk hakkındaki çok farklı görüşlerime yapılan iğnelemeyi görmezden geliyorum. "Fermuar sıkışmış."

"O zaman çöz."

"Sanki hiç denemedim." Gözlerimi deviriyorum. "Birçok yeteneğim var ama kafamı döndürmek ve kollarımı yerinden çıkarmak bunların arasında değil."

Onaylamayan bakışı derinleşiyor.

"Neden hep böyle huysuz bir ihtiyarsın?"

"Neden her zaman bir peri masalı prensesi olmaya çalışıyorsun?" "Neden fırtına bulutu gibisin?"

Uma'dan yardım isteyebilmek için yanından geçmeye çalışıyorum ama o önüme geçip kollarını kavuşturuyor. "Çünkü törenine yağmur yağdırmaktan zevk alıyorum, belli ki."

"Belli ki." Keşke kollarının ne kadar güzel olduğunu takdir edemeseydim ve etmeseydim.

Kollarını açıyor ve soyunma odasını işaret ediyor.

"Girin." "Yardıma ihtiyacım var!"

"Oh, biliyorum."

Orta parmağımı kaldırıp ona bir öpücük gönderiyorum. Gözleri ağzıma düşüyor ve kararıyor.

Umarım dudaklarımın nasıl hissettirdiğini hatırlıyordur. Altı yıl oldu. O aptal öpücük hakkında hiçbir şey hissetmemeliyim. Ama şimdi bile, onun asık suratlı, kara bulutlu tavrıyla karşılaştığımda -ki bu Nate'in bana *her zaman* bahsedilen versiyonu- tüm vücudum o öpücüğü teknik renk detaylarıyla hatırlıyor. Her mükemmel, ayak parmaklarımı kıvrandıran anını. Hayatımın en güzel öpücüğüydü. Hâlâ da öyle. Bu da sonsuz derecede sinir bozucu.

Ele avuca sığmaz, zeki, dokunulmaz Nathan Stiles *benimle* ilgileniyordu. Gururum okşanmıştı, çok etkilenmişim - ki bu benim için alışılmadık bir şey değildi. Ama Nate her şeyi mahvetti. Ne yazık ki bu benim için de benzersiz bir deneyim değildi, özellikle de seri flört ettiğim lise günlerimde. Ama onun da yasak meyveyi tatmak isteyen ateşli erkeklerin arasına katılması berbattı.

Sonrasını hiç konuşmadık. Hayatımın en güzel öpücüğünün onun için tamamen unutulabilir olduğunu, radarında olmadığım için hiç mesaj atmadığını varsaydım. Nate bana karşı bir gıda zehirlenmesi vakası kadar düşkün olduğunu açıkça belirtti.

Çok da önemli değil. Zaten onunla ilgilenmiyorum. Seksi, çılgınca zeki ve hoş bir şekilde düşünceli olabilir, ama o bir pislik. Ayrıca, o yasak bölge. O benim en iyi arkadaşımın nişanlısının kardeşi. Baş nedimemin sağdıcı. Ayrıca ve en önemlisi, öngörülebilir gelecek için erkeklerden uzak durmaya yemin ettim. Özellikle de benim için kötü olan erkeklerden. Kalbim bunu hiç hak etmeyen erkekler tarafından çok kez kırıldı.

Soyunma odasına gidiyorum çünkü Nate'le bakışmamız beni terletiyor.

Kapıdan geçebilmek için kasnağı yukarı çekiyorum. Tekrar. Kapıyı kapatmak için dönüyorum ama Nate peşimde. "Ne yapıyorsun?"

"Akşam yemeğine yarım saat geç kalmamak için sana yardım ediyorum. Tabii böyle giyinmek istemiyorsan." Bu mantıkla tartışmak zor.

Kapıyı çekip kapatıyor ve geri dönme hareketi yapıyor. Sözsüzce söylediğini yapıyorum, çünkü onunla yüz yüze gelmek onun sinirli, güzel yüzüne bakmaya devam etmem gerektiği anlamına geliyor. Geri dönmek de daha iyi değil. Önümde üç taraflı bir ayna var.

giydiğim elbise. Bu aynı zamanda Nate'in üç versiyonuna baktığım anlamına geliyor.

Üzerinde siyah bir elbise pantolonu, siyah bir düğme, mavi bir kravat ve cesur bir hareketle ona uygun ayakkabılar var. Benden en az bir kafa daha uzun. Ve geniş. Olması gerekenden çok daha fazla yer kaplıyor. Daha da kötüsü, olağanüstü kokuyor.

Fermuarı ortaya çıkarmak için saçımı omzumun üzerinden çekiyorum ve bunu kolaylaştırmak için başımı öne eğiyorum. Fermuarımı ne kadar çabuk açarsa, bu alanda o kadar çabuk yalnız kalacağım ve tekrar nefes almak o kadar kolay olacak.

Sıcak parmakları omuzlarımla arasında gezinirken dişlerimi sıkıyor ve kendimi çelikleştiriyorum.

"Dantel fermuara takılmış," diye açıklıyor. "Sakın yırtma. Bu elbisenin parasını ödeyecek gücüm yok."

"Neden en başta deniyordun ki?" Çekiştiriyor ama fermuar yerinden oynamıyor.

"Rix'i güldürmek istedim," diye homurdanıyorum.

"Bu elbisenin içindeki sen bir korku gösterisi, komedi filmi değil." Parmakları elbisenin arkasına kayıyor, parmak eklemleri omurgama baskı yapıyor.

"Teşekkürler," diye alaycı bir şekilde cevap veriyorum.

"Bu çok fazla. İnsanı bunaltıyor." Danteli dişlerinden kurtarmaya devam ediyor.

Bu kez fermuar iniyor ama hazırlıklı değilim. Belki de son yorumunu düşünmekle çok meşguldüm? Korseyi tutmakta bir an geç kalıyorum. Gövdemden aşağı kayıyor, kalçalarımdaya duruyor.

Sütyen giymiyorum. Nate dondu kaldı. Onun gözleri düşerken benimkiler kalktı. Burun delikleri açıldı. Yumrukları sıkılıyor.

Sıcak bakışları tekrar benimkilere dönüyor. "Ben arabada olacağım."

Arkasını dönüyor ve beni delinmiş meme uçları ve bir sürü utançla soyunma odasında bırakıyor.

İçimi çektim. "Akşam yemeği eğlenceli olmalı."

BÖLÜM 2

NATE

| Sürücü koltuğunda Essie'yi beklerken kasıklarına sinirli bir bakış attım. Önümüzdeki birkaç hafta uzun bir AF olacak.

Düğün öncesi tüm bu zamanı Essie'nin yakınında geçirmek yeterince kötü oldu. O sinir bozucu derecede güzel - ona her baktığımda avuç içlerimi nemlendiren ve kalp atışlarımı hızlandıran bir şekilde mantıksız bir şekilde çarpıcı. Ayrıca sonsuz bir iyimser. Romantizm ve aşık olma konusundaki hevesi zar zor tahammül edilebilir bir rahatsızlık. O, gökkuşağı yaratmak için yağmur bulutlarımın arasından görünen muhteşem bir güneş ışığı.

Ama asıl canımı sıkan ve zihinsel bant genişliğimin makul olmayan bir kısmını kaplayan şey, dudaklarının nasıl hissettirdiğini ve tadını tam olarak bilmem.

Altı yıl oldu. O öpücük güneşte çok uzun süre kalmış bir fotoğraf gibi olmalı. Solmuş. Zar zor bir anı.

Ama öyle değil.

O öpücük bir gün doğumu kadar canlı. Onun yumuşak ağzına her baktığımda, pamuk şekeri aromalı dudak parlaticısını ve bana bastırıldığı kıvrımlarını hatırlıyorum.

Ve şimdi. *Şimdi* silebilmeyi dilediğim anılarıma bir yenisi daha eklendi. Essie'nin piercingli meme uçları sonsuza dek beynime kazındı. Taşa kazındı. Kalıcı. İflah olmaz. Ve çok fantastik.

Pembe mücevherli kalp kalkanlarıyla çerçevelenmiş minik tomurcuklar. Gülünecek kadar mükemmel Essie. Ve belden aşağısının tepkisine bakılırsa, hoşuma gitti.

Telefonum bir aramayla çalışıyor. Dikkatimi dağıttığı için mutluyum - ta ki numarayı kaydedinceye kadar. Sonra kalp atışlarım hızlanıyor ve tamamen farklı nedenlerle ensemde terler boşalıyor. Aramayı sesli mesaja gönderiyorum. Ve bir aptal gibi, kaydedildikten sonra mesajı kontrol ediyorum.

"Merhaba, Nathan. Ben annen. Seni dördüncü kez arıyorum ama cevap vermiyorsun. Bana kızgın olduğunu anlıyorum ama benimle konuşmazsan işleri yoluna koyamayız. Lütfen beni ara."

Göğsümdeki gerginliği bastırmak için yutkunuyorum ve mesajı tekrar dinlememek için. Mesajı incelemek, yalvaran tonunu okumak, pes etmek ve onu geri aramak istemiyorum. On buçuk yıldan uzun bir süre önce ailemizi terk ettiği sabahtan beri onu görmedim. On yıldan uzun süredir sesini duymadım. Hiç sahip olmadığım şeyi, bizi terk ettiğinde benden, kardeşlerimden ve babamdan çaldığı şeyi özlemek istemiyorum.

Telefonum tekrar çalışıyor, bu sefer bir mesajla. Neyse ki, o benim ağabeyim.

TRISTAN

15'te restoranda olacağız. Ess'i al, tamam mı?

GPS'ime göre, hemen yola çıkarsak restorana varmamız on dokuz dakika sürecek.

NATE

Birkaç dakika geriden geliyoruz ama yakında görüşeceğiz.

TRISTAN

Güzel. Onu aldığınız için teşekkürler. Minnettarız.

Bir arama daha geliyor. Bu sefer arayan Essie'ydi. Midem hem rahatlatma hem de endişeyle zonkluyor.

"Lütfen bana hâlâ dükkânda olmadığını söyle," diye bağıriyorum.

Bir süre sessizlik oldu. "Nereye park ettiğini bilmiyorum."

Tabii ki bilmiyor. Çünkü ona söylemedim ve soyunma odasından yeterince hızlı çıkamadım. "Mağazadan sağa dön. Yarım blok aşağıdayım."

Başka bir şey s ö y l e m e d e n görüşmeyi sonlandırdı. Bir dakikadan az bir süre sonra Essie arabamın yanından geçti.

Korna çaldım, irkildi ve çantasını düşürdü. Boklar kaldırıma saçıldı. Koltuğumda kalıp onun halletmesine izin vermek için

bedenimle savaşıyorum. Ama şu ana kadar tek yaptığım ona karşı bir pislik olmaktı. Suçluluk duygusu i ç i n d e olmam onun suçu değil, ya da onca zaman paylaştığımız öpücüğü unutamamış

olmam da. yıllar önce, veyanasıl kayıtsız o görünüyor

içinde Benim varlığım. O eylemler gibi o asla

oldu, gibi o önemsizdi, ve Ben üzerinde

Burada takıntılıve Onun yanında normal bir insan olamadığım için kendimden nefret ediyorum. Motoru durdurdum

ve sürücü koltuğundan atladım. Essie yerdeki eşyaları

toplamak için çabalarken ben de

kaputun etrafında.

Dudak kremlerinden birini kanalizasyon ızgarasına yuvarlanmadan önce yakaladım. Ben yardım etmek için önünde korumacı bir şekilde çömelirken o telaşla eşyalarını çantasına geri tıktırıyor.

"Özür dilerim, özür dilerim," diyor. "Zaten geç kaldığımızı biliyorum."

Dudak kremlerinden birini cebime atma dürtüsüne zorlukla direniyorum. Onun yerine, bir avuç dolusu kalem alıp -çok sayıda kalemi var- uzatıyorum. Telefonla konuşan bir adam bir tüp dudak parlaticısını kaldırımından aşağı tekmeliyor. Bir kadının ayağından sekip trafiğe karışıyor ve hemen ardından bir taksi tarafından eziliyor.

Aynı anda ayağa kalkıyoruz ve ben arabama doğru ilerleyip ona yolcu kapısını açıyorum.

"Teşekkürler." İçeri girdi, yüzü kıpkırmızı, gözleri benden başka her yerde.

Başlığı çevirip kendimi çelikleştirdim. Lisedeyken sadece ona atfettiğim bir tür parfüm ya da losyon kullanırdı. Tatlı ve hafif meyveli bir şey. O zamandan beri

değişti ve o öpücüğün anısını tetiklemekte asla başarısız olmadı.

O anıya pek çok duygu karışmış durumda. Başa çıkmaktan hoşlanmadığım duygular. Olayları ele alış biçimimden duyduğum utanç beni hala rahatsız ediyor ve utandırıyor. Ama çocuktuk, liseden yeni çıkmıştık. Ve ben her türlü berbat durumdaydım. Hâlâ da öyleyim. Muhtemelen o zaman olduğumdan daha fazla. Kesinlikle daha berbat. Baktan da olsa yaptığım şeyle ikimizi de bir dünya kalp ağrısından kurtardım.

Direksiyonun arkasındaki yerimi aldım ve kapıyı kapatırken dişlerimi sıktım, bizi birlikte kapalı alana hapsedtim.

"Meme uçlarım için özür dilerim," diye geveledi.

İçime sıcaklık hücum ederken ve kaybolan ereksiyon geri dönerken emniyet kemerimi sertçe bağlıyorum. "Bir daha asla onlardan bahsetme."

"Bir daha asla," diye fısıldıyor.

Neden bir pislik gibi davranmayı bırakamıyorum? Daha iyisini yapmalıyım. *Daha nazik* olmalıyım. Kardeşimin düğünüyle ilgili her şeyin tetikleyici olması onun suçu değil. Lisa'yla ayrılığı atlatmış olmalıyım. Duygusal olarak daha uygun biri için beni terk edeli bir yıldan fazla oldu - gerçekten ayrılmadan *önce*. Belli ki birbirimiz için doğru kişi değildik, yine de ayrılıkla bağlantılı pek çok rahatsız edici duygum var. Ama birini mutlu edememem, tüm ilişkilerin benimkiyle aynı kadere mahkum olduğu anlamına gelmiyor. Tüm bunlar bir yana, Essie'nin aşk konusundaki olumlu Petunya tavrı beni sonsuza kadar rahatsız ediyor. Belki de kıskanıyorum. Belki de sadece bıkkın bir pisliğim. Kim bilir?

"Günün nasıl geçiyor?" Essie soruyor.

"Daha iyilerini yaşadım." Zevkli olma konusunda hâlâ sıfır puan.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin? Duygularını içinde tutmak iyi bir şey değil Nathan," diyor tatlı tatlı.

Tam adımı söylemesinden *nefret* ediyorum, çünkü tam adımı söylemesine *bayılıyor*um. "Ağzımdan çıkacak her şey muhtemelen senin değerli duygularını incitecek, bu yüzden bu düşünceleri kafamda tutmam daha iyi." En azından dürüst davranıyorum. Kendimi kötü hissetmek için daha fazla şeye ihtiyacım yok.

"Benim duygularım değerli değil." Ona yan gözle bakıyorum.

"Cidden, ne söylemen gerekiyorsa söyle Nate. Eminim içini kemiren her ne ise onu söylemek istersin."

"Sen. İçimi kemiren sensin," diye geveliyorum, aptal dilimi ısırarak için gereken kendine hakimiyeti bulamadan önce. "Sen ve senin her şeye güneşli ve güllü bakış açın. Aşk berbat bir şey. Tek yaptığı seni savunmasız kılmak, sonra da insanlar terk ediyor." Tek kelime etmeden. Bir açıklama yapmadan. Ya da daha iyi birini bulurlar.

Essie koltuğunda kayıyor. Neredeyse beni azarlamasını, geçmişten bugüne taşıdığım pisliklerle başa çıkmaya zorlamasını bekliyorum. Ama yapmıyor. Muhtemelen *bizi*, benim ikiyüzlü olduğumu düşünmediği için. En iyi arkadaşını ve kardeşimi düşünüyor. "Tristan ve Rix'in sonunun geleceğini düşünmüyor musun?"

Direksiyon ellerimin altında inliyor. Sakinleşmem gerekiyor. Lanet olası suçluluk duygumla birlikte tansiyonum da yükseliyor. "Bunu seninle tartışmayacağım."

Konunun peşini bırakmıyor. "Tristan çok büyüdü. Rix'in bastığı yere tapıyor. Rix de onu çok seviyor."

Ama yine de onu terk edebilir. Bu düşünceyi kendime saklıyorum. Rix'e tapıyorum. O her zaman bir şekilde hayatımızın bir parçası oldu. Çocukken, o ve ben aynı yaşta olduğumuz için sık sık bir araya gelirdik. Onu kız kardeşim gibi görürdüm. Ve yakında hayatımda sahip olacağı unvan ve rol de bu olacak. Bunu istiyorum. Ama sahip olup da kaybetmekten korkuyorum.

Kardeşim benim en iyi arkadaşım. Ama huysuzun teki. Essie haklı olsa da, Rix'le ilişkiye girdiklerinden beri büyük adımlar atmış olsa da, ben hala gelecek için endişeleniyorum. Onun için. Ama benim için de. Ya her şey dağılırsa? İnsanlar ayrılır. *Kadınlar* gider. Annem gitti. Lisa gitti. Aşka inancım yok. Dayanabileceğine inancım yok, çünkü tecrübelerime göre dayanmıyor.

Ve bir de Essie var, tekrar tekrar aşık olan. Sayısız kez terk edilmiş olması önemli değil gibi görünüyor; o hala bir şekilde aşkın her şeyi fethedeceğine inanıyor. Onu kıskanmalı mıyım yoksa ona acımalı mıyım karar veremiyorum.

Restorana giden yolculuğun geri kalanı sessiz geıyor ve ben arabayı park eder etmez Essie kendini arabadan dışarı atıyor. Ben daha otoparkı geerken o çoktan kapıya varmıştı bile. Ben içeri girdiğimde, o ev sahibinin standında, megawatt gülümsemesini göstererek, adamın kekelemesine ve sözlerinin üzerinde tökezlemesine neden oluyor.

Gözlerini Essie'den ayırmadan, belli belirsiz bana doğru, "Hemen geliyorum," diye mırıldanıyor.

Essie omzunun üzerinden bakıyor. "Oh, o benimle birlikte."

Yüzünde bir hayal kırıklığı belirliyor, ama gülümsemeye devam ediyor. "Tabii ki. Beni takip edin."

Bizi Tristan, Rix ve oda arkadaşım, Rix'in ağabeyi ve Tristan'ın yakın arkadaşı ve takım arkadaşı olan Flip'in çoktan oturduğu masaya götürüyor.

Rix bana sarılmak için ayağa kalktı. "Ess'i aldığın için teşekkürler." "Sorun değil," diye yalan söylüyorum.

"Essie'yi ben de alabilirdim," diyor Flip.

"Benimle birlikte ieecek almaya gitmiştin. Zamanın olmazdı." Tristan kardeşçe sırtımı sıvazlamak için ayağa kalkıyor ve beni kendine çekerek, "Her şey yolunda mı?" diye fısıldıyor.

"Her şey yolunda. Sadece trafiğe takıldım." Essie'nin yanındaki boş olan tek koltuğa kayıyorum.

Servis görevlisi masada durup ieki siparişlerimizi alıyor.

"Her şeyi hallettin mi?" Essie Rix'e soruyor. "Nate acil bir durum olduğunu söyledi. Düğünle mi ilgiliydi? Biliyorsun, işleri her zaman bana bırakabilirsin. Yardım etmek için buradayım."

"İşle ilgiliydi," diye açıklıyor Rix. "Şimdi her şey yolunda."

Tristan kolunu onun koltuğunun arkasına doğru uzatıyor. "Eğer çok fazla geliyorsa, çalışma saatlerini her zaman azaltabilirsin Bea."

Tam adı Beatrix ve onu bu şekilde kısaltan tek kişi o.

Kadın ona gülümsüyor. "Biliyorum. Her şey kontrolüm altında."

Dudaklarını büzüyor. Tristan, Rix'in işini bırakmasını çok isterdi. O ve Flip, yerel takımımız Toronto Terror'da profesyonel hokey oyuncuları ve ikisinin de milyonlarca dolarlık sözleşmeleri var. Ancak Rix ve Flip geçim sıkıntısı çekilen bir evde büyümüşler. Rix finansal olarak kendi başının çaresine bakmaya alışkın ve özerklik istiyor, şu anda biraz zayıf olduğu anlamına gelse bile buna saygı duyabilirim.

Onun çenesinin kenarını öpüyor. "Ciddi yüzünü bir kenara bırak. Bu gece eğlenceli şeyler planlıyoruz."

Yüz ifadesi yumuşuyor. "Karım olman için sabırsızlanıyorum."

"Ben de sen kocam olana kadar bekleyemem."

"İkiniz çok tatlısınız!" Essie bir fotoğraf çekiyor. "Neredeyse benim kadar şirin, değil mi Ess?" Flip göz kırpmıyor.

Essie güler ve parmaklarını bir saç teli kadar birbirinden ayırır. "Senden bu kadar daha sevimliler."

Duygularımı belli etmemeye çalışıyorum ama aptalca bir nedenden ötürü Flip'in suratını yumruklamak istiyorum.

Servis görevlisi benim votka ve sodamla ve Essie'nin Aperol spritz'iyle geri dönüyor.

Rix, "Tüm favorilerimiz için sipariş verdik bile," diye bizi bilgilendiriyor.

Burası tapas tarzı bir restoran ve her şey paylaşmak için yapılıyor.

Essie'nin gözleri parlıyor. "Tempura karnabahar aldınız mı?"

"Elbette." Rix gülümsüyor.

"Çok heyecanlıyım." Essie elleriyle garip bir şey yapıyor ve koluma vuruyor. Parmakları bileğimi okşuyor. "Özür dilerim." Elini çekti. "Tamam, işe koyulalım mı?"

"Seninle her gün iş yapabilirim," diye takılıyor Flip.

"Aman Tanrım, en iyi arkadaşımın flört etmeyi bırak." Rix kulağına fiske vurur.

"Benimkiyle evleniyorsun," diye hatırlatıyor ona, sonra Essie'ye dönüyor.

"Üzgünüm Flip, ama sen listemin en altındasın." Essie ona utangaç bir gülümseme gönderir.

"Hadi ama Ess. Ben değiştim. Sen benim için doğru kişi olabilirsin."

Essie güler ve gözlerini devirir. "Sarışınları tercih ettiğini hepimiz biliyoruz." Çantasından bir cilt ve bir tablet çıkarıp yanındaki masanın üzerine koydu. Tableti yukarı kaldırıyor ve bir hesap tablosu açıyor.

"Bu da ne?" Flip onunla beş saniyeliğine flört etmeyi bıraktığı için hem minnettarım hem de umurumda olduğu için sinirliyim.

Flip'le geçen sonbahar onun evine taşındığımdan beri iyi arkadaş olduk ama ilişkiler konusunda benden daha iyi değil. Essie'ye asılmasını ve dudaklarının tadının ne kadar güzel olduğunu öğrenmesini istemiyorum.

"Her şeyi bu şekilde takip ediyorum," diye açıklıyor Essie. "Erişimin var. Herkesin var. İlgili ayrıntılarla güncellediğim zaman e-posta gönderiyorum."

"Oh." Telefonumu çıkarıp kişisel e-postamı açıyorum, itiraf etmeliyim ki, gerektiği kadar sık kontrol etmiyorum. Otuz yeni e-posta aldım, bunlardan dördü Essie'den elektronik tablo güncellemeleriyle ilgili. Birine tıklıyorum ve tablo açılıyor

telefonumda. Renklerle kodlanmış ve farklı sekmeler, bölümler ve hatta açılır menüler var.

"Önce gelin partisini konuşalım mı? Önümüzdeki hafta sonu ve karma olduğu için mi?" Essie neşeyle soruyor.

"Kulağa hoş geliyor," diye kabul ediyor Rix. Tristan onun şakağını öpüyor.

Karma gelin partisinin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, bu yüzden çenemi kapalı tutuyorum.

Essie, "Tüm ekip davete icabet etti ve neredeyse herkes yanında birini getiriyor," diye bildiriyor. "Kodiak ve Lavender üzüntülerini bildirdiler ama Lavender'ın sadece kızlara özel partimize ve onların da düğüne katılabileceklerini bildirmekten memnuniyet duyuyorum."

"Bu iyi haber," diyor Tristan. "Lavanta çok eğlenceli!" Rix'in yüzü gülüyor.

Kodiak Bowman, kardeşim ve Flip profesyonel olmadan önce birlikte Hokey Akademisi'ne gittiler. Kodiak şimdi New York'ta oynuyor ve bunca yıldır arkadaş kaldılar.

"Oh, ve teyzeleriniz ve amcalarınız da dahil olmak üzere her iki aileden de partiye katılabileceklerine dair onay aldım." Essie konuk listesi sekmesine geçti.

Birden alarma geçtim. Belki de nereden geldiği belli olmayan telefonlar o kadar da beklenmedik değildir. Ama Tristan şimdiye kadar bir şeyler söylemiş olmalıydı. "Ne demek ikimizin de ailesi?"

Tristan elini kaldırır. "Annem hariç, merak etme." Muhtemelen yüzüncü kez beni rahatlatmak zorunda kaldı. "O dramayı istemiyorum. Özellikle de babam sonunda biriyle çıkarken."

Babam biriyle görüşmeye başlayalı sadece birkaç ay oldu. Adı Sophia ve babamdan çok daha genç. Onunla bir kez tanıştım, kısaca. Tristan'ın yaşına babamınkinden daha yakın olsa da yeterince hoş görünüyor. İlkbaharda Toronto Terror bağış galasında tanışmışlar.

"Doğru. Tamam." Sıcaklık boynuma doğru ilerliyor ve kulaklarımı sarıyor. "Özür dilerim."

"Özür dileyecek bir şey yok." Rix'in sesi empatiyle yumuşuyor.

Annemin ailemizi terk etmesini atlatmış olmayı çok isterdim ama ne yazık ki atlatamadım. Bir gün yanımızdaydı, ertesi gün yoktu. Birkaç yıl boyunca doğum günlerinde aradı, ama sonunda bizi terk etti. Sonra geçen yıl küçük kardeşimiz Brody liseden mezun olduğunda, aniden tekrar dahil olmak istedi. Babam ve Tristan buna izin vermedi. Tanrıya şükür. Lisa'yla ayrılığımızın üstüne bir de onun hayatımıza geri dönmesini kaldıramazdım.

Essie'nin bir kez daha hakim olduğu konuşmaya tekrar kulak kabarttım. Keşke hesap tabloları hazırlama ve etkinlikleri organize etme konusunda bu kadar becerikli olmasını çekici bulmasaydım. Ama düzeni ve organizasyonu severim.

"Talep edildiği üzere, hediyeşiz bir duş olacak, ancak katılımcılar Çocuklar için Gıda programına veya Başarı için Malzemeler'e bağışta bulunabilirler. Elliden fazla dolu sırt çantası bağışlandığını ve şimdiden Çocuklar için Gıda için dört bin doların üzerinde bağış topladığınızı bildirmekten mutluluk duyuyorum." Essie tabletini Rix ve Tristan'a çeviriyor, toplam rakam altta vurgulanıyor.

"Bu inanılmaz bir şey. Bunu ayarladığınız için çok teşekkür ederim!" Rix Tristan'a gülümsüyor. "Harika değil mi?"

"Muhteşem." Onun şakağını öper. Tekrar.

Essie bu yorumu elinin tersiyle iter. "Sadece birkaç telefon görüşmesi ve bağlantılar içeren e-postalar. Önemli bir şey değildi."

Onun bu kolay savuşturmasına ve benim bu işte hiçbir payım olmadığı gerçeğine kaşlarımı çatıyorum. Listeyi aşağı kaydırıyorum ve hesap tablosunda gerçek formüller olduğunu fark ediyorum.

"Bunu küçümseme Ess. Gerçekten her şeyin ötesine geçtin," diye ekliyor Flip.

Yorum yapmaktan kaçınıyorum. Burada bekarlığa veda partisini ve tembelliği her şeyi planlıyordum, bu

görünüyor. Ve işte Küçük Günışığı ve Gökkuşakları güzel hesap tabloları yapıyor. Lanet bir hesap tablosu yapabilirim. Formüllerle birlikte. Bunu her zaman yaparım. Masadaki tek organizasyon sihirbazı o değil.

Servis görevlisi aperiatiflerle geldi. Essie'ye üç kez başka bir şey getirip getiremeyeceğini sorması gerekir; Essie her seferinde *hayır teşekkürü* ve gülümsemeyle cevap verir.

vuruyoruz duraklatıyoruz planlıyoruz ve geçiyoruz
tabakları
Etrafta.

Essie dudağına vurarak kendi tabağını ve masanın etrafına dağılmış olanları inceliyor.

"Neyin eksik? Neye ihtiyacın varsa verebilirim, Ess," diye teklif ediyor Flip.

"Ben böyle iyiyim." Gülümsemesini ısırarak geri çekiyor.
"Nate, karnabaharı uzatabilir misin?"

"Hadi ama Ess." Flip bana doğru bir el salladı. "Bu adam aşka bile inanmıyor! Ben buradayken neden ihtiyaçlarını karşılamak için ona bakasın ki?"

"Beni flörtünüzden uzak tutun. Senin grubunun bir parçası olmak istemiyorum," diye homurdanıyorum ve patates pufu gibi bir şeyi bıçaklıyorum.

"Sana karşı iyi değil miyim, tatlı ayıcık?" Flip bana göz kırpmıyor. Orta parmağımla şakağımı kaşıyorum.

"Tamam. İşimize dönelim." Essie beklentiyle bana bakıyor.

"Ne?"

"Lütfen karnabaharı uzatır mısın?"

"Tamam." Ona uzatıyorum.

Parmakları benimkilere değişiyor ve kolumdaki tüyler diken diken oluyor. Üç parça alıp Flip'e uzatıyor, o da şüpheyile bakarken bir tane alıyor. Rix haftada iki kez ona yemek bırakmasa adam KD-Kraft Dinner ile yaşayacaktı. Muhasebeci olmasının yanı sıra tam zamanlı bir öğrenci ve kardeşim, onun kardeşi ve bazı Terör takım arkadaşları için yemek planları hazırlıyor.

Essie bu akşam yemeği toplantısını yönetmeye devam ediyor ve gelin partisi için tüm yiyecekleri, oyunları ve süslemeleri gözden geçiriyor.

"Kişi başi maliyet için kabaca bir tahminin var mı?" Rix soruyor.

Tristan, "Ne kadar olursa olsun, bir çek keseceğim," diyerek onu temin eder.

"Bunu senin için hemen şimdi çözebilirim." Essie yeni bir formül oluştururken toplamlara göz atıyor. "Yiyecek ve içeceğe göre kişi başi yaklaşık seksen yedi dolar," diyor daha formülü tamamlamaya fırsat bulamadan. Satırı vurguluyor, toplam görünüyor.

Essie'nin matematikten anladığını hiç bilmiyordum. Bir gelin partisine katılacağımdan da haberim yoktu.

Essie'nin e-postalarına bakmadığım için değerli bir katkıda bulunamam ve soru sormak sadece benim tamamen ilgisizliğimi vurgulayacaktır. Bu yüzden burada oturuyor ve Essie'nin detaylara verdiği önemden, olağanüstü organizasyon becerilerinden ve kafasındaki rakamları çalıştırma yeteneğinden sinir bozucu bir şekilde etkilenmeye devam ediyorum. Sadece şimdi değil, geçmişte de onu hafife almışım gibi hissediyorum ve bu beni pek çok nedenden ötürü rahatsız ediyor.

Lisedeyken herkesin çıkmak istediği kızdı. Dört yıl boyunca okulun en seksi kızı seçildi ve eğlenceliydi, tam anlamıyla bir güneş ışığıydı. Prenses olan her şeyi sevdiğini saklamazdı ve her zaman yeni bir erkek arkadaşı olurdu. Bazı nedenlerden dolayı hayatının her bölümünde aynı şekilde süzüldüğünü varsaydım, ama şimdi başka ne konuda yanıldığımı merak etmek zorundayım.

Sonunda yine karma bir etkinlik olan geyik ve dişi geyik yarışmasına geçtik. Amaç yine para toplamak. Bu sefer yerel bir kadın sığınma evi için.

"Elimde ödüllerin ve en uygun oldukları oyunların bir listesi var." Essie, ödüllere göre her oyun için öngörülen kazanç potansiyelinin ana hatlarıyla belirtildiği bir başka güzel elektronik tabloya bakıyor. "Yine de hâlâ bir Plinko tahtası arayışındayım."

"*The Price is Right*'tan mı bahsediyorsun?"

diye sordum. "Aynen öyle!"

"Ben yaparım. Plinko tahtası yapabilirim. Başka neye ihtiyacın var? Ya da yapılmasını? Bir şeyleri organize etmekte de iyiyimdir." Bunun devam etmesine izin veremem. Ben tam anlamıyla organizasyon kralıyken olmaz.

"Ayakkabılarım hiç bu kadar mükemmel dizilmemişti," diye onaylıyor Flip.

Ona bir bakış atıyorum.

"Ve havlularım hiç bu kadar düzgün katlanmamıştı. Eğer yatağımı da benim için yapmak istersen, ben varım, tatlı ayıcık." Flip yine göz kırpmıyor.

Düzenli ve tertipli olmayı severim. Her şey doğru yerde olduğunda daha iyi çalışırım.

Flip'i görmezden geliyorum. "Cidden ama. Plinko tahtası bende." Mühendislik diplomam var. Basit olmalı.

"Tamam, harika!" Essie not alıyor. "Ah! Neredeyse unutuyordum. Senin için bir şeyim var."

Bunu Rix'e ya da benden başka herhangi birine vermesini bekliyorum. Kitap şeklinde. "Bu ne için?"

"Bunu gördüm ve aklıma sen geldin." Masum bir tavırla bana göz kırpmıyor.

"Çok nazıksınız," diyor Rix.

"Teşekkürler mi?" Kağıdı yırtmamaya dikkat ederek bandı soyuyorum. Herkes beni izlediği için boynum yün bir atkıyla sarılmış gibi kaşınıyor. Başlığı okurken kaşlarımı çatıyorum. *Mutluluk Rehberi: Daha mutlu, daha sağlıklı bir siz için 100 strateji!*

Flip bir kahkaha atıyor. Tristan kıs kıs güler. Essie gülümsüyor,

Rix de kendininkini içkisinin arkasına saklıyor. Isınırken yanağımın içini ısıırıyorum. "Ha-ha, teşekkürler." Saklayacak

yerim olmadığı için kitabı ters çevirip aramızdaki masaya

koyuyorum. Essie sohbeti tekrar geyik ve dişi geyiğe yönlendiriyor ve ardından düğün kıyafeti güncellemelerine geçiyor. "Ben zaten

Smokin mağazasına uğrayıp mendillerin ve kravatların nedime kıyafetleriyle uyumlu olduğunu teyit etti. Nate de provaya gitti, yani oraya gitmeye hazırız."

"Bu benim işim değil mi?"

"Mm-hmm." Essie'nin sesi yükselir. "Bu konuda sana e-posta gönderdim ama yanıt alamadım, o yüzden ben hallettim. Eğer takip etmek istersen tüm detaylar sende olmalı."

"Doğru, evet. E-posta yerine mesaj atsan daha iyi olur."

Essie'nin gülümsemesi odunlaşır. "Tamam. Bunu yapabilirim."

Yemeğin sonunda rekabetçi tarafım tamamen harekete geçti. Essie elinde bir klasör dolusu bilgiyle gelmiş, her şeyi ele geçiriyor ve ben tam bir tembel, boktan bir ağabey ve sağdıç gibi görünüyorum. Başlıyoruz. Bu geyik ve geyik için ne oyunları varsa, ben daha iyilerini yapacağım. Ve ödüller. Kanada'nın en iyi spor malzemeleri şirketlerinden birinde çalışıyorum. Harika şeyler bulabilirim.

Restorandan çıkarken Flip kapıyı Essie için açık tutuyor. Eğilip Essie'yi güldüren bir şeyler fısıldadığında ona şamar atmak istiyorum. Benim neyim var böyle?

"İyi misin dostum? Her zamankinden daha gergin görünüyorsun," diyor Tristan sessizce. "İşler hâlâ çok mu yoğun? Flip'in ihtiyacın olan her konuda sana yardımcı olacağını biliyorsun."

"İşler iyi. Aslında iyi. Ve işleri halledebilirim. Sadece Essie'nin her şeyi çok sık kontrol etmediğim e-posta yoluyla ilettiğini fark etmemiştim," diye açıklıyorum. "Mesajlaşmaya geçtiğimizde sorun kalmayacak."

"Tamam. Güzel. Ess'i aldığın için tekrar teşekkürler. Bea üzerindeki baskıyı azalttı." Sırtımı sıvazladı.

Essie el sallayıp Rix'in cipinin arkasına atlarken, Flip de arabamda bana katılıyor.

Yolcu koltuğuna uzanıyor ve ben emniyet kemerimi bağlarken, aynalarımı kontrol ederken ve havayı ayarlarken bana bakıyor. "Ne oldu?"

"Essie ile aranızda bir elektrik var."

Tabii ki fark etmiştir. Sinir bozucu derecede anlayışlı.
"Essie'yle aramda bir elektrik yok."

"Direksiyonu tutuş şeklin bana bunun saçmalık olduğunu söylüyor." Ellerime doğru başını sallıyor. "Ama bu konuda konuşmaya hazır değilsen, sorun değil."

"Konuşacak bir şey yok."

Telefonum tutucunun içinde vızıldıyor ve ekran yeni bir mesajla aydınlanıyor.

"Pamuk Şeker kim?" Flip soruyor.

"Hiç kimse." Flip'ten bir saniye önce telefonu elime almayı başarıyorum. Şükürler olsun. Elimden çılmaya çalıştı ama ben onu pantolonumun cebine soktum.

"Kimse yok, ha? Bu yüzden mi yüzün pancar gibi kırmızı ve kalp krizi ile pantolonuna boşalmak arasında kalmış gibi görünüyorsun?"

"Rahat bırak, Flip."

Ellerini kaldırdı. "Pekâlâ. Geri çekiliyorum."

Takım arkadaşı Dallas Bright, Huntsville'deki Vernon Gölü'nde bulunan ailesinin evinde ev sahipliği yapmayı teklif ettiği için geyik ve geyik avının ne kadar eğlenceli olacağından bahsediyor. Oraya bir kez gitmişim, Dallas ve Hemi'nin nişan partisi için. Ben terlerken onun konuşmasına izin verdim. Yemin ederim telefonum cebimde yanıyor.

Eve varır varmaz kendimi yatak odama kilitleyip telefonumu çıkarıyorum.

Rehberimde Pamuk Şekeri hızlıca Essie olarak değiştiriyorum ve mesajını açıyorum.

Midem bulanıyor ve batıyor.

Sadece bir tane yeni var.

ESSIE

İşte tüm hesap tablolarının bağlantıları. Umarım kitabı beğenirsiniz.

Üstünde altı yıl öncesine ait olanları okurken suçluluk duygumu bastırıyorum.

NATE

Seni yarın ararım.

ESSIE

Sabırsızlanıyorum.

Ama aramadım. Ya da mesaj atmadım. Birkaç hafta sonra onu hayalete çevirdim ve üniversite için Kingston'a taşındım. Bu işe yaramazdı. Toronto'da Rix'le kaldı. Kingston arabayla üç saatlik mesafedeydi. Ama ben hala bir pisliktim. Şu an hala bir pisliğim.

NATE

Anladım.
Teşekkürler.

ESSIE

Yani mesaj atabilirsin. Bildiğim iyi oldu.

Özür dilemek için çok geç olduğunda başka ne diyebilirim ki?

BÖLÜM 3

ESSIE

NATE

Elektronik tablolara düzenleme erişimim yok ve bir hata buldum.

ESSIE

Hayır,
yapmadın.

NATE

Yaptı
m.

ESSIE

Ekran görüntüsü.

Farkında mısınız bilmiyorum ama bugün bir gelin partisi var ve ben biraz meşgulüm.

NATE

Ben de. Bana düzenleme yetkisi verin,
düzeltelim.

ESSIE

Lütfen deyin.

NATE

Lütfen.

ESSIE

Sesli notta. Üç kere.

NATE

Şaşkın gözler GIF
Neden?

ESSIE

Bats lashes GIF

Telefonumu cebe at. Her ne kadar eğlenceli olsa da Nate'in gözüne girecek vaktim yok. Tabletım elimde, kontrol listem işaretlenmeye hazır -iyi bir kontrol listesini severim- salonu incelerken. Süslemeler vardır üzerinde Nokta, her şey görünüyor Mükemmel, ve Misafirler yakında gelmeye başlar.

"Nasıl yardımcı olabilirim?" Toronto Terror'un baş antrenörünün kızı, benim ve küçük kız kardeşim Cammie'nin yakın arkadaşı Tally, arkadaşı Fee ile birlikte yanımda beliriyor. Terror asistan koçu Lexi Forrester'ın küçük kız kardeşi. Lexi, takımın yakın zamanda emekli olan kalecisi Roman Hammerstein ile evlenene kadar bir Forrester'dı. Şimdi ikisi de Forrest-Hammers.

"İkimizi de çalıştırın," diye ısrar ediyor Fee.

"Siz ikiniz Rix'in annesine orta süsü için yardım eder misiniz lütfen? Her masa için bir tane olmalı. İki parça halinde geliyorlar ve biraz montaj gerekiyor."

"Kesinlikle." Arkamdaki masaya doğru döndüler. "Aman Tanrım! Bunları Rix'in annesi mi yaptı?"

Başımı salladım. "Her birini elle boyadı." Rix ve Tristan'ın ahşap figürleri, huş ağacından kesilmiş düz bir ahşap çemberin üzerinde duruyor ve etrafları mini çiçek çelenkleriyle çevrili.

"Çok sevimliler," diye övünüyor Tally.

Herkesin Muffy dediği Rix'in annesi ortaya çıkıyor. Güzel bir yazlık elbise giymiş, saç ve makyajı bendeniz tarafından yapılmış, gergin ve heyecanlı görünüyor. Kendi annem onun hemen arkasında. O da yaz havasına uygun bir pantolon ve soluk bir bluz giymiş.

"Her şey harika görünüyor!" Annem hızlıca sarılmak için beni kendine çekiyor. "Harika bir iş çıkarmışsın, tatlım."

"Teşekkürler anne." Sevgi ve destek dolu bir evde büyüdüm. "Sana ve Muffy Anne'ye süslemelerde yardım edecek iki gönüllüm var."

"Bu çok harika, Essie." Muffy gözyaşlarının eşiğindeydi ve son bir saattir de öyleydi. "Gerçekten her şeyin ötesine geçtin."

"Rix her şeyin en iyisini ve daha fazlasını hak ediyor." Yanağından öpüyorum ve arkadaşlarımıza dönüyorum. "Tally ve Fee, bu Muffy, Rix'in annesi ve Athena, benim annem."

Kızlar el sallayarak selam veriyor.

"Tally ve Fee." Aralarında bakışıyor. "Rix'in Bebek Tugayı'nın bir parçası mısınız?" Onay için bana bakıyor. "Senin kız arkadaş grubunun adı bu değil mi?"

Sırıtiyorum. "Evet, doğru."

"Sonunda sizinle tanışmak çok güzel." Her iki kıza da sarılıyor, gülümsemesi geniş ve yumuşak, gözleri biraz sulu. "Rixie'nin etrafı pek çok harika insanla çevrili."

"O harika bir arkadaş." Muffy'yi biraz daha sıkıyorum.

"Ve inanılmaz bir kız." Gurur Muffy'nin yüzünü aydınlatıyor. "Her zaman çok sorumluluk sahibiydi. O olmasaydı akşam yemeği bizim evde hüzünlü bir olay olurdu."

"Soğan, ekmek ve peynirden gurme bir yemek yapabilirdi," diye katılıyorum.

Gençken de sık sık yapardı. Bir profesyonel gibi Fransız soğan çorbası yapabilen tanıdığım tek dokuz yaşındaki çocuktü. Rix'in ayrıca fazladan para kazanmak için bir gazete dağıtma işi vardı ve Flip de ek iş olarak yazın çim biçiyor, sonbaharda yaprakları tırmıklıyor ve kışın kar kürüyordu. Her iki ebeveyn de geçimlerini sağlamak ve Flip'in hokey masraflarını karşılamaya yardımcı olmak için iki işte çalışıyordu. Bazen ilkokuldayken annem fazladan bir öğle yemeği hazırlardı ve ben de paylaştığımız için başımız derde girmesin diye içeri girmeden önce onu Rix'in sırt çantasına koyardım.

Tally ve Fee, anneleri parti odasına kadar takip ederek ortadaki süsleri hazırladılar.

"Daha fazla yiyecek geliyor! Bunları nereye koyayım?" Flip kapıda beliriyor, onu Nate ve diğer çocuklar takip ediyor.

Nate'i gördüğümde karnımdaki çarpıntıyı ya da vücudumun hain kısımlarının nasıl gerildiğini kabul etmeyi reddediyorum

Siyah pantolon, siyah düğmeli bir bluz ve çiçek desenli bir kravat takmış, onun hiç göremediğim bir yanını gösteriyordu. "Doğruca mutfağa," diye sesleniyorum, birini açık tutabilmek için odanın diğer ucundaki kapılara yöneliyorum.

Rix ellerini ovuşturarak arkalarından geliyor. "Tüm yemek tabaklarını kontrol etmem ve ihtiyacımız olan her şeye sahip olduğumuzdan emin olmam gerekiyor."

Dün gece çok fazla sipariş verdiğimiz için endişelenmişti. Şimdi de yeteri kadar olmadığından endişeleniyor.

"Listedeki her şeyi aldık, Bea. Her şey yolunda gidecek." Tristan onu rahatlatmaya çalışıyor.

"Sadece iki kez kontrol etmem gerek."

"Tamam, eğer istediğin buysa, bebeğim." Bunun doğru yanıt olduğundan emin değilmiş gibi bana bakıyor.

Başımı sallıyorum. "Ben hallederim. Ne yapman gerekiyorsa sen yap."

Bana iki başparmak işareti yapıyor ve muhtemelen daha fazla yiyecek getirmek için geri dönüyor. Rix'i mutfağa kadar takip ettim. Mutfak, bir kutu şarküteri külahını dikkatle boşaltan Nate dışında çoğunlukla boş.

"Yeterince yemek sipariş ettiğimize emin misin?" Rix'in elleri birbirini boğmaya çalışıyor. "Peki ya vegan ve glutensiz panolar? Henüz gelmediler mi? Onları göremiyorum. Vegan ve glutensiz panolara ihtiyacımız var. Tristan'ın teyzesi Freida'nın gluten intoleransı var ve hayvandan gelen hiçbir şeyi yemiyor."

"Nate, bana dolaptan bir şişe prosecco ve bir bardak getirebilir *misin lütfen*?" Omzumun üzerinden sesleniyorum, *lütfen* diye vurguluyorum, bir noktaya değinmek için.

Bir an donup kalıyor, bakışları benimle Nate arasında gidip geliyor. ve Rix. "Elbette." Külahları yavaşça tutucularına yerleştirir ve buzdolabına doğru ilerler.

"Bazı tahtalar zaten yemek masasında, bu yüzden emin olmak için kontrol edebiliriz," ona söylüyorum. "Ama ben var

Tüm panoların fotoğraflı kanıtı, vegan ve glütensiz olanlar açıkça etiketlenmiş ve aralarında yer alıyordu."

Nate bana bir bardak prosecco uzatıyor. "Teşekkür ederim." Kadehi Rix'e uzatıyorum ve bir yudum alması için onu cesaretlendirdikten sonra kolonyasının kokusunu alabileceğim kadar yakınımda olan Nate'e dönüyorum. "Bana bir iyilik yapıp parti odasındaki yemek masasını kontrol ederek söz konusu panoların çoktan yerleştirildiğinden emin olur musun?"

Bir kez başını salladı. "Evet, hazır."

Bu kadar yardımcı olmasına şaşırdım ve minnettar oldum. Detaylara önem veriyor, bu yüzden siparişe uygun verilerle geri döneceğine güveniyorum. Ayrıca, arkadan görünüşü güzel, bu yüzden uzaklaşmasını izlemek umurumda değil. Rix'e dönmeden önce kapıdan çıkıp gözden kaybolmasını bekliyorum.

"Bir yudum daha al." Bardağın kenarına dokunuyorum. O da içiyor. "Çok gerginim."

"Derin bir nefes al. Gelin partisi harika olacak." Gözlerinin altındaki gölgeye dikkat ettim. Makyajını yapmak istedim ama zaman yoktu. "Dün gece hiç uyudun mu?"

Cevap vermeden önce bir an dudaklarını ısırıyor. "Sen uyudun mu?"

"Evet." Dört saat kadar, ama eve gittiğimde bunu telafi etmeyi planlıyorum. "Duş yüzünden stresli miydin ve sabahlara kadar numara mı çevirdin?"

"Müşterilerimden biri denetlendi ve halledilmesi gereken bir sürü evrak işi var." diye fısıldamadan önce omzunun üzerinden şöyle bir baktı.

"Bütün gece bunun üzerinde mi çalıştın?" diye soruyorum.

"Uyuyamadım. Saat üçe kadar uyumadım. Sonra altıda uyandım çünkü yemek konusunda endişeliydim. Hepsini yapmalıydım."

Kaşlarımı çatıyorum.

"Tamam. Bu iyi bir fikir olmazdı ama en azından şarküteri panolarını ve mini crème brûlée'yi yapabilirdim."

"Yapabilirdin ama şu an olduğundan daha da stresli olurdun." Bir yudum daha alması için onu cesaretlendiriyorum. "Bu sevgi dolu bir yerden geliyor, tamam mı? Belki de muhasebe şirketinden ayrılmayı düşünmeli ve ekipten sadece seni zaten kullanan adamlara odaklanmalısın. Yani kardeşin, Tristan ve Dallas'a."

"Bu sadece bir anlık bir şey. Normalde bu kadar yoğun olmaz," diye savunuyor.

"Birkaç hafta içinde evleniyorsun. Tekrar söylüyorum, bunu sevgiyle söylüyorum ama hepimiz bu süreçten keyif almanı ve her şeyin üzerine bir de iş stresi eklememeni istiyoruz."

"Kendi gelirim olmasından gerçekten nefret ediyorum," diye fısıldıyor. "Tutulmak istemiyorum."

Bu Rix için çok derin bir mesele ve onu bu kadar bunalmış ve gergin görmek bana acı veriyor. Ama bu sorunu bugün çözmeyeceğiz, bu yüzden mizah ve biraz cesaretlendirmeye gerginliğini hafifletmek için elimden geleni yapacağım.

Ellerimi omuzlarına koyuyorum. "Ah benim tatlı, tatlı en iyi arkadaşım. Tristan salatalık salatası olup olmadığını sordu bile. Eğer biri tutulacaksa, o da bu adamdır."

Bir kahkaha attı. "O yapmadı."

"Kesinlikle yaptı. Şimdilik son sözüm bu ama o adam seninle ilgilenmek *istiyor*. İkimiz de senin bakıma ihtiyacın olmadığını biliyoruz ama bunu sürekli kanıtlamak zorunda değilsin." Saçlarını omuzlarının üzerinden itiyorum. "Şimdi, bu öğleden sonra harika vakit geçireceğiz, aptal oyunlar oynayıp teyzelerimizi, annelerimizi ve büyükanne ve büyükbabalarımızı mutlu edeceğiz, o çocuklar da el pençe divan duracak ve her şey muhteşem olacak."

"Muhteşem olacak," diye tekrarlıyor Rix.

Nate yeniden ortaya çıkar. "İki vegan ve iki glütensiz şarküteri tahtası var ve çok açık bir şekilde işaretlenmişler. Tally ve Fee'nin ve bazı neon tebeşirlerin yardımıyla emin oldum. Tüm elektronik tabloyu gözden geçirdim,

ve her şey hesaba katılmış. Ayrıca bir çeşit vegan beze de var ki gerçekten çok lezzetli, çünkü ben bunların yumurta akıyla yapıldığını sanıyordum."

"Nohut sıvısı kullanabilirsiniz," diye açıklıyor Rix.

"Nohutların içinde yüzdüğü sıvıya karşı yeni ve derin bir takdir duyuyorum."

Muffy kafasını mutfığa sokar. "Trixie Rixie! İşte buradasın. Pasta geldi ve nereye konacağına karar vermek isteyebileceğini düşündüm."

"Evet. Kesinlikle." Rix bana prosecco bardağını uzatıyor ve beni yanağımdan öpüyor. "Teşekkür ederim. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Annesiyle kollarını birleştiriyor ve Muffy onu odadan çıkarıyor.

Biraz sönüyorum ve onun prosecco'sunu yudumluyorum.

Bir an için Nate'in hâlâ burada olduğunu unutuyorum. Bana bakıyor, kaşları çatılmış. Konuşmak için ağzını açıyor ama ben elimi kaldırıyorum. "Bana hesap çizelgesini sorma."

"Ama orada-" "-

hata yok."

"Formül-" "-yanlış

değil."

"Neden bu kadar zorluk çıkarıyorsun?"

"Bilmiyorum Nathan, neden bu kadar zorluk çıkarıyorum?"

Özellikleri Tristan'a gönderdikten sonra Rix'in maliyet konusunda stres yaşamaması için formülü değiştirdim, ama bunu bir mesaja yazmayacağım ya da şu anda yüksek sesle söylemeyeceğim. Çantamdan pudra kâğıdımı ve dudak parlaticımı çıkarıyorum, böylece onun kaşlarındaki lezzetli çatıklık dışında odaklanabileceğim bir şey oluyor.

"Neden bunun arkasına saklanıyorsun?"

"Neyin arkasına saklanayım?" Sanki oraya lekeli göz kalemiyle gitmek istiyormuşum gibi.

Bana bakıyor.

Ben de ona bakıyorum, bana yoğun bir şekilde bakması beni giderek daha fazla tedirgin ediyor.

*Beni öptü.
Beni hayalete
çevirdi.
Hiç özür dilemedi.
Bana katlanamıyor.*

Ama ikimiz de uzaklaşmak yerine, ergenler gibi didişiyoruz.

"O düşünceli götünü biraz aşağı indir, Nathan. Senin kara bulutun benim parıltımı azaltıyor."

Yanımdan geçip gidiyorum. Beni etkilemesine izin veremem. Bugün Rix ve onu sonsuza dek kutlamakla ilgili. Neden kendiminkine hiç yaklaşamadığımı düşünmek için bolca zamanım var.

BÖLÜM 4

NATE

"E Mükemmel Sunum, Nate. Harika. iş." Benim toplantı odasından çıkarken patron omzuma vurdu Pazartesi günü.

"Teşekkürler Andrew. Desteğin için minnettarım." Takım elbise ceketimin altında terliyorum ama yaşadığım strese değdi. Sadece birkaç aydır şirkette çalışıyorum ve şimdiden kendimi kanıtlamaya başladım. Daha da heyecan verici olanı, yeni paten ve bıçak tasarımı için prototipini geliştirmem için bana yarım milyon dolarlık bir bütçe verildi. Ne kadar yeni olduğumu düşünürsek bu çok büyük bir iş. Ancak kariyer hedeflerim ve bunlara ulaşmak için bir planım var. Bu proje iyi giderse, rekabette bize avantaj sağlayabilir, Terror hokey takımıyla büyük sözleşmeler yapabilir ve sektörde benim için bir isim yapabilir. Bu harika bir şeyin başlangıcı.

Meslektaşlarımdan Greg, "Kutlamak için öğle yemeğine çıkmalıyız," diyor.

Altı yıllık kız arkadaşı kısa süre önce ondan ayrıldıktan sonra yeniden bir araya geldiği için her zaman bir partiye hazırdır. Aşık olmadığını söyledi. Aşkın uzun sürmeyeceğine dair inancımı pekiştiriyor ve bekar olması onu kolay bir iş arkadaşı yapıyor.

"Tabii. Eşyalarımı ofisime bırakayım." *Ve gömleğimi değiştireyim ki bunaltıcı Temmuz sıcağında takım elbise ceketimi giymek zorunda kalmayayım.*

Essie'yi ofisimizin dışındaki bekleme odasında otururken gördüğümde duruyorum. Bir yaz reklamından fırlamış gibi görünüyor. Uzun, siyah saçları dalga dalga omuzlarına dökülüyor, soluk, çiçek desenli elbisesi ve askılı sandaletleriyle tezat oluşturuyor. Çantası elbisesiyle uyumlu ve kucağında bir cilt, tablet ve telefonu var.

Panik kalbimi hızlandırıyor ve zaten terli olan avuçlarım daha da nemleniyor. "Burada ne yapıyorsun?"

Başını kaldırıyor ve sinir bozucu derecede tatlı dudaklarında geniş, güzel bir gülümseme kıvrılıyor. "Seni bekliyorum."

"Ama... neden? Rix ve Tristan iyi mi? Bir şey mi oldu?" İşler ters gitmiş olsaydı burada oturup gülümsemeyeceğini kendime hatırlatıyorum.

"Rix ve Tristan iyiler." Ayağa kalkıyor. "Seninle konuşmam gereken birkaç şey var ve bunlar çok önemli."

Greg hâlâ yanımda duruyor ve baş resepsiyonist Jennie bu olanları istediğimden daha büyük bir ilgiyle izliyor. Bana üniversiteden yeni mezun olan yeğeninden bahsedip duruyor. Sanki birlikte çalıştığım bir kişinin akrabası olan biriyle çıkabilirmişim gibi.

"Ofisime gel." Elindeki dosyayı ve tableti alıp onu koridorda yönlendiriyorum ve içeri girdiğimizde kapıyı kapatıyorum. "Mesaj atamadın mı?"

"Denedim. Birkaç kez. Cevap vermedin." Gülümsemesi sabit bir şekilde yerinde duruyor.

Cebimden telefonumu çıkardım. Dün gecedan ve bu sabahdan okunmamış mesajlarım var. "Büyük bir sunumum vardı. Öğleden sonra cevap verirdim."

"Öğleden önce bir cevaba ihtiyacım var, işte buradayım. Sunum nasıl geçti?" Gülümsemesi güzel, parlak dudaklarında sabit duruyor.

"Ha?"

"Sunum mu? Nasıl geçti?" Dikkati odanın karşısındaki duvara takılıyor ve oraya doğru yöneliyor.

"İyiymi." Essie'nin kariyer hedeflerimi umursadığını hayal bile edemiyorum.

Ofisimde pek çok kişisel dokunuş olmasa da, o duvar iş günlüğü gibi. Tüm çizimlerim mantar panoya yapıştırılmış durumda. Elbette düzenli bir şekilde, ama yine de o duvar, bu ofiste dağınık olmayan tek alan. Beyaz tahta, hepsi de az önce yaptığım sunumla ilgili notlar ve formüllerle dolu. Toplantıdan önce gözden geçirmek için erkenden geldim, her şeyi kilitlediğimden emin olmak için.

Başını eğdi. "Bütün bunlar ne?"

"Sadece üzerinde çalıştığım şeyler." Hayatımı kazanmak için ne yaptığım hakkında saatlerce konuşabilirim, ama çoğu insan yaklaşık otuz saniye sonra dağılır.

Uzuyor ve uzun, narin parmaklarını ilk tasarımlarımdan birinin kenarında gezdiriyor. Basit ve tamamlanmamış ama aynı zamanda son birkaç ayda ne kadar yol kat ettiğimi de hatırlatıyor.

Omzunun üzerinden bakıyor. İfadesini nasıl okuyacağımı bilmiyorum, ama gözleri vücudumu canlı bir tel gibi hissettiren bir taramayla üzerimde geziniyor. Konuşurken sesi yumuşak ve saygılı. "Bu... bilimsel sanat gibi."

İltifatı geçiştiriyorum. "İlkel bir şey." "Bu formüller ne için?" diye soruyor.

Sanki gerçekten merak ediyormuş gibi. Mühendis unvanının ötesinde ne iş yaptığımı gerçekten bilmek istiyor gibi.

Ama çalışma alanımı dikkat dağıtıcı şeylerden uzak tutmayı seviyorum. Bu da onun bir an önce buradan gitmesi gerektiği anlamına geliyor. Tasarım yapmaya çalışırken Essie'nin meraklı, seksi, kararlı ve pamuk şeker gibi kokan halinin aklımdan çıkmasını istemiyorum. Zaten bugünlerde her sabah duşta onu düşünüyorum.

"Sen anlamazsın." Bunu iş dışındaki insanlara anlatmaya çalıştığımda gözleri donuklaşıyor.

Essie bana bir bakış fırlattı.

Kendimi kötü hissedeceğim başka bir konuya dönüşmeden önce konuşmayı yeniden yönlendiriyorum. "Konuşmak istediğin bir şey varmış. Neymiş o?"

Omuzlarını geriye atıyor, gözleri artık ilgiyle parıldamıyor. "Plinko tahtası, onu yaptın mı?"

"Halledildi." Henüz başlamadım ama hala zamanım var.

"Yani sen yaptın mı?" o bastırıyor. " sen yardıma ihtiyacın var mı? bitirdin mi?"

"Hayır. Kesinlikle yardıma ihtiyacım yok." Onun ofisimde durduğunu hatırlamam yeterince kötü. Dairemde bir şeyler inşa etmeme yardım etmeye çalışmasına ihtiyacım yok. "Hafta sonuna hazır ederim." Ki o zaman ihtiyacımız olacak.

Kollarını kavuşturuyor. Bu dikkati göğsüne çekiyor ve bana meme uçlarını gördüğümü hatırlatıyor. Sikim karıncalanıyor. Annemin gittiği günü düşünüyorum. İşe yarıyor ama ruh halimi de karartıyor.

"Eğer devam edemeyeceksen, Nathan, bilmem gerek. Geyik ve dişi geyikten beş gün uzaktayız. Tristan ve Rix için mümkün olduğunca sorunsuz geçmesini istiyorum. Huntsville'e götürmenin bir yolu var mı? Eğer yoksa bir plan yapmamız gerekecek."

"Bir yolunu bulacağım."

Ofluyor ve sağ yanağı sinirlenerek tik tak ediyor. Hava sıcak, bu da sinir bozucu. Neden beyin eritecek kadar çekici, küstah ve yetkin olmak zorunda?

"Bak Nate, bu işlerin senin önceliğin olmayabileceğini anlıyorum ve belli ki başka işlerin var." Beyaz tahtamı işaret ediyor. "Ama Rix evren tarihindeki en iyi geyik ve dişi geyiğe sahip olmayı hak ediyor ve ben de bunu planlamaya çalışıyorum. Eğer kaçacaksan ya da engel olacaksan, yoldan çekil ve bırak işleri ben yürüteyim."

İşim bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyor. Ama bu küçük, cilalı, sinirli kadına bakarken, onun Rix'i gerçekten sevdiğini fark ediyorum. Yoksa neden sırf sözümü tutacağımdan emin olmak için şehrin öbür ucuna kadar gelsin ki? Geçmişte onu hayal kırıklığına uğrattığım için bunu yapacağıma inanması için hiçbir nedeni yok ve ben de tüm bu planlama saçmalığına dahil olmayarak onu hayal kırıklığına uğrattıyorum. Daha da ötesi, gelmem gerektiği gibi gelmeyerek kardeşimi hayal kırıklığına uğrattıyorum. Tristan, Essie'nin en iyi arkadaşına yaşatmak istediği özel deneyimi hak ediyor.

"Sunum tüm bant genişliğimi aldı," diye itiraf ediyorum. "Ama artık bitti. Söz veriyorum, Plinko tahtasının fotoğraflarını en kısa zamanda göndereceğim ve hafta sonu Huntsville'e nakletmek için bir aracım olacak." *İşte.* Adım atıyorum ve endişelerini gideriyorum. "İlgilenmemi istediğin başka bir şey var mı?" *Meme uçların gibi.*

Onu ofisimden çıkarmam lazım. Harika kokuyor, Rix için fazla iyi bir arkadaş ve ben onun güzel ağzını ve keşfetmek istediğim diğer vücut bölgelerini düşünmekten kendimi alamadığım için çok huzursuz ve kendimden nefret ediyorum. O etraftayken sürekli bir pislikten başka bir şey olamamamdan bahsetmiyorum bile.

"Fotoğraflı kanıtlarla seni buna zorlayacağım. Ayrıca, günler önce sana bir takvim daveti gönderdim ve kabul etmedin." Essie takviminde geziniyor ve bir düğmeye dokunuyor.

"Ne için?"

Tabletini kaldırıyor. "Dans dersleri." "Dans dersleri mi?"

"Rix ortaokuldaki dans rutinimizden daha fazlasına hazırlıklı olmak istiyor. Tristan onu sevdiği ve onun istediklerini istediği için bu konuda istekli. Ona dayanışma için onlara katılacağımızı söyledim, böylece düğün resepsiyonunda beceriksiz aptallar gibi görünmeyeceğiz."

"Ben gayet iyi dans edebilirim," diye itiraz ediyorum. Ayrıca Essie'ye uzun süre dokunmayı kendi küçümsememde boğulmadan kaldırabilir miyim bilmiyorum.

Sakin bir gülümsemeyle bana göz kırpmıyor. "Tristan ve Rix'i desteklemeyeceğini mi söylüyorsun? Çünkü eğer durum buysa Flip'e sorabilirim. Eminim benimle dans dersleri almaktan mutluluk duyacaktır."

"Hayır. Flip'e sorma."

"Flip'in seni ortaya çıkarmasından mı

korkuyorsun?" "Hayır, öyle değil-"

"Senden daha iyi hareketleri olduğunu mu?"

"Hayır, ben-"

"O zaman seni durduran ne, Nathan?"

"Daveti hemen kabul ediyorum." Flip dans derslerinde benim yerimi alırsa bunun sonunu asla duymayacağım. Ve Tristan'ı hayal kırıklığına uğratmayacağım. Takvim bildirimlerim arasında geziniyorum ve evet cevabını veriyorum. Dersler telefonumda beliriyor. Essie'ye gösteriyorum. "İşte. Mutlu musun?"

"Son derece." Ses tonundan alaycılık akıyor. Telefonuna bakıyor. "Süslemeleri almak için The Party Place'e uğramam gerekiyor."

"Süsleri ben alabilirim," diye teklif ediyorum.

Göğsüme vurdu. "Şu Plinko tahtasını hazırla." Dönüyor ve uzun, siyah saçları etkileyici bir şekilde açılıyor.

Neden birdenbire ellerimi ve yüzümü içine sokup içime çekme isteği duyuyorum?

"Sizi geçireyim." Ofisime geldiğimizde başların döndüğünü gördüm.

"Buna gerek yok."

"Bir meslektaşımın buluşmam gerekiyor." İşte bu. Artık niyetimi anlayamaz.

Ofisinin önünden geçerken Greg neşelendi. Onu asansöre götürürken her bir kafa bize doğru dönüyor. Hiç tanımadığım adamlar merhaba diyor. Essie gülümsüyor ve bir şeyler mırıldanıyor.

Ben sadece başımı sallarken, her bakışta sinirim daha da artıyor.

Mühendislerle dolu bir ofiste çalışıyorum. Hepimiz bilim ineğiiz. Essie gibi dergilerden fırlamış gibi görünen kadınlara burada nadiren rastlanır. Koruyucu bir eli omurgasının dibine yerleştiriyorum ve bileğimin yanıyla düğmeye basarak onu asansöre doğru koşturuyorum.

"Plinko tahtasını hazırlatacağım. Ve hesap çizelgeni kontrol edip başka neleri halledebileceğime bakacağım." Ayrıca birkaç oyun eklemeyi planlıyorum ama onları listeye koymayacağım.

"Çoğu zaten halledildi." Kapılar kayarak açılır.

"Cuma günü Huntsville'de görüşürüz." Ellerimi ceplerime sokuyorum çünkü başka ne yapacağımı bilmiyorum.

Asansöre adımını atıyor, düğmeye basıyor, saçlarını omzunun üzerinden atıyor ve hem iyi hem de kötü anıları hatırlatan o gülümsemesini takınıyor. "Evet, yapacaksın."

Kapılar kayarak kapanıyor ve sonunda tekrar tam bir nefes alabiliyorum.

"Kim bu seksi kız?" Greg soruyor.

"Kapa çeneni Greg. Hadi yemeğe gidelim."

BÖLÜM 5

ESSIE

ESSIE

Huntsville'e gitmemize on iki saat kaldı ve ben hala Plinko tahtasının fotoğrafını bekliyorum.

NATE

ESSIE

Hiç güven vermiyorsun, Nathan.

Lütfen bana işinin bittiğini ve sadece pislik gibi davrandığını söyle.

NATE

Bunu sesli not olarak gönder.

ESSIE

Fon beş dakika geçer.

ESSIE

Ben ciddiylim, Nate. Fotoğraflı kanıta ihtiyacım var.

NATE

Tehdit gibi görünüyor. Planın nedir? Ardı arkası kesilmeyen mesajlarla beni ölümüne rahatsız etmek mi?

ESSIE

Dairene geleceğim.

NATE

Neredeyse bitirdim.

ESSIE

Demek erteliyordun! Biliyordum!

NATE

Bütün hafta bunun üzerinde çalıştım. Hiçbir şeyi yarım yamalak yapmam.

ESSIE

Anahtarlarımı alıyorum.

Bir Uber çağırıyorum.

Çoğunlukla bitmiş bir Plinko tahtasının görüntüsü belirir.

NATE

Tatmin
oldunuz
mu?

ESSIE

Bitmiş olsaydı daha memnun olurdum.

NATE

Bana mesaj atmayı kes, o zaman
olacak.

"Hava ideal." Yumruklarımı kalçalarımaya dayayıp Bright'ların arka bahçesini inceliyorum.

"Gerçekten daha mükemmel olamazdı. Bunu organize ettiğiniz için teşekkür ederim." Rix bana sarılıyor.

"Biraz yardım aldım." Ben iş yerine gelene kadar Nate'le dış sıkıyorduk. Ondan sonra görev yönetimi konusunda neredeyse sinir bozucu derecede ustalaştı. "Ayrıca eğleneliydi ve eğer kutlanacak bir ilişki varsa o da sen ve Tristan'ındır. Siz ikiniz bir ilham kaynağısınız."

Rix'in gülümsemesi yumuşuyor. "Gerçekten uzun bir yol kat etti, değil mi?"

"İkiniz de öyle." Omzunu kendiminkiyle dürtüyorum. "Birbirinizi sevmeye şeklinize bayılıyorum."

Adam tamamen ilişki karşıtken kendini tamamen ilişkiye adanmış. Kişisel sorunlarıyla başa çıkabilmek için birlikte çift terapisine gidiyorlar. Hayranlık uyandırıyorlar ve onları çok destekliyorum. Böylesine şiddetle seilmeyi hak eden biri varsa o da benim kankamdır.

"Ben de." Kolunu benimkiyle birleştiriyor. "Bir gün aradığın kişiyi bulacaksın."

Omuz silkiyorum. "Yeni bir sayfa açıyorum. Artık o kişiyi aramak yok." Özellikle de yanlış adamda. Aldıkları kadar vermeyen erkeklere aşık olmak gibi kötü bir alışkanlığım var. Ontario'ya geri taşınmak beni başka bir kötü ilişkiden kurtardı ama bir ay sonra aynı tuzağa düştüm. Kabuktan etkilenmişti. Tartışmalara katkıda bulunacak birini değil, kol şekeri istiyordu. Yüzeyin ötesini göremeyen erkeklerden bıktım. Bu yüzden en iyi arkadaşıma ve onun düğününe odaklanabilmek için kendi kendime randevulara ara verdim. İşim ve Rix ve Tristan için düzenlediğim etkinlikler arasında flört etmeye zamanım olmadı, bu da planımın işe yaradığı anlamına geliyor.

Bakışlarım avluya bir şeyler taşıyan Nate ve Flip'e takılıyor. Nate kısa kesmiş - bitmiş ürünün fotoğrafı sabahın ikisinde geldi - ama gerçek gibi görünüyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Nedir bu?"

"Sanırım hedefi v u r u p zili çalmaya çalıştığınız şu karnaval şeylerinden biri," diyor Rix.

Kaşlarımı çatıyorum ve oyun tabloma bakıyorum. "Listede bu yoktu."

"Bea, bebeğim?" Tristan çimenlerin üzerinde ilerliyor. "Ess, böldüğüm için özür dilerim ama yemek çadırına götürmeden önce meze tabaklarını kontrol etmek ister misin? Ve evet, soğutma tabaklarımız var, böylece kimse gıda zehirlenmesi konusunda endişelenmek zorunda kalmayacak."

"Ve hepsi gölgeli çadırda mı kurulacak?" Rix açıklıyor. "Evet." Tristan başını sallar.

"Seni çok seviyorum." Kollarını onun beline doluyor ve çenesini yukarı kaldırıyor.

Elini nazıkçe kızın boğazına doluyor, başını eğiyor ve burnunu kızınkine değdiriyor. "Ben de seni seviyorum. Ne kadar çok sevdiğimi sana sonra göstereceğim."

"Ben gidip orada neler olduğuna bakacağım." Onları ön sevişmeleriyle baş başa bırakıyorum, elektronik tabloya eklenmemiş bir oyun daha fark ettiğimde gülümsemem azalıyor.

Nate'e doğru yola çıkmadan önce makyajımın düzgün olduğundan ve saçlarımda bir tuhafılık olmadığından emin olmak için gizlice kontrol ediyorum. Pembe, mücevherlerle süslü parmak arası terliklerim sahile inerken bacaklarımda arkasındaki kumları tekmeliyor. Nate'in üzerinde bir çift sörf şortu, bir Terör tişörtü ve sandaletler var. Gözbebeklerim onu istediğimden daha fazla takdir ediyor.

Bu da tabii ki beni sinirlendiriyor. "Bu da nereden çıktı?" Kürek tahtalarını ve modifiye edilmiş kürekleri gösteriyorum. "Nedir bu?"

"Kürek tahtası mızrak dövüşü," diye açıklıyor Nate.

"Ama, ama... bu listede yoktu." Tabletimi kaldırıyorum. "Bağışlanan tüm ödüller dağıtıldı." Planlamamda çok titizdim ve Nate'in son dakika eklemeleriyle her şeyi berbat etmesine izin veremezdim.

"Kendi bağışlarımdan birkaç tane topladım, bu yüzden fazladan oyunlar ekledim. Turta atma yarışması bile yapmadık, Essie." Bunu en iğrenç suçmuş gibi söylüyor.

"Kim suratına turta yemek ister ki?" Bu sabah makyajımı mükemmelleştirmek ve yaz güneşinde yüzümden erimemesi için ayarlamak için yarım saat harcadım.

"Her şey eğlence için ve kürek sörfü mızrak dövüşü de öyle. Çocuklar buna bayılacak." Gülümsemesi genişliyor ve daha da yaklaşıyor. "Gerçekten de tüm etkinliği senin devralmana izin vereceğimi düşünmedin, değil mi Ess?"

Omurgamdan aşağıya doğru bir sıcaklık yayılırken gözlerimi kısıyorum. "Beni alt etmeye mi çalışıyorsun?"

Sesi fısıltı sessizliğinde. "İlgi odağı olmaya alışkın olduğunu biliyorum Ess ve eminim ilgi odağını paylaşmak kışını yakıyordur. Ama seni serinletmek için daha sonra bir kürek tahtasından aşağı atmaktan mutluluk duyarım."

Ben bunu aylardır planlıyorum, o ise on birinci saatte kışından uyduruyor. "Görüyorum ki rekabetçi yönün sonunda devreye girmiş." Göğsünü okşuyorum, kızgınlığımı bir kenara iterken ne kadar sağlam olduğunu takdir etmemeye çalışıyorum. "Başladı, Nathan. En iyi kadın kazansın." Göz kırpıp arkamı dönüyorum ve o son sözü söyleyemeden uzaklaşıyorum.

BÖLÜM 6

ESSIE

Half bir saat Daha sonra, ve Yemek o set dışarı ve Rix Tristan'ın arkadaşları ve ailesi gelmeye başladı. Küçük kız kardeşim Cammie, Tally, Fee ve erkek arkadaşı Chase ile birlikte geliyor. Üniversite takımları Tilton Blaze'de hokey oynuyor. Bu komik bir şekilde İronik, Çünkü kadar onlar başladı Cammie daha önce hiç maç izlememişti.

"Aman Tanrım! Bu çok havalı!" Cammie bana sarıldı. "Aferin, kardeşim. Ben evlendiğimde her şeyi sen planlayacaksın."

"Evlendiğimizde demek istiyorsun," diyor Chase.

"Evet, ben de tam olarak bunu kastetmiştim." Cammie parmak uçlarında yükselir ve onu öper.

"Bu gece harika vakit geçireceğiz!" Tally de bana sarılmak için araya giriyor.

"Keşke on dokuz yaşında olsaydım," diye mırıldanıyor Fee.

"Yine de eğlenceli olacağına söz veriyorum," diye onu temin ediyorum. "Grubunuz on sekiz ve on dokuzuncu yurtlarda kalıyor ve yemin ederim bu sadece bir tesadüftü."

"Elbette öyle." Tally omzuma vuruyor.

Cammie, "Tanrıya şükür ailelerimiz burada değil de pansiyonda kalıyor," diyor.

"Ne kadar gerideler?" Ben soruyorum.

"Bizden yaklaşık bir saat sonra yola çıktılar ama hamburger yemek için Weber'de durmak zorunda kaldık, yani yakında burada olurlar."

Flip bir anda ortaya çıktı. "Talls, Fee, buraya ne zaman geldiniz?"

"Yeni geldik."

Chase'e şöyle bir baktı ve elini uzattı. "Flip Madden, gelinin kardeşi."

"Kim olduğunuzu biliyorum." Gözleri hayretle açılmıştı. "Ben Chase, baş nedimenin kız kardeşi Cammie'nin erkek arkadaşım. Vay canına. Aklım başımdan gitti. Sizinle tanışmak çok güzel."

"Ah, Cammie'nin erkek arkadaşı." Flip yavaşça başını sallıyor. "Hokey mi oynuyorsun?"

"Evet, oynuyorum."

"Güzel. Burada olman çok güzel."

"Burada olmak harika." Chase bayılacak gibi görünüyor.

Flip, Tally'ye döner. "Erkek arkadaşın nerede?"

"Yaz için Winnipeg'de." Tally gözlerini deviriyor. "Ayrıca, eğer gelseydi babam yurtta kalmama izin vermezdi, o yüzden gelmemesi daha iyi."

"Doğru, iyi düşünmüşsün, evet." Flip tekrar tekrar başını sallar.

"Eşyalarımızı bırakırız ve ihtiyacın olursa yardıma geliriz." Cammie, Chase'i yurtlara doğru götürüyor.

"Sanırım Chase biraz yıldız çarpmış." Tally Flip'in kolunu okşuyor, sonra sanki derisi yanıyormuş gibi geri çekiliyor. "Ben yerleşeceğim."

"Ben de!" Fee el sallayarak Tally'ye katılıyor ve avluya doğru ilerliyor.

Flip sert bir elini saçlarında gezdiriyor. "Bizimle parti yapacak kadar büyüdüklerine inanamıyorum."

"Tally'nin ailesi de geliyor, Fee'nin kız kardeşi ve Roman da, yani onlara göz kulak olacak çok kişi var."

"Doğru. Güzel." Alt dudağını ovuşturuyor ve onların yurtlardan birinde kaybolmalarını izliyor. "Ben gidip başka ne yapılması gerektiğine bakacağım."

"Kulağa hoş geliyor. Ben müstakbel gelini kontrol edeceğim."

"Eğer bu gece yalnız uyumaktan sıkılırsan, beni hangi yurtta bulacağını biliyorsun."

Parmaklarımı oynatıyorum. "Kızlarım iyi arkadaşlardır." O da sırtını kıpırdatıyor ve göz kırpmıyor. "Oğlanlarım daha iyi."

Dilimi ısıtırıyorum ve onun duygularını incitebilecek bir şey söylemekten kaçınıyorum, tıpkı birçok kadının bunun doğru olduğunu onaylayabileceğinden emin olduğum gibi. Flip son birkaç yılda bazı büyük değişiklikler yaptı. Eskiden aşırı çapkın biriydi ama artık duruldu. Üretken aşk hayatının Toronto nüfusunun yarısını sikmek istemesinden çok kişisel sorunlarıyla ilgili olduğunu düşünüyorum. Anlıyorum. İlişkileri bir peri masalının gerçeğe dönüşmesi gibi olan inanılmaz ebeveynlerle büyümeme rağmen, yanlış adamlara aşık olmaya devam ediyorum. Ama artık değil. Kalbimi, onu hak etmeyen başka bir adama vermeyeceğim.

"Neler oluyor? Bir şeye mi ihtiyacın var?" Nate aramıza dalıyor.

Çatık kaşları ve hafif manik ifadesiyle kaşlarımı çatıyorum. "Evet, senin ve kara bulutlarının başkasının geçit törenine yağması için. Rix'i bulmam gerek."

Koşmam gereken bir geyik ve dişi geyik var ve benim oyunlarım onunkileri gölgede bırakmalı.

Çok geçmeden ailem de dahil olmak üzere başka konuklar da geliyor. Uyumlu kıyafetleri içinde çok sevimli görünüyorlar.

"Tatlım, bu inanılmaz!" Annem bana sarıldı.

"Çok yardım aldım, yemin ederim."

"Her zaman çok mütevazısın." Babam beni sıkıyor.

"Neden eşyalarımızı kulübeye getirmiyorsun, ben de Muffy'nin kurulum için yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakayım?" Annem babama diyor ki.

"Dallas'ın annesi muhtemelen ana evdedir. Sizi oraya götürüp tanıştırebilirim," diye teklif ediyorum.

Annem beni başından savdı. "Bu insanların çoğuyla duşta tanıştım ve senin yapacak çok işin var, sana sonra bakarım." Beni yanağımdan öpüyor. "Sen harika bir en iyi arkadaşsın."

"Teşekkürler anne."

Babam göz kırpmıyor ve bir elini annemin beline koyarak onu eve doğru yönlendiriyor. Onların sevgisine bayılıyorum.

Ekip, aileler ve diğer arkadaşların arasına serpiştirilmiş dalgalar halinde geliyor ve işler başlıyor. Bekarlığa veda partilerine gelince, bu seferki pastayı kapıyor. Her şeyi ben yaptım demek isterdim ama lanet olası Plinko tahtasında hiç bitmeyen bir sıra var ve aptal kürek tahtası mızrak dövüşü de öyle, bunu deneyimlemekten kaçınıyorum çünkü bunca zamanı saçım ve makyajım mahvolsun diye harcamadım.

Ayrıca, Nate çok rekabetçidir. Kürek sörfü mızrak dövüşünde neredeyse herkesi yendi. Ve sörf şortundan başka bir şey giymeden aptalca lezzetli görünüyor. Gerçi bu hokeyci çocukların her biri de öyle. Megafona el koyarak suya atılmaktan kurtuldum. Ne zaman biri beni göle yaklaştırmaya çalışsa Flip diye sesleniyorum, bu da Nate'i sinirlendiriyor.

Anlamıyorum. Sürekli mesajlarla başının etini yiyorum, bu da onun sürekli küçümsemesiyle karşılanıyor. Bana ya da romantizmle ilgili her şeye olan hevesime katlanamadığını açıkça belirtti. Öyleyse neden Flip bana her yaklaştığında müdahale etmek zorunda hissediyor? Şaşkınlığıma rağmen onu kızdırmak eğlenceli ve hırçınlaştığında çok ateşli oluyor.

Flip mini salatalık geçirme oyununda partnerim olmak için hamle yaptığında, Nate devreye giriyor ve Tally'nin benimle yapmasını sağlıyor. Sanırım bu, Tally'nin Nate ya da Flip ile salatalık geçirmesinden daha iyi.

"Neden mini salatalık kullanıyoruz ki? Bunu genelde balon, patates ya da başka bir şeyle yapmıyorlar mı?" Nate'in kaşları yeniden çatıldı.

"Cidden bilmiyor musun?" Hemen hemen tüm kız arkadaş grubumuz bu konuda bilgi sahibi.

"Belli ki biliyorsun." Bakışları benden, yüzü pancar gibi kızarmış olan Tally'ye kayıyor. "Ve sen." Kafası daha az karışmış ve daha çok rahatsız olmuş görünen Flip'e bakıyor.

"Bu konuda karanlıkta kalmak istiyorum." Flip'in gözleri ne bana ne de Tally'ye bakıyor.

"Kardeşine sor," diyorum Nate'e göz kırparak, sonra Tally'ye dönüyorum. "Salatalığı uzatmaya hazır mısınız?"

"Çok hazırım. Hadi kıçlarına tekmeyi basalım."

"Başlıyoruz." Nate salatalığı dizlerinin arasına sıkıştırmaya çalışıyor ama bu, boy ve genişliğin dezavantaj olduğu tek durum.

Kıçlarını tekmeliyoruz. Bu en aptalca, en komik oyun.

Duvağı geline takmaya geçtiğimizde Nate araya giriyor, böylece bir kez daha yarışıyoruz. Hile yaptığından oldukça eminim, kazanmasının tek sebebi de bu. Toonie fırlatmada birincilik için yarışıyoruz, ben kazanıyorum ama sonra Nate beni fasulye torbası fırlatmada yeniyor.

Ve sonra limbo sopasının zamanı geldi. Şimdiye kadar birkaç bardak prosecco içtim. Hiç acı hissetmiyorum ve yıllarca amigoluk yaptığım için de oldukça esneğim. Eğer limbo yapmanın bir zamanı varsa, o da şimdi. Tabii ki Nate benimle tam rekabet modunda olduğu için o da sıraya giriyor. O ve Chase tek erkekler. Boy farkı pek adil değil. Bütün kızlar 1.80'in altında, onlarsa 1.80'in çok üzerinde.

Sadece ben ve Nate'in kalması uzun sürmedi. Bu kadar esnek olmasına şaşırdım.

Gömleğini çıkarıp bir kenara fırlatıyor, sonra başını omuzlarının üzerinde döndürüp birkaç kol hareketi yapıyor ve ardından derin diz bükme hareketleri yapıyor. Ofiste çalışan birine göre çok formda.

"Nasıl yapıldığını izle, tatlım." Limbo çubuğuna doğru kasıla kasıla yürüyor, arkasına yaslanıp altından ustalıkla geçerken yedi yüz karın kasının tamamı dalgalanıyor. Kalabalık alkışlıyor ve ıslık çalıyor. Flip'in göğsüne vuruyor.

Bu çok saçma. Neden bu kadar rastgele bir şeyde bu kadar iyi?

Ama benim yanımda yirmi yıldan fazla jimnastik tecrübem var. Ve iki kişi tişörtsüz oynayabilir. Muhtemelen kına yakmak için yaklaştığında, tişörtümü başımın üzerine çekiyorum. Bikini üstü giyiyorum ama dolgulu değil.

Gözleri hemen göğsüme düşüyor ve tekrar yüzüme geliyor.

"Bunu benim için tut lütfen, Nathan." Ona bilerek sürtünüyorum ve tişörtümü uzatırken göğüs ucunu da sıyrıyorum. "Bu oyunu iki kişi oynayabilir, tatlı çocuk."

Limbo çubuğunun önünde yerimi alıyorum, geriye doğru eğilirken ona göz kırpıyorum, çubuğun altından geçerken parmaklarım baldırlarımda geziniyor.

Nate'in gözleri alev alev yanıyor ve gömleğimi bana doğru iterken nefesi biraz kesik kesik.

"Teşekkürler ve iyi şanslar." Aşağı bakıyorum. "Görünüşe göre biraz... aşırı uyarılmışsın."

Hızla yeni favori insanım haline gelen Flip, "Haydi, tatlı ayıcık, sıra sende!" diye sesleniyor.

"Bir dakika işime yarayabilir," diye homurdanıyor Nate, bana tanıdık bir hoşnutsuzlukla bakarak.

"İkinci raundu oynamak için sıra bekleyen bir sürü insan var. Getir bakalım, tatlı ayıcık." Flip onu öne doğru yönlendirirken sahte bir gülümseme takınıyor.

Nate burnundan sertçe nefes veriyor. "Bunun için seni geri alacağım."

"Meydan okumayı dört gözle bekliyorum." Sakince gülümsüyorum.

Nate bana tüm vücudumun tüylerini diken diken eden karanlık bir bakış atıyor. Her zaman çok kontrollüdür. Ama şu anda mayomu parçalayıp beni göle atmak istiyormuş gibi görünüyor. Mayosunu gizlice düzeltmeye çalışıyor ama malzeme affetmiyor. Güneş büyük ölçüde batmış ve tiki meşaleleri etrafı aydınlatarak vücudunun her yerinde harika, etkileyici gölgeler yaratıyor.

Kendinden emin havası dağıldı ve bir an için neredeyse kendimi kötü hissediyorum. *Neredeyse*. Ama sonra bu gece sürpriz eğlenceli oyunları ve havalı ödülleriyle beni nasıl alt etmeye çalıştığını düşündüm. Ayrıca beni birçok kez hafife aldı ve her yardım istediğimde kendimi sinir bozucu biri gibi hissetmeme neden oldu. Bu yüzden bana yalvaran bir bakış attığında

Bak, sadece kaşlarımı kaldırıp limbo çubuğuna başımı sallıyorum. Şimdi intikam zamanı.

Boyun eğerek pozisyonunu alıyor, belinden geriye doğru eğiliyor ve öne doğru ilerliyor. Dizleri ve kalçaları aşağıya iniyor, ancak şortundaki sorun giderek artan seyirci kalabalığına ve yüksek utanç potansiyeline rağmen sönmüyor. Kalçalarını düşürmeye çalışıyor, böylece sorunu çubuğu aşılıyor ama bu da dengesini bozuyor. Özel parçaları çubuğu sıyrıyor. Biri fotoğrafını çeker.

Sırt üstü kuma düşüyor ve bana doğru kızgın bir parmak sallıyor. "Hile yaptın!"

Kirpiklerimi kırıpıştırıyorum ve ona elimi uzatıyorum. "Nasıl hile yapmış olabilirim ki?"

Ayağa kalkıyor, bana çift kuş atıyor ve zarifçe suya daldığı iskeleye doğru ilerliyor.

Çubuğun altından sorunsuzca geçiyorum, ancak rakibim gölde serinlediği için galibiyetimin coşkusu biraz azalıyor.

Flip, "Cidden Ess, eğer istersen bu gece yatağımın sağ tarafı senin," diye teklif ediyor.

Rix meme ucunu çimdikliyor. "En iyi arkadaşıma asılmayı bırak! Seninle takılmak istemiyor!"

"Nereden çıktın sen?" Flip göğsünü ovuşturur. "Ve ben sadece oynuyorum."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Ama sen öyle misin?"

İki elini de havaya kaldırıyor. "Yüzde doksan oyun, yüzde on umut." Bana göz kırpmıyor.

Rix gözlerini deviriyor ve elimi tutuyor. "Hadi ama. Müzik konusunda yardımına ihtiyacım var!"

"Eğleniyor musun?" Kalabalığın arasından geçerken soruyorum.

"Çok eğlenceli! Yine de çok fazla prosecco içtim, bu yüzden yarının sert geçme ihtimali yüksek. Ayrıca, Tristan'ın bize kendi küçük kulübemizi ayırtmasına sevindiğimi söyleyebilir miyim?"

çünkü bu durumdayken bana iğrenç şeyler yapmasına izin verebilirim."

Gülüyorum. "Sana pis şeyler yapmasına her zaman izin veriyorsun."

Dudağını ısıırıyor. "Bu doğru."

Çalma listesini açıp dizüstü bilgisayarını ses sistemine bağlıyoruz, komşuların bizden tamamen nefret etmemesi için sesi ayarlıyoruz. Ama hepsi de davetli, o yüzden çok endişelenmiyoruz.

Gömleğimi tekrar giymeye zahmet etmiyorum. Sıcak bir yaz gecesi ve daha fazla insan bize katıldıkça havadaki enerji çılgın ve şehvetli bir hal alıyor.

Tristan ve Rix sürtünmeye başlıyor ve müzikle çok fazla içki bir araya geldiğinde sık sık olduğu gibi insanlar çiftleşmeye başlıyor. Nate'i hareketin kenarında görüyorum. Kıyafetlerini değiştirmiş, şimdi siyah bir tişört ve şort giyiyor. Bakışları bana kayıyor ve ben kalabalığın içinde ilerledikçe kararıyor.

Ona ulaştığımda elini cebine sokuyor.

"Limbo konusunda darılmaca yok." Bikini üstümü düzeltiyorum.

Hareketimi gözleriyle takip ediyor. "Bunu bilerek yapıyorsun."

"Neyi bilerek yapıyorum?"

"Dikkatleri üzerine çekmek için. Dikkat dağıtıcı ol. Beni..."
Burun delikleri açıldı.

"Ne yapacağım?" Başımı eğiyorum. Bunu daha önce de duymuştum. Ben her zaman dikkat dağıtıcı biriyim. Tüm hayatım boyunca öyleydim. Çocukken odadaki en şirin çocuktum. Üniversite diplomam, poz verdiğim tüm el ilanları reklamlarıyla finanse edildi. Gençken, Rix hariç, yaşıtlarımdan çoğu tarafından kıskanılır ve nefret edilirdim. Şimdi en azından beni olduğum gibi seven Babe Brigade'e sahibim - bir kez daha Rix'e teşekkürler -. Ama benim rolüm toplum tarafından benim iznim olmadan belirlendi. İlgiye alışkınım ama bu her zaman istediğim ya da hoşlandığım anlamına gelmiyor. Yine de bu gece bunu ben istedim.

"Yok bir şey. Boş ver."

Gözlerimi deviriyorum ve her zaman giydiğim ayakkabılarımı giyiyorum. "Rahatla, Nathan. Bu bir parti. Eğleniyor olman gerekiyor. Rahatla. Haydi." Bileğini tutup çekiştiriyorum.

Kımıldamıyor.

"Benimle çıkmanı sağlamaya çalışmıyorum, Nate." O zeki, düşünceli ve güzel. Benim kişisel kriptonitim. "Kara bulutlarını bir kenara bırak ve bir dakikalığına rahatla. Tristan endişelendiği için birkaç dakika içinde on beş kez buraya baktı. En azından iyi vakit geçiriyormuş gibi davran."

İç geçiriyor ve onu bara sürüklememe izin veriyor, ben de shot sipariş ediyorum.

Onlara şüpheyile bakıyor. "Bunların iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

"Olumlu." Tam tersi olduklarından eminim ama bu kötü kararda kararlıyım. "Bana elini ver."

Verdi. İsteksizce de olsa.

Limon dilimini başparmağıyla işaret parmağı arasındaki ağ boyunca gezdiriyorum, sonra üzerine tuz serpiyorum ve aynısını kendi parmağımla yapıyorum. Kolumu onunkine geçiriyorum ve meydan okurcasına kaşımı kaldırıyorum.

Cesarete karşı koyamaz. Söz konusu ben olunca, belli ki. Bu gece bunu kanıtladı.

Atışlarımızı yapıyoruz ama o kendi elindeki ağları yalayamadan ben bileğini kavriyorum, göz göze geliyoruz ve derisini emiyorum.

Gözleri açılıyor, sonra parmakları bileğimi sıkıca ama nazikçe sararken daralıyor. Sıcaklık omurgamdan yukarı fırlıyor. Nate başını eğiyor, çikolata rengi gözlerini benimkilere dikeyiyor, dişlerini çıkarıyor ve dişleri tenime baskı yapıyor - sadece bir uyarı olacak kadar. Dilini kaydırıyor ve sertçe emiyor. Isı merkezimi dolduruyor.

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor ve tüm hava ciğerlerimi bir anda terk ediyor.

Nate'in dolgun dudakları şeytani bir sırıtışla yukarı doğru çekilir ve dişleri sonunda serbest kalmadan önce biraz daha bastırır. O alır

limonu kaldırır, onu da emer, yere atar ve uzaklaşır.

Belki de bunun kötü bir fikir olduğu konusunda haklıydı.

Bunu asla kabul etmeyeceğimden değil.

BÖLÜM 7

NATE

Pişman olacağım bir şey yapmadan ya da söylemeden önce Essie'den uzaklaşmalıyım. Ağzımı onun üzerine koymak en kötü fikirdi.

Çünkü şimdi onun inanılmaz vücudu üzerinde bunu tekrar yapmayı hayal etmeden duramayacağım.

Sürekli düğmelerime basıyor ve ben de ona izin veriyorum. Aslında, bundan zevk alıyorum. Rekabetçi bir pislik olmaktan, geçmişle ilgili suçluluk hissetmekten ya da muhteşem kaplamanın altında ne olduğunu görebilmek için onun tüm katmanlarını soyarak istemekten kendimi alamıyorum.

Yine de iç çalkantılarımın ötesinde, Essie'nin bu partide her şeyi yaptığını kabul edebilirim. Rix'i ve kardeşimi ne kadar önemseydiğini takdir etmemek mümkün değil.

Bu da Tristan'ın bekârlığa veda hafta sonu için daha iyisini yapmam gerektiği anlamına geliyor. Planlandı ama onunkinin de Essie'nin Rix için verdiği parti kadar iyi olmasını istiyorum. Gösterişli olmalı. Ve bir kez daha, onu gölgede bırakmak istediğim için kendimi bir pislik gibi hissediyorum ama o tam bir organizasyon ve etkinlik planlama dehası ve kendime engel olamıyorum.

Flip belirdi ve bana bir içki uzattı.

"Nedir bu?"

"Baharatlı rom ve bir tutam kızılılık ile soda. Oldukça iyi." Dans pistini tarıyor. "Gördünüz mü?"

kızlar?"

"Hangi kızlar?" On dakika önce Essie'nin tenini emmişim ve vücudum o pek de masum olmayan deneyim yüzünden hâlâ aşırı uyarılmış durumda.

"Tally, Fee ve Cammie." Bardağındaki buzu sallıyor. "Tally içebilir ve bu açık bir bar. O kızların sarhoş olup kötü seçimler yapmasını istemiyorum."

"Fee'nin kız kardeşi burada, Tally'nin ailesi de öyle," diye hatırlatıyorum.

"Kiracılar çoktan pansiyona geri döndü. Birinin onları izlemesi gerekiyor."

Başımı öne

eğiyorum.

"Ne?"

"Hiçbir şey." Ona seslenebilirdim ama bu onun da bana aynısını yapmasına kapı açardı. Tally'nin ona nasıl baktığını gördüm. Gözlerinde yıldızlarla değil, ama bir tür farkındalıkla. Ve Flip o etraftayken her zaman aşırı tetikte, her zaman onu kolluyor. Her zaman endişeli. Her zaman koruyucu. Eğer bir ipucu bulursa, bu değişebilir. Bu aynı zamanda onu gerçekten mahvedebilir ve adamın yeterince duygusal yükü var, bu yüzden ağzımı kapalı tutuyorum.

Tally'yi yemek çadırının köşesinde arkadaşlarıyla otururken görüyorum. Geçen yılki ergen yumuşaklığını kaybetmiş. Onlara doğru işaret ediyorum. "Oradalar."

"Tamam, güzel." Omuzları kulaklarından aşağı iner ve içkisini yudumlar. "Essie-"

"Hayır."

"O-"

"Ben tuvalete gidiyorum." Ben giderken kahkahaları beni takip ediyor.

Çimenliğin yarısında, Essie'nin partiden uzaklaşıp karanlığa doğru gittiğini görüyorum. Tek başına. Kuzeydeyiz. Burada vahşi hayvanlar var. Rakunlar. Hatta ayılar. Kendini korumak nerede kaldı? Nereye gittiğini kimseye söyledi mi? Ya tek kişi bensem

Dışarıda tek başına olduğunu kim bilebilir? Rotamı değiştirip onu takip ediyorum.

Kulübenin kapısındaki eski tip ahşap mandalı kaldırıyor ve içeride kayboluyor. Geri dönmeliyim ya da olduğum yerde kalıp o partiye katılana kadar beklemeliyim. Ama yapmadım. Onunla birlikte kulübeye giriyorum. Neyim var bilmiyorum. Her etkileşimde büyük bir pislik gibi davranmama rağmen neden Essie'yi takip etmek zorunda hissediyorum?

Etrafa bir göz attım. Tipik bir baraka, içinde bir sürü rastgele eşya ve birkaç kağıt ürününün bulunduğu bir raf ünitesi ve onun yanında bir çim biçme makinesi var - sıfır dönüş yarıçaplı güzel bir tane. Lisedeyken küçük motorlar dersinde bunları çok tamir ederdim.

Gölgem onun üzerinden geçerken Essie üst raftaki kağıt havlulara uzanmaya çalışıyor. Çılgılık attı ve etrafında döndü. "Ne halt ediyorsun sen? Ödümü kopardın." Omzumu itiyor, ben de bir adım geriye sendeleyerek kapıya çarpıyorum.

"Neden karanlıkta tek başına dolaşıyorsun?" Ben de karşılık verdim.

"Kağıt havlu getiriyorum." Bana bir rulo fırlattı.

Göğsüme çarptı ve yere düştü.

Yumruğunu kalçasına dayadı. "Neden beni takip ediyorsun?"

"Burada ayılar var." Kulağa bile saçma geliyor Kulaklarım.

Bana inanmayan bir bakış attı.

"Çöplükte tabelalar var!" Bu hatalı mantığa yün bir kazaktaki çapak gibi yapıştım.

Büyük, güzel gözlerini bana çeviriyor. "Çünkü orası ve ayılar bedava yemeğe bayılır."

Savunacak bir şeyim yok ve söyleyeceğim başka bir şey muhtemelen beni daha da zavallı ya da sik kafalı gösterecek.

O döner geri içinve raf ve atlar Yukarı, başka bir rulo kağıt havlu kapıyor. Etrafımda dolaşıyor bana ve

tutamağı olmadığı için kaşlarını çatıyor. Ahşap kapıyı itiyorum ama hiçbir şey olmuyor.

"Ha-ha. Aç şu lanet kapıyı, Nate."

Tekrar itiyorum ama kımıldamıyor. Çeyrek inçlik boşluktan kapıyı dışarıdan kapalı tutan ahşap çubuğun yerine düştüğünü çok net görebiliyorum. Yani burada kapana kısıldık. Birlikte. Sadece ben, Essie ve üniversiteye gitmeden önce yaptığım pisliklerle uğraşmadığım altı yıl. "Tamam, çıldırmamanı istiyorum." Benim de kırıcı ya da incitici bir şey söylememem gerekiyor.

Kollarını kavuşturdu. "Bunu söyleyip de tam olarak böyle bir şey olmasını bekleyemezsin."

Ona bir bakış atıyorum ve zihinsel olarak gözbebeklerimin boynunun üzerinde kalması için yalvarıyorum. Daha önce göğüs uçlarını görebildiğim bikini üstünü hâlâ giydiği için bu zor oluyor.

Bakışına karşılık veriyor ve güzel, pembe dili aynı derecede güzel, pembe alt dudağında gezinirken çıtayı yükseltiyor. "Lütfen bana burada kilitli olmadığımızı söyle, Nathan."

"Sana bunu söyleyebilirim ama yalan söylemiş olurum." İyi işti. Saldırgan değil ve gerçekçi.

"Aman Tanrım! *Aman Tanrım.*" Sesi yükseliyor ve gözleri kaçınmayı umduğum panikle parlıyor. Elindeki kağıt havlu rulosunu bana doğru fırlatıyor ama birbirimize yakın durduğumuz için aramızda çarpışıyor ve diğeriyle birlikte yere düşüyor. Manikürlü tırnağıyla göğsümü dürttü. "Bu senin hatan."

"Beni sen ittin," diye hatırlatıyorum ona. "Beni buraya kadar takip ettin!"

"Çünkü karanlıkta kendi başına dolaşıyordun!" *Neden umurumda olsun ki?*

"Elli adım ötede bir parti var!" "Elli adım ötede bir parti var! kapının diğer tarafında.

"Ayılar gerçek!"

"Neden lanet ayılara kafayı taktın, Nate?"

"Bilmiyorum amına koyayım!"

"Bu gerçekten neyle ilgili? Limbo siki yüzünden hâlâ kızgın mısın?" Gözleri bir an için düşüyor ve burnunu kırıstırıyor. "Sopa."

"Bu pis bir hareketti."

Sırıttıyor. "Çok edepsiz."

"Bunun için kendinle gurur duyuyorsun, değil mi?"

Çenesini yukarı kaldırıyor. "Kesinlikle."

"İntikam turumu planlamaya başladım bile," diye uyarıyorum.

"Ve her şey burada mı başlıyor? Bizi birlikte bir barakaya kilitleyerek mi?" Sesi yükseliyor, beni itip tahtaya vurmaya başladığında gerçek bir panik başlıyor. "Hey! Biri bizi dışarı çıkarsın!" *Bam, bam.* "Kimse yok mu! Siktiğimin Nate'i sağ olsun, sıkıştık kaldık."

Tekrar kapıya çarpmadan önce ellerini tutuyorum. "Dur! Kendine zarar vereceksin." Bu da benim hatam olurdu ki bunu yapamam. Essie söz konusu olduğunda zaten yeterince suçluluk duygusu taşıyorum.

Gözleri irileşiyor ve sesi titriyor. "Ya bütün gece burada mahsur kalırsak? Ya dışarı çıkamazsak? Ya kimse kaybolduğumuzu fark etmezse ve çim biçme makinesinin dumanını soluyarak ölürsek?"

"Burada ölmeyeceğiz. Telefonun nerede?"

"Çadırımda, çünkü mesajlaştığım tüm insanlar bu kulübenin dışında. Seninki nerede?" Bir an için umutlu ve daha az paniklemiş görünüyor.

"O da benim kulübemde." Bileklerini bıraktım.

"Siktir." Ellerini havaya kaldırır. "Burada öleceğiz."

"Bu pek mümkün değil." Ama bir süre daha burada kalma şansımız var. Müzik sesinden kimse bizi duyamaz. Saat daha on buçuk ve parti hâlâ devam ediyor.

"Ya yaparsak? Ya gaz dumanından bayılırsak? Ya seni o kadar sinirlendirirsem ve sen de beni

ve sonunda kazara beni öldürür müsün?" Kararsız bir nefes çekiyor.

Avuçlarımı omuzlarında gezdiriyorum. Teni çok yumuşak, pürüzsüz ve sıcak. "Nefes al, Essie."

"Gördüğüm son kişi sen olamazsın!" diye yakınıyor. "Benden nefret ediyorsun!"

"Senden nefret etmiyorum." Ama onun yanındayken hissettiklerimden nefret ediyorum - suçlu, gergin, aşırı uyarılmış, muhtaç. Ayrıca o bana yakinken mesafemi koruyamamamdan ya da duygularımı kontrol edemememden de nefret ediyorum. Şimdi olduğu gibi.

"Yalancı! Ne zaman odaya girsem, kara bulutların katlanarak artıyor!"

"Kötü ruh halim için kendine çok fazla kredi veriyorsun."

Tekrar kapıya doğru ilerlemeye çalıştığında omuzlarını sıkıca kavıyorum.

"Buradan nasıl çıkacağımızı bulmalıyız!"

"Bir daha kapıyı yumruklarınla kırmaya kalkarsan seni öperim," diye tehdit ediyorum.

Bu bir çeşit tehdit, çünkü burada durdukça bunu yapmayı daha çok istiyorum. Onun yumuşak dudaklarını tekrar hissetmek. Anının kafamda abartılıp abartılmadığını öğrenmek. Ve eğer onu öpersem, saçma sapan bir şey söyleyemem ve tartışmayı bırakırız.

Gözleri parlıyor. "Öpmezsin."

"Bundan emin misin?" Birbirimize bakıyoruz. Göğsü kabarıyor.

Sikim kuduruyor.

Ve tam umduğum gibi, kapıya doğru uzandı. "Yapma bunu." Omuzlarındaki tutuşumu hafifletiyorum. "Bana patronluk taslama."

"Beni test etmeye devam et, Essie."

"Boş tehditler savurmaya devam et, Nathan." "Yapacağım. Yapacağımı biliyorsun."

"Verdiğin sözleri her zaman tutmuyorsun."

Soğuk, ölü kalbim kasılıyor. "Bu sefer tutacağım."

"Bunu göreceğiz, değil mi?" Arkasına uzanıyor ve kapıya dokunuyor.

Ellerimi yüzüne götürüyorum, başparmaklarım çenesinin altına yerleşip yukarı kaldırıyor. "Tanrım, beni çok etkiliyorsun."

"Güzel. Başından beri amacım buydu." "Görev tamamlandı."

Essie ürpertici bir nefes veriyor ve ılık, pamuk şekeri kokulu nefesi dudaklarımda geziniyor. Bunu gerçekten yapacağım. Pandora'nın kutusunun kapağını açacağım ve içine dalacağım.

Dili dışarı fırlıyor. İhtiyacım olan izin bu.

Başımı eğiyorum ve dudaklarımız buluştuğu anda bir dizi duygu seline kapılıyorum. Kızgınım, rahatlamışım ve birdenbire bu öpücüğün hiç bitmemesi için umutsuzluğa kapılıyorum, çünkü hatırladığım kadar iyi değil, *daha iyi*.

Essie'nin dudakları benim için ayrılıyor ve dillerimiz birbirine değiyor. Kollarını boynuma dolayıp bana doğru bastırduğunda tüm o saldırganlık ve hayal kırıklığı eriyip gidiyor. Yumuşak. Tatlı. Sıcak.

Bir kolumu beline dolayarak onu kendime yakın tutuyorum ama aklının başına gelip yüzüme bir tokat atmasından ya da beni ısırmasından endişe ediyorum. Aletimin bu ihtimal karşısında nasıl tekmelediğine bakılırsa, ikincisine karşı değilim.

Onu çim biçme makinesine doğru götürürken elimi sırtında gezdirip kıcının etrafında dolaştırıyorum. Çim biçme makinesine çarptığında, çelik kaputun üzerine çıkmasına yardım ediyorum ve bacaklarını belime doladığında inliyorum.

Diliyle öyle bir girdap yapıyor ki dizlerimin bağı çözülüyor. Göğüs uçlarındaki piercinglerin sert çeliği göğsüme sürtünüyor. Onları parmaklarımda hissetmek için neler vermezdim. Yumuşak tenini ve sıcak metalini emmek, onu soymak ve sadece... yıllar önce düşündüğüm, hayalini kurduğum, fantezisini kurduğum her şeyi yapmak. Sonra onu hayaletimde yaşattığımda bu olasılıktan kendimi mahrum bıraktım.

Açgözlü, hormonlu gençler gibi öpüşürken elleri saçlarımda, tırnakları ensemdede geziniyor.

"Tadın çok güzel..." Dudaklarına karşı inliyorum.

"Biliyorum." Kalçalarını yuvarlıyor.

Neredeyse güleceğim. Tabii ki biliyor. Essie lisede en çok aranan kızdı. Hiçbir şey değişmedi ama yine de her şey değişti.

"Bu kötü bir fikir."

"En kötüsü," diye kabul ediyor.

Boynundan aşağıya doğru öpüyorum. "Neden bu kadar iyi hissetmek zorundasın?"

"Çünkü sana eziyet etmek hoşuma gidiyor," diye cevap veriyor.

"Gerçekten harika bir iş çıkarıyorsun. Meme uçlarını düşünmeden edemiyorum."

"Kalıcı bir etki bıraktıklarına sevindim." Alt dudağımı emiyor.

Ve sonra tekrar öpüşmeye başladık. Eller dolaşıyor, diller keşfediyor. Parmakları kemer çizgimde geziniyor. Parmaklarımı onun yan tarafına geçiriyorum. Kötü bir fikir ya da değil, birden parmak uçlarımda altındaki meme ucu piercinglerinin nasıl hissettirdiğini bilmek için çaresiz kaldım.

Kulübenin kapısı açılıyor ve Essie ağzını benimkinden ayırıyor. Davetsiz misafirle yüzleşmek için dönüyorum, sözünü kestiğim için ağzının payını vermeye hazırım, ama gelen Bayan Bright - bu kulübenin ve üzerinde öpüştüğümüz çim biçme traktörünün sahibi ve Dallas Bright'ın annesi.

Essie eteğini düzeltirken, "İçeride kilitli kaldık," diye açıklamak için acele ediyor.

Bayan Bright'ın ağzının kenarı seğiriyor. "Çim biçme makinesini kirletmek zorunda değilsiniz. Medeni insanlar gibi kullanabileceğiniz bir sürü daha rahat yerimiz var."

"Panikledim. Nate dikkatimi dağıtıyordu." "İşe yaramış gibi görünüyor," diye gözlemliyor Bayan Bright.

"Kağıt havluları teslim etmeliyim." Essie onları yerden alır ve aceleyle dışarı fırlar.

Köşeye.

Kapıya doğru bir adım attım. "Ben gidiyorum. Üzgünüm, Bayan Bright." Essie'yi partiye kadar takip etmek yerine göle doğru yöneldim.

Az önce ne halt ettim ben? Daha da kötüsü, neden mümkün olan en kısa sürede bunu tekrar yapmak istiyorum?

8. BÖLÜM

NATE

"T şapka prototipi muhteşem," diyor Greg iş çıkışı bir şeyler içmek için yerel bara girdiğimizde.

"Çok etkileyici," diye katılıyor Bill.

"Pateninizin kardeşinizin takımı tarafından tanıtılmasının ne kadar havalı olacağını bir düşünün," diye ekliyor Patrick, sesi hayranlık ve kıskançlıkla dolu.

"Kariyerim için harika olurdu," diye katılıyorum.

Greg bana dirsek atıyor. "Geçen hafta ofisimize uğrayan seksi kız bu mu?"

Her zamanki masamıza doğru ilerlerken bakışlarını takip ediyorum. On beş adımdan daha kısa bir mesafede Essie duruyor. "Evet, o."

Kolları kabarık pembe bir bluz, yüksek belli bir kot pantolon ve pembe bir çift topuklu ayakkabı giymiş. Saçları sanatsal dalgalar halinde omuzlarından sarkıyor, makyajı podyuma hazır. Her zamanki gibi muhteşem ve aynı zamanda rahatsız görünüyor. Yüzünde bir gülümseme var. Başını hafifçe yana eğmiş ve bir tutam saçını parmağının etrafında döndürüyor. Flört etmekten çok gergin bir alışkanlık gibi görünüyor. Benim uğraştığım alıngan, rekabetçi, sivri dilli Essie'den çok farklı.

Bakışlarım onunkilere kayıyor. Dev gibi bir adamla konuşuyor. Sanki oyulmuş gibi görünüyor

mermer ve hayata getirilmiş. Çekicilik seviyeleri eşleşiyor. Ondan hemen hoşlanmadım.

Essie'nin gözleri beni görünce hafifçe parlıyor. Beni ondan ve Adonis'ten sadece birkaç adım ayırıyor. Tüm tavırları değişti. Saçlarını döndürmeyi bırakıyor ve yüzünde geniş, kalp d u r d u r a n bir gülümseme beliriyor. "Nathan, bebeğim, işte buradasın!" Elimi tutuyor ve beni kendine çekiyor, kolumun altına girip yanıma sokuluyor. Pamuk şekeri ve hafif çiçeksi kokusu beni çarpıyor. Yan tarafıma mükemmel bir şekilde oturuyor.

"Hey, Ess," diyorum yavaşça, bu her neyse, çoğunlukla meraktan ve ayrıca ona dokunmaktan hoşlandığımı ve durmak istemediğim için devam ediyorum.

"Jason, bu benim erkek arkadaşım Nathan."

Şokumu yutuyorum. Ufak tefek biri değilim, hatta hiç değilim ama Jason benim gibileri öğle yemeği niyetine yiyormuş gibi görünüyor. Beni bir dal gibi kırabilirdi. Yine de kolumu bırakmadım ya da ona seslenmedim. "Hey."

"Selam." Jason hayal kırıklığına uğramış ve bu eşleşmeyi değerlendirmiş gibi görünüyor.

Essie elini göğsüme bastırıyor ve hayran gözlerle bana bakıyor. "Nate bir mühendis. Spor malzemeleri tasarlıyor. Şu anda yeni bir buz pateni tasarımı üzerinde çalışıyor ve çok güzel."

"Harika. Bu harika." Jason her şey anlam kazanmaya başlamış gibi başını sallıyor.

"Nate, Jason bir fitness fenomeni. Benim sosyal medya hesaplarımı takip eden bir kız kardeşi var," diye açıklıyor Essie.

"Essie'nin makyaj eğitimlerine ve cilt bakımına bayılıyor. Essie ona şehirdeki makyaj sanatçılığı programlarına başvurması için ilham verdi." Jason'ın yüzü kızarıyor.

Bahse girerim Essie'nin makyaj derslerini izleyen tek kişi Jason'ın kız kardeşi değildir. Sosyal medyada fazla vakit geçirmiyorum ama başlamam gerekebilir.

"Essie bir ilham kaynağı." Onu yanıma daha sıkı çekiyorum, tıpkı gururlu bir erkek arkadaşın yapacağı gibi. "O şekilde

insanları dönüştürmek gerçek bir sanattır."

"Kesinlikle, Evet, adamım," Jason Kabul ediyorum, gözler Essie ile benim aramda gidip geliyor.

Essie bana gülümsüyor. "Ben sadece insanların iyi görünmesini sağlıyorum.

Gerçek sanatçı sensin."

"Yeteneklerini küçümseme, tatlım. İnsanların en iyi halleriyle görünmelerini ve hissetmelerini sağlıyorsun."

Ben hariç tabii, ama bu onun suçu değil, benim suçum. "Bu gerçekten çok tatlı," diyor.

"Gerçekten çok tatlısın," diye karşılık verdim.

"Ben olacak git." Jason Başparmaklar üzerinde onun omuz. "Fotoğraf için teşekkürler. Kız kardeşim çok heyecanlanacak."

Essie içten bir samimiyetle, "Bir şey değil," dedi.

"Tanıştığımıza memnun oldum, dostum." Jason bana başıyla selam veriyor.

"Ben de," diye yalan söylüyorum.

Jason kapıya yönelir. Bardan çıkarken kapıyı zar zor açtı.

Essie yanıma dirsek attı. "O gitti. Neden hâlâ bana dokunuyorsun?"

Kırbaç darbesi çok güçlü. "Kolumu *sana* doladım."

Saçlarını kabartıyor ve ellerini kalçalarının üzerinde yumuşatıyor.

O çok iyi tanıdığım gülümseme yine yüzüne yapışmış. "Ve altı yıl önce bana mesaj atamazdın. Yardımın için teşekkürler. Özrünü kabul ediyorum." Göğsüme vurdu. "Bana karşı işlediğin suçlardan aklandın."

Bir an için şaşkına dönüyorum, ama bunu Essie hakkında son zamanlarda öğrendiğim diğer şeylerle birlikte bir kenara koyuyorum.

Görünüşe göre o öpücüğü de unutmamış.

Görünüşe göre ben de onu, onun söylediğinden daha fazla incitmişim.

Bu beni hem daha kötü hem de daha iyi hissettiriyor. Çünkü o zamanlar şansım olsaydı, muhtemelen onun yumuşak kalbini yanlış kullanırdım. Muhtemelen ezip geçerdim. Ve o zaman belki de aşka inanmayan sadece ben olmayacağım.

BÖLÜM 9

ESSIE

ESSIE

Bu konuda ne hissediyoruz?

| banyo aynamda bir selfie çekip gönder tuşuna basıyorum, ardından bir kat daha dudak parlatıcısı sürüyorum. Telefonum yeni Mesajlar. Rix'ten olmamaları dışında.

NATE

Bu konuda iyi hissediyorum. Taç hoş bir dokunuş. Çok marka prenses havası var.

Ama yatak odamın zemininde daha iyi dururdu.

"Kahretsin." Sıcaklık göğsümden yanaklarıma doğru ilerliyor. Ayrıca, Nate'in yatak odasında nasıl olduğunu bir *kez daha* merak ediyorum. Detaylara dikkat eder mi? Ellerini de ağzı kadar iyi kullanıyor mu?

ESSIE

Bu senin için değildi. Dikkate almayın.

NATE

O zaman neden mesajlarıma düştü?

Ve başka kimin için giyiniyor olabilirsin?

ESSIE

Eğitmen, tabii ki.

Başka bir mesaj açılır.

RIX

On dakika içinde
orada ol.

Nate sessizliğe gömüldü. Çantamı kapıyorum, ayaklarımı topuklu ayakkabıların içine sokuyorum, tacımı makyaj masasında bırakıyorum - muhtemelen biraz fazla - ve en iyi arkadaşım ile buluşmak için lobiye koşuyorum.

Ben cipinin yolcu tarafına geçerken Rix kısık bir ıslık çalıyor. "Vay canına, dans dersleri için çok seksi görünüyorsun."

"Çok mu fazla?" Ellerimi çoğunlukla çıplak olan kalçalarım da gezdiriyorum. Eteği kloş ve dizimin yaklaşık sekiz santim üzerinde biten, spagetti askılı bir yazlık elbise seçtim. Altında bir çift uyumlu bisiklet şortu var. Nate zaten iç çamaşırlarımı ve muhtemelen istediğinden daha fazla yerimi gördü ve bunun tekrarlanmasına ihtiyacımız yok. Ya da Tristan ve öğretmenlerimizin de popomu görmesine.

"Birazcık bile fazla değil." Ön kapıdan uzaklaşıyor ve trafiğe işaret ediyor.

"Tristan'ın bizimle olacağını sanıyordum?" Ve muhtemelen Nate, ama onun adını bile nefesim kesilmeden ve ihtiyaç duymadan söyleyemiyorum. Kulübedeki o aptal öpücük son zamanlarda bant genişliğimi fazlasıyla alıyordu. Sıcaktı ve Nate'in dili, bana geldiğinde genellikle dikenli olsa da, ayak parmaklarımı kıvrıyacak kadar mükemmeldi. Kesilmiş çimen, toprak ve benzin kokusuna ve belirgin bir ambiyans eksikliğine rağmen, bu artık en sevdiğim ikinci öpücük. Sinir bozucu bir şekilde, Nate de bir numaranın sahibi. Bir de geçen gün barda karşılaştığımız olay var. O çok... *hoştu*. Ama ben bunu hazırlıksız yakalanmasına bağlıyorum. Söylemeye gerek yok, bu gece biraz gerginim.

"O ve Nate'in çocukları için bir şeyler almaları gerekiyordu. Hafta sonu, o yüzden bizimle orada buluşacaklar," diye açıklıyor Rix otoyola doğru ilerlerken.

"Ne planladıkları hakkında bir fikrin var mı?" Seyahat makyaj setimi bulmak için çantamı karıştırıyorum. Sahip olduğum her varlığın altını çizmem gerekiyor.

"Hayır. Planımız hakkında bir ipucu var mı?"

"Ben sürprizi devam ettiriyorum. Senin işin hafta sonu eğlencesi için çantayı hazırlamak." Kızların hafta sonunu tamamen gizli tutmayı başardığım için çok etkilendim. Bebekler pasaportlarına, dışarı çıkmak ve gezmek için kıyafetlere ve bir mayoya ihtiyaçları olduğunu biliyorlar ama hepsi bu. Ne yaparlarsa yapsınlar, erkeklerin hafta sonunu sudan çıkaracaklarına eminim.

"Bana bir ipucu bile vermeyecek misin?" Suratı asık, üzgün köpek yavrusu yüzünü bana çeviriyor.

Bu bakışa karşı bağışıklığım olmadığı için yanaklarıma bronzlaştırıcı sürmeye odaklanıyorum. "Sevmediğin bir şeyi planlamayacağımı biliyorsun."

"Bu doğru."

Ve Tristan'ın orgazm sonrası bilgiyi zorla almanın bir yolunu bulamayacağına inanmıyorum. Bu adam kendini onun her türlü pis ihtiyacını karşılamaya adanmış. Baklayı ağzımdan çıkarmamak için konuyu değiştiriyorum. "Her şey hakkında nasıl hissediyorsun? İçini bana dökmek istediğin şeyler var mı?"

"Çoğunlukla heyecanlıyım ve sen zaten çok fazla şeyle uğraşıyorsun."

"Ben de bunun için buradayım." Ben doğuştan yardımseverim, bu yüzden işleri organize etmek ve onun tabağından bir şeyler almak benim sevgi dilim. "Heyecan dışındaki diğer duygular neler ve bunların heyecana kıyasla oranı nedir?" Rix'in muhasebe diploması var ve ben de verileri seviyorum, bu yüzden yüzdeler onun nasıl hissettiğini ölçmek için güvenli bir yol.

Direksiyona dokunuyor. "Yüzde seksen beş heyecanlıyım, yüzde beş bunalmışım ve yüzde on gerginim."

"Seni bunaltan ne?" Düğün planı belgesine ve elektronik tablosuna erişimim var. Vurgulanmış veya halledilmesi gereken şeyler görürsem, sinirlerini yatıştırmak ve stresini azaltmak için bunları yapacağım ve yapıldı olarak işaretleyeceğim.

"Her şeyin sorunsuz ilerlemesini istiyorum ve aksaklıklar olacağından endişeleniyorum," diye itiraf ediyor.

"Aksaklıklar normaldir. Ve sen her şeyi yoluna koymakta iyisin. Destek sisteminiz var ve düğüne katılan herkes gerektiğinde yardım etmek için devreye girecektir."

"Biliyorum. Bunu unutmamalıyım." Direksiyonu sıkıyor. "Tristan da her şeyin mükemmel olmasını istiyor ama onun da kendi endişeleri var."

"Seni tedirgin eden bu mu?" Bu mantıklı olurdu. Tristan Rix'e sırlıslıkla aşık ve tek istediği onu mutlu etmek ve bir daha onunla işleri berbat etmemek. Bu tamamen mantıklı değil, çünkü insanlar hata yapar, ama ilişkilerinin başında işlerin ne kadar zor olduğunu düşünürsek anlaşılabilir bir durum.

Başını sallıyor. "Annesi birkaç kez aradı ama Tristan onunla konuşmaya hazır hissetmediği için telesekretere yönlendirdi ki bunu çok iyi anlıyorum. Babalarının evine gönderdiği Noel kartları dışında, on buçuk yıldan uzun bir süredir Tristan'ın hayatında yok." Direksiyondaki tutuşu sıkılaşıyor. "Ama sonra Nate'i aradı."

Midem bulanıyor. "Olamaz."

Tristan on iki yaşındayken annesi onu terk etti. Nate sekiz, Brody ise dört yaşındaydı. Babaları onları tek başına büyüttü ve Tristan annesinin gittiği günden beri onu görmedi. Ama Brody'nin liseden mezun olduğu geçen yıldan beri, kendini onların hayatına yeniden sokmak için yarım yamalak girişimlerde bulunuyor. Yine de verdiği zarardan sonra hiçbiri onunla ilgilenmiyor.

"Tam bir baş belası." Rix'in yanağı sinirlenerek tiksindi.

"Nate bununla nasıl başa çıktı?" Mini makyaj çantamı çantama geri koyuyorum ve Rix'e odaklanıyorum.

"Pek iyi değildi. Bu konuda oldukça üzgündü, Tristan da öyle. Sanırım babası araya girdi ve ona geri çekilmesini söyledi. Durup dururken ortaya çıkıp her şeyi mahvedeceğinden endişeleniyorum."

şeyler. Ve Tristan'ın babası sonunda yeniden biriyle çıkıyor. Yıllar sonra ilk kız arkadaşı ve çok mutlu. Tristan'ın annesinin tekrar ortaya çıkması ise... birçok eski yarayı deşiyor."

"Tahmin edebiliyorum. Çok üzgünüm, Rix."

Bu kadın özel bir tür bencil olmalıydı ki, yıllar sonra, görünüşe göre onlar için ne kadar zor olacağını düşünmeden hayatlarına geri dönmüştü.

"Yine de Tristan'a ya da Nate'e hiçbir şeyden bahsetme. Bu hassas bir konu ve terapide ele alıyoruz ama Nate mücadele ediyor ve bu konuda konuşmak onun için zor." Dans stüdyosunun otoparkına dönüyor ve Nate'in arabasının yanındaki boş yeri alıyor.

Nate iyi gününde bile temkinlidir, bu yüzden bu onun için ağır bir yük olmalı. Başımı sallıyorum. "Bu aramızda kalacak ve eğer içini dökmek ya da bir şeyler konuşmak istersen burada olduğumu biliyorsun."

Sarılmak için orta konsola doğru eğildik. "Biliyorum ve teşekkür ederim," diyor. "Sana ve bu düğünün başarılı olması için yaptığın her şeye minnettarım. Çok fazla olduğunu biliyorum."

"Bu tür şeyleri seviyorum," diye onu temin ediyorum. "Düğünler ve parti planlaması benim mutlu olduğum yerler. İhtiyacın olan her şey için buradayım." Kendi beyaz atlı prensimi bulamasam bile, en azından Rix'in kendi beyaz atlı prensiyle düğüm atmasına yardım edebilirim.

"Sana sahip olduğum için çok şanslıyım." "Ben de."

Arabadan inip içeri giriyoruz. Tristan ve Nate, sırtlarını bize dönmüş başka bir çiftle birlikte bizi bekliyorlar. Tristan Rix'i görür görmez yanımıza geliyor. "Selam, Ess. Selam Bea." Kendine özgü hareketinin değiştirilmiş bir versiyonunu yapıyor, elini kızın boynunun yanına koyuyor, başparmağı çenesinin kenarını süpürürken burnunu kızinkine sürtmek için aşağı eğiliyor.

Bu çok tatlı. Gözlerimi kaçırıyorum, bakışlarım Nate'e takılınca gülümsemem azalıyor. Siyah pantolon ve siyah gömlek üniformasını giymiş. Düğme yerine tişört giymesi dışında, ki bu daha da seksi. O yapıyor

Burada olduğu için heyecanlı görünmüyor. Gerçi hiçbir yerde olduğu için heyecanlı görünmüyor.

Gözleri ayaklarımdan yüzüme doğru ilerlerken çatık kaşları derinleşiyor. Bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. "Ess," diye mırıldanıyor.

"Nathan."

Başka bir bakışla ödüllendirildim.

Bu gerekir olmak eğlence-içinde a Lego yalınayağına basar gibi.

"Essie?" Derin, tanıdık bir ses dikkatimi Nate'den uzaklaştırıyor.

Diğer çifte bakarken kalbim ayaklarıma çarpıyor. *Lanet olası şansım* nedir? "Barton?"

"Hey! Vay canına. Uzun zaman oldu." Barton'ın gözleri üzerimde. Kolunu yanındaki kadına doladı. "Bu benim nişanlım, Alison."

"Sizinle tanıştığırma çok memnun oldum." Elimi uzatıyorum, o da elimi tutuyor ve Barton'a soru dolu gözlerle bakıyor.

"Sen de," diyor. "Sen ve Barton birbirinizi nereden tanıyorsunuz?"

"Ah, biz eski arkadaşız." Barton rahatsız bir şekilde kıkırdıyor.

Midem bulanıyor ve yüzümdeki gülümsemeyi korumak için mücadele ediyorum. Vancouver'daki işi kabul etmeden önce birkaç ay çıkmıştık. Beni sevdiğini söyledi, belki de aradığırn kişi o dur diye düşündüm -gerçi bence hepsi aradığırn kişi- ama sonra Sri Lanka'dan güzel bir iş teklifi aldı ve bana taşınacağını söylemedi. Bir mesajla benden ayrıldı. Bu üç yıl önceydi.

"İşin nasıl? Hâlâ fotoğrafçı mısırn?"

Alison kolunu onunkinin içinden geçiriyor. "*National Geographic*'te yer aldı. Birkaç yıl önce Sri Lanka'da görevliyken tanışmıştık. Granada'dan yeni geldik."

"Harika bir şey olmalı," diye mırıldanıyorum.

Tam o sırada eğitmenlerimiz kendilerini tanıtmaq için içeri giriyor. *Tanrı'ya şükür.* Nate'in yanında durmak için hareket ediyorum. Bana sorgulayıcı bir bakış atıyor. Onu görmezden gelip Fernando ve Martina'ya odaklanıyorum.

Fernando uzun boylu, zayıf, siyah saçlı bir adam; siyah pantolon, uyumlu ayakkabılar ve çoğunlukla düğmeleri açık çiçek desenli bir gömlek giymiş. Etkileyici bir göğüs kılları vardır. Martina ise minyon, siyah saçlı, dansçı figürüne sahip bir kadın; siren kırmızısı bir elbise ve ona uygun stilettolar giyiyor.

"Ne kadar güzel çiftler!" Fernando övgüler yağdırıyor.

Nate anlamadığım bir şeyler mırıldanıyor. Sessiz kalıyorum ve sersemlemiş olsam da yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum.

Fernando ve Martina bize bugün öğreneceğimiz rutinleri özetliyorlar. Takip etmeye çalışıyorum ama zaten garip bir sarmalın içindeyim. Barton beni sevdiğini söyledikten sonra birlikte yaşamaya başlamış ve düğünümüzü planlamaya başlamıştım - tabii ki egzotik bir şey. Ve işte o, üç yıl sonra nişanlı. Ve işte buradayım, ufukta sonsuza dek mutlu olma ihtimalim olmadan bekâırım.

"İki adımla başlayacağız, sonra balo salonuna geçeceğiz ve salsa ile bitireceğiz." Martina cümlesini kalçalarını sallayarak nokt alıyor.

"Bu dersin amacı size temel bilgileri vermek ve eğlenmeyi unutmayın!" Fernando partnerine sevgi dolu bir gülümseme göndererek ekliyor.

Nate'e yan gözle bakıyorum, muhtemelen küçük bir kız kardeşi olmayan Jason'dan kaçmak için ona erkek arkadaşımış gibi davranmamış olmayı diliyorum. Nate o gece çok iyiydi. Bu kafa karıştırıcı.

Ve bu hafta her gece o öpüşmenin ilk aşamayı geçtiğini hayal ettim. Dün gece Jason'ın önünde öpüştük ve onu ağlattık. *Neyim var benim böyle?* Vücudum şimdiden bastırılmış cinsel hayal kırıklığıyla pır pır ediyor, çünkü durumumu prensip olarak ele almayı reddettim. Bana katlanamayan bir adamın fantezisine kendimi kaptırmak, tenezzül etmek istemediğim bir alçaklık.

Söylendiği gibi Nate'in yüzüne dönüyorum ve bir avucumu onunkinin içine sokuyorum, diğer elimi omzuna yerleştiriyorum, bu sırada eli belimin etrafında kıvrılıyor. Beni daha yakına çekmeye çalışıyor ama direniyorum.

Lezzetli bir şekilde çatılmış kaşları derinleşiyor. "Aramızda bir karış boşluk var. Bu sekizinci sınıf dansı değil, Ess."

"Böyle iyi. Daha yakın olmamıza gerek yok." Gözlerimi çenesinde sabit tutuyorum.

O iç geçiriyor ve aramızdaki mesafeyi kapatmaya çalışıyor, ben ise korumaya çalışıyorum.

"Partnerinin liderlik etmesine izin ver." Martina ellerimizi ayarlıyor, sonra avuç içlerini ikimizin de sırtına koyarak bizi birbirimize yaklaştırıyor.

Nate kaşlarını çatıyor.

"Güzel ve gevşek. Rahat olun. Ve dans etmek şehvetlidir. Gözlerin onunkilerde olsun." Çenesine vuruyor.

Gözlerimi Nate'inkilere dikiyorum ve ne kadar güzel olduklarından nefret ediyorum. O da sırtıyor. Ayak parmağına basıyorum ve eğitmen ayaklarıma dikkat etmemi söylüyor.

Herkesin pozisyonunu alması sonsuza kadar sürüyor. Ya da en azından eski sevgilim ve nişanlısı kıkırdayıp gülümserken Nate'in rahatsız edici göz teması kurması ve vajinamın onun vücudumdaki elleriyle ilgili her türlü duyguyu yaşaması böyle hissettiriyor.

"Kim bu adam ve neden kendini kontrplak parçası gibi hissediyorsun?" Nate homurdanıyor.

"O eski sevgilim."

Nate'in daralan bakışları ona doğru kayıyor. "Ne kadar zaman önce?"

"Birkaç yıl önce. O kadın için benden ayrıldığına eminim. Mesajla."

Nate'in ifadesi daha da kararıyor. Keşke daha az seksi olsaydı. Keşke kalbimi bu kadar kolay ele vermeseydim ve verdiğimde de bu kadar hırpalanmasaydı.

Martina, Rix ve Tristan'a seslenerek, "Birbirinizi biraz yalnız bırakmalısınız," diyor.

İki adımı öğrenirken kendimi korkunç derecede beceriksiz ve kaskatı hissediyorum. Barton ve Alison'a bakmamaya çalışıyorum. Ama Nate'in ince elbisemi yakan avucunun sıcaklığına odaklanmak da daha iyi olmuyor.

Nate ağzı kulağıma gelene kadar eğiliyor, konuşurken dudakları yanağıma okşuyor. "Aklını başına topla, Essie."

Omurgam boyunca bir ürperti dolaşıyor. "Titremiyorum." *Ne yalan* ama.

"Bana odaklan. O herif tam bir salak ve onsuz daha iyisin."

"Fotoğrafları *National Geographic*'te yayınlandı."

"Etkileyici ama yine de aptalın teki." Kaşları kalkıyor.

"Onu geçebiliriz."

Muhtemelen suçluluk duygusu ya da acıma duygusuyla kibar davranıyor ama ben onun rekabet gücünü yüzünü kurtarmak için kullanmaktan yanayım.

"Sakin ol! İyi eğlenceler!" Martina aramızdaki gerginliği kırarak talimat veriyor.

Tristan ve Rix gülüyor ve harika vakit geçiriyorlar. Barton ve Alison iki adımda ustalaşmış görünüyorlar ve odanın içinde kolaylıkla dans ediyorlar.

Eski sevgilim tarafından alt edilmeyeceğim. Nate'in kollarında rahatlıyorum.

Sırıttıyor ve önden gidiyor.

Şaşırtıcı bir şekilde, iyi bir dansçı. Bunu seksi bulmak istemiyorum ama kontrolü ele alıp beni odanın içinde gezdirmesi sinir bozucu derecede seksi. Barton ve nişanlısından kat kat daha iyi olmamız da çılgınca tatmin edici.

Balo salonu dansına geçiyoruz. Nate çok yönlü bir partner olduğunu kanıtlıyor ve bu konuda da en az iki adımda olduğu kadar iyi. Eski sevgilimin etrafında daireler çizerek dans ederken, Tristan ve Rix ellerini uygunsuz şekilde yerleştirdiği için birkaç kez dışarı çağrılıyor. Eve döndüklerinde tavşan gibi kemirecekleri kesin. Ve ben de soğuk algınlığı almak zorunda kalacağım.

duş alayım ki kendimi Nate'in düşüncelerine kaptırmayayım.

Salsa, rutinler arasında en karmaşık olanı, ancak özellikle Barton ve Alison zaten salsa profesyonelleri gibi göründükleri için rekabetçi taraflarımız tamamen devreye girdi. Ama kararlılık, Nate'in detaylara olan ilgisi ve benim esnekliğim bize avantaj sağlıyor. Beni kaldırıyor, döndürüyor, döndürüyor ve daldırıyor. Bacağım karmaşık bir dönme-dip hareketiyle onun omzunda bitiyor. Ve sonra vücutlarımız birbirine sıkıca yapışıyor. Sıcak bakışları benimkilere kilitleniyor ve başka tarafa bakamıyorum. Nate'in dizi kalçalarımın arasına giriyor ve bir başka ileri seviye kombo denerken dizimi kalçasına geçiriyor.

Şarkı sona erdiğinde terlemiş ve nefessiz kalmıştım. Nate'in karanlık ve tatmin olmuş bakışlarından kurtulamıyorum. Bu inanılmaz bir ön sevişme gibi geliyor ve her yerim arzuyla yanıyor.

Alkışlar bizi ürkütüyor. Nate ve ben birbirimizi bırakıp geri çekiliyoruz. O ellerini ceplerine sokuyor, ben de ellerimi kalçalarımın üzerinde yumuşatıyorum. Barton ve Alison'ı tamamen unutmuştum.

Eğitmenlerimizin yüzü gülüyordu. Eski sevgilim bize bakıyor, nişanlısı sinirli görünüyor ve Rix ile Tristan banklardan birinde oturuyor, ikisi de bize istediğimden daha fazla ilgiyle bakıyor.

Rix, Tristan'ın pazularına sarılıyor. "Siz ikiniz bu gece çok garip davrandınız."

Gülümseyip atkuyruğumun ucunu omzumun üzerinden atıyorum, umursamaz bir tavır takınıp doğrudan göz temasından kaçınıyorum. "Nate gerçekten rekabetçi," diye açıklıyorum. "Aileden geliyor gibi görünüyor."

BÖLÜM 10

NATE

"W Kutunun içinde ne var?" İhtiyacım olan her şeyin yanımda olduğundan emin olmak için ceplerimi kontrol ediyorum.

Kardeşim.

"Bilmiyorum. Üzerinde kız kardeşimin adı yazıyor. Muhtemelen yanlışlıkla buraya göndermiştir." Flip ocağın önünde duruyor, peynir tozunu tencereye karıştırıyor. Adam neon erişteye bayılıyor. Tezgâhta bir salata ve Rix'in verdiği terbiye edilmiş, pişmiş tavuk göğsü var; böylece en azından tüm besin grupları karşılanmış ve bir denge sağlanmış oluyor.

"Onların evine bırakabilirim."

"Sakıncası olmadığına emin misin?" Flip tencerenin çoğunu tavuğun yanında tabağına boşaltıyor.

"Hiç de değil. Şimdi oraya gidiyorum." Erkeklerin hafta sonu yaklaşıyor. Yeri gizli tuttum, bu yüzden tatlı bir sürpriz olacak, ama halledilmesi gereken birkaç ayrıntı var.

"Tamam, güzel. Rix bunu takdir edecektir." Yüzünü bana döndü. "Çok iyi dans ettiğini duydum."

"Siktir git." Ona kuşu vuruyorum, ayaklarımı ayakkabılarımın içine sokuyorum, kutuyu alıyorum - şaşırtıcı derecede hafif - ve kapıya yöneliyorum. Elbette Tristan ya da Rix ona bir şey söylemiştir. Essie bir amigo kız ve jimnastikçiydi. Bu yüzden derslerimizden önce birkaç eğitim videosu izlemiş olabilirim. I

Little Miss Sunshine ve Rainbows tarafından gölgede bırakılmayacaktı.

Eski sevgilisinin orada olması işleri değiştirdi. Eğer beni terk ettiği adam Lisa olsaydı, kendimi toparlayabilir miydim bilmiyorum. Muhtemelen bir kontrplak levha yerine dev bir pisliğe dnüşürdüm. Essie ile ne kadar çok zaman geçirirsem, o kadar ilgimi çekiyor. Kalp kırıklığından sonra kendini toparladığına eminim, ama bu onu hâlâ incitiyor. Bunu yüzünde görebiliyor, sert duruşunda hissedebiliyordum. Kalbinde kaç yara izi var? Ne kadar derinler?

Flip'in kahkahası beni koridora kadar takip etti.

Asansörle lobiye çıkıyorum ve iki blok yürüyerek kardeşimin binasına gidiyorum. Tipik bir Temmuz sıcak dalgası yaşıyoruz, bu yüzden günün bu geç saatinde bile, fuayeye adım attığımda klimanın patlaması nemden hoş bir erteleme.

Kardeşim beni içeri buyur etti. Ben geldiğimde kapı emniyet mandalıyla açık bırakılmıştı. Yine de güvende olmak için kapıyı çalıp başımı içeri sokuyorum. "Tris? Burada mısın ve iyi misin?"

Gri bir şort ve üzerinde pembe blok harflerle BAE yazan siyah bir tişört giyerek köşeyi dönüyor. "Selam, kardeşim. Nasıl gidiyor?"

"İyi gidiyor."

Tek koluyla sırtımı sıvazlamak için beni kendine çekiyor, sonra geri çekilip kolumun altındaki kutuya bakıyor. "Ne var orada? Erkeklerin hafta sonu için bir şey mi?"

"Bu Flip'e bırakıldı ama Rix için." Kutuyu tezgâhın üzerine koydum.

"Eminim bu hafta sürekli kontrol ettiği şey budur. Getirdiğin için teşekkürler." Buzdolabına doğru yöneldi. "Sana içecek bir şey getireyim mi? Ya da yiyecek? Bea yaban mersinli, kuru üzümlü ve muzlu cevizli kek yaptı."

"Sinirli sinirli yemek mi pişiriyor?" Rix yemek yapmayı *çok* sever, ama stresli olduğunda *çok fazla* yemek yapar. Son zamanlarda Flip'e her zamankinden daha fazla teslimat yapıyor ve buzdolaplarında yer kalmadığı için o ve ben doğaçlama akşam yemeklerine davet ediliyoruz.

"Bunu biliyorsun."

"Rix'in tüm kekleri büyü, o yüzden ne olursa olsun alacağım. Bu arada nerede o?" Rix'ten gerçekten hoşlanmaya başladım. Yumuşak, nazik ve hiç sahip olmadığım kız kardeşim gibi.

Tristan yaban mersinli kek kabını tezgâhın üzerine koydu. "Essie'nin evinde."

"Her şey yolunda mı?" Stag and Doe'daki öpüşme/yaklaşma seansı hakkında kimseye tek kelime etmedim ama Essie'nin bunu kendine saklayıp saklamadığını bilmiyorum. Tristan'ın bilseydi bu kadar heyecanlanacağından şüpheliyim.

"Evet, her şey yolunda. Sanırım kız kıza bir hafta sonu planlıyorlar." Bir tabak doldurup otuz saniyeliğine mikrodalgaya koydu.

"Nereye gittiklerini öğrendin mi?"

Başını sallıyor. "Sen erkeklerin hafta sonunu gizli tutarken Essie'yi bana söylemesi için zorlayamam."

"Ess'in sana söylemediğine inanamıyorum," diye mırıldanıyorum. Erkeklerin hafta sonunu kendime saklamak yeterince zordu ve Tristan bilgi almak için beni zorlamıyordu.

"Doğru koşullar altında Bea'ya sırrımı açmamın fazla zaman almayacağını biliyor." Kutunun hızlı bir fotoğrafını çekip Rix'e gönderiyor.

Mikrodalga çalışıyor, ben de dolaptan tereyağı kabını ve çekmecedan bıçağı alıyorum. Flip ve ben haftada en az bir kez akşam yemeğine geliyoruz, bu yüzden her şeyin nerede olduğunu biliyorum. Rix bizi eve her zaman yemek artıklarıyla gönderir. Üniversiteye gittiğimden beri tatiller dışında yediğim aile yemeğine en yakın şey bu. Büyürken hep koşarak yemek yiyorduk. Tristan'ın

Hokey ve Brody de öyle. Benim de robot yarışmalarım vardı. Bekar bir babanın hokkabazlık yapması çok zordu.

Tristan ve ben mutfak adasına oturduk. İki kekin üstünü açtım, her birine bir parça tereyağı ekledim ve bıçağı kardeşime uzattım.

"Kutunun içinde ne var?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Son zamanlarda çok fazla teslimat var ve bana gönderilmedikleri sürece onları kendi hallerine bırakıyorum. Geçen hafta yanlışlıkla bir iç çamaşırı mağazasından gelen bir kutuyu açtım ve başım belaya girdi çünkü düğün gecesi için olması gerekiyordu ve sürprizi mahvettim."

"Kahretsin."

"Evet. Yeni bir şey sipariş etmesi gerekiyordu ve onu neredeyse ağlatıyordum, bu yüzden artık uzak duruyorum" diye açıklıyor.

"İç çamaşırı için mi ağladı?" Rix çoğu zaman oldukça soğukkanlıdır.

"Mükemmel takımı bulmak için saatlerini harcadı ve bu pahalı bir şeydi. Keşke para konusunda bu kadar stres yapmasa ama umarım zamanla bu stresi azalır." Çöreklerinin üstüne tereyağı sürüyor.

"O ve Flip gençken zor zamanlar geçirdiler." Tutumluluğunun ipuçlarını her zaman görüyorum. Marketten her zaman fazladan sebze poşeti alır ve atıştırmalık olarak nitelendirilemeyecek olsalar bile yemek artıklarını asla atmaz. Keki ısırdım ve inledim. "Dostum, bunlar çok güzel."

"Biliyorum," diye mırıldanıyor bir lokmanın etrafında.

"Annem bize hiç böyle ikramlarda bulunmazdı." Ben daha geri çağıramadan kelimeler dökülüveriyor. Onun hakkında konuşmak kötü bir alamet gibi geliyor.

Duraklıyor, çöreği ağzından bir santim uzakta. "Seni tekrar aradı mı?"

"Geçtiğimiz hafta içinde aramadı." Midem bulanıyor. Keşke bu konuyu hiç açmamış olsaydım ve ona bu konuda yalan söyleyebilseydim.

Gözleri kısılıyor. "En son ne zaman aradı?"

"Geyik ve dişi geyikten önce. Cevap vermedim." Ama aptalca sesli mesajı tekrar dinledim.

Tristan başını sallar. "Bir hafta önce ona bir mesaj bıraktım. Pek nazik ya da dostça bir mesaj değildi, o yüzden siktir olup gitmesi gerektiğini anladığımı umuyorum. Sadece onu Brody'den uzak tutmak istiyorum." İç geçiriyor ve bir elini saçlarında gezdiriyor. "Bizimkiyle uğraştığı gibi onun da kafasını karıştırmasını istemiyorum."

"Gittiği zaman daha kolaydı," diye katılıyorum. Anıları gömmek daha kolaydı, o hâlâ dışarıda değilmiş, bizi terk etmemiş gibi davranmak daha kolaydı.

Tristan sandalyesinde arkasına yaslandı. "Eğer bu konuda biriyle konuşmak istersen, seni terapistimle görüştürebilirim."

"Konuşacak bir şey yok." Büyük bir ısırık daha alıyorum ama tadı artık karton gibi.

Tristan iç geçiriyor ve ellerini başının arkasında birleştiriyor. "Ben de uzun süre aynı şekilde hissettim. Ama annemin gidiş şekli yüzünden berbat durumda olduğumu biliyorum. Hepimiz öyleyiz. Bunun hakkında konuşmak berbat. Acıtıyor."

"O zaman neden yapıyorsun?" Duygularım olmadan bu konuyu düşünemem ve bunları bir yabancıyla konuşmak hiç de kolay değil.

"Çünkü Bea'ya zarar veriyordum ve bunun için kendimden nefret ediyordum," diyor kasvetli bir şekilde.

Başımı ona doğru çeviriyorum.

Yüzümdeki şoku okuyarak elini kaldırıyor. "Fiziksel olarak değil."

Rahatlama midemdeki ağırlığı eritiyor. "Peki nasıl?" "Duygusal olarak, ki bu da en az onun kadar kötü, hatta birçok açıdan daha kötü.

yollar." Yutkunuyor ve peçetesiyle oynuyor.

Bunun ona bir şeyler hissettirdiği açık. Üzüntü mü? Suçluluk mu? Rahatsızlık mı? Son ikisini anlıyorum. Essie'yi her düşündüğümde bunları hissediyorum. Şehvetle birlikte.

Tristan ve Rix kolay bir başlangıç yapmadılar ama buradalar ve işleri yoluna koymaya çalışıyorlar. Yaşadığımız onca şeyden sonra bile.

Tristan aşkı bulmayı ve onu korumayı başardı. Şimdilik. "Nasıl daha kötü?"

"Duygularımla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum ve Bea söz konusu olduğunda çok fazla duygum var. Başlangıçta, bazen sağlıksız şekillerde ortaya çıktılar ve ona hak ettiği parçalarımı veremedim çünkü çok korkuyordum. Ama terapi yardımcı oldu. Kolay değil ve bazı günler kendimi dev bir bok çuvalı gibi hissediyorum."

"Ama kendini çöp gibi hissettirecekse neden yapıyorsun?" Annemden kaçtığım her telefon beni günlerce ruh haline soktu. Bunun hakkında konuşmanın ne işe yarayacağını anlayamıyorum bile.

"Çünkü Bea duygularımla baş edemediğim için kendini kötü hissetmeyi hak etmiyor. Eskiden işler zorlaştığında içime kapanırdım ama bu ona haksızlık olur. Hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim insandan uzaklaşamam. Onu o kadar çok seviyorum ki. Onu hak etmek, verdiği sevgiyi hak etmek, sabrını, nezaketini ve iyiliğini hak etmek istiyorum, ama beni bu kadar kapalı ve öfkeli yapan şeyle başa çıkmazsam bu olmayacak. Bu yüzden iki haftada bir biriyle konuşuyorum ve Bea ile ayda bir kez birlikte gidiyoruz. Artık her şeyi konuşuyoruz ve hıyarlık yaptığımda bana haddimi bildiriyor. Bu bir inanç sıçraması ve o buna değer."

"Lisa'nın buna degeceğini düşünmüştüm." Bir buçuk yıl boyunca istikrarlı olduğumu, sırtımı yaslayabileceğim, sevebileceğim biri olduğunu düşünmüştüm. Sonra o başka birini, daha iyi birini buldu, her şeyi elimden aldı ve beni aptal kalbimde daha fazla boşlukla baş başa bıraktı.

"Biliyorum. Yürümediği için üzgünüm."

"En iyisi buydu." Beni aldattığı adamla hâlâ çıkıyor, belli ki birbirlerine daha uygunlar.

Telefonu bir mesajla çaldı. "Görünüşe göre o paketin Essie'ye gitmesi gerekiyordu."

"Ben bırakırım." İkinci çöreğimin kalanını da bitirdim.

"Önce erkeklerin hafta sonu eşyalarını gözden geçirmek ister misin?"

"Hayır. Yarın uğrayabilirim." Ayağa kalkıp tezgahın etrafında dönüyorum, tabağımı bulaşık makinesine koyup ellerimi yıkıyorum.

Kaşları çatıldı. "Sakıncası olmadığına emin misin?"

"Gerçekten sorun değil." Gitmek için neden bu kadar acele ettiğimi bilmiyorum, bu konuşmanın beni rahatsız etmesi ve her ne sebeple olursa olsun Essie'yi görmek istemem dışında. Belki de kız kıza geçirdikleri hafta sonunun ayrıntılarını öğrenmek içindir.

Muhtemelen öyledir. Rekabetçiyim. Erkeklerin hafta sonunun harika geçmesini istiyorum. Başka ne gibi bir neden olabilir ki?

BÖLÜM 11

ESSIE

Nate'in ziyareti için giyinmiş değilim ama o burada. Kapıya doğru giderken koridordaki aynada yansımamı kontrol ediyorum ve keşke yırtık pırtık jogger şortumu ve büyük boy, bol bir bluzumu değil de hâlâ sevimli jean şortumu ve üstümü giyiyor olsaydım diyorum. İkincisi tamamen kankaya uygun bir kıyafet. İlki, çim biçme traktörünün üzerinde öpüştüğüm, anlayamadığım bir nedenle erkek arkadaşım gibi davranan ve işi buymuş gibi dans eden seksi, zeki adamı selamlamak için daha iyi

eski sevgilimi göstermek için.

Çoğu zaman çekilmez bir pislik, ama son zamanlarda bunu dengelemek için bazı şeyler yaptı. Ve o öpücüğü düşünmeden edemiyorum. Ya da kollarının bana ne kadar iyi geldiğini. Bu büyük bir sorun.

Sakin bir nefes alıyorum, gülümsüyorum ve dairemin kapısını açıyorum. "Hey, Nate."

"Essie." Bakışları benimkilerle buluşuyor, sonra birkaç saniyeliğine düşüyor, sonra tekrar kalkıyor. "Bu yanlış yere teslim edilmiş." Kolunun altındaki kutuya hafifçe vuruyor.

"Getirdiğin için teşekkürler."

"Buralardaydım." Bana vermek için bir hamle yapmıyor.

Belki de ağırdır. "Bir dakikalığına içeri gelmek ister misin?" Görünüşe göre resmi ve uygun davranıyoruz, düşmanca ve rekabetçi değil. En azından şimdilik.

Gözleri kısa bir süreliğine ağızma kayd1. "Elbette."

Rix belirdi, çantasını omzuna atmıştı. "Hey, Nate." Yüz ifadesi yumuşuyor. "Selam, Rix."

Rix sarılmak için yaklaşır, o da karşılık verir. "Onu buraya kadar getirdiğın için teşekkürler."

"Sorun değil," diye onu temin eder.

Beni yanağımdan öpüyor. "Eve döndüğümde mesaj atarım ve isim çıkmazsa muhtemelen yarın görüşürüz."

"Kulağı hoş geliyor."

Parmak arası terliklerini giyiyor, el sallıyor ve kapıdan çıkıp gidiyor. Alışkanlıktan dolayı güvenliğı sağladıktan sonra, şu anda dairemin içinde siyah bir şort ve siyah bir gömlekle rahatsız ve mantıksız derecede seksi görünen Nate'e dönüyorum. Gardırobunun büyük kısmı cenazeye uygun.

Kendime erkeklere tövbe ettiğimi hatırlatıyorum. Sonra bir sonraki ritimde, içimden bir seks arkadaşının yararlarını tartışıyorum. Bağlanmamayı öğrenmem gerekiyor. Nate aşk ve ilişkiler konusundaki tavrını açıkça ortaya koydu. İlgilenmiyor. Hayat amaçlarımız uyuşmuyor. Bu da onu sınırsız eğlence için iyi bir seçenek haline getirebilir, tabii bunu nasıl yapacağımı öğrenebilirim...

Bir an sonra fark ediyorum ki, ben kafamı kaldırdığımda o mutfağımda duruyor ve elinde hâlâ kutuyu tutuyor. Terbiyem devreye girdi. "Size içecek bir şeyler ikram edebilir miyim? Birkaç biram ve biraz beyaz şarabım var."

"Bir bira alabilirim." Kutuyu tezgâhın üzerine koydu.

Bakacak başka bir yerim olduğı için sevinerek buzdolabına yöneliyorum.

Bir telefon vızıltısıyla kendiminkini arıyorum - annemin bu akşamki çömlek dersinden sonra araması gerekiyor - ama Nate cebinden telefonunu çıkarıyor, kaşlarını çatıyor, bir düğmeye basıyor ve geri sokuyor. Ruh hali değişiyor, gözleri kararıyor. Yemin ederim sanki daireme bir yağmur bulutu girmiş gibi.

Bir bira ve Rix'le daha önce açtığımız şarap şişesini alıyorum. Biranın kapağını açıp Nate'e uzatıyorum. "Her şey yolunda mı?" Kendime biraz şarap dolduruyorum.

"Burada çok fazla renk var." Nate'in bakışları dairemde dolaşıyor. Bu beni utandırıyor, özellikle de onun hakkında ne bildiğimi ve insanların beni nasıl algıladığını bilmek. Kitap raflarımı pembe fiyonklar süslüyor ve oturma odasında bir *Once Upon a Time* posterisi asılı. Aşka aşığım. Her zaman öyleydim. Peri masalları bana neşe verir.

"Parlak şeyleri severim." Ve görünüşe göre vücudumun onun dairemdeki varlığına verdiği tepkiye bakılırsa karanlık şeyleri de.

"Prenses fantezisine gerçekten kapıldın, ha?"

"Sen de tam bir pislik fantezisine kapıldın, ha?" Ben de karşılık veriyorum.

Yüz ifadesi değişiyor ve bir elini yüzünde gezdiriyor. "Özür dilerim. Az önce arayan annemdi. Bir süredir ondan kaçıyordum."

"Oh." Savunmacı tavrım bir kademe azalıyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Biz bir şeyler hakkında konuşan insanlar değiliz, değil mi?" Bakışları üzerimde değerlendirici, ama minnetsiz olmayan bir gezintiye çıkıyor.

"Sanırım değiliz." Saçlarımı omzumun üzerinden çekip boynumu ortaya çıkarıyorum.

Bana bakılmasına alışkınım. Hayran olunmaya. Gençken gururum okşanırdı. Bir yetişkin olarak bu, kaçamadığım bir lanet haline geldi. Ama aynı zamanda bir refleks.

Nate kutuyu bırakıp gidebilirdi, özellikle de annesinin telefonundan kaçtıktan sonra. Ama yapmadı. Hâlâ burada, kendi özgür iradesiyle. "Büyük turu ister misin?" Dairemde pek bir şey yok ama burada durup birbirimize bakmaktan iyidir.

"Elbette." Birasından uzun bir yudum alıyor.

"Burası mutfak." Etrafımızı işaret ediyorum, sonra da beni oturma odasına kadar takip etmesi için onu çağırıyorum. Prensesler ve prenslerinin yer aldığı bir dizi çerçeveli sanat baskısı duvarda sıralanıyor. Kitap rafları peri masallarına dayanan kitaplarla dolu.

"Sen ve pembe arasında bir şey var, ha?" diye gözlemliyor, yıllar boyunca benim ve Rix'in fotoğraflarından oluşan fotoğraf kolajını incelemek için duraklıyor.

"Mutlu bir renk." Aşk ve cinsellikle de ilgili. Kalp şeklindeki bir yastığı düzeltiyorum ve bir battaniyeyi katlayıp tozlu gül rengindeki kanepenin koluna örtüyorum.

Nate kitap rafında durup başlıkları tarıyor. Raflardan biri sadece özel basım peri masallarından oluşuyor, ama alttaki rafta hâlâ üniversiteden kalma ders kitaplarım duruyor; bazen belirli bir makyaj ya da cilt bakım ürününün kimyasal yapısına bakmam gerektiğinde başvurduğum kitaplar.

"Oldukça eklektik bir okuma materyali dizisi." Raftan cilt bakımını bilimi üzerine bir ders kitabı alıyor ve yerine yerleştirmeden önce sayfalarını karıştırıyor. "Bu kadar çok kimyanın işin içinde olduğunu fark etmemiştim."

"Yanlış ürünleri bir araya getirmek hoş olmayan etkileşimlere neden olabilir," diye açıklıyorum.

Nate başını öne eğiyor. "Bu bilim ve sanat. Sen de benim gibi üniversiteye gittin. Zorluğu ya da başarıyı küçümseme."

"Bu çok farklı bir beceri seti ve benimki hayatları değiştirmeyecek." Yandaki kapıyı işaret edip konuyu değiştiriyorum. "Banyo şurada."

Nate onu yalnız bırakır ve kafasını banyoya sokar. Kaşları kalkıyor ama yorum yapmıyor. Pembe teması güçlü, ama daireme giren başka hiçbir erkek renge, dekora ya da kitap raflarıma odaklanmadı.

Nate son kapıya yöneliyor, yatak odama. Ona göstermeyi planlamadığım tek odaya.

Şarap kadehimi sehpanın üzerine koyuyorum ve ceylan sıçrayışıyla yanından geçip kapıya barikat kuruyorum. Yatak odam, okuduğum tüm prenses masallarına bir saygı duruşu niteliğinde. Bunu görürse yüzde yüz benimle dalga geçecektir.

Vücudu benimkiyle çarpışıyor ve bir elimle gözlerini kapatıyorum. "Yatak odamı göremezsın."

"Neden? En kötü ne olabilir ki?" Parmakları benimkilerin etrafında kıvrılırken onları gözlerinden uzaklaştırıyor.

Onu baştan çıkarmaya çalışabilirdim, o da beni reddedebilirdi ve önümüzdeki birkaç hafta dayanılmaz derecede garip geçerdi. Arkama uzanıp yatak odamın kapısını kapattım. "Darmadağınık çünkü Rix ve ben kız kıza geçireceğimiz hafta sonu için gardırop seçeneklerimi daraltıyorduk. Tüm mayolarım ve güzel iç çamaşırlarım yatağımın üzerinde duruyor."

Nate'in parmakları benimkilere dolanıyor ve burun delikleri açılıyor. "Kız kıza bir hafta sonu için neden iç çamaşırına ihtiyacın olsun ki?"

Ona gülümsüyorum, yüzündeki karanlık ifadenin tadını çıkarıyorum. "Olası her maceraya hazırlıklı olmak isterim."

Kaşlarını çatıyor ve boğazını temizliyor.

Keşke onunla ilgili her şey bu kadar tahrik edici olmasaydı. "Bunu damarıma basmak için mi söylüyorsun?"

"Seni zorlamamı mı istiyorsun, Nathan?" "Belki." Sesi yumuşar. "Eminim iç çamaşırlarının hepsi pembe ve dantelli."

"Bilmek istemez miydin?"

"Evet, aslında yapardım." Kaşları kırışıyor. "Ve bu beni çılgına çeviriyor."

İtirafı beni hem şoke ediyor hem de cesaretlendiriyor. Aşka inanmıyor, benimle aynı şeyleri istemiyor, bu yüzden onunla takılmak asla başka bir şeye yol açmayacak. O bana aşık olmayacak, ben de onun gibi düşünen birine aşık olmayacağım.

Aşk gerçek bile değil. O güvende çünkü bana zarar veremez. Bu yüzden ona iğne yapıyorum. "O öpücüğü düşünmeden duramıyor musun?"

"Hayır. Duramıyorum. Dans derslerini ve o aptal eski sevgilini de düşünmeden edemiyorum." Samimi ve sinirli.

Gözlerimiz kilitleniyor ve sonra birbirimizin ağzına düşüyor. Kırılmasını istiyorum.

O da kırıyor. "Siktir et."

Bir saniye önce koridorun ortasında duruyorduk, bir saniye sonra duvara yaslanmıştım, Nate'in dizi kalçalarımın arasındaydı ve dudakları boğazımın sütunu boyunca sürükleniyordu.

"Neden bu kadar baştan çıkarıcı olmak zorundasın?" İnliyor ve çenemin kenarını ısırtıyor.

"Çünkü karanlık her zaman aydınlığı tüketmeye çalışır."

Bir an duraksıyor, gözleri üzerimde. "Yanlış değil." Sonra ağzını benimkinin üzerine eğıyor.

Onun için ayrılıyorum ve dillerimiz sürtünürken ikimiz de muhtaç, rahatlamış sesler çıkarıyoruz. Hafta başındaki dans dersleri en iyi ön sevişme gibi gelmişti ama o gece kendi kendime yaptığım orgazm en iyi ihtimalle cansızdı. Boyun eğdiğim için kızmıştım ama rahatlamaya ihtiyacım vardı.

Nate tanıdığım en rekabetçi adam. Bu da bir şeydir çünkü yıllardır etrafım hokey oyuncularını ve aktörlerle çevriliydi. Bahse girerim yatak odasında da aynı şekilde hırslıdır. Bu onun kişiliğine uyuyor.

Aramızdaki gerginliği biraz azaltabiliriz. Belki o zaman o lanet öpücüğe takılıp kalmayı bırakırım.

Elini gömleğimin altına sokuyorum. Parmakları kaburgalarımın yukarı kayıyor ve başparmağı meme ucumu bulduğunda derin bir onay sesi çıkarıyor. Uyluklarımın arasına yerleşen ve ağzımdan bir inilti olarak çıkan bir elektrik sarsıntısı gönderiyor vücuduma.

"Kahretsin, bu çok ateşli." Meme ucumu baş ve işaret parmakları arasında yuvarlıyor.

Tek bir parmağımı şortunun kemerine sokuyorum. Bir azarlamayla karşılaşmayınca düğmeyi açıyorum. Zaten sertleşmişti. Onun zeki, huysuz, sevimsiz, ateşli kıcıyla zihinsel olarak evlenmeden de birbirimizi boşaltabileceğimize eminim.

Aletine dokunabiliyorum ve onunla koridorda yürümeyi hayal edemiyorum. Kahretsin, bir hafta önce öpüştük ve hiçbir noktada onu daireme taşımadım. Rüyamda bile. Benimkini alabilir ve duygusal olarak bağlanmayabilirim.

Elimi boxer'ının önünden içeri kaydurdım ve son derece cömert ereksiyonunu kavradım. Bunun güzel bir erkek arkadaş aleti olabileceğine dair düşüncelerimi bir kenara bıraktım. Nate tam bir erkek arkadaş malzemesi değil, ama mükemmel bir seks arkadaşı yemi. İnliyor ve göğsümü sıkıyor.

Ama sonra ağzını benimkinden ayırdı ve geri çekti.

Bir an için bana bunun kötü bir fikir olduğunu söyleyeceğini düşündüm. Dürüst olmak gerekirse, ikimiz de bunu *tekrar* dile getirmek istemesek de gerçekten öyle.

Bunun yerine şortunu ve boxerını aşağı itiyor, Büyük, güzel sikini avucumun içine aldım. Başparmağımı ağlayan ucuna sürterek uzunluğunu okşuyorum. Birkaç gün önce Rix'e manikür yaptırdığım için çok mutluyum.

"Kahretsin evet, bu..." Başını eğiyor ve yüzünü boynuma doğru çeviriyor, dudakları tenime değiyor. Dili dışarı çıkıyor, ardından dişleri geliyor. "Çok güzel, Ess."

"Elime boşalmadan önce ne kadar dayanabileceğini düşünüyorsun?" Alay ediyorum.

Başını tekrar kaldırıyor, diğer eli kaburgalarımı sıyırıp şortumun bel bandı boyunca ilerlerken arzu dolu gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bahse girerim önce ben seni boşaltabilirim."

Tabii ki bunu bir yarışmaya dönüştürecekti. "Denemeni görmek isterim."

Uzun, kalın parmakları şortumun bel bandının altından külotumun içine kayıyor. Pürüzsüz tenimin üzerinde kayıyor ve kalçalarımın arasına dalıyorlar. Klitorisimi okşarken kaşları çatılıyor.

Endişe, ısırın karıncalar gibi tenimde sıcıyor. Yargılamasını bekliyorum.

"Sen...? Bu..." Tekrar fırçalıyor. "Kapüşon piercingin var mı?"

"Evet."

Tekrar sıyırıyor, içimde yankılanan başka bir arzu sarsıntısı gönderiyor.

"Acımadı mı?"

Klitorisimin etrafında dönüyor ve gözlerim doluyor. "Dürüst olmak gerekirse düşündüğünden daha az."

"Seksin daha iyi hissettirmesi için mi yaptırdın?" Merakı dikkat dağıtıcı ama aynı zamanda... sevimli.

"Birkaç ay boyunca bir dövmeyle çıktım. Hepsini bedavaya yaptı. Tam olarak iyileşmeden ayrıldık." Anlaşılan oynadığı tek klitoris benimki değilmiş.

"Ama onları saklamışsın." Klitorisimin etrafında dönmeye devam ediyor, tüm vücudumun ihtiyaçla şarkı söylemesine neden olan hafif dokunuşlar.

"Deneyimi arttırıyorlar," diye açıklıyorum.

"Bu seksi. Hoşuma gidiyor."

Onun onayı gerginliğimi biraz olsun azaltıyor.

Klitorisimi geçip bir parmağını içime kaydırıyor.

Dudaklarımdan bir iç çekiş çıkıyor ve başım geriye düşüyor. Biri bana dokunmayalı aylar olmuştu. Kendi kendime orgazm olmaktan başka bir şey yapmayalı aylar oldu. Ve mantığını ya da mantıksızlığını anlamıyorum ama yıllar önce beni hayalet gibi terk eden adamın şimdi ellerini benden uzak tutamaması ne kadar tatmin edici?

Bir ritim buluyoruz, elim onun uzunluğunun üzerinde hareket ediyor ve parmakları içime pompalıyor, avuç içi klitorisimi ovuyor, beni kenara daha da yaklaştırıyor. Tutmaya çalışıyorum

Hızımı arttırmak ve onun şaşırtıcı derecede sert ereksiyonu üzerindeki kavramamı sıkılaştırmak için geri döndüm. Ama yüzündeki ifade *tam* bir kararlılık ifadesi ve beni soluk soluğa bırakıp inleten *noktay* bulduğunda hızını iki katına çıkarıyor.

"İşte bu, Ess." Boynumu öpüyor. "Yakın olduğunu biliyorum."

Bacaklarım titriyor ve belimin altındaki her şey geriliyor. İnliyorum ve kontrolümü kaybetmemeye çalışıyorum ama elimden kayıp gidiyor.

"Sorun yok. Bırakabilirsin." İçimi tekrar okşarken yanağımı avucunun içine alıyor. "Çok yumuşaksın." Dudakları dudaklarımın üzerinde geziniyor. "Çok tatlı ve güzelsin." Daha derine itiyor, beni geriyor, dolduruyor, bedenimin onun dokunuşuyla canlanmasını sağlıyor. "Parmaklarımın üzerine boşaldığını hissetmek istiyorum, Essie. Benim de seni etkilediğimi göster bana."

Omzunu kavriyorum ve avucunun içine giriyorum. Orgazm içimden geçerken dünya yıldızlar ve beyazlarla yıkanıyor. İnanılmaz, akıl almaz derecede fantastik. Bedenim zevkle uğulduyor. Gözlerim çırpınarak açılıyor ve Nate'in vahşi, tatmin olmuş bakışlarıyla buluşuyor.

O kazanmıştı. Tabii ki kazandı.

Bu raundu. Ama oyun daha bitmedi.

Onun itirafı bana cesaret verdi. Her zaman soğukkanlı ve kontrollü olan bu adam benimle birlikte kendini kaybediyor.

Onu okşamaya devam ediyorum. "Elimi değil de ağzımı beceriyor olsaydın ne kadar iyi hissedeceğini bir düşünsene Nathan." Alt dudağını emiyorum. "Dudaklarım senin etrafında gerildi." Pelüş etin dişlerimin arasından kaymasına izin veriyorum. "Sence aletin ne kadarını kaldırabilirim?"

Karanlık arzu dudağının kıvrılmasına neden oluyor. "Hepsini alırdın, çünkü tekrar kaybetmek istemezdin."

Çenesini kemirirken utangaç bir gülümseme ağzımın kenarına yerleşiyor. "Gerçekten kaybettim mi, Nate? Artık sadece senin için geldiğimi hatırlıyorsun ve beni her düşündüğünde yanında olacağım."

"Tıpkı senin beni düşüneceğin gibi," diye karşı çıkıyor. "Beni senin için dizlerimin üzerinde hayal et, Nate."

Boştaki elimin parmaklarını onu okşamakta olan elimle birleştirirken bakışları yere düşüyor.

"Kahretsin. Siktir-" diye inliyor.

"Ağzım senin kalın sikiyle dolu." İki başparmağımı da şaftından yukarı kaydırıp tepesinde daire çiziyorum. "Ellerin saçlarımda." Yavaş vuruş. "Bana rehberlik ediyor." Sıkıca sık. "Dölün boğazımdan aşağı kayıyor, çünkü senin için yutarım, Nathan, iyi bir kızın yaptığı gibi."

"Tanrı aşkına, Ess." Gözlerini deviriyor ve ellerimde nabızı atarken bir avucunu duvara vuruyor. Onu kırdığımı, dikkatli kontrolünün benim yüzümden bozulduğunu bilmek çok güçlü bir duygu. Yapmaması gerektiği halde beni istiyor.

"Ağzın çok pis." Başını omzuma koyup yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Aldırmıyor gibiydin."

"Hayır. Gerçekten aldırmadım, değil mi?"

"Daha iyi hissetmiyor musun?" Parlak bir şekilde soruyorum.

Bir kahkaha attı ve doğruldu. Ağzının bir köşesinde nadir görülen, hoş bir gülümseme beliriyor. "Evet. Daha iyi hissediyorum."

"Bu arada, ortalığı batırmışsın." Gömleğimde, ellerimde ve yerde döl var.

Yanakları pembenin sevimli bir tonuyla kızardı. "Temizlemek için bir şey getireyim."

"Ben getiririm." Onunla duvarın arasından sıyrılıyorum, olası bir gariplik yerleşmeye fırsat bulamadan uzaklaşmam gerekiyor.

Ellerimi yıkıyorum, gömleğimdeki kalıntıları nemli bir yüz beziyle kuruluyorum ve yerdeki dağınıklığı toplamak için birkaç kağıt mendil alıyorum.

Ama döndüğümde Nate çoktan mutfaktaki kağıt havlularla işi halletmişti.

Bir elini cebine sokmuş, öylece duruyordu. Diğer eliyle saçını karıştırıyor.

Ve işte kaçmak istediğim gariplik.

"Uğradığın için teşekkürler." Tezgâhın üzerindeki kutuya doğru yöneldim. "Ve bunu bıraktığın için." Çekmecedan bir makas çıkarıp kenarında gezdiriyorum.

"İçinde bu kadar önemli olan ne var?" Ona içindekileri gösteriyorum.

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Bütün gecemi bunun için mi harcadım?"

Göğsünü okşadım. "Anlaşmadan olağanüstü bir hediye almadın mı?"

Bana yan gözle bakıyor ama isteksiz bir gülümseme sunuyor. "Mükemmel bir kullanışlıydı. Ve klitoris halkanla oynama fırsatı buldum, sanırım bu zahmete değdi."

BÖLÜM 12

NATE

"Bu saçmalığa inanamıyorum," diye mırıldanıyorum uçağa binerken.

"Ne şansımız var ki, değil mi?" Flip gülümsüyor.

"Koltukları değiştirmiyoruz. Kızlar kızlarla, erkekler de erkeklerle oturacak, o kadar," diye çıkışıyorum. "Bu çiftler için bir hafta sonu değil." Tristan'ın erkeklerle geçireceği hafta sonunu gizli tutarak kurnazlık yaptığımı sanıyordum. Ama işte buradayız.

"Ben bir çiftin parçası değilim," diye hatırlatıyor Flip.

"Ben de değilim." Arkamızdan Essie'nin güneşli ve yağmurlu sesi geliyor.

"Ya da ben!" diye ekliyor Flip'in komşusu ve sıkı platonik arkadaşı Dred Reformer.

"Geri kalanınız eşleşmese iyi olur," diye homurdanıyorum.

"Duydun mu tatlım? Sen Tristan'la otur, ben de Aurora'yla oturayım." Lavanta Kodiak'ın göğsünü okşuyor. Onun karısı ve küçücük bir şey. İsminin renginde bir elbise giymiş, elbisenin kenarlarında limon yeşili sonsuzluk sembolleri var ve bu semboller beline ve omuzlarına dolanıyor. Giysiden çok sanata benziyor. "Tam karşıdayım."

Kodiak kaşlarını çatıyor. O ve kardeşim Hokey Akademisi'nde gençken bir yaz boyunca birlikte hokey oynamışlardı.

"Neyi bekliyorsun?" Essie arkamdan soruyor.

"Kodiak Lavender'dan ayrılmak istemiyor," diye açıklıyor Flip.

"Herkes kendine ayrılan yere otursun ki uçağa binişi geciktirmeyelim!" Ben sesleniyorum.

Lavender boynundaki atkıyı açıyor ve onun eline doluyor. "İyi olacaksın. Bir saat öncesine kadar benden uzakta üç gün geçireceğini sanıyordun. Beş saat boyunca koridorun karşısında oturmayı kaldırabilirsin."

İç geçiriyor ve koltuğuna yığılıyor. Aurora, hokey çocukları soyadı kullanmayı sevdiği için genellikle Hammer olarak da anılır, Lavender'ın yanındaki yerini alır ve kıkırdarlar. Aurora Terör için çalışıyor; aynı zamanda Roman'ın kızı ve Hollis'in kız arkadaşı. Roman ve Hollis geçen sezonun sonunda ligden emekli oldular, en iyi arkadaşlar, bu yüzden karmaşıklık seviyeleri yüksek.

Birinci sınıfta on altı koltuk var ve hepsini biz kullanıyoruz. Grubumda ben, Kodiak ve kardeşimin mevcut ve yeni emekli olmuş takım arkadaşları var.

Rix'in arkadaş grubundaki kızlar kendilerine Belalı Bebek Tugayı adını vermişler. Bugün *Bea'nın Bebekleri* olduklarını ilan eden tişörtler giyiyorlar. İkisi hamile, bu yüzden onları hemen oturtuyoruz. Rix ve Essie, ben ve Flip'in karşısına oturdular.

Herkes yerine oturuyor ve Karma açıkça benimle dalga geçtiği için Essie dudak parlatıcısını sürerken göz teması kuruyor. Onu hemen banyoya götürüp mükemmel dudaklarından öpmek istiyorum.

"Ne şansın var ki, ha?" Flip neşeyle söylüyor. Bakışlarımı Essie'den uzaklaştırıyorum. "Ciddiyim."

Herkes eşleşirse çok kızarım. Ama aynı zamanda... Essie'yi tekrar elime almak da hiç fena olmazdı. Ya da ellerinin üzerimde olması. Ayrıca, kimse nerede olduklarını öğrenmeden tüm bu kadınları tek başına uçağa bindirmeyi başarmasından da çok etkilendim.

gidiyordu. Sonunda birkaç gün önce pes edip Flip'e söylemek zorunda kaldım, böylece birkaç konuda ondan yardım alabilecektim.

Uçağa başka yolcular da bindi. İnsanların birinci sınıfın profesyonel hokey oyuncularıyla dolu olduğunu anlamaları uzun sürmüyor. Zavallı uçuş görevlileri insanları koltuklarına yönlendirmeye devam ediyor ve uçağa binış olması gerekenden çok daha uzun sürüyor. Kadınlar ve çocuklar çılgılık atıyor, erkekler ise yıldızlardan etkilenmiş aptallara dönüşüyor. Tam bir deneyim.

Sonunda herkes olması gereken yerde ve uçuş görevlileri portakal suyu ve kraker kabul eden Shilpa ve Lexi dışında grubumuza şampanya kadehleri dağıtıyor. İnsanlar bir şeyler imzalatabilmek için uçağın ön tarafındaki tuvaleti kullanmaya çalışıyor.

Havalandıktan sonra tam bir partiye dönüşüyor. Kızlar onları köpüklü şaraptan temizliyor. Uçak sarhoşu olmalarını ve Vegas'a indiğimizde iki saatlik bir uykuya ihtiyaç duymalarını umuyorum.

Rix tuvaleti kullanmak için kalktı.

Ücretsiz mesajlaşabilmek için Wi-Fi'ye bağlanıyorum ve kardeşimi çenesini kapalı tutması için uyarıyorum, ama Essie'den yeni mesajlar var, bu yüzden önce onları kontrol ediyorum.

ESSIE

Bu çok şüpheli.

Ellerimden spermelerini temizlerken seyahat planlarımı mı buldun?

Ona bir bakış attım.

Kirpiklerini kırpıştırır ve telefonuna yeniden odaklanır.

ESSIE

Nerede kalıyorsunuz çocuklar?

NATE

Neden?

ESSIE

NATE

Yine klitoris halkanla oynamamı mı istiyorsun?

Onun klitoris halkasıyla tekrar oynamak istiyorum. Ve ağzımı onun meme uçlarına götürmek istiyorum.

ESSIE

Klitorisim ikna edilebilir.

Ama aynı zamanda Kodiak Lavender'dan ayrılamadığı için.

NATE

Sana söylemiyorum.

ESSIE

Eğer yapmazsan, ağzım sikiyle doluyken ne kadar güzel göründüğümü anlamam zor.

Rix koltuğuna döndüğünde telefonunu cebine koyar.

"Hangi otelde kalıyorsunuz?" Rix soruyor.

Başımı sallıyorum. "Sana söylemeyeceğim." "The Drake," diyor Flip aynı anda. Ona bir bakış fırlatıyorum.

"Eninde sonunda öğreneceklerdi."

Haksız değil ama yine de. Ve Essie, nerede kaldığını bilmezsem onunla oynayamayacağım konusunda haklı.

"Ciddi misin?" Essie gözlerini kısıyor. "Bu nasıl mümkün olabilir? Geçen gece uğradığında etrafı mı karıştırdın?"

"Essie'ye mi uğradın?" Flip öne doğru eğilir. "Sana hep söylüyorum, o kişi ben olabilirim."

Uzun kirpiklerini kırıştırarak, "İhtiyacım olmayan kişi," diye takılıyor.

Bu yolculuk tam bir bok fırtınasına dönüşüyor. "Siz ikiniz etrafımda konuşmayı keser misiniz?" İhtiyacım olan son şey Flip'in bütün hafta sonu Essie'yle flört etmesi. "Bir şey bırakmam gerekiyordu çünkü görünüşe göre yirmi dört saat bekleyemezdi. Bütün bir geceyi koşturarak harcadım," diye homurdanıyorum.

Ama en çok da Essie'nin bana doğru gelişinin sesini, kokusunu ve hissini aklımdan çıkaramadığım için hayal kırıklığına uğruyorum. Ve bunu tekrar yapmayı gerçekten çok istiyorum. Yakında.

Essie tatlı bir sesle, "Bu işi bitirmek için gösterdiğin kararlılığı gerçekten takdir ettim," diyor.

Ona bir bakış
atıyorum. Göz
kırpıyor.

Aletim işin içine girmek istiyor.

Bu uzun bir uçuş olacak.

BÖLÜM 13

NATE

T Mesaj konuşması kafamın içinde dönüp duruyor. Ne kadar votka soda tüketirsem tüketeyim, Essie'nin yakınlığı ve bu hafta sonu kimse bakmazken yapabileceğimiz onca şey hakkındaki farkındalığımı köreltmiyor.

Tek düşünebildiğim üzerimdeki ellerinin anısı ve ağzının tadı.

Onun o güzel, yumuşak dudaklarının sikimin etrafına sarılması ne kadar iyi hissettirirdi? Parmaklarımı içine gömerken onun klitoris piercingini emmeyi ne kadar çok isterdim? Onu boşaltan kişi olmayı ne kadar isterdim?

"Gergin bir uçucu musun?" Flip soruyor.

"Ha?" Beynimi o çukurdan çıkarıp ona doğru bakıyorum.

Parmak eklemlerimin beyazlaşmasına neden olacak kadar sıkı tuttuğum kolçağa bakıyor. "Ah. Evet. Sayılır."

İçmeyi bırakıyorum ve Essie'yi görmezden gelmeye çalışıyorum. Yüzde sıfır başarılıyım.

Uçuşun tamamını herkesin rahat etmesini sağlamaya, uçuş görevlilerine iyi davranmaya ve inanılmaz hesap tablolarını gözden geçirmeye odaklanarak geçiriyor. Essie'yi iş başında gördükçe, gözümün önündekini görmezden gelmek daha da zorlaşıyor. Evet, dünya güzeli ama aynı zamanda düşünceli, inanılmaz derecede düzenli ve zeki.

Sonunda indiğimizde ve aynı otele gitmek için ayrı limuzinlere binmek zorunda kaldığımızda rahatlıyorum. "Sen ve Essie bunu kesinlikle planlamadınız, değil mi?" Tristan onuncu kez soruyor.

"Hayır, dostum. Bunun senin bekârlığa veda partin olması gerekiyordu, çiftlerin inzivası değil." Essie'den üç gün uzak kalacağımı düşünmüştüm - onu görmek istemediğim için değil, istediğim için.

Onun kim olduğuna ve onun için neyin önemli olduğuna dair bir fikrim vardı ve öğrendikçe tüm bu konularda yanıldığımı daha iyi anlıyorum. Aşka ve düğünlere olan takıntısı dışında. Ama bu onu olağanüstü bir nedime yapıyor ve Tristan'ın erkek hafta sonu için bu kadar çaba sarf etmemin ana nedeni.

"Çok çılgınca, değil mi? Aynı uçakta ve aynı otelde olacağımız kimin aklına gelirdi ki?" Dallas sırtımdan duramıyor.

"Şikayet etmiyorum." Kodiak'ın telefonu elinde. Muhtemelen karısına mesaj atıyordur. Uçuşun yüzde doksanını karısını koridorda kendisiyle serçe parmaklarını birleştirmeye ikna etmeye çalışarak geçirdi.

Ash, "Aslında aynı şehirde olduğumuz için memnunum - Shilpa'nın herhangi bir sorunu olması ihtimaline karşı," diye ekliyor. Tüm erkekler arasında onu suçlayamam çünkü aynı zamanda takımın avukatı olan karısı oldukça hamile.

"Bu konuda seninle aynı fikirdeyim," diye katılıyor Roman, Lexi o kadar ileri gitmese de.

Onlara bunun erkeklerle ilgili olması gerektiğini hatırlatmak istiyorum ama çift olmayanların sayısı bire üç olduğundan ve tüm eşleri burada olduğundan, bu boşuna bir çaba.

Otele vardığımızda kızlar giriş işlemlerini yeni bitirmişlerdi. Erkeklerin çoğu onların yanına giderken Flip beni resepsiyona kadar takip ediyor.

Omzunun üzerinden bakıyor ve sesini fısıltıya düşürüyor, "Umarım sakıncası yoktur, ama kendime ayrı bir oda tuttum - bilirsin, Vegas olduğu için."

"Elbette, dostum, senin için nasıl uygunsa," diyorum.

Omzuma vurdu. "Ve burada vakit geçirmek isteyeceğin biri olabilir."

Homurdanıyorum. Tüm uçuş boyunca Essie'nin odama geri döndüğü fanteziler kurdum. Hatta Mile High Club'a katılmayı bile düşündüm ve iğrenç oldukları için uçak tuvaletlerini kullanmamak için elimden geleni yaptım.

Check-in işlemlerimiz bittiğinde kızlar odalarına gitmişlerdi. İronik bir şekilde aynı kattayız ama neyse ki koridorun diğer ucundayız. Tristan'a göre öğleden sonra bir spa planları varmış, bu da dikkat dağıtamayacakları anlamına geliyor.

Herkes eşyalarını bıraktıktan sonra, gerekli kaynaşmayı yapabilmemiz için tüm erkekleri bir araya topladım. Yarış pistinde.

"Bu harika, Nate." Tristan bir süre sonra kolunu omzuma atıyor ve sırtıyor.

Göğsümde gurur kabarıyor. Araba yarıştırmak kaplıcadan çok daha havalı. "Bunu seveceğini düşündüm. Tabii ki, hangi arabayı kullanmak istersen ilk senin hakkın." Sıradaki güzel arabaları gösteriyorum.

"Tristan kesinlikle en taşaklı olanı seçiyor." Flip kardeşimi yumrukluyor ve kıkırdamaya başlıyorlar.

Kodiak bir sürü fotoğraf çekiyor, birkaç saniye parmaklarıyla yazıyor, sonra telefonunu cebine geri sokuyor.

"Her şey yolunda mı?" Tristan soruyor.

"Evet. Her şey harika. Lav'ı kontrol ediyordum. daveti için teşekkürler. Sizi görmek güzel çocuklar

Birbirimize karşı oynarken buzdan başka bir yerde."

"Değil mi? Lavender'la bunu başarabildiğinize sevindim," diyor Tristan.

"Ben de öyle. Lavender'ın işleri çok yoğun. Bunun prodüksiyonlar arasına denk gelmesine şükrediyorum. Gerçekten bir molaya ihtiyacı vardı ve bu bizim için mükemmel bir kaçamak oldu."

"Broadway dışında çalışıyor, değil mi?" Tristan bana onun kostüm tasarımcısı olduğunu söyledi. Uçakta giydiği elbise gerçekten baş döndürücü olduğu için bu izleri taşıyordu.

"Şimdilik evet."

"New York muhtemelen zamanı geldiğinde kontratını yenileyecektir, değil mi?" Tristan öyle diyor.

"Olabilir ama ailemiz Chicago'da ve babasının Toronto'da Hokey Akademisi için bir uydu kampüsü açmasıyla birlikte seçenekler hakkında konuşuyoruz. Eninde sonunda bir aile kurmak istiyoruz ve bu gerçekleştiğinde ailelerimize daha yakın olmak istiyoruz."

"Yine de hâlâ gençsin. Daha zamanın var ve hokey oynamak için önünde uzun yıllar var," diye güvence veriyor Hollis.

"Biliyorum ama Lavender'ın mutluluğu her şeyden daha önemli. O benim dünyam. Adını söyleyebildiğimden beri öyle." Sevgiyle gülümsüyor. "Onu hayatım boyunca sevdim. O ne istiyorsa ben de onu istiyorum."

"Bu hokey kariyerini erken bitirmen anlamına gelse bile mi?" Başka birinin aşkına bu kadar inanmayı aklım almıyor.

Başını salladı. "Hiçbir şey onun kadar önemli değil." Ciddiydi.

Görevli evraklarla birlikte geldi ve hepimiz eşleşip arabalarımızı seçtik. Tristan direksiyona geçiyor, ben de Ferrari ikimiz için de en iyi seçim olduğu için yolcu koltuğundaki yerimi alıyorum.

"İlk benim kullanmamın sorun olmayacağına emin misin?" diye soruyor. "Evet, kesinlikle. Bu senin hafta sonun."

Tristan ve ben birkaç tur sonra yer değiştiriyoruz. Bu kadar hızlı bir arabayı sürmek gerçekten heyecan verici. Öğleden sonra için harika bir ilk seçim. Sonra birkaç dakika mola verip bir sonraki arabanın boşalmasını bekliyoruz. Raylara yaslanıp arabaların hızla geçişini izliyoruz.

"Bunun için teşekkürler, Nate. Düğün işlerinin pek hoşuna gitmediğini ve kızların aynı otelde kalmasının beklediğin bir şey olmadığını biliyorum ama bunu bir araya getirdiğin için sana minnettarım. Bunu gerçekleştirmek için çok çalıştığını biliyorum."

"Sorun değıl. Eğlenceliydi ve biraz olsun iş hayatından uzaklaşmam gerekiyordu." Ofiste uzun günler geçiriyordum ve kardeşim ve Flip olmasaydı sosyal bir hayatım olmayacaktı. İşte bu yüzden onunla ve çocuklarla geçireceğim bu hafta sonunu dört gözle bekliyordum.

"Paten prototipi nasıl gidiyor?" diye sordu.

"İyi. Harika. 3D yazıcılar işleri doğru yapma konusunda büyük fark yaratıyor. Sanırım önümüzdeki birkaç hafta içinde test edilebilir bir şey elde edeceğiz." Bu kadarla bırakıyorum. Bu konuda aşırı heyecanlanmak ve insanların kafalarının üstünde konuşmaya başlamak kolaydır. Ofisimdekiler beni anlıyor, ama diğer insanların çoğı ben saçmaladığımda gözlerini kaçırıyor.

"Onları test etmeye yardım edeceğimi biliyorsun."

"Evet, minnettarım. Yakında o aşamaya gelmeliyiz." İşler yolunda giderse, sonbahar kataloğumuzda son teknoloji bir hokey patenimiz olabilir ve ben de harika bir ikramiye kazanabilirim.

İkinci tur için çağrıldık. Bu sefer bir Lamborghini ve direksiyona ilk ben geçiyorum. Araba yarışı bir patlama. Bir süre sonra yer değıştiriyoruz ve sonra son arabaya geçiyoruz. Daha sonra duş almak ve akşam yemeğı için hazırlanmak üzere otele dönüyoruz. Çocuklar yarış pistindeki maceralarını anlata anlata bitiremiyorlar. Sanırsınız ki hokey oyuncusu değıl de profesyonel sürücüler. On iki yaşındaki dev çocuklar gibiler. Yani, ben de öyleyim sanırım. Çok güzeldi.

Herkes hazır olduğunda, hep birlikte yola çıktık. Telefonumu kontrol ettim ve yeni bir mesaj buldum. Erkekler ya partnerlerine mesaj atmakla ya da kullandıkları arabalarla çektikleri videoları paylaşmakla meşguller.

ESSIE

Akşam yemeği için nereye gidiyorsun?

NATE

Akşam yemeği için nereye gidiyorsun?

ESSIE

Önce ben sordum.

Elinde muz tutarken çekilmiş bir fotoğrafı çıktı. Tırnakları oldukça soluk pembe renkte ve parmakları boyunca uzanan sarı yıldızlar var.

NATE

Bu bir rüşvet mi?

ESSIE

İşe yarıyor mu?

NATE

Hayır

Hayır

Kesinlikle öyle. Şimdiden sikimin onun elinde kaydığını, başparmağımın tepesini ovduğunu hayal ediyorum.

İki resim daha ortaya çıkıyor. Biri Essie'nin banyo aynasının önünde durduğu, eteklerinde küçük pembe kalpler olan ışıltılı, siyah bir elbise giydiği ve göğüs dekoltesini öne çıkaran dalan bir yaka fotoğrafı. İkincisi, elbisenin arkadan aşağıya doğru inen arka kısmını gösteriyor. Sütyen yok. Olamaz da. Bu da meme uçlarının sadece ince bir kumaş parçası uzakta olduğu anlamına geliyor.

ESSIE

Kirpik vuruşu GIF

Bana bir ipucu vermek istemediğine emin misin?

NATE

Yani bu elbiseyle bana iki saat boyunca işkence edebilir misin? Hiç şansım yok.

Başka bir resim geliyor. Bu kez ağzının yakın çekimi ve dudakları muzun etrafına sarılmış.

ESSIE

Sen bilirsin.

"Her şey yolunda mı, dostum?" Tristan soruyor.

"Ha?" Yan düğmeye tıklıyorum ve ekranım kararıyor. "Her şey yolunda mı?" Telefonuma bir göz atıyor.

"Evet, sadece akşam yemeği rezervasyonlarını kontrol ediyordum."

Bir et lokantasında yer ayırtmıştım. Ve tabii ki, bu hafta sonu altı derecelik bir ayrılık olduğu için, kızların yanına oturduk.

Hepsinin üzerinde küçük siyah elbiseler ve teslim etmek için bütün gece koşturduğum kuşaklar vardı. Üzerlerinde BEA'NIN BEBEKLERİ yazıyor ve sanırım gecenin vazgeçilmezleri. Şu anda bile göz devirmemi bastırıyorum. Her neyse. Bildiğim tek şey Essie'nin gönderdiği resmin üç boyutlu olarak ne kadar güzel görüldüğüyle hiçbir ilgisi olmadığı. Saçları çıplak omuzlarına gevşek dalgalar halinde dökülüyor, makyajı ustaca yapılmış ve elbisesi fiziksel varlıklarının her birini öne çıkarıyor. Her zamanki gibi çok sayıda çift bakış ve flörtöz gülümsemeyle karşılaşıyor.

"Masaları birlikte taşımamızın bir sakıncası yok, değil mi kardeşim?" Tristan omzuma vuruyor.

"Hiç de değil," diye yalan söylüyorum.

Ev sahibi ve garsonlar hemen harekete geçerek Essie'nin sandalyesini çekiyorlar ve yardım etmek için birbirleriyle yarışıyorlar. Essie kirpiklerini kırıştırıyor ve gülümsüyor.

Bu adamların ona hayran olunacak güzel bir nesneymiş gibi davranması ve onun da buna izin vermesi beni sinirlendiriyor. Ya da belki de sadece kızgınım çünkü o da bana attığı gülümsemenin aynısını

başka biri. Ya da lisedeyken ben de bu kategoriye giriyordum ve bu konuda hâlâ kendimi boktan hissediyor olabilirim.

Masalarımız yan yana geldiğinde Essie'nin yanına oturuyorum. Çantasından bir pudra çıkarıp saçlarını kabartıyor.

"Hâlâ güzel olduğundan emin olmak için sürekli kontrol etmene gerek yok," diye mırıldanıyorum. "Sadece bana sor, sana söyleyeyim."

Bakışları kaşlarıma doğru kalkıyor. "İltifat ederken kızgın görünmen nasıl mümkün olabilir?"

"Bu bir iltifat değil. Bu bir gerçek."

Uzanıp parmağını kaşlarımin arasında gezdiriyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Vegas'tayız, Nate. Çatık kaşların Kanada'ya ait."

Gözlerimi deviriyorum. "Oğlanlarımin hafta sonunu gasp ettin."

"*Sen de* benim kızlarımin hafta sonunu kaçırdın, yani ödeştik gibi görünüyor. Bu kadar üzölmek seni kırıştıracak, o yüzden biraz eğlenmeyi denemelisin."

Göz kırpıyor ve dikkatini menüdeki her şeyin kulağa hoş geldiğini düşönen Rix'e çeviriyor.

Ve tıpkı geçen sefer bir restoranda olduğumuz gibi, ben de sürekli Essie'ye bir şeyler uzatıyorum.

Eğiliyor, parmakları ön kolumda geziniyor. "Bana taşaklarını uzatabilir misin?"

Kaşlarımi çatıyorum. "Onlar ayrılabilir değil."

Burnu kırışıyor ve başını eğerek güzel bir tırnağıyla solumdaki tabağı işaret ediyor. "Tavuk köftesi, Nathan."

"Öyle dememiştin," diye homurdanıyorum ve tabağı ona uzatıyorum.

"Bence senin aklın bir karış havada," diye fısıldıyor.

"Neden acaba?" Ama belki de bir şeyler duyuyorum.

Bacaklarını masanın altından geçiriyor ve çıplak ayağı baldırımin arkasına doğru kayarak orada duruyor. "Neredesin?"

Bundan sonra nereye gidiyorsunuz?" diye soruyor masadakilere.

Çocuklar bana bakıyor. Tristan, "Nate seyahat programını gizli tutuyor," diyor.

"Öyle de kalacak." Essie'ye yan gözle bakıyorum.

Essie'nin bu elbiseyle bir kulüpte bana asılmasıyla başa çıkamayacağım.

Yemekten sonra kızlar geceye hazırlanmak için odalarına çıktılar. Essie'nin yanında oturma ve yüzündeki bilmiş gülümsemeyi öpemenin verdiği aşırı uyarılmanın etkisinden kurtulmak için bir dakikaya ihtiyacım var. Çocukları içki içmek için otelin barına gitmeye ve onları odalarına kadar takip etmemeye ikna ediyorum.

"Bir içki oyunu oynamalıyız." İyice sarhoş olursam, Essie'ye gece geç saatlerde mesaj atıp bugün bana attığı her şeyi sormayabilirim.

"Yarın ne yapıyoruz?" Tristan soruyor.

"Yarına kadar sana söylemeyeceğim." Ne ona ne de diğer erkeklere kız arkadaşlarına ve eşlerine boşboğazlık etmeyecekleri konusunda güvenmiyorum.

"Bir ipucuna ne dersin?" Roman sorar.

"İpucu yok."

"Saat kaçta uyanık olmamız gerekiyor?" Flip sorar.

"On bire kadar otelden ayrılmayacağız." Bu gece eğlenelim ve yarın çok pişman olmayalım diye planlamıştım.

Barmen içeceklerle geldi.

"Tamam. Bir tur Never Have I Ever'a ne dersin? İlk ben içeceğim." İçki oyunu oynamayalı uzun zaman olmuştu. "Hiç seks yapmadan bir yıldan fazla geçirmedim." Biramdan bir yudum aldım.

"Bekle, sen içtin. Bu seks yapmadan bir yıldan fazla geçirdiğin ya da geçirmediğin anlamına mı geliyor?" Flip soruyor.

"Seks yapmadan geçirdim."

Dallas, "Bekaretimizi kaybetmeden önceki yılları da sayarsak hepimiz bir yıldan fazla seks yapmadık," diyor.

"Son on yılı kastediyorum," diye açıklıyorum.

Hem Roman hem de Hollis içiyor, sonra birbirlerine yan gözle bakıyorlar. En iyi arkadaşının kızıyla bir ilişki içinde olması gerçekten çok garip olmalı.

"Lisa'yla ayrıldığınızdan beri hareketlendin, değil mi?" Tristan sorar.

"Tabii ki." Alay ediyorum. Ona bunun yakın zamanda olduğunu ya da Rix'in en iyi arkadaşı tarafından sağlandığını söylememe gerek yok. Lisa'yla ayrıldıktan hemen sonra bir barda bir gece geçirmiştik ama kötü bitmişti ve kesinlikle seks yoktu. Toronto'ya geri taşındığım için mutluyum, böylece o kadınla bir daha karşılaşmayacağım.

Flip kaşlarını çatar. "Gerçekten mi? Çünkü neredeyse bir yıldır benimle yaşıyorsun ve eminim ki hiç kimseyle çıkmadın ya da eve birini getirmedi."

"Yılın yarısında yoldasın. Sen yokken neler olduğunu bilmiyorsun."

"Evet ama eve birini getirsen Dred bana söylerdi. Senin için endişeleniyor, tatlı ayıcık."

"Bunun bir içki oyunu olması gerekiyordu, psikanaliz-Nate oyunu değil," diye çıkışıyorum. "Tristan. Sıra sende."

"Bea'nın bana gönderdiği şeftali şeklindeki muslu kekin resmine bak." Masadakilere telefonunu gösteriyor.

"Dostum, bunun erkek erkeğe bir hafta sonu olması gerekiyordu." Dikkatlerini çekmek için masaya bir tokat attım. "Kaldırın şu lanet telefonlarınızı! Kız arkadaşlarınızdan ve eşlerinizden birkaç saat ayrı kalmayı kaldırabilirsiniz." Herkesle anlamlı bir göz teması kurduktan sonra saatimi kontrol ediyorum. "Kulübe gitmeliyiz." Umarım bu, adamların dikkatini yeterince dağıtır ve onları telefonlarından uzak tutup o lanet anı yaşamalarını sağlar.

Flip hesabı ödüyor ve içkilerimizi bitirdikten sonra masa servisi için rezervasyon yaptırdığım kulübe - otelimize bitişik - gidiyoruz.

Bas sesler yükseliyor, birbirimizi duyabilmek için müziğin üzerinden bağlamak zorunda kalıyoruz. Dans pisti dönen vücutlarla dolup taşıyor. Merdivenlerden VIP salonuna çıkıyoruz ve ben bir duygu dalgasına kapılıyorum.

İçimden geçen ilk şey kızgınlık, ardından rahatsız edici bir rahatlama geliyor. Çünkü önde ve ortada kızlar oturuyordu. Ve onların ortasında da Essie.

Her ne kadar hafta sonumuzu gasp etmelerini istemesem de, yanlarında bir ya da iki koruma olmadan parti yapmaları fikrini de sevmiyorum. Elbette kendi başlarının çaresine bakabilirler, ama bizim burada yedekte olduğumuzu bilmek beni çok daha iyi hissettiriyor.

Ve bu gece, buna ihtiyaçları varmış gibi görünüyor. Essie, muhteşem vücudunun her kıvrımını saran ışıltılı, uçuk pembe bir elbise giymiş. Uzun saçları şimdi toplanmış, böylece dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyor ve boynunun zarif kıvrımlarını ortaya çıkarıyor. Gözleri koyu renk göz kalemi ile çevrili ve dudakları parlak pembe. Tatlarının da göründükleri kadar güzel olduğunu zaten biliyorum.

"Bunu planlamamıştın, değil mi?" Flip soruyor. "Hayır. Kesinlikle planlamadım."

"Görünüşe göre evren sana bir şey söylemeye çalışıyor."

Ona sorgulayan bir bakış attım.

Sırıltısı alaycı bir hal alıyor. "Ben tuvalete gidiyorum."

Bizi ilk fark eden Rix oldu. Masadan fırlayıp Tristan'a doğru koşuyor ve kollarını onun boynuna doluyor. "Beni avlamak için takip uygulamasını mı kullandın?"

"Dürüst olmak gerekirse kontrol etmek aklıma bile gelmedi. Sana zaman kazandırmaya ve kardeşimi kızdırmamaya çalışıyordum." Bana doğru başını salladı.

"Ben bir içki alacağım," diye anons ediyorum.

"Zaten bir şişemiz var; sen masamıza katıl," diyor Rix.

Onlardan uzaklaşamıyorsan, onlarla birlikte iç, sanırım. Essie'nin gülümsemesi genişlerken kaşlarım çatılıyor. "Bu konuda çok neşelisin."

Bana içi sıvı ve buz dolu bir bardak uzatıyor. Bir yudum aldım. Tekila.

"Ve sen de çok huysuz bir ayısın." Parmağını dudaklarımın kenarına bastırıyor ve yukarı çekiyor. "Gülümsediğinde çok güzel oluyorsun." Göz kırptıyor ve yanımdan geçip Rix'le parmaklarını birleştirerek dans pistine doğru ilerliyor.

Çiftlerin onlara katılması uzun sürmüyor. Shilpa, Lexi ve Dred, Roman ve Ash ile birlikte VIP kabininde takılıyor. Korkuluklara yaslanıp uzaktan izliyorum, gözlerimi Essie'den uzak tutmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Ve yalnız da değilim. Onu kesen bir sürü erkek var. Bu çok sinir bozucu.

Parmağını bana doğru kıvrıyor, onlara katılmam için bir davet. Flip'in onunla dans etmesini kesinlikle istemiyorum. İçkimin kalanını yudumluyorum ve sonunda gruba ulaşana kadar kalabalıkta ilerliyorum.

Avucunu omzuma yerleştiriyor ve dudakları kulağımın kabuğuna değene kadar eğiliyorum. "Kızgın mı yoksa azgın mı görüldüğüne karar veremiyorum."

"Kesinlikle ikisi de, ama muhtemelen ilkinden çok ikincisi."

Beni kemerimden tutup gruptan uzaklaştırıyor. Kimse fark etmiyor, dikkatlerini bize veremeyecek kadar partnerlerine kaptırmışlar. Essie bir elini omzuma atıyor. "Neden kızgınsın? Bizimle aynı kulübe geldin, tam tersi değil. Sinirlenmesi gereken biri varsa o da benim. Özellikle de son yarım saattir beni bir şahin gibi izlediğin için. Bütün avları korkutup kaçırıyorsun." Kaşlarını sallıyor.

Gülüyorum. "*Kendini* avcı mı sanıyorsun?"

"İnsanlar güzel şeyleri sever. Onları ısıracak olsalar bile."

"Sen beni ısırmadın."

"Henüz değil, hayır." Yüz ifadesi yumuşuyor. "Söylediğimde ciddiydim. Gülümsediğinde çok güzel oluyorsun."

"Sarhoşsun," diye gözlemliyorum. Ama içten içe benim hakkımda böyle düşünmesi hoşuma gidiyor.

"Çakırkeyifim, mutluyum ve azgınım," diye açıklıyor.

"Kulağa tehlikeli bir kombinasyon gibi geliyor." Ve muhtemelen benim favorim.

Tırnaklarını ensemden gezdirerek omurgam boyunca bir ürperti gönderiyor. "Ya da mükemmel bir kombinasyon."

BÖLÜM 14

ESSIE

N Ate'nin avuç içi kalçama yerleşiyor ve beni kendine çekiyor. Kemer tokasını ve daha da heyecan verici olarak ereksiyonunu hissediyorum.

karnıma bastırıyor.

Gözleri beni her bulduğunda yüzünde beliren karanlık ifadeye takmış durumdayım. Ciddi, zeki, kara kara düşünen Nate benden etkileniyor, çakırkeyif olduğumda ve en iyi halimde olmadığımda bile. Belki de özellikle o zaman.

"Bu elbisenin içinde iyi görünüyorsun." Hâlâ o karanlık, sinirli ifadesini takınıyor.

"Her zaman iyi görünüyorsun," diye cevap veriyorum.

"Yenilebilir, gerçekten." Hafifçe gülümsüyor ve bakışları ağzıma düşüyor.

"Daha önceki mesajlarımı mı düşünüyorsun?" *Kesinlikle öyle*. Ellerin vücutumda ne kadar iyi hissettirdiğini ve onu saatlerce öpebileceğimi ve ağzından asla bıkmayacağımı tüm gün boyunca sürekli bir döngüde tuttum.

Gözleri kısıldı. "O kadar belli mi?"

Kalçalarımı oynatıyorum. "Beni karnımdan dürtüyorsun."

Başını eğiyor, dudakları benimkinden sadece birkaç santim uzakta. Ama telefonum aramızda çalışıyor ve onun daimi kaşları daha da çatılıyor. "Telefonunu nerede saklıyorsun ki?"

Tutuşunu gevşetiyor ve ben de onu elbisemin iç kısmına, göğsümün hemen üstüne iştirilmiş ütülü keseden çıkarıyorum. "Bunun içinde bir şeyler koyacak çok fazla yer olmadığı için bir cep yaptım."

"Akıllıca."

Bu iltifat midemi bulandırdı. Elbisemin içindeki cep her şeyden daha becerikli ama Nate'ten geliyor, kabul ediyorum. Mesajlarımı açıyorum.

"Dred İsveç gerilim romanını okumak için otele döndü çünkü oonsing çok fazlaydı," diyorum ona.

"Oonsing de ne demek?" Nate soruyor.

"Bas-oonse, *oonse*, *oonse*." Hoparlörlerden gelen sesi taklit ediyorum.

"Ah, anladım."

SHILPA

Ash ve ben de aynısını yaptık. Ayaklarım araba büyüklüğünde.

LEXI

Ayak bileklerim tanımsız ve kocam sarılmak istedi. Üzgünüm, biz kaçtık.

RIX

Tristan beni biraz yalnız kalmak için otele dönmeye ikna etti. #sorrynotsorry

ÇEKİÇ

Hollis yaşlandı ve yatma vakti geldi.

LAVANTA

Biz de ayrıldık. Sabah görüşürüz.

HEMI

Dallas ve ben gece geç saatte dondurma yemeye gittik ve hiç pişman değilim.

Kankamdan özel bir mesaj geldi.

RIX

Lütfen bana hala Nate ile birlikte olduğunu söyle.

ESSIE

Hala Nate'leyim.

RIX

Tanrıya şükür. Bütün kızların gittiğini görünce endişelendim.

ESSIE

İyi
eğlenceler!

Etrafa bakınıp VIP alanında Flip'i arıyorum ama bizim masamız yeni bir grup tarafından ele geçirilmiş ve Flip onlarla birlikte değil. "Bir tek biz kaldık."

Kaşları tekrar derinleşti. "Herkes gitti mi?" "Öyle görünüyor." Omuz silkiyorum.

Nate'in çenesi titriyor. İfadesini okuyamıyorum. "Flip'in kendi odası var."

"Tamam." Flip bir süredir doğru yolda ama burası Vegas. En azından oda arkadaşına karşı düşünceli davranıyor sanırım. Umarım daha sonra kendini kötü hissedeceği bir şey yapmaz.

"Yani benimki bana ait." Parmakları bir şey bekliyormuş gibi kalçamda esniyor.

Beni, fark ediyorum. O beni bekliyor. "Odana dönüp sevişmek ister misin?"

"Evet." Boğazı düğümlendi. "Evet. Tek düşünebildiğim bu."

"Ben de." Elini tutuyorum. "Hadi gidelim."

Kalabalığın içinden çıkışa doğru ilerlerken o yakınımda duruyor, diğer eli kalçamda. Dönüp dolaşıp yanlış asansörlere geldik ve geri döndük, ama Biz Sonunda yapmako için bizim Zemin. Koridorda yürürken gizli olmaya kararlıyım. Kimsenin bizi yakalamasını ve gerçekleşmek üzere olan şeyi engellemesini istemiyorum. Çünkü umarım orgazm içeriyordur. Nate anahtar kartını kapıdan geçiriyor ve beni içeri buyur ediyor. Bu oda benimkinden ve Rix'inkinden çok daha düzenli.

kıyafet fırtınası esmiş gibi görünüyor.

Nate kapıyı kapatıyor, emniyet kilidini çeviriyor ve anahtar kartını masanın üzerine fırlatıyor. Bana dönüyor, yumruklarını iki yanında sıkıp bırakıyor. "Bütün gece senin ağzını düşündüm."

"Ve onunla tüm düğmelerine basmakta ne kadar iyi olduğumu mu?"

"Diğer şeylerin yanı sıra." Ayakkabılarının ucu benimkilere değene kadar yaklaşıyor.

"Bana o diğer şeylerden bahsetmek ister misin?" Elimi göğsünün üzerinde gezdiriyorum.

"Tadının nasıl olduğunu düşünmeden edemiyorum." Başını eğiyor ve alçak bir iniltiyle alt dudağımı emiyor. "Çok tatlısın." Beni daha yakına çekiyor.

Ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan yumuşak bir eminlikle ağzımı keşfederken öpücüğün içine gömülüyorum. Öpüşmeyi kesiyor ve çenemin kenarını dişliyor.

"Başka ne var?" Ellerimi saçlarında gezdiriyorum.

İlklerin çok heyecan verici bir yanı var. İlk öpücük. İlk dokunuş. İlk orgazm. İlk sevişme. Bu deneyimin yeniliğidir. Başka birini neyin harekete geçirdiğini öğrenmenin. Sırlarını teker teker keşfetmenin.

"Piercingli meme uçlarını ve onları tekrar görmek için ne kadar sabırsızlandığımı hayal ediyordum." Başparmağını elbisemin kumaşının arasından bir tanesinin üzerinde gezdiriyor.

"Başka bir şey var mı?" Gömleğinin ilk düğmesini açıyorum.

Elini yan tarafımda gezdirip elbisemin eteklerini sıyrıyor. "O kapüşon piercingini emdiğimde ne tür sesler çıkardığını bilmek istiyorum." Parmaklarını uyluğumun iç kısmında gezdiriyor. "Bunu yapmama izin verecek misin, Essie?" Parmak eklemi külotumun üzerinde geziniyor. "Seni buradan öpmeme izin verir misin?" Çok kibar ve edepsiz.

"Evet, lütfen." Elbisemin eteklerini tutup başımın üzerinden çekiyorum ve yere atıyorum.

Nate'in gözleri kararıyor ve beni içine çekerken dudakları kıvrılıyor. Bakışları göğüslerime indiğinde kaşlarındaki çatık derinleşiyor.

Kapalı bir meme ucunu gözden geçirmek için uzanıyor.

"Bant mı?" "Onları korur, böylece kumaşa takılmazlar."

Açıklamak gerekirse, aniden kendimden utandım. Başlangıçta ben bazı vardı

Dövmeciyle olan işim bittikten sonra pişman oldum, özellikle de meme ucu piercinglerinin iyileşmesi iki ay daha sürdüğü için. Ama gerçekten de deneyimi arttırıyorlar ve onları güzel mücevherlerle süsleyebilirim. Bandı çıkarmak için hamle yapıyorum ama Nate elimi kendi eliyle kapatıyor.

"Senin için de uygunsa bunu yapmak isterim."

"Evet." Başımı salladım ve dudaklarımı yaladım. "Ben de isterim."

Saçlarımı omuzlarımın üzerinden iterek yaklaşıyor. Parmakları köprücük kemiklerimin üzerinde geziniyor ve ağır bir nefes veriyor. "Ne kadar ilgi çekici olduğun hakkında bir fikrin var mı, Essie?"

Nefesim kesiliyor. Erkekler tarafından pek çok şeyle çağrıldım, çoğunlukla beni ne kadar çekici bulduklarına atıfta bulunarak. Güzel. Muhteşem. Çarpıcı. Ateşli. Güzel. Ama hiç kimse bana ilgi çekici demedi. Özellikle de üzerimde sadece birkaç parça bant ve bir çift pembe saten külot varken.

Başımı sallıyorum ve dudacağımı ısııyorum.

"Öylesin." Bakışları yüzümde geziniyor. "Sonsuz derecede ilgi çekici." Sağ meme ucumu kapatan bandın kenarını izliyor. "Çözmek istediğim hoş bir bulmaca." Boğazının arkasından bir ses çıkarıyor ve tıpkı ona verdiğim hediye açarken yaptığı gibi bandı dikkatlice sıyrırken dili üst dudacağını itmek için dışarı çıkıyor. Çok nazik, çok dikkatli. Eli göğsümün etrafında kıvrılıyor ve başını eğiyor, dudaklarının arasında tepe noktasını yakalayıp usulca emerken gözlerini benimkilere kaldırıyor.

"Siktir, bu..." Dili beni okşarken dizlerimin bağı çözülüyor. "Bunu sevdim."

"Başka neyi seviyorsun Essie?" Dişleri bir an için hafifçe batıyor.

"Bunu. Dilini ve dişlerini daha çok istiyorum." İnledim.

"Tüm evetler için bir kontrol listesi yapıyorum." Diğer meme ucunu serbest bırakıyor, ağzıma dönmeden önce ona da aynı ilgiyi gösteriyor ve yakıcı bir öpücükle sahipleniyor.

Ellerini sırtımda gezdiriyor, beni kaldırıp yatağa taşıırken dudaklarımız hâlâ birbirine kenetlenmiş durumda. Nate beni yatırıyor, kalçaları benimkinin beşiğine yerleşiyor. Fermuarının arkasında onu kalın ve sıcak hissediyorum.

Bana baskı yapma şeklini seviyorum ama... "Tenini tenimde hissetmek istiyorum."

Bir kolunu yukarı kaldırıyor, koyu renk gözleri şehvetle parlıyor. "Seni kuru kuru sikerken o küçük kalplerin göğsüme sürtünmesini istiyorum."

Onaylıyorum. "Ben de bunu istiyorum."

O ağırlığını bir koluna verip ben alttakilerle uğraşırken üstteki düğmeleri hızla iliklerken topuklularımı tekmeliyorum. Gömleği yerdeki kıyafetlerimize katılıyor.

Hâlâ pantolon ve muhtemelen ayakkabı giyiyor, ama tekrar üzerime uzandığında, tüm sıcak, yumuşak teni benimkiyle buluşuyor. Aç bakışları üzerimde kilitli kalıyor ve kalçalarımın arasındaki ereksiyonunu ve meme uçlarımdaki hafif çekişi hissedince inliyorum.

"Bilimsel bir şey söyle," diye inliyorum.

"Ne?" Bir an durgunlaşıyor, kaşları şaşkınlığa doğru kayıyor.

Bilim konuşması gerektirecek spesifik bir soru için çabalıyorum. "Paslanmaz çeliğin kimyasal bileşimi nedir?"

"Neden?"

"Çünkü sen biliyorsun ve bana açıklamayı istiyorum."

"Hemen şimdi mi?"

"Evet, lütfen." Kalçalarımı ona doğru yuvarlıyorum, vücudum beklentiyle zonkluyor.

Yanakları şişti. "Çeliğin kalitesine göre değişir." "Sadece tipik çelik. Normal sınıf." Ona bakıyorum

"Yüzde kırılımlarıyla." Bana bilmek istediğim şeyi söylemesini beklerken kendimi ona sürtüyorum, her tarafım sıcak.

"Yüzde on altı ila on sekiz krom, yüzde on ila on dört nikel, yüzde iki ila üç molibden ve eser miktarda karbon, daha az yaygın olan diğer şeylerin bir karışımı."

Amım sıkıştı. "Bu tür bilgiler sürekli kafanın içinde dönüp duruyor, değil mi?"

"Dürüst olmak gerekirse hatırlamak için biraz uğraşmam gerekti. Şimdi seni öpebilir miyim?"

"Evet, lütfen."

Ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor ve bacağıma kalçasına asıyor. Öpüşüyoruz, vücutlarımız birbirine sürtünüyor, alt kısımlarımızdaki kumaş katmanları hissi azaltıyor. Ama ben bu yavaş gelişmeyi, dokunmak ve öpüşmek için zaman ayırmayı istiyorum.

"Birçok kez bunun nasıl olacağını düşündüm." Alt dudağımı emiyor. "Bana sarıldığında ne kadar iyi hissedeceğini. Seni boşalttığımda nasıl ses çıkaracağını."

Onun aramasını bekleyen hayal kırıklığına uğramış lise mezunu bu yeni gücün tadını çıkarıyor. Ama diğer yanımda, yeni bir...şeyin içine girdiğimde her zaman kilit altında tutmakta zorlandığım yanımda, neden hiç aramadığını, yıllar önce beni arzulamasına rağmen neden benden kaçtığını bilmek istiyor. Ama bu parçamın dışarı çıkmasına izin veremem. Şimdi olmaz. Nate varken olmaz.

"Bu sadece seksle ilgili," diye ilan ediyorum. Sözlerimde inanç var. Ciddiyim. Kalbimi bu adama vermekten daha iyisini biliyorum. Güzel, hoş bir şekilde huysuz ve rekabetçi. Zeki ve azimli ama benimle aynı şeyleri istemiyor.

Şu anda beni ilgi çekici buluyor, ama güzel yüzümün ardını gördüğünde ne olacak? Nate gibi birinin dikkatini uzun süre çekemem. Kabul görmeyi ve sevmeyi arzulayan içimdeki kızın onu düzeltecek kişi olmak istemesi önemli değil. Ya da onun pek çok lanetleyici, zarar verici yönden çekici olması. kadın içinde ben kim ağladım sonsuz

Yanlış adam için gözyaşı dökenler daha iyi bilir. Kalbimi, onu güvende tutmaya niyeti olmayan pek çok erkeğe verdim. Onu listeye eklemeyeceğim.

Geri çekildi. Bir an için ne söyleyeceğinden korkuyorum. Tek bir parmağını şakağımdan çeneme doğru sürüklüyor, o kadar hassas ki. "Bunun böyle olmasını mı istiyorsun?"

Rahatlamış bir şekilde başımı sallıyorum ve parmaklarımı onun gür saçlarında gezdiriyorum. "Orgazm yarışması yapabiliriz."

Sırtışı müstehcenleşiyor. "Oh, tatlım, bu üzerine para koyabileceğim bir bahis." Dizlerinin üzerine çöküyor ve parmaklarını pembe dantel ve saten külotuma geçiriyor. "Bu arada bunlara bayıldım. Tam sana göre."

Bu küçük iltifat içimdeki yumuşak yerleri çekiştiriyor. "Teşekkürler."

Kalçalarımı kaldırıyorum, o da pantolonumu bacaklarımdan aşağı çekip yatağın kenarına fırlatıyor. Pantolonundan hızla kurtuluyor ve sonra elleri dizlerimin arkasını buluyor. Beni iyice aralıyor, karanlık bakışları klitorisimi delen ışıltılı mücevhere kilitleniyor. Ellerini kalçalarımın iç kısmında gezdiriyor, başparmağını piercingin üzerinde gezdirirken tamamen donup kalıyor.

İnliyorum ve kalçalarımı döndürüyorum.

"Bu sesin tekrarlanmasını istiyorum." Eğiliyor ve dizimin iç kısmındaki hassas eti ısıyor, usulca emiyor. Ve sonra iç uyluğum boyunca bir yol öpüyor. Sıcak dudaklar. Yumuşak dil. Keskin dişler. Birleşme noktasına ulaştığında, avuçlarıyla amımı çerçeveleyip, gözlerimin içine bakıyor ve diliyle kaput deliğime fiske vuruyor.

Sarsıldım. "Ah, lanet olsun." "Çok mu fazla?"

"Beklenmedik," diye açıklıyorum.

Bu sefer bana hafifçe vuruyor ve ben de iç çekiyorum. "Daha iyi misin?"

"Evet, daha iyi." Başımı sallıyorum.

Tekrar yapıyor, ama üçüncü kez piercingi ağzıyla kapatıp emiyor, şefkatle, tatlı tatlı, sanki beni test ediyor, neyi sevdiğimi öğreniyor. "Tadın çok güzel."

Beni tekrar yalıyor ve sonra ben onun adını inletene kadar piercingi emiyor.

"Hoşuna gitti mi?"

Yanağını okşuyorum. "Hoşuma gitti."

Gülümsüyor ve tekrar yapıyor, tepkimi ölçüyor, her iç çekiş, inleme ve sızlanmaya göre ayarlıyor. Bu tam da Nate'den beklediğim şey. Tabii ki kararlı, vicdanlı bir aşık. Elbette nelerden hoşlandığımı bilmek istiyor, çünkü beni boşaltmak için bir arayış içinde ve Nate'in yapmadığı bir şey varsa, o da başarısız olmaktır.

Aşk hariç. O yüzden denemiyor bile.

Kendimi tekrar o ana sürüklüyorum. Dilini döndürüyor ve benim inlemem gözlerinin arasındaki çizgiyi yumuşatıyor. Başka tarafa bakamıyorum. O çok güzel, çok yoğun, çok mükemmel. Ve tek bir parmağını içeri sokup diliyle aynı ritimde beni okşadığında, iğim bitiyor. Dalgalar halinde boşalıyorum, vücudum bir his seliyle uğulduyor. Arzudan sıırılsıklam oldum, mutluluk içinde dönüyorum. Durmuyor ama yavaşlıyor, nazikleşiyor. Beni tekrar uçurumun kenarına götürüp itmeden önce bir tüy gibi yeryüzüne geri süzülüyorum. Üç kez boşalıyorum, her biri bir öncekinden daha şiddetli.

Boxerını kalçalarının üzerinden itip vücuduma doğru öpücükler gönderdiğinde kemiksiz ve akılsız bir haldeyim. Dudaklarını usulca yanağıma bastırıyor, vücudu benimkinin üzerinde geziniyor, gözleri ihtiyaçtan sıcak. "Seni öpebilir miyim?"

Başımı sallıyorum ve o da yüzümü avuçlarının arasına alıp ağzımı istiyor. Saçlarını sıkıca kavırıyorum ama o geri çekiliyor, alt dudağı dişlerinin arasından kayarken karanlık gözleri merakla parlıyor. "Dilimdeki tadın hoşuna gidiyor mu?"

"Hoşuma gitmiyor *değil*," diye karşı çıkıyorum.

"Tadına bayılıyorum. Seni çiğ çiğ yalamaktan endişe etmesem saatlerce yerdim," diyor.

Ben gülüyorum, o da gülümsüyor ve birden ereksiyonu kaygan tenimde kayıyor ve ikimiz de muhtaç, çaresiz sesler çıkarıyoruz.

Yanağımı okşuyor. "Senin içinde olmak istiyorum. İçinde olabilir miyim? Eğer buna hazır değilsen sorun değil. Benim için."

O kara bulutların altında gizlenen bir kırılganlık var. Bu adamın çok farklı bir versiyonunu gördüğümü hissediyorum, daha fazlasını istediğim bir versiyonunu. Kalmamam gerektiğinde bile kalmaya çok alışkınım, ama kalbimi almasına izin vermeden ona bağlanabilirim.

Parmağımı çenesinin kenarında gezdiriyorum. "Beni becermen istiyorum, lütfen, Nathan."

Bana göz kırptıyor ve siki kalkıyor. "Prezervatif getireyim."

"Tamam."

Pantolonunu buldu ve bir folyo kare çıkardı. Ondan alıyorum ve yırtıp açıyorum. Bir kolunun üzerinde durup, ben folyoyu boyundan aşağı yuvarlarken onu izliyor. Sonra tekrar kalçalarımın arasına yerleşiyor ve aşağı doğru kayıyor.

Kalçalarımı yukarı doğru eğdiğimde yüzü buruşuyor ve her seferinde muhteşem bir inç beni dolduruyor.

"Oh lanet olsun." Başını eğiyor ve dudakları boynumu buluyor. "Kahretsin, Ess." Tüm vücudu titriyor ve başımın yanındaki çarşafı yumrukluyor.

Yanağını okşuyorum ve bana bakması için onu cesaretlendiriyorum. "Hey. Selam."

"Essie, bebeğim..." İnliyor.

"İyi hissettiriyor, değil mi?"

Gülüyor ve alnını benimkine değdiriyor. "İyiden çok daha iyi." Gözleri biraz vahşi. "İyi misin? Her şey yolunda mı?"

"Bu harika. Fevkalade büyük bir siki var ve ben de onunla doluyum, yani ne zaman hazır olursan

"Bu yatağı delip yere düşeceğim." Sırıtıyorum ve ayağımla kıcına vuruyorum.

"Bunu yapmam için bana izin vermek ister misin bilmiyorum."

"Oh, bunu istediğimi biliyorum." Çenesini ısırıyorum. "Hadi Nathan, amıma bir ders ver."

Başını sallıyor ve elleriyle yüzümü çerçevesiyor. "Sen mükemmelsin, bunu biliyor musun?"

Şımarık bir karşılık bulacak vaktim yok. Çünkü kalçalarını geri çekip öne doğru itiyor. Yüksek sesle, cesaretlendirici inlememle hızını artırdı. Ve istediğim şeyi yapıyor -kalçalar tokatlanıyor, vücutlar çarpışıyor, eller okşuyor. Tam doğru noktaya vurmak için açıyı değiştiriyor ve ben tekrar boşalıyorum. Zevk içinde dönüyorum, gözlerinin yoğunluğunda boğuluyorum. Ve boşaldığında, muhteşem oluyor. Ve kesinlikle, hiç şüphesiz, hayatımın en iyi seksiydi.

Özellikle de sonrasında dakikalarca üzerimde yatıp saçlarımı okşadığında ve boynumu öptüğünde. "Bu muhteşemdi." Yan tarafa dönüyor, kullanılmış prezervatifi yönetiyor ve bana doğru kayıyor. "Oda servisi sipariş edip tekrar yapmak ister misin?"

Sırıtıyorum. "Evet, kesinlikle."

"Harika." Nate komodinden telefonunu alıyor ve yastıkları yarı oturur pozisyona getirecek şekilde ayarlıyor. Kolunu yastıkların üzerine uzatıyor ve onları okşuyor. "Gel de menüye bir göz at."

Dudağımı ısırıyorum. "Benimle kucaklaşmaya mı çalışıyorsun?"

İfadesi belirsizliğe dönüşüyor ve aptal kalbim sıkışıyor. Rix ona her sarıldığında nasıl yumuşadığını düşünüyorum. Annesi tarafından terk edilmiş ve rekabetçi atletlerin olduğu bir evde büyümüş. Bu huysuz adamın içinde muhtemelen şefkate aç kalmış bir çocuk var.

Benim için yarattığı boşluğa yuvarlanıyorum ve kendimi bir insan battaniyesi gibi onun üzerine örtüyorum. "Sarımsaklı hiçbir şeye oy vermem,

ve kesinlikle tatlı almalıyız." Sayfayı yukarı kaydırıyorum. "Her şey güzel görünüyor."

"Burger ve patates kızartması?" diye

öneriyor. "Soğan olmasın ama."

"Katılıyorum. Biraz denge için meyve tabağına ne dersiniz?"

"İyi fikir ve brownie ile tamamlayabiliriz. sundae?" Ekliyorum.

"Kulağa mükemmel geliyor." Siparişi veriyor ve telefonu bir kenara bırakıyor. "Yarım saatimiz var." Üst ü m d e dönüyor ve kalçalarımın arasına yerleşiyor. "Yemek gelene kadar klitoris piercinginle oynamama izin ver."

"Yani, eğer yapmak istediğin buysa."

Gülümsemesi kalçalarımı ve göğsümü sıkıyor. "Oh, istiyorum."

Vücuduma doğru öpücükler konduruyor ve kendini rahat hissettiriyor. Daha ikinci kez boşalmıştım ki kapı çalındı. Nate yataktan yuvarlanırken bir elimle ağzımı kapatıyorum. Çıplak ve çok ama çok ereksiyon halindeydi. Elinin tersiyle çenesini sıvazlıyor.

"Kapıya bu şekilde cevap veremezsin." Sert giysisini gösteriyorum.

"Kapıyı çıplak açarsan, karşı tarafta kim varsa öldürmek zorunda kalırım," diyor kesin bir dille, sonra da "Bir saniye!" diye sesleniyor.

Omuz silkip gömleğinin içine giriyorum, birkaç düğmesini ilikliyorum ve onu geri itiyorum ki başka kimse sikini görmesin.

Kapıyı açıyorum ama hemen kapatmaya çalışıyorum çünkü diğer taraftaki oda servisi değil. Flip.

Ağzı bir açılıp bir kapanıyor.

"Fazladan çikolata sosu getirmişler mi?" Nate soruyor.

"Tatlım, ben olsam sana fazladan çikolata getirirdim.

"İstediğinin bu olduğunu bilseydim sos yapardım."

"Siktir. Flip?" Nate saklandığı yerden çıktı. Boxer'ı ereksiyonunu gizleyemiyor. "Kendi odan olduğunu söylemiştin."

"Fikrimi değiştirdim. Çok fazla baştan ıkarıcı." Bana döndü. "Ess, hadi, sana hayatının en güzel anlarını yaşatabilirim."

"Seni ergenliğe girdiğinden beri tanıyorum Flip. Sesindeki çatlaklar için oradaydım. şimdi senden daha çok hoşlanıyorum ama yine de hayır."

"Bir gün bana aşık olacaksın."

"Bunu düşüneneğim."

Yemek geldi.

Flip hevesle tepsiyi inceliyor. "Meyve tabağını diğer odama götürüyorum. Ess, düşük performans gösterirse beni nerede bulacağını biliyorsun. İyi geceler, tatlı ayıcık!" Flip bir avuç patates kızartması ve meyve tabağını kaptığı gibi koridorda gözden kaybolur.

Nate teslimatçıya bahşiş veriyor ve yemek için kanepeye oturuyoruz. Nate hamburgeri ikiye bölüp büyük parçayı bana uzatıyor. Küçük olanı alıyorum çünkü dondurmaya çok zarar vermeyi planlıyorum.

"Flip'in Tristan'a bir şey söyleyeceğini düşünmüyorsun, değil mi?" Ağzıma bir kızartma atıyorum.

"Bu pek onun tarzı değil." Nate turşuyu yeniden düzenliyor, böylece örekten dışarı sarkmıyor. "Neden? Rix öğrenir diye mi endişeleniyorsun?"

"Hayır, ya sen?" Patates kızartmasını bırakıp dondurma üzerinde çalışmaya başlıyorum.

"Rix hakkında mı? Hayır."

"Ama Tristan, evet?" Sesimi hafif tutuyorum.

"Bilmiyorum."

Telefonum alıyor. Rix'tir diye yerden aldım. Öyle değil.

FLIP

Küçük likör şişeleriyle sarhoş oluyorum.

Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu görüyor musun?

Birkaç resim beliriyor, hepsinin arka planında uyuyan bir Flip ve benim gülümseyen yüzüm var.

rastgele kadınlar.

ESSIE

Yol bu değil.

"Ne oluyor lan? Neden Flip'le yatıyorsun?" Nate yere atmak üzereymiş gibi görünüyor.

"Bu photoshop." Ses tonumdan *aptal* olduğun anlaşıyor. Flip benim için her zaman aileden biri gibiydi ve bu asla değişmeyecek. Benimle flört etmesinin tek sebebinin Nate'i kızdırmak olduğundan eminim.

"Doğru. Evet. Bunu biliyordum."

"Yemek yediğim yere sıçmam. Bu yüzden burada olan şey sadece seks, başka bir şey değil." Kelimenin tam anlamıyla herkes sevişiyor ve bağlılık göstermeyen Nate, Vegas şafağına binmek için mükemmel bir sik. "Gerçekten harika bir fikrim var." Fazladan çikolata sosunu kaldırıyorum.

Nate kaşlarını çatı.

Önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. "Ne kadar çikolataya batırılmış sik yutabileceğimi öğrenmek ister misin?"

BÖLÜM 15

NATE

"T Teşekkürler için geliyor bitti." I usher
Essie içine Benim dairemde.

Toronto'ya döneli üç gün oldu. Üç gün sonra da Rix ve Tristan'ın düğünü için Aruba'ya uçacağız. Planı gözden geçirmek için gerçekten buluşmamız gerekiyor mu? Hayır, gerek yok. Sadece Essie'yi görmek için bir sebep mi istedim ki beni sinirlendirsin? Belki de.

"Rix burada yaşarken olduğundan çok daha düzenli," diyor Essie.

"Her şeyin düzenli olmasını severim," diye itiraf ediyorum.

"En azından çoğu zaman." Göz kırıyor. "İkimiz de dağınık yemek yiyoruz."

Parmağımı kemerinin halkasına geçirip onu kendime çekiyorum. "Bir şeyler atıştırabilirim."

Gülüyor ve avucuyla ağzımı kapatıyor. "Önce çalış, sonra oyna."

"Önce oyun, sonra iş kulağa daha eğlenceli geliyor," diyorum elinin arkasından.

Gözlerini açıyor ve yüzümü avuçlarının arasına alıp başımı bir o yana bir bu yana çeviriyor. "Sen kimsin ve Nathan Stiles'a ne yaptın?"

"Ha-ha." Bir elimi gömleğinin altına sokuyorum. "Bir dakikalığına göğüs uçlarındaki piercinglerle oynamama izin ver."

Nazlı nazlı sırtıyor ve elimi kendi eliyle yakalıyor. "Önce güzergahı konuşalım, sonra meme uçlarımla oynayabilirsin." Elimden kurtulup mutfak adasındaki tabureye zıplıyor.

"İhtiyacım olduğunda eğlenceli Essie nerede?" Homurdanıyorum.

Yanındaki tabureye vuruyor. "Hadi ama. Bu işi ne kadar çabuk bitirirsek, eğlenceli Essie'ye o kadar çabuk ulaşabilirsin."

İçimi çekiyorum ama o tabletini açıp seyahat programını çıkarırken istediğini yapıyorum. Notlarımızı karşılaştıramamiz için hesap çizelgesini dizüstü bilgisayarına getiriyorum. "Düğün öncesi günleri çok fazla şeyle doldurmak istemedim, bu yüzden her gün yalnızca bir veya iki etkinlik öngördük ve potansiyel bir maliyet dökümü var. Rix'in içinin rahat etmesi için bütçeyi makul tutmaya çalıştım ama Tristan bana, özellikle de ben ve Dred gibi büyük paralar kazanmayan insanlar için, her şeyi kendi tarafımdan yürütebileceğim bir şamandıra verdi."

"Yine de iyi iş çıkarıyor olmalısın." Popüler bir TV programında çalışıyor ve dairesi küçük olsa da güzel.

"Evet, ama tatil köyü üst düzey ve Rix'in nasıl endişelendiğini biliyorsun. Bu hayata gerçekten alışması zaman alacak ve Tristan da bunu anlıyor. Biz sadece bunun onun için mümkün olduğunca stressiz olmasını istiyoruz." Topamların olduğu sütuna dokunuyor. "Dengeli tutmaya çalışıyorum, bu yüzden her kişiye günlük bir harcama ayrılıyor."

Onu tanıdığımı sandığım versiyonu tamamen yanlıştı. Evet, o her zaman cilalı, pembe prenses seven bir kadın ve hala partinin hayatı. Ama bu onun sadece küçük bir parçası. O iki boyutlu değil. Essie zeki, kararlı, yaratıcı ve düşünceli. "Rakamlar konusunda harika bir zekân var. İstesen kolayca kendi işini kurabilirsin."

Gözleri parlıyor, belki de şaşkınlıkla. "Belki bir gün, ama şu anda zanaatımı geliştiriyorum, becerilerimi ve sektör bilgimi geliştiriyorum. Kendime bir alan seçmem gerekecek ve henüz bu alanı daraltmaya hazır değilim." Çenesini yumruğunun üzerine koyuyor. "Paten prototipi nasıl gidiyor?"

"İyi. Harika. En iyi sürtünme ve hız için bıçağı tam olarak doğru yapmaya çalışıyoruz."

"Bunu nasıl anlıyorsunuz?"

"Kullandığımız bir sürü formül var; bazıları sıkıcı ve tekrarlayıcı olabiliyor. Bir sürü test ve deneme yanılma. Muhtemelen sizin için de aynıdır" diyorum.

"Her gün aynı kişiye aynı makyajı yaptığım zamanlar olabiliyor, ama sonra konuk oyunculu harika bir bölümümüz oluyor ya da fantastik bir şey üzerinde çalışıyorum ve bu işleri değiştiriyor, yeniden heyecan verici hale getiriyor."

Yaptığı işe olan tutkusu yüzünden okunuyor. Onu bir kutuya koyduğum ve hak etmediği bir etiket yapıştırdığım için nefret ediyorum. Düğün planlaması başladığında bana ulaşan oydu. Pisliklerimi hoş gördü, hatta gülümseyerek karşıladı. "İnanılmazsın," diye geveledim.

Gülüyor ve iltifatı geçirterek başka tarafa bakıyor. "Yatakta."

"Yapma." Çenesinin kenarını sıyırıp bana bakması için onu zorluyorum. "Yapma bunu."

Yüzü yumuşuyor. "İnsanların bana güzel olduğumu söylemesine alışkınım, zeki olduğumu değil."

"İkisi de sende var, bu yüzden ikisine de eşit derecede sahip çıkmalısın." "Sen de öylesin." Parmakları elimin arkasını sıyrıyor.

Eğiliyoruz, başlarımızı eğiyoruz. Dudaklarımız bir kez, iki kez, üçüncü kez birbirine değiyor.

Ama ben onu öpmeye fırsat bulamadan kapı açılıyor.

Aceleyle ayrıldık.

"Tatlım! Essie! Sonunda aklın başına geldi mi? Aradığın kişinin ben olduğumu anladın mı?"

"Ben hâlâ hayır diyorum Flip, ama azmini takdir ediyorum." Essie tabletini çantasına geri soktu. "Ben artık çıksam iyi olacak. Sabah erken kalkacağım."

Kalması için bir neden bulmaya çalışıyorum. "Üzerinden geçmemiz gereken birkaç şey daha yok mu?"

"Herhangi bir sorum olursa mesaj atarım." Göz kırpıyor ve kapıya yönelirken göğsümü okşuyor.

Ben de onu takip edip çıkışını izliyorum.

O gidince Flip'e döndüm. "Cidden dostum, zamanlaman çok kötü."

"Kapısı olan bir yatak odan var. Onu oraya götürebilirdin. Yoksa seri katil seviyesindeki düzenini görmesini istemedin mi?"

"Çamaşır sepetine hiç vurduğunu sanmıyorum. Ve mesele bu bile değil. Eve erken geleceğin konusunda beni uyarabilirdin."

"Ve Essie'nin yaşadığı daireye kendi başına da gidebilirdin. Ama gitmedin ve bu senin suçun, değil mi tatlım?" Omzuma vurdu. "Seni ve cinsel hayal kırıklığını iltihaplanmaya bırakacağım."

Yatak odasının kapısı sessiz bir kıkırdamayla kapanıyor ve alçak sesle kıkırdamasını kesiyor.

Sanırım dersimi aldım.

BÖLÜM 16

ESSIE

"H "Gerçek bir tatil için ne kadar heyecanlısın?"
Meslektaşlarımdan Indigo limonlu martinisini yudumluyor.

"Bütün bir hokey takımıyla birlikte," diye ekliyor Cosmo. "Gerçekten de rüyayı yaşıyorsun," diye iç geçiriyor Tanvi. "Çok eğlenceli olacak," diye katılıyorum.

Hokey oyuncularını çok seksi, ama benim dört gözle beklediğim çıplak vakit geçireceğim mühendis. Vegas'tan beri kafamın içinde kira ödemediğim yaşayan adamı barın kapısından içeri girerken gördüğümde ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Cosmo'nun bakışları benimkileri takip ediyor. "Seksi inek havası çok güçlü."

"Bu geçen hafta konuştuğun adam değil mi? Senin ürkütücü influencer takipçisini kovalayan?"

"Evet, o." Kalp atışlarımı hızlanıyor ve iş arkadaşlarıma dönüyorum. "Dışimde bir şey var mı?"

"Piste hazırsın kızım," diye güvence veriyor Tanvi.

Saçlarımı kabartıyorum, omuzlarımı geriye atıyorum ve o yaklaşırken sıcak bir gülümseme takınıyorum. Bakışları benimkini bulduğunda diğer yanlarım da ısınıyor. Arkadaşları bardo masalarına yöneliyor ama o bana doğru geliyor.

"Hey, Ess." Gülümsemesi dolgun ağzını kavislendiriyor ve bakışları yavaşça üzerimde geziniyor.

"Selam, Nate. İşten sonra biraz gevşemek için mi buradasın?" diye sordum.

"Evet. Burası her zamanki yerimiz."

"Bizim de olmaya başladı." Cosmo elini uzatıyor.
"Hakkınızda her şeyi duyduk. İyi şeyler ama." Göz kırıyorlar.
"Ben Cosmo."

"Bunlar da Indigo ve Tanvi. Benimle sette çalışıyorlar."

"Sizinle tanışmak çok güzel." Nate onlara el sallıyor, sonra bana dönüyor. "Birazdan toparlanacağız. Katılmak istersen çiftler halinde oynayabiliriz. Eğer bilardo sana göreyse."

"Essie toplarla oynamayı seviyor," diye öneriyor Indigo.

Cosmo homurdanıyor ve Tanvi yanlarına dirsek atıyor.

Nate sırtıyor.

Yanaklarım ve diğer her şeyim ısınıyor.

"Çok isterdi," diyor Indigo benim yerime.

"Ess?" Elini uzatıyor.

"Elbette, neden olmasın." Parmaklarımı onunkilere geçiriyorum ve bana yardım etmesine izin veriyorum.

"Geçen gece burada kalmalıydın. Flip Dred'e gitti ve satrançta canına okudu," diyor Nate sessizce.

"Meme uçlarımı o kadar özlüyorsun, ha?"

"Parıldayan güzel şeylere bayıldığımı ikimiz de biliyoruz." Avucunu sırtımın alt kısmına yerleştiriyor. "Ve ağzım üzerindeyken adımı inletmene bayılıyorum."

"Vegas'ta attığın mesajların karşılığını mı alıyorsun?"

"İşe yarıyor mu?" Bilardo masalarına ulaşıyoruz ve başparmağı sırtımın açıkta kalan derisinde gezinerek omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

"Belki." En iyi arkadaşımın erkek kardeşi apartmanda dolaşırken onunla birlikte Nate'in yatak odasında kaybolmamın imkânı yoktu. Nate çok fazla zevke odaklanmış durumda ve o sihirli dilini kullanırken benim sessiz kalma yeteneğim yok.

İkisi de belli belirsiz tanıdık olan iki adam yaklaştığımızda başlarını kaldırıp bakıyorlar.

"Essie, bunlar benim iş arkadaşlarım, Greg ve Malcom."

"Daha önce ofise uğradığınızda kısaca tanışmıştık ama resmi olarak tanıştırılmamıştık." Greg elimi coşkuyla sıkıyor.

Malcom utangaç ve durgun, merhaba derken yüzü kızarıyor ve başını eğiyor.

"Çiftler oynamak için uygun musunuz?" Nate soruyor.

Greg, "Evet, elbette," diyor ve Malcom başıyla onaylıyor.

Greg mola veriyor ve Nate önce benim başlamamı teklif ediyor, ama ben reddediyorum, arkasında durup o atışını hazırlarken kışını kontrol etmekten mutluyum. "On iki, köşe cebi." Hedefini işaret ediyor ve atışını yapıyor, topu kolayca batırıyor. Sıra Malcom'a gelmeden önce bir tane daha batırıyor.

"Buraya çok sık gelir misiniz?" Malcom atışını hazırlarken istakamı bir o yana bir bu yana vuruyorum.

"Son zamanlarda daha sık geliyorum." Bana bakıyor. "Peki ya siz?"

"Aynı."

Malcom bir topu batırıyor ama ikincisini ıskalıyor ve sıra bana geliyor. En az direnç gösteren yolu bulmak için masayı inceliyorum. "Dokuz, sağ köşe," diye sesleniyorum, sonra atışı hizalıyorum. Top sol taraftan sekip sağa yuvarlanıyor ve düzgün bir şekilde köşe cebine düşüyor.

"İyi atıştı." Nate bana beşlik çakıyor.

Sıra Greg'e gelmeden önce iki top daha batırdım.

Nate bir tur daha içki alırken takım elbiseli birkaç adam merhaba demek için yanıma geliyor. Yüksek belli siyah pantolonum, topuklu ayakkabılarım ve pembe atletimle kendimi biraz yersiz hissediyorum. İsimleri Neil ve Gordon ve görünüşe göre Nate ile aynı şirketin finans departmanında çalışıyorlar.

Neil başını eğdi. "Bu adamlarla mı çalışıyorsun?"

Gülüyorum. "Hayır. Nate'in bir arkadaşıyım."

"Doğru, evet. Eminim seni dinlenme odasında fark ederdik." Gordon Nate'e kaşlarını çatarak bakıyor.

"Ne iş yapıyorsun? Model falan mısın?" Neil soruyor. Kibarca sohbet etmeye çalıştığından eminim.

"Makyaj sanatçısıyım."

"Alışveriş
merkezindeki gibi mi?"

Gözlerimi devirmemek için mücadele ediyorum. Bu çok garip. Kendimi mahcup ya da daha değersiz hissetmek istemiyorum ama Nate çok zeki ve etrafı kitaptan anlayan insanlarla dolu. "Muhtemelen bir kozmetik mağazası düşünüyorsun. Ben sette televizyon oyuncularıyla çalışıyorum," diye açıklıyorum.

Neil'in gözleri parlıyor. "Doğru ya. Anladım."

"Bu bir sanat, gerçekten." Nate saçlarımı omzuma atıyor ve kolunu sahiplenici bir şekilde bana doluyor. "Essie her şeyde bir güzellik görüyor ve onu nasıl güzelleştireceğini çok iyi biliyor." Yüzünde yoğun bir ifadeyle bana bakıyor. "Ama sen bir simyacı değilsin; sen bir kimyacı ve yaratıcısın."

"Kimyager olduğumu söyleyemem," diye çitliyorum.

"Gerçekten mi? Kullandığınız ürünlerin kimyasal bileşimini biliyorsunuz, tıpkı benim çeliğin kimyasal bileşimini bildiğim gibi."

Kalçalarımın arasında çıplakken bu rastgele gerçeği söylemesinin ne kadar seksi olduğunu hatırlayarak sırıtıyorum. "Alfa veya beta hidroksi ya da C vitaminini asla niasinamid ile birleştirmemelisin yoksa Ağustos sıcağında koşuyormuş gibi görünürsün."

"Keşke lisede kimya partnerim olsaydın," diye mırıldanıyor Nate.

"Çok fazla iş yapabileceğimizden emin değilim ama okul sonrası çalışma seansları çok daha heyecanlı olurdu."

"Şu anda bir zaman yolculuğu makinesine hayır demezdim," diyor Nate.

Ona tatlı tatlı gülümsüyorum. "Rol yapma oyunları bunun içindir." Greg boğazını temizliyor.

Seyircimiz olduğunu tamamen unutmuştum.

Bütün çocuklar bize bakıyordu. Malcom'un yüzü kıpkırmızı oldu. Greg yardımsever bir şekilde, "Nate uyandı," dedi.

"Doğru. Evet." Nate beni bırakıyor ve masaya doğru ilerliyor.

Kalan atışların hiçbiri kolay değil. Nate çenesini ovuşturuyor.

Kalçalarımı birbirine sürtmek istiyorum.

Masanın etrafında hareket ediyor, atışa bakıyor ve pozisyonunu alıyor. Ama bu açıdan bakınca, çok değil ama yeterince uzakta olacağını görebiliyorum.

"Bekle." Arkasından dolanıyorum.

Bedenimi onunkine bastırırken omzunun üzerinden bakıyor.

Kaşlarını kaldırıyor. "Biz aynı takımdayız, tatlım. Benim dikkatimi dağıtmamalısın."

Ona doğru eğildim. "Diğer herkesin dikkatini dağıtmamı mı istiyorsun?"

"Bu şekilde değil, hayır."

"Atışı kaçıracaksın; ben yardım ediyorum." Sol elini ayarlıyorum, parmaklarım geniş sırtında gezinirken sağ elini de ayarlıyorum, sonra yanağından öpüyorum. "Her şey hazır."

Atışı yapıyor ve topu batırıyor. Ben göz kırpiyorum, o gülümsüyor.

Sekizinci topu çağırıyor ve onu da batırarak kazanmamızı sağlıyor.

Çocuklar toplanırken çantamı aldım.

Nate kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun?"

"Trixie Rixie ile yemek randevum var."

"Gidiyor musun?"

"Kırk sekiz saat sonra görüşürüz."

Serçe parmaklarımızı birleştiriyor ve başını eğiyor. "Yemeği ne zaman bitireceksin?"

"Bilmiyorum." Yanağına bir öpücük konduruyorum. "Benim için aç kal."

BÖLÜM 17

NATE

Essie önümde, dudak parlatıcısını sürüyor.

Geçen hafta sonu Vegas'ta aldığın saksoyu düşünme.

Ama artık çok geç. Çoktan dikkatleri üzerine çekti.

O muhteşem, tatlı, yetenekli dudaklar ve pantolonumun içindeki kafa uyanıyor. Boğazımın arkasından bir ses çıkarıyorum. Nazlı nazlı gülümsüyor.

Belli ki bunu bilerek yapıyor. Bu da şu soruyu akla getiriyor: Dudak parlatıcısının ve ağzının üzerimdeki etkisini ne zamandır biliyor? Bu daha sonra konuşulacak bir konu.

Essie el çantasını bir çöp kutusuna atıyor, sonra da sensörlerden geçmeden önce büyük boy çantasıyla onu takip ediyor. Sensörler ötüyor ve diğer taraftaki güvenlik görevlisi esasını Essie'nin üzerinde gezdiriyor. Göğsünü geçtiğinde ve belinin altına indiğinde tekrar yanıyor. Hiç etkilenmemiş görünüyor.

Öte yandan ben, o küçük piercingli meme uçlarını ve klitorisini emdiğimde dudaklarından dökülen küçük inlemeleri, iç çekişleri ve nefes alışları hatırlıyorum.

"Essie'nin vücut takıları var mı?" Flip arkamdan soruyor.

"Kapa çeneni," diye mırıldanıyorum telefonumu ve ceketimi bir çöp kutusuna atarken.

Karşımdaki güvenlik görevlisi kaşlarını çatıyor. "Affedersiniz?" Flip araya giriyor. "Umarım güzel olan hepimizi bekletmez." Başını Essie'ye doğru eğiyor.

Güvenlik görevlisi başını salladı, yüz ifadesi biraz hüznüydü. "Tam bir üst araması gibi görünüyor."

Suratına yumruk atmak istiyorum. Ama sabıka kaydımı daha az, Aruba'ya gitmeyi daha çok istiyorum, o yüzden gülümsemeye zorluyorum kendimi.

Essie kenara çekildi. İfadesine bakılırsa bu ilk kez olmuyor. Kırpılmış sweatshirt'ünü çıkarmış ve soluk pembe bir atlet giyiyor. Sütyeni de yok, yani ben ve yanından geçen diğer herkes piercingli meme uçlarının dış hatlarını net bir şekilde görebiliyoruz. Kadın güvenlik görevlisi göğüslerinin altından geçerken gözlerimiz kısa süreliğine kilitleniyor.

Vücudum havaalanı güvenliğinin ortasında utanç verici bir tepki vermeden önce gözlerimi kaçırıyorum.

"Piercingli meme uçları, ha?" Flip diyor ki. "Bir dövmeyle çıkmıştı," diye homurdanıyorum. "Sanırım bu iz bırakıyor."

"Essie'ye neler oluyor?" Tristan soruyor.

"Her seferinde sensörleri harekete geçiriyor," diye açıklıyor Rix. Kaşlarını çatıyor. "Ameliyat falan mı oldu?" "Ya da başka bir şey." Rix onun göğsüne vurur.

Birkaç güvenlik görevlisi şimdi Essie'nin etrafında toplanmış, gülümsüyor ve gülüyorlar. Sonunda temiz çıktı ve bizim gruba doğru yöneldi, ancak çantası bantta onu beklemiyordu. Görünüşe göre Essie'nin günü değil, çünkü ek tarama için çekildi.

"Ciddi misin? Bana dokunacaklar ve tüm iç çamaşırlarımı görecekler öyle mi?" Gözlerini deviriyor ve çantasını karıştıran adama doğru yöneliyor. "Beklemek zorunda değilsin," diye s e s l e n i y o r omzunun üzerinden. "Sizinle salonda buluşabilirim."

"Sensiz hiçbir yere gitmiyoruz," diye yanıtlıyor Rix.

Yan tarafa doğru ilerliyoruz. Sıradan beyzbol şapkaları takan onca adama rağmen insanlar onları tanımaya başlamıştı. Gözümü Essie'den ayırmıyorum. Pembe dantelleri karıştıran güvenlik görevlisinin yüzü giderek kızarıyor. Umarım bu hafta vücudundan soyup çıkarabilirim.

Güvenlik görevlisi yırtık pırtık, sarkık bir şey tutuyor. Çok sevildiği için söylemesi zor. "Bunun içinde ne var? İçinde uyuşturucu mu var? Bir silah mı saklıyorsun?"

"Aman Tanrım, hayır. Bu sahte bir kalp!"

Başka birini çağırdı ve o adam da bir makasa uzandı.

"Tanrım! Catalina'yı parçalara ayırmana gerek yok!" Essie'nin sesi tizleşiyor. "Sırtında, başının altında cırt cırtlı bir açıklık var."

"Bu doldurulmuş bir hayvan mı?" Flip, Terör oyuncularını tanıyan ve sayıları giderek artan hayranlardan birine şapkasını uzatırken soruyor.

"Bu Catalina. Biz beşinci sınıftayken kedisi öldükten sonra ona almıştım," diye açıklıyor Rix.

"Bunu hatırlıyorum. Gazeteden kazandığın parayla almıştın, değil mi?" Flip cevap veriyor.

"Evet. O kediyi çok severdi. Yıkılmıştı. Essie Catalina'yı hep gezilere getirir. Bu konuda pislik yapmayın."

Flip savunmaya geçerek, "Bunu planlamıyordum," diyor. "Çok tatlı."

Ona bir bakış attım. Gözlerini kocaman açıyor.

Bakışlarımı Essie'ye çeviriyorum, o da bir koluyla peluş kedisini göğsüne bastırmış, diğer koluyla da çantasını yeniden doldurmaya çalışıyor. Rix ona yardım etmek için yanına gidiyor.

Sonunda güvenlik alanından çıktık ve bizi aceleyle gümrükten geçirdiler çünkü adamlar başka bir kalabalık toplarken kargaşaya neden oluyoruz.

Bir kez daha uçağa bindik ve birinci sınıfın çoğunu kapladık, ancak bu sefer hepimizin kapsülleri var, bu yüzden gerek yok

sandalye kapmaca oynamak için. Beş saat sonra iniyoruz ve özel bir otobüsle tatil köyümüze gidiyoruz.

Essie ve ben Rix ve Tristan'a konsiyerj masasında katılıyoruz, böylece herkesin check-in yaptırmasına yardımcı olabiliyoruz.

Tristan masanın arkasındaki genç kadına, "Stiles'ın altında bir oda bloğumuz var," diye bilgi veriyor.

Rix kollarını Tristan'ın beline doluyor. "Bu bizim düğünümüz için."

"Tebrikler. Ne kadar heyecan verici." Kadın kibarca gülümser ve dikkatini önündeki ekrana verir. Ama bu gülümseme sertleşir. "Bana biraz izin verir misiniz?" Kadın topuklarını fayans zemine vurarak bir adamı kenara çeker ve aralarında sessiz bir konuşma geçer.

"Sence bir sorun mu var? Ya bir sorun varsa?" Rix endişeyle sorar.

"Her şey yolunda, küçük Bea." Tristan burnunu onunkine sürtüyor.

"Tristan! Hey, dostum, mesajını şimdi aldım!" Başka bir Terör oyuncusu olan Connor Grace lobiden geçiyor. "Gelebildiğine sevindim."

Üzerinde golf şortu ve yakalı bir golf tişörtü var, daha önce hiç görmediğim dövmeleri sergileniyor. Genelde takım elbise ya da hokey üniforması giyer ve dövmelerinin hepsini kapatır.

"Hey! Bu kadar erken geleceğini fark etmemiştim." Tristan ona yumruk atar.

"Meem'lerimi küçük bir tatil için buraya getirdim," diye açıklar.

Rix başını öne eğer. "Meems mi?"

"Büyükannem," diye açıklıyor

Connor. "Bu çok tatlı," diye

yanıtlar Rix.

Lobinin diğer tarafından Flip'i Hollis ve Roman'la birlikte görüyorum, kaşları çatık.

Connor ve Flip, Hokey Akademisi günlerinden kalma eski kavgaları yüzünden pek anlaşılamazlar. Ama Hokey Akademisi'nde İsa'ya gelme konuşması yaptıklarından beri birbirlerini daha az boğazlıyorlar.

Geçen sezonun sonunda. Onlara arkadaş demezdim ama birbirlerine tahammül ediyorlar.

Beyefendi ve kadın geri döndü, ikisi de garip gülümsemeler takınmıştı. "Bay Stiles, küçük bir sorunumuz var."

"Ne tür bir sorun?" Connor sorar.

Beyefendi irkilir. "Bay Grace, çok özür dilerim. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Ben Connor ve şu anda hiçbir şeye ihtiyacım yok. Sadece arkadaşlarımı karşılamaya geldim."

"Arkadaşların." Adam gülümsüyor ve zoraki bir şekilde yutkunuyor. "Rezervasyonla ilgili bir sorun var gibi görünüyor. Yanımızda önemli misafirlerimiz var." Bakışları bir an için Connor'a kayarken adam yere batmak ister gibi görünüyor. "Ve şu ana kadar sizin için odamız olmayacak-" Ekranına tıklıyor. "-Cuma."

"Yani üç gün sonra!" Rix ağlamaya iki saniye kalmış gibi görünüyor.

"Her şey yoluna girecek, Rix. Bunu halledeceğiz." Essie onun kolunu ovuşturur.

"Ya öyle olmazsa? Ya kalacak başka bir yer bulmak zorunda kalırsak?"

"Buralarda bir sürü otel var, Bea. Palace on the Beach hemen yan tarafta."

"Ama çok pahalı," diye fısıldıyor.

Essie yanına sokuldu. "Ne yapacağız?" "Bana bir dakika verin." Connor omzuma dokunuyor, sonra tezgâhın arkasındaki hafif manik adama başını sallıyor.

"Connor'ın ailesi bir sürü otelin sahibi değil mi?" diye soruyorum. Essie başını sallıyor. "Belki de bazı ipleri o çekiyordur?"

"Umarım." Yemyeşil, gösterişli mekâna göz gezdiriyorum. Tristan, Connor'ın zengin bir aileden geldiğinden bahsetmişti ama bu ana kadar ne kadar zengin olduklarını tam olarak fark ettiğimi sanmıyorum.

Connor kadına bir şeyler fısıldar. Kadın gülümser ve başını sallar. Sonra çok gergin olan adamı bir odaya götürüyor.

Kadın dikkatini tekrar bize çeviriyor. "Bize sadece birkaç dakika verin. Beklerken size ücretsiz şampanya getireceğiz."

Aceleyle çıkıp gidiyor ve bir daha geri dönmeyeceğini tahmin ediyorum ama bir dakika sonra yanında bir sunucu, bir tepsi bardak ve iki şişe pahalı şampanyayla geri dönüyor. Pahalı olduğunu biliyorum çünkü Lisa'yla bir buçuk yıl dönümümüz için bir şişe almıştım. Birkaç hafta sonra benden ayrıldı.

"Gördün mü Rixie? Her şey yoluna girecek. Bak burası ne kadar güzel. Gerekirse kumsalda uyuyabiliriz." Essie Rix'e bir kadeh şampanya uzattı.

"Her şey yoluna girecek," diye tekrarlıyor Rix, sonra da büyük bir yudum alıyor.

Connor ve beyefendi ofisten çıktıklarında şampanya dağıtımını henüz bitirmişlerdir.

Connor Tristan'a yaklaşıp. "Meems'im beni bekliyor, o yüzden gitmem gerek ama Harold seninle ilgilenecek. Sonra görüşürüz, tamam mı?"

"Evet, tabii." Connor aceleyle uzaklaşırken Tristan kaşlarını çatıyor, sonra Harold'a döner.

"Yanlış anlaşılma için çok özür dileriz. Konaklamanızı yükselttik ve yan taraftaki kardeş otelimizde kalacaksınız. Orijinal paketinizde yer alan tüm olanaklara ek olarak uşak hizmeti, siz ve misafirleriniz için özel bir havuza erişim ve isterseniz günlük oda içi masaj veya diğer spa hizmetlerine sahip olacaksınız."

Rix'in gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi bakıyor. "Palace on the Beach'i kastetmiyorsunuz, değil mi?"

"Doğru, hanımefendi. Tabii tercih edeceğiniz başka bir yer yoksa?"

"Ama iki kat daha pahalı," diye fısıldıyor.

"Yükseltme bizden. Verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı çok özür dileriz, ama umarız bu sayede gereksiz stresinizi telafi ederiz." Bundan sonra bir içkiye ihtiyacı olacakmış gibi görünüyor.

"Evet, evet. Evet. Bu kesinlikle telafî eder." Rix'in omuzları kulaklarından aşağı iner. "Aman Tanrım. Hayalimdeki otelde kalıyoruz!"

Essie onun omzuna vurur. "Sana her şeyin yoluna gireceğini söylemiştim."

"Söyledin. Bunu bana sen söyledin."

"Çantalarınızı odalarınıza getireceğiz," diye devam etti Harold. "Bu arada, etrafa bir göz atabilmeniz için size eşlik edeceğiz. Ne dersiniz?"

"Harika! Kulağa harika geliyor." Rix neredeyse titriyor.

"Yalnız bir şey var." Harold yüzünü buruşturdu. "Hangi tek şey?" Tristan soruyor.

"Biri hariç tüm odalar yenilendi. Yine de özel bir oda. Güzel ve sessiz," diye açıklıyor.

"Ben özel odayı alacağım," diye teklif ediyorum, Essie benden önce davranamadan. Umarım bu hafta inzivaya ihtiyacımız olur.

Harold gülümsüyor. "Harika."

Binanın önüne doğru sürülmeden önce kapılarımızı açmamız için boncuklu bileklikler veriliyor. Golf arabalarına yüklendik ve tahta kaldırımdan kardeş tesise doğru kısa bir yolculuk yaptık. Ki bu muhteşemdi. Tristan ve Rix'in düğünleri için seçtikleri otel zaten en güzellerinden biriydi ama burası bir adım daha yukarıda.

Rix ve Tristan önce balayı süitine bırakılıyor. Rix bize el sallarken gülümsemesini durduramıyor ve "Odanıza yerleştiğinizde mesaj atın, Ess!" diye sesleniyor.

"Size birkaç saat veriyorum!" Essie bağırarak karşılık veriyor.

Tristan ona başıyla onay veriyor ve Rix'i odaya doğru çekerek yola devam ediyoruz, yol boyunca çiftleri ve bekarları bırakıyoruz. Her oda lüks, havuz ve devasa özel şezlonglar var. Essie ve ben en son bırakılanlarız. Herkes gibi Essie'nin odasında da havuz ve şezlong var.

"Hemen köşeyi dönünce." Adam binanın yan tarafında kaybolan dar bir geçidi işaret ediyor, sonra golf arabasıyla vızıldayarak uzaklaşıyor.

Essie'nin çantaları çoktan kapısının önünde bekliyordu. Bana değerlendirici bir bakış attı. "Ben gidip makyajımı tazeleyeceğim."

"Evet, ben de."

Bir parmağını göğsümde gezdiriyor ve ayak parmaklarının ucuna basarak fısıldıyor: "Eğer sevişmek istiyorsan, beni nerede bulacağını biliyorsun." Gz kırıyor ve arkasını dönerek odasında kayboluyor.

Hızlı bir duş ve ardından uzun, yavaş bir sikiş ister miydim? Kesinlikle isterdim. Ama günaha giremem. Henüz değil. Sakin olmalıyım ve Kanada'daki güvenlikten beri ereksiyonla mücadele ettiğim için kendimi rahatlatmalıyım.

Özel odaya giden yolu takip ediyorum. Biraz eskimiş, kapının etrafındaki boyalar soyulmuş ve yakınlardaki yeşilliklerin budanmaya ihtiyacı var. Ama içerisinin harika olacağından eminim. Kendimi içeri attım ve bu konuda yanıldığımı fark ettim. Harold şaka yapmıyormuş. Bu oda, yeni çarşaflara rağmen yirmi yıl kadar eski. Her neyse. Çoğunlukla burada uyuyacağım. *Tabii Essie'nin odasında onunla yatmazsam.* Vegas'ta ikinci turdan sonra kendi odasına döndü.

Bavullarımı odaya yuvarladım.

Burada geceyi birlikte geçirebiliriz. Başka birinin yanında uyumayalı ve üzerime örtülmüş biriyle uyanmayalı çok uzun zaman olmuştu. Geçici ya da değil, sanırım bu hoşuma giderdi. Sadece birkaç günlüğüne olsa bile. *Ya daha fazlası olsaydı?*

Bu düşünceyi kendimden uzaklaştırıyorum. İlişkiler konusunda iyi değilim ve Essie de benimle bunu istemiyor. Ama sevişebiliriz. Ve eğlenebiliriz. Bu bir tatil. Gerçeklikten bir mola. Essie'nin bir haftası. Eğlenceli, düşünceli, yaratıcı, zeki Essie.

Hızlı bir duş alıyorum -ama sadece sıcak su iki dakika sonra bittiği için- banyo lavabosunda işimi bitiriyorum ve mayomu giyiyorum. Essie'ye mesaj atmayı düşünüyorum ama yine de soğukkanlı davranmak istiyorum. Güneş kremimi alıp özel havuza gidiyorum.

Kızlar zaten oradalar. Ve Essie'yi gördüğümde neredeyse ölecektim, uzun, siyah saçları dağınık bir düğüm halinde başının üstüne yığılmış, güneş gözlükleri koyu kahverengi gözlerini kapatıyor. Yazın öptüğü teniyle tezat oluşturan soluk pembe bir bikini giyiyor. Bir *tanga* bikini. Mükemmel poposunun tamamı sergileniyor.

Elinde bir şişe spreyci güneş losyonu tutuyor. "Sırtım için yardım alabilir miyim?" diye sesleniyor.

"Tuttum seni!" Flip ona doğru yöneliyor ama ben onu havuza iterek önünü kesiyorum.

"Yardım edebilirim," diye teklif ediyor Rix.

Flip kendini bir yunus gibi havuzdan dışarı atıyor ve beni içine çekiyor. Ben de onunla birlikte dibe batıyorum, su yüzeyine çıkarken sıçırıyorum.

"Sakin ol, tatlı ayıcık. Ayak parmaklarına basmayacağım." Omzumu okşuyor ve suya geri atlıyor, büyük, gölgeli bir şezlongda toplanmış olan Dred, Lexi ve Shilpa'nın üzerine sıçırıyor.

Dred kitabını indiriyor ve önce gözlerini sonra da beni işaret ediyor.

Tristan bana doğru ilerliyor. "Odan nasıl?"

"Harika. Seninki nasıl?" Bu bir yalan ama benim için endişelenmesine gerek yok. Ve iyi olacak, özellikle de orada uyumak zorunda kalmazsam.

"Tam anlamıyla Bea'nin rüyası. Connor'a teşekkür etmeliyim. Ciddi torpiller yapmış olmalı."

"O iyi bir adam, değil mi?"

Flip'in onun hakkında söyleyecek pek bir şeyi yok ve söylediğinde de genellikle küçümseyerek söylüyor. Ama bizim için otel sorununu çözmeyi başardığına göre o kadar da kötü biri olamaz.

"Evet, gerçekten öyle. Yine de kırılması zor bir ceviz olabilir." Tristan başını Rix ve Essie'ye doğru eğiyor. "Sen ve Ess bugünlerde iyi anlaşıyor gibisiniz."

"Çok düzenli, akıllı ve Rix için iyi bir arkadaş." Çenemi kapatıp kendi kuyumu kazmayı bırakıyorum.

"Öyle." Başıyla onaylıyor ve omzuma vuruyor. "Siz ikiniz olmasaydınız bunların hiçbirini başaramazdık."

"Çoğunu Essie halletti. Ben sadece onu takip ettim," diye cevap veriyorum.

Güvertede Essie ve Rix'in gülerek ve gülümseyerek selfie pozu verdikleri yere bakıyoruz.

Bir an için kardeşimin yerinde olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum.

Rix ile ilişkisi her zaman kolay olmamıştır. Ama sahip oldukları şeye inanıyor. Onun için her şeyi yapar. Ben birini onun Rix'i sevdiği gibi sevebilir miyim? Beni sevebilecek biri var mı? Yoksa düzeltilemeyecek kadar bozuk muyum?

BÖLÜM 18

ESSIE

"T Evi mükemmel! Odamız muhteşem, Ess. Bir peri masalından fırlamış gibi!"

"Peri masalını hak ediyorsun." Badass Babe Brigade seyahat kupamı onunkiyle tokuşturuyorum. Hemi hepimiz için yaptırmıştı.

"Tüm arkadaşlarım burada benimle olduğu için çok mutluyum!" Rix içindeki ünlem işaretini dışa vuruyor. "Özel bir havuzumuz olduğuna inanamıyorum!" Kenardan atlıyor ve kunduz şamandıramın kuyruğundan tutuyor, böylece karşı uçlara sürüklenmiyoruz.

Shilpa, "Su mükemmel ve ağırlıksız olmak çok güzel," diyor.

"Bu." Lexi limonatasını Shilpa'nınkiyle tokuşturuyor, su bebek karınlarına çarpıyor.

"Hiç bu kadar güzel bir tatil köyüne gitmemiştim," diye düşünüyor Dred. "Beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim."

Rix sevgiyle gülümser. "İşten izin alabildiğine sevindim."

"Sezon başlamadan önce hepimizin ihtiyacı olan şey tam da buydu," diyor Hemi.

"Değil mi? Gerçeğe döndüğümüzde yenilenmiş olacağız," diye katılıyor Hammer. Bakışları diğerlerinin yanına giden Hollis'i takip ediyor.

Nate siyah şortunun içinde harika görünüyor, içkisini dolgun dudaklarına her götürdüğünde geniş sırtı esniyor. Aynalı güneş gözlüklerine rağmen kaşlarında hafif bir çatıklık seziyorum. Acaba şimdi ne için endişeleniyor?

"Siz kızlar jet ski'ye binmek ister misiniz?" Flip sesleniyor. "Ben almayayım." Shilpa karnını okşuyor.

"Aynen," diye katılıyor Lexi.

Lavender özür dilemeden, "Ben sadece tatlı sulara ve havuzlara giriyorum," diyor.

Dred kitabını kaldırıyor. "Kitabın yüzde doksanını bitirdim ve bitirmek için can atıyorum."

Geri kalanımız kendimizi havuzdan çıkarıyor, ayaklarımızı kaydıraklara sokuyor ve adamları kiralama istasyonuna kadar takip ediyoruz. Üç çift ve beş bekar var ama sadece yedi kişisel su aracı mevcut.

"Ben kızlarla arkada takılırım," diye teklif ediyorum.

Flip elini kaldırıyor ama Nate indiriyor. "Sen benimle gelebilirsin."

Rix, Hemi ve Hammer sevgililerinin can yeleklerini ayarlamasına izin vermekle o kadar meşguller ki Flip'in kıs kıs güldüğünü ve Nate'in ona ters ters baktığını fark etmiyorlar. Roman da en yakın arkadaşının kızının mayosunun altını düzeltmesine o kadar odaklanmış ki bunu fark edemiyor.

Omuz silkiyorum. "Tabii, olur."

Can yelegimi giyiyorum ve Nate'i deniz taşıtımıza kadar takip ediyorum.

Anahtarı parmağında çeviriyor. "Sürmek ister misin?"

"Şimdilik direksiyonu sen alabilirsin." Su dalgalı ve bunlardan birine binmeyeli birkaç yıl oldu.

Makineyi sabitlemek için gidonu tutuyor ve bir elini uzatıyor. Avucumu onunkinin içine soktuğumda ısı parmaklarımın arasından geçip meme uçlarımı sıkıyor. Birkaç gece önce onu davet etmemek zordu ama Aruba'ya gelene kadar beklemek daha akıllıca bir plan gibi görünüyordu.

Koltuğa oturuyorum ve ona yer açmak için geriye doğru kayıyorum. Hâlâ güneş gözlüğü takıyor, bu yüzden gözlerini göremiyorum ama önüme oturmak için hareket ederken dudağı seğiriyor ve kaşlarının arasındaki boşluk kırışıyor. Bacaklarım onunkilerle birleşene kadar öne doğru kayıyorum. İskeleden uzaklaşıyor ve motoru ters çeviriyor.

"Dayan!" diye sesleniyor motorun devrinden.

Gaza bastığında can yeleğinin kenarlarından tutuyorum ve berrak mavi suda çarpışıyoruz. İlk başta çok eğleneliydi. Nasıl eğleneli olmasın ki? Güneş parlıyor, rüzgâr saçlarımı okşuyor, etrafım okyanusla çevrili ve bu gece herkes uyuduktan sonra kendini yatağında bulacak olan ateşli adama sarılmış durumdayım.

Ama Nate, Nate'tir. Ve çocuklar donut yapmaya ve birbirlerinin üzerinden atlamaya başladıklarında, Nate'in de katılmasıyla hayata tutunmak zorunda kalıyorum. Bizi bir dümenin üzerinden fırlatıyor, tekrar suya çarpmadan önce birkaç saniye havada kalmamızı sağlıyor ve neredeyse tutunma yeteneğimi kaybediyorum.

"Bu da ne, Nate!" Bizi döndürüp başka bir uyanışa yönelirken ona tutunarak çılgılık atıyorum.

Omzunun üzerinden "Sıkı tutun," diye sesleniyor.

Tutuşumu ayarlıyorum ama kendimi zamanında sabitleyemiyorum. Bizi başka bir dalganın üzerine fırlatıyor ve ben havaya savruluyorum. Bir saniye sonra suya çarpıyorum ve büyük bir dalga yüzüme çarpıyor. Okyanus suyu burnuma ve ağzıma girerken sıçırıyor ve öksürüyorum. Panik hızla peşinden geliyor. Grubumuzdaki çoğu insan gibi ben de ayaklarımın lezzetli bir atıştırmalık olduğunu düşünebilecek köpekbalıklarının olmadığı tatlı göl sularında yüzerek büyüdüm. Kıyıya yakın yerlerde sorun yok ama burada... Yüzeyin altında ne olduğunu kim bilebilir?

"Nate! Beni sudan çıkar!" Sesimin bu kadar tiz çıkmasına ve mantıksız düşüncelerin bu kadar çabuk beni ele geçirmesine sinirleniyorum.

Nate tıpkı bir köpekbalığının yapacağını hayal ettiğim gibi etrafımda dönüyor. "Şimdi! Çıkar beni hemen!" diye bağıriyorum.

Yaklaşıyor ve motoru durduruyor. "Sakin ol, Ess. Neden korkuyorsun?"

"Sakinleşmek mi?! Bana sakın ol deme! Ya bir köpekbalığı ayağımı ısırıp koparırsa? Ayağım olmazsa en iyi arkadaşım için nasıl yürüyeceğim?"

"Denizanası tarafından sokulma ihtimalin köpekbalığı tarafından ısırılma ihtimalinden daha yüksek."

"Hiç yardımcı olmuyorsun, Nathan!" Lanet bir deniz aygırı gibi çırpınıyorum.

"Çırpınmayı bırak da yardım edebileyim." Nate elini uzatıyor, ben de parmaklarımı onun kine doluyorum. Beni daha yakına çekiyor, ben de boşta elimi bileğine doluyorum. O da omzuna götürüyor. "Şimdi ellerini boynumun arkasında birleştir ki seni yukarı çekebileyim."

Dediğini yapıyorum ve deniz aracı bana doğru sallanıyor.

"Devrilecek! Devrilmesine izin verme yoksa ikimiz de Su!" Yine korkmaya başladım.

"Çırpınmazsan devrilmez."

Çırpınmayı bırakıyorum ve o da kollarını belime dolayarak beni sudan çıkarıp kucağına çekiyor. Ona sarılıp kalıyorum, çünkü hareket edersem köpekbalıkları ve denizanelarıyla birlikte tekrar suya düşeceğimden korkuyorum.

Elini kolumda gezdiriyor. "İyisin Ess." "A m a ben iyi miyim?" Arkama yaslanıyorum. "Sırılsıklam oldum çünkü Sen." Ve beni güneş öpücüğü gibi göstermesi gereken makyajım için harcadığım onca zaman boşa gitmişti.

Dudağı seğırdi. "Bu gece doğru nedenlerle sıırılsıklam olmanı sağlayacağım."

"Beni suya attıktan sonra seni odama geri davet edeceğimi mi sanıyorsun?" Omzunu itiyorum ve deniz aracı tehlikeli bir şekilde sallanıyor, bu yüzden kollarımı tekrar ona doluyorum.

Dudakları boynuma doğru kıvrılıyor. "Sana dayanmanı söyledim. Eğer izin verirsen, daha sonra bunu telafî edeceğim ve o güzel küçük klitoris halkasını emeceğim."

"Ve meme uçlarım. Onları da emeceksin," diye talep ediyorum.

"Sanki onları eğlencenin dışında bırakacakmışım gibi." Beni kalçalarının arasına sokacak şekilde yeniden konumlandırıyor, bu sefer önde oturuyorum.

Öne doğru kayarken ereksiyonu popomu dürtüyor. Tam yorum yapacaktım ki Tristan ve Rix yanımıza geliyorlar.

"İyi misin Ess?" Rix bu günlerde her zamanki gibi endişeli bir ifade takınıyor.

"Evet, sadece düştüm!" Parlak bir şekilde söylüyorum.

"Ess'e dikkat et," diye uyarıyor Tristan, sonra da hızla uzaklaşıyor. Rix'in kahkaha tufanı motorumuzun dönüş sesiyle bastırılıyor.

"Beni kıcımdan dürtüyorsun," diye not ediyorum.

"Tanga bikini giyiyorsun, Essie. İçkini tazelemek için havuzdan her çıktığında seni onunla geçit yaparken izlemek zorunda kaldım. Ve şimdi tüm *çıplak* kıcın bana doğru bastırılmış durumda. Yani evet, ereksiyonumla seni dürtüyorum."

"Bu, tüm öğleden sonrانی beni en yakın yüzeye eğip arkamdan becermeyi düşünerek geçirdiğin anlamına mı geliyor?"

"Diğer, biraz daha az medeni şeylerin yanı sıra, evet."

"Bana medeni olmayan şeylerden bahset."

"Hayır." Ellerimi tutup gidonun üzerine koyuyor ve kendi ellerini onların üzerine yerleştiriyor. Nate'e sarılmanın bir deneyim olduğunu sanıyordum ama bu çok daha iyi. Vücudu etrafımda koruyucu bir kafes oluşturuyor. Aleti ısrarla kuyruk sokumumu dürtüyor ve tek düşünebildiğim bu oluyor. Medenileşmemiş Nate'in yatak odasında nasıl olduğunu merak ediyorum. Onun bu yönünü ortaya çıkarmak için ne gerektiğini merak ediyorum.

Sonunda jet ski'yi iade etmek için sertleşmesi yatışıyor. Biz döndükten sonra çocukların sıkıldıklarına ve su voleybolu oynamak istediklerine karar vermeleri on dakika sürüyor.

Havuz. Her nasılsa, Hemi, Rix ve Hammer ile birlikte ben de oyuna dahil oldum.

Kimsenin şaşırmadığı bir şekilde, rekabetçi Nate tüm gücüyle ortaya çıktı.

Flip ile aynı takımdayım ve Nate ile karşı takımdayım. Flip her fırsatta bana beşlik çakıyor ya da göğsüme vuruyor, Nate ise topla onun kafasına vurmaya çalışıyor. Ya da en azından öyle görünüyor.

Aurora ve ben oyundan çıktık ve ikinci oyun başladığında şezlonglarda Lavender ve Dred'e katıldık. Shilpa ve Lexi öğleden sonra uykusu için odalarına gittiler.

"Bu adamları izlemek beni yoruyor," diye düşünüyor Dred.

"Evet," diye katılıyor Lavender içkisini höpürdeterek. "Ayrıca azdırıyor.

Tüm o kaslar ve akan su."

"Sence daha ne kadar böyle devam edecekler? Hollis'i odaya götürmek ve akşam yemeğinden önce ihtiyaçlarımı karşılamak istiyorum." Hammer iç geçirir.

"Akşam yemeğinden önce kendi ihtiyaçlarımı karşılasam fena olmaz." Dred gözlerini kısar ve gözlüklerini ayarlar. "Vay anasını, tiki kulübesinin yanındaki şu yakışıklıya bak."

"Buralarda bir sürü seksi kız var, Dred. Daha spesifik olman gerekecek." Gözlerimi kısıyorum ve bakışlarını takip ediyorum.

"Siyah saçlı, dövmele Adonis. En azından Adonis gibi bir vücudu var. Eğer geri dönerse gerisini göreceğiz." Dred içkisini yudumluyor. Muhtemelen su ya da meyve suyudur. Pek sık içmez.

Dikkatini çeken nesneyi fark ettim. Tüm sırtı, omuzlarını saran ve pazularından ön kollarına kadar inen çarpıcı bir desenle kaplı. O bir insan tuvali ve sanat muhteşem. Dönüyor ve biz de onun profiline bir göz atıyoruz.

"Aman Tanrım, bu *Connor* mı?" diye soruyorum.

"Evet, Connor," diye onaylıyor Lavender.

"Dövmelerle kaplı olduğunu neden bilmiyordum?" Dred sanki bu kasıtlı olarak saklanan bir sırmış gibi konuşuyor.

"Benim de hiçbir fikrim yoktu," diye cevap veriyorum.

"Buz dışında her zaman çok derli topludur. Özel dikim takımlar giyiyor; saçları mükemmel ve düzgün kesilmiş. Callie'nin maçlarına geldiğinde bile lüks bir gece için hazırmış gibi görünüyor. Aylardır yanımda oturuyor. Ve işte burada, mürekkeple kaplı, lezzetli bir kötü çocuk gibi görünüyor." Sesi ölümcül derecede kırılgan geliyor.

"Dövmeli erkeklerden hoşlandığını neden bilmiyorduk?" Hammer soruyor.

Dred omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Bazen dövmesi olmayan erkeklerle de çıkıyorum. Gerçi biriyle çıkmayalı uzun zaman oldu. Sadece dövmesi olan erkeklere bayılıyorum. Özellikle de vücutları taştan yontulmuş gibi görünen ve onları mutlu etmek için küçük kızların hokey maçlarına giden erkeklere. Gah." Yüzünü yelpazeliyor. "Aslında bir lokum olan tüm kötü çocuk düğmelerine şu anda çok sert basıyor. Flip'e Connor'ı süzdüğümü söyleme. Aklını kaçıtır."

"Flip'in sandviçini sikti," diye düşünüyor Hammer.

Lavender, "Ve Flip de onun gömleğini sikti, yani oldukça eşit olduklarını söyleyebilirim," diye ekliyor.

"Öyle mi? Çünkü görünüşe göre bu Connor'ın son temiz gömleğiymiş," diyor Hammer.

"Flip'in neden kendi gömleğini becermediğini anlamıyorum," diye mırıldanıyorum.

Dred Flip'i savunmak için atlıyor. "Connor'ın ailesi hakkında bildiklerime dayanarak, onun gömlekleri muhtemelen Flip'in sahip olduklarından daha yumuşak ve daha boldu."

"Bu muhtemelen doğru." Biz gençken Flip sürekli çamaşır yıkar, sınırlı gardırobunu görülmemiş bir hızla elden geçirirdi.

"Erkekler çok saçma." Lavanta saati kontrol eder. "Acıkmaya başlıyorum, ve dürüst olmak gerekirse, orada sıfır şans bu

Kodiak yemek öncesi bir vajina atıştırması istemeyecektir, bu yüzden geri kalanınız için de uygunsa bu oyunu bitirmeye yardım edeceğim."

"Yatma vaktim gelmeden önce gerçek bir yemek yemek istiyorum," diye katılıyor Dred.

"Ben de," diye ekliyorum.

"Ben de." Hammer başını sallıyor.

Lavanta beyaz tanga bikinisini düzeltiyor ve ayağa kalkıyor. Kodiak'ın başı ona doğru döner.

"Yemekten önce duşa gireceğim," diye sesleniyor ona.

"Ben de geliyorum." İri gövdesini havuzdan çıkarır ve karısıyla arasındaki mesafeyi iki adımda kat eder. Karısının çantasını alıyor, sonra eğilip onu omzunun üzerinden atıyor.

"Yemekte görüşürüz! Kırk beş dakika diyelim mi?" Lavanta seslenir.

"Bir saat olsun!" Kodiak omzunun üzerinden bağılıyor.

"Bu adam onun için gitti," diye gözlemliyorum.

"Kesinlikle. Kesinlikle çift kale," diye katılıyor Dred.

Diğer herkes oyunu bırakıp yemek öncesi seks yapmak için ortak oluyor. Eşyalarımı topluyorum ve bunu yaparken bilerek havuza doğru eğiliyorum. Doğrulduğumda Nate çoktan gitmişti.

Sanırım yemek öncesi ihtiyaçlarımı kendim karşılayacağım.

Saçım ve makyajım için fazladan zaman harcıyorum ve seksi bir elbise seçiyorum ama bir kez olsun Nate ile masanın diğer ucunda oturuyorum. Tatil köyünün gece kulübüne gitme fikrini ortaya atıyorum ama herkes güneşten yorulmuş ve odalarına dönmek istiyor. Aslında demek istedikleri daha fazla seks istedikleri. Ya da Lexi ve Shilpa'nın durumunda, aslında uyumak istiyorlar.

Odalarımıza dönerken yağmur yağmaya başlıyor ve bizi acele etmeye zorluyor, bu yüzden Nate'e başka bir davetiye gönderme şansım olmuyor. Ona mesaj atmam söz konusu bile olamazdı. Teklifimi zaten iletmiştim. Bunu tekrar yapmayacağım.

Tam geceliğimi giymiştim ki kapım çalındı. Gözümü gözetleme deliğine dayadım. Gelen Nate'ti. Kapıyı açmadan önce nefes kontrolü yapıyorum. Yağmur yağıyor. Ve o sırlıslık.

"Odamda bir sızıntı var," diye anons ediyor.

"Sen sadece am için buradasın." Bu onun için olduğu kadar kendim için de bir hatırlatma.

İfadesi düz kalıyor. "Yatağın kuru."

Gömleğinin önünü tutup onu içeri çekiyorum. "Şimdilik."

BÖLÜM 19

NATE

Essie avuçlarını enseme kavislendirirken kilidi kurcalıyor ve mandalın çevrildiğinden emin oluyorum. Pamuk şekerli dudak parlaticısı ve ağzının sıcaklığı onuncu seviye bir bağımlılığa dönüştü. Alt dudağını emiyorum ve yüzünü kavriyorum, başını içeri girebileceğim şekilde eğiyorum. Hareket ediyorum. ama elini göğsüme koydu.

"Kahretsin." İki elimi de kaldırıyorum. "Özür dilerim. Yavaşlamalıyız."

Bana bir bakış attı. "Islanan vücut parçalarımı vajinamla sınırlamak istiyorum."

Aşağı bakıyorum. Gömleğim vücuduma yapışmıştı. "Doğru ya. Evet. Dur düzeltelim." Sırlıklam gömleğimi başımın üzerinden çekip yere atıyorum ve ıslak bir gümbürtüyle yere düşüyör.

Essie şortumu ve boxerımı çekiştirerek indiriyor ve ereksiyonum serbest kalıyor. Geceliğini başının üzerinden çekerken onları bir kenara atıyorum. Altında muhteşem bir çıplaklık var.

"Sik beni..." Pürüzsüz, bronz tenini içime çekerken inliyorum. Meme uçlarını delen mücevherli küçük çengeller bana göz kırpmıyor, emilmek için yalvarıyor.

Onunla ilgili takıntılı olduğum şeylerin sürekli büyüyen listesine bir madde daha eklendi.

Essie başını yatağa doğru eğiyor, muzipçe gülümsüyor. "Hadi yatağı test edelim."

"Harika bir fikir." Onu belinden tutup odanın diğer ucuna taşıyorum ve yatağın üzerine atıyorum.

Zarifçe yere iniyor, yastıklara doğru yuvarlanıyor, yanağını yumruğunun üzerine koyuyor ve yanındaki boş alanı okşuyor. Ben de kalkıp onun yanına uzanıyorum. Essie tek bir parmağını köprücük kemiğimden göbeğime doğru sürüklüyor, sonra kayarak kalçalarımın üzerine oturuyor.

Sıcak avuç içleri karın kaslarımı yumuşatıyor. "Sonunda tamamen bana kaldın."

Ellerimi kalçalarına yerleştiriyorum. "Tüm hafta boyunca kendimi uzun bir ön sevişme gibi hissettim."

"Gerçekten öyle." Ellerini göğüs kaslarıma yerleştiriyor ve eğiliyor, koyu renk saçları tenimde geziniyor. "Masa başında oturup paten tasarlayan birine göre oldukça kaslısın."

"Flip ve Tristan ile çalışıyorum," diye açıklıyorum.

Çenemi ısıyor. "Bu hafta tüm kardiyo egzersizlerimizi birlikte yapabiliriz."

Gülüyorum ve o da geri çekiliyor, gözleri yumuşuyor. "Güldüğünde çok güzel oluyorsun." Elleriyle yüzümü çerçeveliyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. İçimi tatlı bir rahatlama duygusu kaplıyor.

Avucumu ensesinde gezdiriyorum. O ayrılıyor ve dillerimiz birbirine değiyor. Arzu içime hücum ediyor ve kalçasını kavrayıp sürtünme arayışıyla altında kayıyorum.

Parmakları çenemin alt kısmına dolanıyor, dudakları hâlâ birbirine değerken fısıldıyor: "Birileri iyi şeylere ulaşmak için acele ediyor."

"Kapıdan girdikten birkaç saniye sonra beni soyan sendin." Meydan okuyan bir kaşımı kaldırıyorum. "Sadece takılmak ve sohbet etmek istemediğimi nereden biliyorsun?"

"Aletin takılmak ve sohbet etmek istemedi." "O benim patronum değil."

Kalçalarını yuvarlıyor, amcığı yumuşak, sıcak bir karşılık olarak delicinin sert çeliği sikimin üzerinde kayıyor. İnliyorum, kalçalarımı kaldırırken parmaklarım tenini kazıyor.

"Bu da neydi?" Alt dudağımı kendi dudağının arasına alıp emiyor ve yavaşça bırakıyor.

"Kirli oynuyorsun."

Sırıttıyor ve dudağını ısırtıyor. "Kahretsin, huysuz suratını seviyorum."

Ona ters ters bakıyorum.

"Mmm..." Başını sallar ve iç çeker. "Benim sonumu planlıyormuş gibi görüldüğünde tam bir duman gösterisi oluyorsun."

"Asla senin sonunu planlamıyorum, Ess." Bir elimi kalçasında tutup diğer elimi yan tarafına götürüyorum.

"Ben öyle demedim ama kaşlarındaki çatıklık başka bir şey anlatıyor."

"Bu bir ölüm yarığı değil." Köprücük kemiklerini sıyrıyorum.

"Sen gerçekten vardır gülünç çekici ne zaman İçindeki Grinch'i yönlendiriyorsun," diye dalga geçiyor.

"İçimdeki Grinch'i yönlendirmiyorum," diye homurdanıyorum, aslında onun ne demek istediğini kanıtıyorum.

Kollarını göğsüme dayıyor ve çenesini parmaklarının üzerine yerleştiriyor. "Akıllıca bir şey söyle."

"Akıllıca bir şey."

Güzel gözlerini deviriyor. "Akıllı, *ukala* değil. Kafandan rastgele bir gerçek çıkar ve benimle paylaş."

"Neden?"

"Çünkü büyük beynin tahrik edici ve çıplakken ve ciddi yüzünü takınmışken akıllıca şeyler söylediğinde daha da seksi oluyor."

Rastgele ama pek de işe yaramayan bir gerçeği ortaya çıkardım. "Dudaklarında bir milyondan fazla sinir ucu var ve vücudun en hassas yerlerinden biri." Alttakini emiyorum.

"Bana başka bir şey söyle," diye fısıldıyor, ağzımın yayını izleyerek.

"O güzel, küçük, delikli klitorisinde on bin sinir ucu var, emdiğimde bu kadar iyi hissettirmesinin nedenlerinden biri de bu."

"Özellikle de kararlı suratından başka bir şey giymediğinde," diye onaylıyor kalçalarını sallayarak.

"İstersen şimdi emebilirim ve kararlı yüzümü takınmak için elimden geleni yaparım."

Gölümsüyor ve kirpiklerini kırıştırıyor, parmakları yanağımda geziniyor. "Belki daha sonra. Üzerine oturmadan önce sikinde boğulmak istiyorum."

"Tanrı aşkına, Essie."

"Bunu evet olarak kabul ediyorum."

Göğsümden aşağı bir yol öperken gözlerimi ondan alamıyorum. Essie ile seks bir maceradır. Eğlenceli, sınır tanımayan ve çılgınca güzel. Ağzı açık, ıslak öpücükler bırakıyor, vücudumda aşağı doğru ilerlerken piercingli meme uçları tenimin üzerinde sürükleniyor. Ereksiyonumun etrafında dolaşıyor, kalçamı öperken yanağı başını okşuyor.

Alay ediyor, yalıyor ve ısıyor, avuç içi uzunluğumu çevrelerken uzun saçları uyluklarımın üzerinde geziniyor. Gözleri benimkileri buluyor ve beni ağzına alıyor. Yumuşak dudakları, ıslak dili, tatmin olmuş mırıltısı içimde titreşiyor.

Taşaklarımı avuçluyor, dudakları şaftımdan aşağı kayıyor. Her şey sıkılaşıyor ve bir an için gözlerimi kapatıyorum, onun görüntüsü ve hissiyle boğuluyorum.

Kendini bırakıyor ve gözlerim açılıyor. "Çok mu fazla?" Dudaklarını sikimin yan taraflarında aşağı yukarı gezdiriyor.

Başımı sallıyorum. Sonra başımı sallıyorum. Sonra tekrar salla. "Kendini çok iyi hissediyorsun ve görünüşün..." *Muhteşem, ahlaksız, mükemmel. En güzel görüntü.*

"Senin sikini yutmaya çalışırken güzel miyim?" O başını tekrar kapatıyor, emerken yanakları çukurlaşıyor. "Çok güzelsin." Dirseğimi yukarı itiyorum ve parmaklarımı saçlarının arasına sokuyorum.

Başının etrafını yalarken ifadesi melek gibi oluyor ama sözleri beni neredeyse mahvediyor. "Ağzımı sikmek ister misin, Nathan?"

Isı omurgamdan aşağı iniyor ve gırtlaktan bir "Evet" sesi çıkarıyorum.

Avucunu saçlarındaki parmaklarımın etrafında kıvrıp elimi yumruk haline getiriyor. "Bana yol göster."

Doğrulup diğer elimi saçlarının arasına sokuyorum ve onun beklenti dolu, muhtaç ifadesini yakalıyorum. Şişmiş dudaklarını aralıyor ve ben de yavaşça içeri giriyorum. Ağzını nazikçe uzunluğumda yukarı ve aşağı hareket ettirirken Essie'nin gözleri benimkilerde kalıyor.

"Çok iyi, Essie," diye övüyorum yanakları çukurlaşırken. "Ne kadar güzel, tatlı bir ağız." Başı boğazının arkasına çarpıyor. Daha geniş açıyor ve daha fazlasını alıyor. "Sikimi yutarken çok muhteşem oluyorsun."

Diliyle beni sınıra iten bir şey yapıyor.

"Boşalacağım," diye uyarıyorum.

Beni daha derine alıyor ve ben ağzında patlıyorum. Saçlarını tutuşumu gevşeterek kontrolü ona geri verdim. Birkaç kez daha sallanıyor, ama ben aşırı hassasım, bu yüzden onu nazikçe rahatlatıyorum, ellerimi kollarının altından geçiriyorum ve yatağa geri dönerken onu yukarı çekiyorum.

Vücudu benimkine sarılmış, çenesi göğsümün ortasına dayanmış. Şişmiş dudaklarıyla bana sırtlıyor. "Merhaba."

"Merhaba. Harikaydı."

"Eğleniyor gibiydin." Çenemi öpüyor.

Elimi boynunun arkasına doluyorum ve onu iffetli bir şekilde öpüyorum.

"İstersen önce dişlerimi fırçalayabilirim," diye teklif ediyor. Kaşlarımı çatıyorum. "Neden?"

Gözlerimin arasında bir parmağını gezdiriyor. "Çünkü ağzımın tadı senin dölün gibi ve sen bundan hoşlanmayabilirsin."

"Geçen sefer seni öpmüştüm."

"İşin içinde çikolata sosu vardı."

"Umurumda değil. Ağzını istiyorum." Çenesini aşağı doğru eğip dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyorum.

Dillerimiz buluştuğunda mırıldanıyor ve bacaklarını yeniden düzenliyorum, böylece tekrar bana sarılıyor.

Öpüşürken bir elimi kalçasında tutuyorum, meme ucu piercingleriyle oynarken yeniden uyanan ereksiyonuma karşı kaymasına yardım ediyorum.

Bana bakıyor, gözleri ihtiyaçtan yanıyor.

Saçlarını elimin etrafına dolayarak çenesinin kenarını ısırıyorum. "Seni şimdi becermemi ister misin, Ess?"

Dudağını ısırıyor ve başını sallıyor. "Prezervatif getireyim."

Yatağa doğru uzanıyor, üzerinde sihirli bir değnek ve yıldızlar olan pembe fermuarlı kumaş keseyi almak için komodine uzanıyor. Göğüs ucunu delen kalp şeklindeki mücevher ışığı yakalıyor. Tepe noktasını yakalıyorum, metal dilimin üzerinde kayarken usulca emiyorum.

Essie saçlarımı tutarak inliyor. "İyi davrandığın zaman ağzını çok seviyorum." Bir parmağını köşesine kaydırıyor ve beni meme ucundan ayırıyor, sonra kaybettiğim şeyi geri almaya çalıştığımda ağzımı avucuyla kapatıyor. "İçime girdiğinde onları istediğin gibi emebilirsin."

"Mmmm... Güzel." Kabarıklığı öpüyorum ve arkama yaslanıyorum.

Keseyi karnımın üzerine koyuyor, fermuarını açıyor ve bir kutu prezervatif çıkarıyor - geçen hafta sonu Vegas'tayken kullandığım türden. Kutuyu açıyor, bir tanesini yırtıyor ve boyumdan aşağı yuvarlıyor. Sonra ellerim kalçalarında ve kendini bana doğru bırakıyor. Gözleri dalgalanarak kapanıyor ve parmakları karnından aşağı inerken meme uçlarını sıyrıyor. Tam bir hayal gibi. Ama çok uzakta. Onu yakınımda istiyorum. Bana sarılmasını, sıcak teninin benimkine değmesini istiyorum.

Doğrulup göğsüne yapışıyorum.

Essie ellerini saçlarımın arasından geçiriyor, beni izlerken gözleri yumuşuyor. Aramızın hep böyle olmasını isterdim; duvarlar yıkılsın, tüm korkularım şehvet ve onu iyi hissettirme ihtiyacıyla kovalansın. Her iç çekişine, inleyişine ve yumuşak sızlanışına imreniyorum. Bu duyguyu şişeleyip yanımda taşımak istiyorum.

Kollarını başıma doluyor, amı sıkılırken vücudu titriyor. Ama ben daha fazlasını istiyorum. Benim için çözülürken yüzünü izlemek istiyorum. Bu yüzden başını geriye yatırıp diğer elimi kalçalarının arasına atarak o küçük çelik topu buluyorum.

"Tanrım, Nate." Tırnakları omuzlarımı ısıyor. "İşte böyle Essie, beni becermeye devam et. Seni izlemek istiyorum Benim için gel."

Onu üzerimde hareket ettiriyorum, o aşağı bakarken bir ritim buluyorum, bir eli omzumu kavırken diğer elinin parmakları yanağımda titriyor.

"Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldıyor.

"Benim için bırak. Sana ne yaptığımı görmeme izin ver." Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. "Sadece benim için geldiğinde çok güzel oluyorsun."

Etrafımda kasılıyor, yüzündeki coşku geçerken amı beni bir yumruk gibi kavıyor. İlkel tatmin duygusu içime akıyor. Ona böyle hissettiriyorum. Ona ihtiyacı olanı veriyorum. Onu en savunmasız ve güzel halinde gören benim. Kendi orgazmım bana çarpıyor, düşüncelerimi siliyor, onların yerine ezici bir his koyuyor.

Essie'yi de yanıma alarak yastıklara yaslanıyorum. Göğsümün üzerine yayılıyor ve ben de kollarımı ona sarıp onu kendime yakın tutuyorum.

"Şimdiye kadarki en iyi seks." Diliyle meme ucumu dürtüyor. "Öyle mi?" Saçlarını okşuyorum.

Mırıldanıyor ve başını kaldırıyor, ifadesi yumuşak. "Eğlendin mi?"

Yanağını okşuyorum. "Çok eğlendim."

"Ben de." Çenemi öpüyor. "Dişlerimi fırçalayacağım." İfadesi değişiyor, belirsizlik sesini yükseltiyor. "Gece kalmak istersen yatağımın yarısını kullanabilirsin."

"Evet. Bu hoşuma gider."

Sırıttıyor. "Tamam." Kendini üzerimden kaldırıyor ve prezervatife uzandığımda ellerimi fırçalıyor. "Ben yaparım."

Çıkartıyor, üstten bağlıyor ve banyoya götürüyor. Kapı yumuşak bir tıkırtıyla kapanıyor.

Bir dakika sonra yeniden ortaya çıkıyor, hâlâ çıplak. "İstersen yedek bir diş fırçası var," diye teklif ediyor.

"Evet, kulağa hoş geliyor." Onunla yer değiştiriyorum.

Makyaj masası, kremler, saç ürünleri ve aksesuarlarla birlikte özenle düzenlenmiş. Bir losyon şişesini elime alıyorum, kapağını çevirip içindekileri koklamadan önce parmaklarımın arasında yuvarlıyorum. Onunla ilişkilendirdiğim koku bu. Yumuşak ve kadınsı. Güzel ve tatlı. Kapağını yerine takıyorum, yerine geri koyuyorum ve ekstra diş fırçasını kullanıyorum. Sonra banyodan çıkmadan önce üzerimi temizliyorum.

Essie çoktan yatağa girmiş, örtüleri çekmiş, yatağın benim tarafımdaki dışında ışıklar kapalı. Boş alanı okşuyor ve ben de yanına uzanıyorum. Işığı kapatıyorum ve vücudunun sıcaklığını hissedene kadar kayıyorum. Bir kolumu altına sokup onu daha yakına çekiyorum. Geceliğini giyiyor.

"Seni sarılıp yatan biri olarak düşünmemiştim," diye mırıldanıyor. "Genellikle değilimdir," diye itiraf ediyorum. Bacağını yeniden düzenliyorum, böylece ve göğsümdeki eli örtüyor. "Hmm..." Boynumun yan tarafını öpüyor. "İyi geceler, Nate." Alnından öperim. "İyi geceler, Ess."

Birine sarılmak iyi hissettiriyor.

Hayır. Birine değil.

Essie'ye sarılmak iyi hissettiriyor.

İşte o an bunun sadece seksle ilgili olmadığını anladım. Evet, bu dünyanın dışında harika. Ama Essie'den hoşlanıyorum. Essie'den hoşlanmaktan da öte. Göğsümdeki bu sıcaklık, geceyi onun yanında geçirme, ona sarılma arzusu. *Ya ona karşı bir şeyler hissediyorsam?*

Bu kötü bir fikir. O bir erkek arkadaş istemiyor. Özellikle de aşkın sürebileceğine inanmayan birini. Gerçek ya da yaşanabilir olduğuna. O peri masalı istiyor.

Sonunda benim kötü tavrıma olan düşkünlüğü değişecek ve doğru olduğunu bildiğim şeyi kanıtlayacak: Hiçbir şey sonsuza dek sürmez.

O zaman ben nerede olacağım? Yine yalnız.

Yine de duygularımı kilit altında tutabilirim. Bunu yıllarca hiç denemeden yaptım. Bu haftayı Essie ile geçirebilirim. Ona hiç sahip olmamaktan iyidir. Ve duygularımı kendime saklarsam ikimiz için de daha iyi olur. Çünkü herkes eninde sonunda gider.

BÖLÜM 20

NATE

"N yedik." *Poke*. "Nate." *Dürt. Dürt.* "Cidden, evrendeki en deliksiz uyuyan kişi sensin." Essie omzumu sallıyor.

Kıpırdamak ve uyanık olduğumu belli etmek istemiyorum. Essie tam da kalmasını istediğim yerde, bedenime yaslanmış, sıcak nefesi boynuma çarpıyor. Kıpırdanıp duruyor, diğer uzuvlarını da uyandırıyor.

Dudakları kulak mememi okşarken saçları yüzümü gıdıklıyor. "Anal seks," diye fısıldıyor.

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve elimi sırtından aşağı kaydırıp kık yanağını sıkıyorum.

"Sen tam bir erkeksin." Yüzümü görebilmek için arkasına yaslandı. "Ne zamandır uyanıksın, seni pis kuş?"

"Sen anal teklif etmeden yaklaşık beş saniye önce." Sesim uykudan kalın ve boğuk çıkıyor.

"Bu bir teklif değildi; seni u y a n d ı r m a y a çalışıyordum. Ve işe yaradı." Tekrar kıpırdanmaya, elimden kurtulmaya çalışıyor. "Saat çoktan altı oldu. Odana geri dönmelisin."

O n u n üstüne gelecek şekilde dönüyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum. "İstemiyorum."

Essie parmaklarını saçlarımda gezdirirken ben de dizimi onun kalçalarının arasına sokuyorum. "Rix çok erken kalkıyor. Uyuyamayacak kadar stresli. Kapımı çalmasını istemiyorum."

ve seni burada buldum. Özellikle de sikime ara vermiş olmam gerekirken, açıkça görülüyor ki ben de yoldan çıkmışım."

Kollarımı isteksizce yukarı kaldırıyorum. Sağ yanağında uyku çizgileri var ve saçları yastığın üzerinde dalgalanıyor. Taze yüzlü, zar zor uyanmış, yatak başlı Essie evrendeki en güzel Essie. Tek istediğim bugünün geri kalanını yatakta geçirmek - dünyanın geri kalanını becermek.

"Sence üzülür mü?" Hala onun üstünde sınav çekerken soruyorum.

Başparmağını burnumun kenarında gezdiriyor. "Şu anda her şey için endişeleniyor ve buna bir de ben eklemek istemiyorum. Yine de bu gece geri gelebilirsin."

Sırıtiyorum.

"Ama anal masada değil-"

"Kulağıma fısıldadığında masaya koymuştun."

"Köpek veya ters cowgirl yapabiliriz ve oraya bir parmak veya bir tıkaç sokabilirsin, ama aletin çok büyük."

"Parmaklar bir geçittir."

Gözlerini deviriyor. "Ve senin nefis kocaman aletinden çok daha makul. Bu münazara dersi değil." Kıçımı okşuyor. "Kalkmalısın, Nate."

Üzerinden yuvarlanıp yataktan çıkıyorum ve zıplayarak ayağa kalkıyorum.

Umutsuzca iç geçiriyor, gözleri ereksiyonumda. "Üzgünüm, şimdi üstüne atlayamam ama sonra telafi ederiz."

"Sorun değil. Kendi başıma halletmeye alışkınım."

Yataktan kalkıp odanın içinde ilerliyor ve dün gece bir ara benim için kuruması için astığı kıyafetlerimi alıyor. Onları bana fırlattı. "Lütfen bunları giy. Ben dişlerimi fırçalayacağım." Aceleyle banyoya girdi.

Giyiniyorum ve utanç verici olmasın diye aletimin başını şortumun bel bandına sokmak zorunda kalıyorum. Essie bir dakika sonra saçlarını taramış, üzerinde bir şort ve sporcu sütyeni olduğu halde geri döndü. "Tamam. Sahilin temiz olduğundan emin olayım."

Onu kapıya kadar takip ediyorum ve o başını dışarı çıkarana kadar bekliyorum. Keşke dişlerimi fırçalamış olsaydım da çıkmadan önce onu öpebilseydim, ama ağzımın tadı hâlâ uyku gibi.

Gitmemin güvenli olduğunu düşünüyor, ama gömleğimi yumrukluyor ve ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor, beni odasından dışarı itmeden önce bir an için alt dudağımı emiyor. "Seninle ve sakinle sonra görüşürüz."

Kapıyı yüzüme kapattı. Aynı anda Flip iki kapı aşağıdaki odasından çıktı. Üzerinde bir çift atletik şort ve koşu ayakkabısı var. Buruşuk tişörtümü, şortumu ve parmak arası terliklerimi incelerken bana bakıyor. Ereksiyonum çoğunlukla gizlenmişti ama tamamen değil.

"Bunu duymak istemiyorum," diye uyarıyorum.

İki elini de kaldırıyor. "Buraya yargılamaya gelmedim." "Sahilde koşmaya mı gidiyorsun?" diye soruyorum. "Evet."

"Bana on dakika ver, sana katılayım."

"Seninle VIP plaj girişinde buluşuruz."

"Kulağa hoş geliyor." Odama dönüyorum. Yatağın sağında, yerde küçük bir su birikintisi var. Bu hafta burada uyumayı planlasaydım daha çok endişelenirdim ama şimdilik yönetimi bu konuda uyarmak için bir neden yok. Eğer beni başka bir odaya alırlarsa, Essie'nin odasına gizlice girmem daha da zorlaşabilir.

Birini ovuyorum - uzun sürmüyor - koşu kıyafetlerimi giyiyorum ve Flip'le sahilde buluşuyorum.

"Demek Vegas tek seferlik bir şey değildi, ha?" diye soruyor hafif bir koşuya daldığımızda.

"Hayır."

"Siz ikiniz şimdi çıkıyor musunuz?"

Bir omzumu kaldırıyorum. "Pek sayılmaz."

Birkaç saniye sessiz kaldı. "O iyi bir insan, Nate. Ve kocaman bir kalbi var. Onu oyalama."

"Bunun sadece seksle ilgili olduğunu söyledi." "Öyle mi?"

"Onun için, evet, sanırım. Bu sabah beni kovdu çünkü Rix'in öğrenip endişelenmesini istemiyor çünkü zaten düğün konusunda yeterince stresli." Bu konuda sesim oldukça hoşnutsuz çıkıyor.

"Rix beklediğimden daha stresli ve Essie de bunun aşırı farkında, bu yüzden gereksiz dramadan kaçınmak istemesini anlayabiliyorum. Rix ve Tristan'ın öğrenmesinden mi endişeleniyorsun?"

"Tristan benimle çok mutlu olurdu." "Neden böyle düşünüyorsun?" Flip soruyor.

"Çünkü benim ilişki geçmişim pek parlak değil."

"Adil olmak gerekirse, Tristan'ın Rix'e kadar bir ilişki geçmişi yoktu, bu yüzden üzüldüğü şey buysa, dayanacak pek bir ayağı olmazdı."

"Zaten benden sadece sık istiyor." "Ama sen başka bir şey istiyorsun?"

"Evet. Hayır. Bilmiyorum."

"Belki de biliyorsun ve bunu itiraf etmekte zorlanıyorsun gibi geliyor."

Tristan'la, babamla ya da başka biriyle bu konuyu konuşamam. Sanırım Flip. "Ondan hoşlanıyorum. Yatak odasında evet, ama dışında da. Eğlenceli, tatlı, düşünceli, yetenekli ve çok zeki." Onun peri masalı ve romantizmle ilgili her şeye olan takıntısını sinir bozucu bulmam gerekirdi, ama şimdi bu sadece... sevimli. "O bir güneş ışığı. Onun yanındayken hissettiklerim hoşuma gidiyor." Özellikle de artık birbirimizden uzak durmak için savaşmadığımıza göre. "Ve seks gerçek dışı."

"Biliyordum. Daha hızlı davranmalıydım."

Omzuna bir yumruk attım. "Siktir git." "Şaka yapıyorum."

Ona bir bakış attım.

"Çoğunlukla."

"Cidden, siktir git." Onu itiyorum ve neredeyse ayağını kaybediyor.

"Dostum, ben aleti olan bir adamım ve o da gülünç derecede muhteşem, ayrıca onun hakkında yardımsever bir şekilde vurguladığın diğer tüm şeyler. Onun hakkında İncil'e uygun bir şekilde düşündüğümü itiraf etmekten utanmıyorum. Ama o benim kız kardeşimin en iyi arkadaşı ve ben Essie'nin hak ettiği gibi gerçek bir ilişkiye hazır değilim."

"Evet, ama benimle gerçek bir ilişki istemiyor," diye homurdanıyorum. "Bana bir şey söylemiyormuşsun gibi hissediyorum." Ulaştık

Tatil köyünün plajının sonunda durdu, elleri dizlerinin üzerinde, alnından ter damlıyordu.

İçimi çekiyorum ve bir elimi terli saçlarımda gezdiriyorum.

"Çıkar ağzındaki baklayı, dostum. Tris'e ya da Rix'e söylemem. Ne söylersen burada, bu sahilde kalacak."

"Üniversiteye gitmeden önceki yaz bir partide onu bir kez öptüm," diye itiraf ediyorum. "Kimseye söylemedim. Bildiğim kadarıyla o da kimseye söylemedi."

"İlginç. Öpüşmeden sonra ne oldu?"

Bir elimi yüzümde gezdiriyorum. "Ertesi gün onu aramam gerekiyordu."

"Ama sen yapmadın."

Başımı salladım.

"Yapmadım." "Neden

yapmadın?"

Başımı kaldırıyorum. Açık, güzel bir gün. Gökyüzünde tek bir bulut bile yok. "Pek çok nedeni var. Birkaç hafta içinde Kingston'a gidecektim."

"Ve sen uzun mesafeli bir şey yapmak istemedin?"

"Birlikte takıldığım çocuklardan biri bana

Dişliler. Bana Essie'nin çıktığı arkadaşından bahsetti, iki hafta içinde ona nasıl aşık olduğunu anlattı ve bilmiyorum... Sanırım çıldırdım?" Yargılanmayı bekleyerek bakışlarıyla karşılaşıyorum ama tek gördüğüm Flip'in vurdumduymaz empatisi oluyor, ben de devam ediyorum. "Bir ilişkiyi kaldırabileceğimi düşünmedim, özellikle de bana aşık olabilecek biriyle. Sadece eğlenmek istiyordum, anlıyor musun? O zamanlar ciddiyetle başa çıkamazdım." Geçmişime bakacak olursak, şimdi bunu kaldırabilir miyim bilmiyorum. Lisa'dan beri ilk defa

kırdım, bu düşündüğüm bir şey. "Bu yüzden onu hayaletimde yaşattım."

Flip başını salladı. "Bu, yakın zamana kadar birbirinizin yanındayken yaşadığınız tuhaf gerginliği açıklıyor."

"Ne garip gerginliği?"

"O sürekli kendisiyle uğraşıyor, sanki kendine güveni varmış gibi ve sen de her zaman çok kötü bir ruh halinde oluyorsun. Muhtemelen kendini suçlu bir pislik gibi hissettiğin içindir."

"Temel olarak, evet."

"O zaman onu neden terk ettiğini açıkladın mı?" diye soruyor.

"Mesele de bu... Bunu gerçekten ele almadık." Bundan bahsettiği zamanlarda, hak ettiği özrü dileyebileceğim bir yerde değildik.

"Ama sevişiyorsun." Bu bir ifade, soru değil. Sikişmek kulağa çok kaba geliyor. Duygusuz. "Evet."

"En azından geçmiş hakkında ona karşı dürüst olmalısın. Tahminimce şu anki düzenle bir sorunu yok çünkü işlerin neden o zamanki gibi gittiğine dair fikirleri var. Ona gerçeği söylemek bunu değiştirebilir."

"Değişmesini isteyip istemediğimi bilmiyorum."

Yüz ifadesi değişiyor, gülümsemesi biraz üzgün. "Zaten değişti, Nate. Yüzünün her yerinde yazıyor. Belki anlaşılmamız sadece seks olarak başladı ama senin de duyguların var. Bunları onunla paylaşmaman var olmalarına engel değil." Neredeyse bir yıl önce yanına taşındığım Flip'ten farklı biri. Bu değişikliğe neyin ilham verdiğinden emin değilim ama anlayışlılığı şaşırtıcı.

"Ya benim istediğimi istemiyorsa?" Midemdeki burkulma ve boğazımı tıkayan panik, istediğimden daha açıklayıcı.

"Bu her zaman bir risktir. Buna değip değmeyeceğine sen karar vermelisin." Omzuma vuruyor. "Şimdi ya da bu hafta bir hamle yapmak zorunda değilsin. Ama ortaya ne koymak istediğini tart. Belki de bu senin ikinci şansındır."

BÖLÜM 21

ESSIE

| Kitabımı masaya koyup geriniyorum. Nate'i bu sabah erkenden kovmakta haklıydım. Rix kapımı çaldı.

O gittikten yirmi dakika sonra kahve içmek için kapıya geldi.

Bunu bir grup brunch'ı ile takip ettik - yanlışlıkla onunla flört etmemek için Nate'den masanın diğer ucuna oturdum. O zamandan beri havuz kenarında uzanıyoruz. "Saat kaç?"

"Öğleden hemen sonra. Ne var ne yok?" Rix soruyor.

"Biz kızlar için özel bir yoga seansı ayarladım. Temizlenip oraya gitmeliyiz."

"Yoga için size katılırdım," diyor Flip.

"Kankalarla kaynaşın ve rekabetçi bir şeyler yapın. Birkaç saat sonra görüşürüz." Rix, kızlar ve ben eşyalarımızı toplayıp odalarımıza uğrayarak üzerimizi değiştirdik.

Duşta hızlıca durulanıyorum, bir çift yoga şortu ve spor sütyeni giyiyorum ve odamdan çıkarken çantamı ve Rix için aldığım hediye alıyorum. Rix ve Tristan'ın süitinde duruyorum, kapısını çalarken parmaklarımı çapraz yapıyorum.

"Kim o?" diye sesleniyor. "Kankan!"

Kapıyı açtığı anda üzerinde yoga şortu ve bir bluz vardı, rahatlamış görünüyordu. "Tanrı'ya şükür."

"Tristan seni takip edip baştan çıkarmaya mı çalıştı?"

"Evet, ama emniyet mandalını taktım. Onunla şipşak sevişmek diye bir şey yok. Her zaman bir orgazm maratonudur."

"Seni çok seven bir hokey oyuncusuyla nişanlı olmak zor bir hayat." Ondan bir şeyler sakladığım için içimi bir suçluluk duygusu kaplıyor. Ama Nate'le aramızda olanların bir son kullanma tarihi var. Aynı şeyleri istemiyoruz. Benim kalbim peri masalında. Aşkın her şeyi fethedeceğine inanan birini istiyorum. Bir aile, Teacup adında bir kedi ve Sparkles adında bir köpek istiyorum. Romantizm ve sonunda bebekler ve birlikte yaşlanmak ve kırılmak istiyorum. Güzelliğim solduğunda bile beni sevecek birini istiyorum.

Rix'in yüzü bir an için rüya gibi olur. "Tristan gerçekten kendini adanmış bir nişanlı."

"Öyle. Birbiriniz için savaştığınıza çok sevindim."

"Ben de." Gülümsüyor. "Hadi gidip kızlarla yoga yapalım."

Onlarla buluşup stüdyoya doğru yürüyoruz. "Bunu bizim için ayarladığınız için teşekkür ederiz." Hemi'nin kolu Shilpa'nın omuzlarında. "Çocuklarla spor müsabakası yapmadan kaliteli zaman geçirmemize bayılıyorum."

"Katılıyorum! Çocukların bir şeyler yapmak istemesini seviyorum ama her an yüksek oktanlı olamam." Hammer başını omuzlarının üzerinde yuvarlıyor. "Tüm gergin kaslarımı esnetmek için kesinlikle biraz yoga yapabilirim."

"Az önceki voleybol maçından mı, yoksa Hollis'le yalnız kaldığın zamandan mı?" Rix sorar.

Çocuklar huzursuzlanıp plaj voleybolunun iyi bir fikir olduğuna karar vermeden önce beş dakika kadar uzanırlar. Yavaş bir tempoda hiçbir şey yapmazlar.

"İkisi de." Hammer yüzünü buruşturur ve Lexi'ye bakar. "Muhtemelen bunları senin önünde itiraf etmemeliyim."

Lexi omuz silkiyor. "Teknik olarak üvey annen olduğumu biliyorum, bu ikimiz için de garip bir durum ama seni bir arkadaş olarak görüyorum. Bunların hiçbirini Roman'a asla tekrarlamayacağım, çünkü bu

Geri kalanımızın kapalı kapılar ardında ortaklarımızla yaptığı şeylerin hiçbirini yapmadığınız hayaller ülkesinde yaşıyor olması daha iyi."

Hammer Lexi'ye sarılır. "Sana minnettarım."

Yoga stüdyosuna giriyoruz, matları kapıyoruz ve eğitmen kendini tanıtırken rahatlıyoruz. Bu tam da hepimizin ihtiyacı olan şey - aşırı kardiyo ve testosteron olmadan arkadaşlarla geçirilen bir saat. Shilpa on beş dakika içinde uyuyakalıyor. Eğitmen onu bir battaniyeyle örtüyor ve geri kalanımız devam etmeden önce başının altına bir yastık sıkıştırıyor.

Güvercin duruşunun ileri formuna geçtiğimde Dred, "Tanrım, ne kadar bükülüyorsun," diyor.

"Uzun yıllar jimnastik yaptım, lisede ve üniversitede amigo kızdım." Bu tür kişisel bilgileri genellikle kendime saklarım çünkü insanlar beni *bir beyne sahip olamayacak kadar güzel* olarak etiketlenmiş *bir* kutuya koyarlar, ama bu kızların yanında kendimi güvende hissediyorum.

Başını sallıyor. "Bu kesinlikle esnekliğini açıklıyor." "Ve evet, oyun kurucuyla çıktım." Çok klişeydi. "Okuldaki en seksi çocuk muydu?" Hammer soruyor.

"O zamanlar en ateşlisi Tristan'dı, hemen ardından Flip geliyordu," diye açıklıyorum.

"Ama oyun kurucu üçüncü sıradaydı," diye araya girdi Rix. "Adı neydi Ess?"

"Jett Hudson." Yıllığımda ona şeytan boynuzları vermiştim. Dred, "Bu isim seksi sporcuları çağırıştırıyor," diye cevap verdi. "Değil mi? O kadar kötü bir seçimdi ki." Gözlerimi deviriyorum. "Seksi bir bok olduğunu biliyor muydu?" Hemi soruyor.

Başımı sallıyorum. "Evet, kesinlikle."

"Ama Essie lisedeyken bir efsaneydi," diyor Rix.

"Değildim," diye mırıldanıyorum.

"Yalan söylüyor. Dokuzuncu sınıftan on ikinci sınıfa kadar her yıl okuldaki en seksi kız seçildi," diye açıklıyor Rix.

"Yıllıkta var mıydı?" Dred soruyor.

"Ne yazık ki evet."

"İnsanların sizi tek bir özelliğinize dayanarak bir kutuya koyması berbat bir şey," diyor Hemi usulca.

Başımı sallıyorum. "Evet, ama Rix ve ben birbirimize sahiptik ve önemli olan da buydu."

"Her zaman ve sonsuza dek en iyi arkadaşım." Rix minderin öbür ucuna uzanıyor ve serçe parmaklarımızı birleştirip gülümsüyoruz.

Lise eğlenceliydi ve her partiye davet ediliyordum, ama kimse benden onur listesine girmemi ya da cevapları bilen kişi olmamı beklemiyordu. Güzel ve popülerdim, etrafta olmak eğlenceliydi - erkeklerin çıkmak istediği ama ciddi olmak istemediği bir kızdım. Bir süre sonra ben de öyle olduğuma inanmaya başladım. Klişelerle savaşmayı bıraktım. Bunun ötesinde olduğumu sanıyordum, ama Nate'in matematik zekasıyla ilgili iltifatları, tamamen görülmeyi arzulayan yumuşak bir yanıma çarptı.

Yogadan sonra kızların çoğu odalarına dönerken Rix ve ben lobide meyveli içecek almak için durduk. Gölgede bir masa buluyoruz ve sandalyelerimizi omuzlarımız birbirine değecek kadar yaklaştırıyoruz.

"Senin için bir şeyim var." Çantamdan kurdeleyle bağlanmış küçük bir çanta çıkardım ve önündeki masaya koydum.

"Sen zaten çok şey yaptın, Ess. Bana hediye almana gerek yok."

"Sadece küçük şeyler. Büyük bir şey değil, söz veriyorum."

Rix kurdeleyi çekip çıkardı ve içine uzanarak ilk küçük kutuyu çıkardı. Başını arkaya atar ve güler. "Aman Tanrım, bu ambalaj kâğıdını nereden buldun?"

"İnanılmaz, değil mi?"

"En harikası." Gülümseyen salatalık desenleriyle kaplı.

"Tristan'ın doğum günü için sana biraz alacağım."

"Bu büyölü olur." Küçük kutuyu dikkatle açıyor ve göğsüne bastırıyor. "Aman Tanrım, hepsi Fransız nanesi mi?"

"Kesinlikle. Odana döndüğünde onları buzdolabına koymak gerekecek, böylece çikolata birikintisine dönüşmezler." En sevdiği çikolatalardan oluşan küçük bir kutu aldım.

"Her birinin tadını çıkaracağım." Onları çantasına yerleştirdi ve gölgeye taşıdı. Sonra en sevdiği losyon ve şampuandan oluşan seyahat paketini açtı. "Bitmek üzere olduğunu nereden bildin?"

"Vegas'ta azaldığından bahsetmiştin ve biz buraya gelmeden önce daha fazlasını alacak vaktin olacağından emin değildim. Bir şey daha var."

En küçük kutuyu açtı. İçinde bir çift özel yapım gülümseyen salatalık küpesi var.

Bir kahkaha patlatıyor ve sonra gözyaşlarına boğuluyor. Kollarımı ona doluyorum.

"Bunlar sevinç gözyaşları. Sana sahip olduğum için çok şanslıyım, Ess. Toronto'ya geri döndüğün için çok mutluyum. Bir daha asla ayrılmayalım, tamam mı?"

"Bir daha asla." Katılıyorum. Gerçi Tristan'ın kariyeri, sözleşmelere bağlı olarak onları gelecekte başka bir yere götürebilir. Ama şimdilik birlikteyiz. "Burada, bu güzel yerde olduğumuz ve bunu seninle kutlayabildiğim için çok mutluyum." Gözyaşlarını nazikçe sildim.

"Nasıl bu kadar şanslı oldum, Ess? Sen dünyadaki en *iyi* arkadaşsın. Nişanlım inanılmaz biri, harika arkadaşlarım ve destekleyici bir ailem var."

"Şanslı falan değilsin Rix. Olduğun kişi olarak tüm bu insanları kendine çektin. İnsanlar seni seviyor. İnsanlar senin başarılı ve mutlu olmanı istiyor. Tristan senin ne kadar özel olduğunu biliyor. Hepimiz biliyoruz. Aradığın kişiyi bulmana çok sevindim. Seni böyle iyi bir yerde görmek beni çok mutlu ediyor."

Elimi sıktı. "Sen de aradığın kişiyi bulacaksın, Ess."

"Ailemin sahip olduğu şeyi istiyorum. Ben de senin Tristan'la sahip olduğun şeyi istiyorum." Kayıyorum ve çenemi parmak eklemlerime dayıyorum. "Ama beyaz atlı prens yerine hep benim için kötü olanları seçiyorum."

"Sence bunun nedeni o kişi için hazır olmaman mı?" Rix usulca soruyor.

"Belki." Son zamanlarda bunu çok düşündüm, tüm bu çıkmaz ilişkilerin nedenlerini. "Vancouver'da, bağlantıları olan B listesindeki yakışıklı aktörlerle çıkmaya devam ettim." Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum, çünkü bunu en iyi arkadaşıma bile itiraf etmek zor. "Ama kimse benden katkı, düşünce ya da fikir sahibi olmamı beklemiyordu. Ben sadece güzel bir makyaj sanatçısıydım." Ve tabii ki makyajlarını yapabildiğim sürece bir sonraki partiye gelebilirdim.

İç çektim. Lisedeyken de böyleydi. Ben her zaman seksi kızdım ve Rix benim akıllı, güzel en iyi arkadaşımdı. Benim gibi başkalarının ne düşündüğünü hiç dert etmezdi.

Gözleri yumuşadı. "Sen güzel bir yüzden çok daha fazlasısın, Ess. Yaratıcı, zeki, nazık, düşünceli ve dünyada en sevdiğim insanlardan birisin."

"Ve sen benim favorimsin, sonsuza dek ve daima." "Toronto'da daha mı mutlusun?"

Rix ve Babe Brigade ile birlikteyken sadece kendim oluyorum ve onlar beni olduğum gibi seviyor ve kabul ediyor. Annem, babam ve kız kardeşim de öyle. "Evet, kızlar harika arkadaşlar ve aktörlerle çıkma tuzağına tekrar düşmeyeceğim."

"Bu iş senin için daha mı iyi oldu?"

"Vancouver'da film setlerinde dönüşümlü oyuncularla ve tuhaf saatlerde çalışıyordum ama şimdi istikrarlı ve çalışma saatlerim normal. Birlikte çalıştığım insanlar daha gerçekçi. Benim için önemli olan insanlarla geçirecek daha fazla zamanım var. Senin gibi."

"Geri dönmene çok sevindim. Kendi işini yapman çok hoşuma gitti ama seni çok özledim."

Koluna sarıldım. "Ben de seni özledim. Burada seninle olduğum ve özel gününün bir parçası olduğum için çok mutluyum. Ve makyajını yapabildiğim için! Son bir yıldır dışarıda geçirdiğim kız kıza gecelerde bunun için antrenman yapıyormuşum gibi hissediyorum."

"Sen makyaj fırçası olan bir sanatçısın." Başını eğiyor. "Düğün makyajına geçmeyi hiç düşündün mü?"

Burnumu kıvırıyorum. "Okuldayken birkaç tanesine yardım etmişim ve hayatlarının en mutlu günlerinden biri olması gereken bir günde insanlarla birlikte olmak harika olsa da, aynı zamanda bunu onlar için gerçekten berbat etme fırsatı da var."

Rix irkilir. "Tecrübelerine dayanarak mı konuşuyorsun?"

"Kişisel mi? Hayır. Ama korku hikayeleri duydum. Ayrıca, Her zaman hafta sonları çalışmak zorunda kalırım." "Doğru."

"Yaratıcı olabileceğim bir sette çalışmayı seviyorum ama çoğu zaman başıma gelecekleri de biliyorum. Gelinzilla faktörü gerçek bir şey."

"Ben bir gelinzilla mıyım?" Rix birden endişeli görünüyor.

"Hayır." Gülüyorum. "Biraz bile değil. Her şeyin yolunda gitmesini istiyorsun. Bu özel günün sadece senin için değil, herkes için ve özellikle de Tristan için iyi geçmesini istiyorsun. Bulunduğun yere gelmek için ne kadar uğraştığını biliyorsun, bu yüzden günün iyi geçmesini istemen mantıklı."

Elimi sıkıyor. "Umarım sıra sana geldiğinde bunun yarısı kadar yardımcı olabilirim."

Gülümsüyorum ama gelinlik giymiş halimi aklımdan çıkarırken boğazımda bir yumru oluşuyor. "En iyi baş nedime sen olacaksın."

Ama asla onun olduğu yerde olamayacağımdan korkuyorum. Asla biri için doğru kişi olamayacağımdan.

Tanıdığım Nate herkesin fark ettiğinden daha yumuşak ve tatlı biri ve kalbimi onun bu yönüne açmak çok kolay olurdu. Hayat görüşü benimkiyle uyuşmayan başka bir adama aşık olmam da tamamen markaya uygun olurdu. Bu hafta eğlenebiliriz ama düğün bittiğinde biz de biteriz. Aptal kalbimin tekrar kırılmasını e n g e l l e m e n i n tek yolu bu.

BÖLÜM 22

ESSIE

T Döndüğümüzde havuz kenarındaki şezlongların üzerinde elbiseler ve gömlekler dağılmıştı ama çocuklar orada değildi. yapmamalı olmak a Sürpriz. Onlar muhtemelen bir şeyler yapmak sportif Çünkü oturmak hala değil herhangi bir. onların güçlü takımlar.

Mayolu insanlarla dolu kıyı şeridini tarıyorum ama adamları göremiyorum, onun yerine suya bakıyorum. "İşte oradalar."

"Sadece onlar su frizbisi oynar." Rix gözlerini deviriyor. "Tristan'ın kafasını yastığa koyar koymaz bayılmasına şaşmamalı."

"Geçen sefer de aynen öyle oldu-" Cümlemi bitirmeden önce kendimi durduruyorum. Nate dün gece başucu lambasını kapattıktan birkaç saniye sonra bayılmıştı ama bunu Rix'e söyleyemem. "Bir sporcuyla çıktığım zaman," diye düzeltiyorum hemen.

"Uykuya dalmam her zaman yarım saatimi alır." Rix iç geçirdi.

"Aynı."

Nate bir atışı kaçırıyor ve çocuklar onunla dalga geçerken geri almak için yüzüyor. Tam geri dönecekken çırpınmaya başlar. Bunu ilk fark eden Tristan oluyor ve hemen kardeşinin yanına gidiyor, diğer çocuklar da peşinden. Kumsaldan bile Nate'in küfürlerini duyabiliyoruz.

"Orada neler oluyor?" Rix'in kolundan tutup onu suya doğru sürüklüyorum. İlk aklıma gelen Nate'in köpekbalığı tarafından ısırıldığı oldu ama etrafında dönen bir kan yoktu.

Yine de yüzü acıyla buruşmuş, demek ki bir şey olmuş. Kardeşini ve Flip'i fırçalayarak doğrudan bana ve Rix'e yöneliyor.

"Sen iyi misin? Ne oldu?" Rix kıyıya ulaştığında sordu.

"Bir denizanasına çarptım. Ya da birden fazla. Bilmiyorum ama gerçekten çok acıyor."

"Biri onun üzerine işlemeli!" Dallas bağırır.

"Yakaladım seni, tatlı ayıcık," diye seslenir Flip.

"Sakın buna cüret etme! Zaten yapman gereken şey bu değil." Kıçının üzerine düşer ve başını bacaklarının arasına koyar. "Lanet olsun, bu çok acı verici."

Sırtında ve yanında kırmızı yaralar oluşuyor, omzunun üzerinden geçip sağ koluna iniyor. Sol uyluğunun iç kısmında daha fazla iz var. Ne kadar yukarı çıkabileceklerini düşündükçe boğazım daralıyor.

Yanına çömeliyorum ve elimi etkilenmemiş sol koluna koyuyorum. "Hey, merhaba. Acı çektiğini biliyorum ve muhtemelen bunu düşünmek zor, ama yürüyebilir misin? Seni sağlık görevlisine götüreceğim ve rahatlaman için bir şeyler getireceğim."

"Sadece bir saniyeye ihtiyacım var. Yanık gerçek değil Ess," diye homurdanıyor. "Daha iyi olaksa size tıbbi yardım getirebiliriz." Keşke onu rahatlatmak için bir şeyler yapabilsem ama o zaman da sorular.

"Benimle gelecek misin?" Başını çeviriyor, acıdan cam gibi olmuş gözleri benimkilerle buluşuyor. "Benimle kalacak mısınız?"

Benim yumuşak kalp sızramalar at onun yalvarma ses tonu. "Evet. Tabii ki."

"Tamam." Yutkunuyor. "Tamam, gidip doktoru görelim."

Ayağa kalkmasına yardım ediyorum ve sol taraftaki kolunun altına giriyorum, yaralardan uzak durmaya dikkat ediyorum.

Rix ellerini sıkıyor. "Biz de gelmeliyiz."

"Bir maiyete ihtiyacım yok. Sadece Küçük Güneşli ve Gökkuşaklarına ihtiyacım var," diye bağıyor Nate.

"Ben hallederim. O iyi olacak. Sadece Benadryl'e ihtiyacı var ve gitmeye hazır olacak." Tahta kaldırımın hemen ötesindeki küçük beyaz binanın üzerindeki kırmızı haç sembolünü gösteriyorum. Klinik tam anlamıyla yüz adım ötede.

"İşin biter bitmez mesaj atar mısın?" Rix bastırıyor.

"Kesinlikle." Ben onu yanağından öpüyorum ve Nate'i yönlendiriyorum

Uzakta.

Sağlık binasına girene kadar her üç saniyede bir küfrediyor. Bekleyen sadece bir kişi daha var ve onun da ayakları su toplayacak kadar kötü güneş yanığı olmuş.

Hemşire Nate'e şöyle bir bakıyor ve onu muayene odasına götürüyor. Masaya çıkmasına yardım ediyorum.

"Yılın bu zamanında pek denizanası sokması görmüyoruz," diyor.

"Sanırım şanslıyım," diye mırıldanıyor Nate.

Ona bakıyor, şortunu yukarı iterek kalçasının iç kısmındaki iğneleri ortaya çıkarıyor. "Birkaç tanesine rastlamış olmalısın. Belki bir anne ve bebekleri. Şişlik için bir iğne, yanma geçince de kaşıntıyı yatıştırmak için biraz krem vereceğim. Bir saat içinde daha iyi hissedeceksin. Önümüzdeki yirmi dört saat boyunca susuz kalmayın ve alkolden uzak durun."

"İki gün sonra düğünüm var. O zamana kadar iyi olacak mıyım?" Nate soruyor.

"Yarına kadar çok daha iyi olacaksın" diye güvence veriyor. İğneyi yaparken Nate'in elini tutuyorum.

Hemşire bana "Onu hemen odanıza götürmek isteyeceksiniz," diye bilgi veriyor. "Bu onu sersemletecek ve havuz kenarındaki şezlongda sızıp kalmasını istemezsiniz. Güneş yanığı sorunu daha da kötüleştirecektir."

"Şimdi yapacağım."

Bana bir t p krem uzattı. "Bunu etkilenen bölgelere s rebilirsin. Kaşıntıya iyi gelecektir ama sabaha kadar büyük ölçüde geçecektir."

"Her Şey için teşekkür ederim." Parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Tamam Nate, Şimdi odaya dönüyoruz."

"Benimle kalacaksın, değil mi? Gitmeyeceksin değil mi?" Gözleri artık acıdan değil ilaçlardan dolayı cam gibi.

"Hayır, gitmeyece im."

"Tamam. Güzel." Muayene masasından inmesine yardım etmeme izin verdi.

"Tebrikler bu arada," diyor hemşire. " ok güzel bir  iftsiniz."

"O güneş ışığı ve gökkuşağı ve karanlık ışığı yiyor," diyor Nate yardımsever bir Şekilde. Kelimeleri birbirine karıŐmaya başlamıştı bile.

"Görünüşe göre antihistaminikler onu çok etkiliyor. Onu bir an önce yatağa yatırmak isteyeceksiniz," diyor hemşire.

"Bu onun tek ve son dura ı." Oda blo umuz yakın olduğu için minnettarım, çünkü biz ilerledikçe Nate'in aklı giderek daha az başına geliyor.

Onu odama sokmayı başarıyorum ve yatağa zorlukla ulaşıyor, bir iniltiyle yere yı ılıyor. "Sırtım a rıyor."

"Yuvarlan da üzerine biraz krem s reyim."

Dedi imi yapıyor ve yastı ımı ve Catalina'yı alıyor.

"Ona dikkat et."

Onu yüzüne bastırıyor ve derin derin içine çekiyor. "Senin gibi kokuyor."

Yatakta yanına oturuyorum ve kızgın, kırmızı yaraların üzerine nazıkçe krem sürüyorum.

"Ne kadar kötü? Kötü hissettiriyor. İlk baŐtaki kadar kötü değil ama yine de iyi değil," diyor yastı ıma doğru.

"Rahatsız görünüyor."

Başını bana bakacak şekilde çeviriyor. Kaşlarındaki çatık derinleşiyor. "Kedicik nereye gitti? Onu istiyorum."

"Diğer elinde tutuyorsun." "İçime çekmek istiyorum," diye mırıldanıyor.

Catalina'yı tekrar yüzünün önüne gelecek şekilde hareket ettiriyorum. "Benim yastığım da muhtemelen benim gibi kokuyor ve çok daha iyi durumda." Muhtemelen sabah olduğunda bunların hiçbirini hatırlamayacak ama ben kesinlikle hatırlayacağım.

"Ama bu sanki... zimmetlenmiş, işlenmiş, nakışlanmış, senin kokunla gömülmüş gibi. Her gece ona sarılıyor musun?"

"Hemen hemen, evet." Yine hatırlamayacak, yani doldurulmuş bir kediyle seyahat ettiğim için benimle dalga geçemeyecek.

"Her gece sana sarılırdım. Şu anda sana sarılmak istiyorum." Sözlerindeki bulanıklık daha da belirginleşiyor. "Sarılabilir miyiz, Ess?"

"Evet, Nate, sarılabiliriz." Beş dakika içinde ışık gibi sönecek.

"Sarılalım." Büyük eli belime dolanıyor ve beni içine çekmeye çalışıyor, elim yaralarına değince homurdanıyor.

Yanına uzanıp kendimi yatakta daha yükseğe çekiyorum. Dışarı çıktığında Rix'e mesaj atabilmek için telefonumu alıyorum. Kolunu belime doluyor ve bacağını benimkinin üzerine atarak yakınımına sokuluyor.

"Ailemden ya da Flip'ten olmayan birinin beni umursadığını hissetmek güzel."

Yumuşak kalbim sıkışıyor ve saçlarını okşuyorum. "Umurumda olmasaydı burada olmazdım, Nate."

Memnun bir ses çıkarıyor. "Bunu sevdim. Senden hoşlanıyorum. Çok güzelsin. Seninle ilgili her şey. Sadece sana sarılmak istiyorum. Her zaman yalnız olmamak güzel. Bu haftayı birlikte geçirebiliriz, değil mi?"

Aptal, duygusal kalbim şimdiden morarmaya başladı. "Evet, Nate, bu haftayı geçirebiliriz."

"Güzel. Bu çok iyi. Ben de bunu istiyorum. Kafam iyi olmadığında bunu telafi edeceğim."

Kalbimi bir kutuya koyup kilitledim. İşin içine girmesine izin vermek büyük bir hata olurdu. O sonsuza kadar değil, şimdilik ve bunu hatırlamam gerekiyor. Ondan hoşlanabilirim ve onu becerebilirim ama ona aşık olamam. Bunu bir daha yapmayacağıma söz verdim. Çünkü bu hafta bittiğinde ben Essie olacağım, o da Nate.

Ama asla Nate ve Essie olamayacağız.

BÖLÜM 23

NATE

T Sabah kapağımlı açtığımdaya güneş doğmamıştı bile. Komodinin üzerindeki saat dört kırk beşi gösteriyor ve midem kendini yiyormuş gibi hissediyor. Ayrıca cildim kaşınıyor. Ama Essie'ye sarılmış durumdayım, bu da güzel.

"Masada yemek var. Lütfen mideni durdur. Son bir saattir işitme cihazı olmayan bir dededen daha yüksek sesle bağıyor." Essie başının üzerine bir yastık çekiyor.

Yuvarlanıp doğruluyorum ve bulanık karanlığa göz kırpmıyorum. Midem utanç verici bir şekilde gurulduyor.

"Karnının sesini hâlâ duyabiliyorum, Nathan," diyor Essie yastığın altından.

Masaya doğru ilerliyorum, gözlerim karanlığa alışıyor. Açılıp kapanabilen üç kabın kapaklarını açıyorum ve taze meyve, hamur işleri ve tereyağlı ekmeklerden oluşan bir çeşitlilik buluyorum.

Essie yastığı birkaç santim kaldırıyor. "Ekmeklerden sandviç yapmak istersen buzdolabında sığış et, peynir ve çeşniler var."

Göğsüm garip ve rahatsız edici bir şekilde sıkışıyor. Birinin benim için güzel şeyler yapmasına alışık değilim. "Teşekkürler."

Et ve peynir için buzdolabını karıştırıyorum, bir şişe su alıyorum ve on beş dakikadan kısa sürede her şeyi bitiriyorum. Gerginliğimi alıyor, ama şimdi

Artık açım, gerçekten kaşınıyorum. Sırtımı kaşıyorum ama acıyor.

Essie yastığını bir kenara fırlatır ve iç çekerek yataktan yuvarlanır. Banyoya girip kapıyı kapatarak gözden kayboldu. Bir dakika sonra yeniden ortaya çıkıyor ve yatağın başucundaki lambalardan birini yakıyor. Üzerinde bir prenses, gülümseyen, şapkalı arkadaşları ve *orijinal neden seçilir* ibaresi olan bir gecelik giyiyor. Saçları asi dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor. Onu yatağına sürüklemek, etrafına dolanmak ve yüzümü saçlarına gömmek istiyorum.

"Sabahın köründe uyandığın için üzgünüm," diyorum o yanıma geçerken.

"Önemli değil. Zaten erken yatmıştım." Elimin arkasına dokunuyor. "Bana elini ver, avuç içi yukarı baksın."

Dediğini yapıyorum ve ortasına bir hap yerleştiriyor. "Uykulu olmayan antihistaminik. Kaşıntıya iyi gelecektir. Bugün güneşten uzak durman gerekiyor. Ne yazık ki, muhtemelen bir tişört giymen gerekecek ve beni güneş gözlüklerimin koruyucu kılıfının arkasından o harika vücuduna bakma zevkinden mahrum bırakacaksın."

Bir kahkaha atıyorum ve hapi alıyorum. "Dün gece benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim. Rix ve kızlarla vakit geçiremediğin için üzgünüm."

"Rix kardeşini becermekle meşguldü. Ya da kardeşin tarafından becerilmekle. Dred hariç diğer kızlar da öyle. O şimdiden dördüncü kitabını yazıyor." Essie ellerini saçlarımda gezdiriyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Çok kaşınıyor olmam dışında iyiyim."

"Hemşirenin verdiği kremden biraz daha sürebilirim."

"Muhtemelen bununla başa çıkabilirim." Bana bakma konusunda zaten gereğinden fazlasını yaptı.

"Benim için sorun değil. Muhtemelen sırtını almak benim için daha kolay olur."

Ellerinin üzerimde olması güne başlamak için iyi bir yol gibi görünüyor. "Eğer eminsen."

Kapağı açıp parmaklarına biraz sıkıyor ve ben sandalyeye otururken arkamda durmak için hareket ediyor. "Bu sabah çok daha iyi görünüyor." Cildimin üzerinde nazikçe gezdiriyor.

Başımın öne düşmesine ve gözlerimin kapanmasına izin veriyorum, temasın tadını çıkarıyorum. "Bu çok iyi. O kadar da kötü hissettirmiyor. Yemek için teşekkürler. Çok naziksin."

"Nihayet uyandığında acıkmış olacağını düşündüm ve çantamdaki atıştırmalıklar her ne kadar iyi olsa da muhtemelen yeterli olmazdı."

"Çanta atıştırmalıkları mı?"

"Evet. Çantamda her zaman atıştırmalık bir şeyler bulundururum. Çoğunlukla Rix'le geçirdiğim üniversite günlerinden kalma bir alışkanlık," diye açıklıyor Essie.

"O da öyle yapıyor, değil mi? Her zaman kraker falan taşır."

"Mm-hmm." Bir elini omzuma yerleştiriyor ve diğer eliyle kaburgalarımı okşuyor. Kolumu sandalyenin arkasına dayanacak şekilde hareket ettiriyorum, böylece yan tarafıma daha iyi erişebiliyor. "Şans kurabiyeleri, çorba krakerleri, hayvan krakerleri, meyve derileri, küçük kuruyemiş poşetleri - uçak atıştırmalıklarının yaşadığı yer onun çantası."

"Çocukken bir keresinde akçaağaç çiftliğine gitmiştik, Tris ve Rix de gelmişti," diyorum eski bir anı yüzeye çıkarken. "O küçük akçaağaç şurubu şişelerinden bir tane almayı çok istiyordu."

"Daha sonra bunun hakkında konuştuğunu hatırlıyorum. Büyürken sahip olduğu tek şey fakle şeyiydi," diyor Essie.

"Fakle mı?" Papağan gibi tekrarlıyorum.

"Sahte akçaağaç şurubu. Mısır şurubu ve gıda boyasıyla yapılan türden."

Başımı sallıyorum. "Ah, evet. Bu terimi hiç duymamıştım."

"Gerçeğini denedikten sonra hep öyle derdi."

"Mantıklı. Ben çocukken sahte şeylerin farklı olduğunu bile bilmiyordum. Herkesin gerçeğine sahip olduğunu sanırdım."

ta ki babam bunun pahalı olduğunu ve herkesin alamayacağını söyleyene kadar. Tristan dışarı çıktı ve kendi parasıyla ailesi için büyük bir konteyner satın aldı."

Essie'nin parmakları bir an için hareket etmeyi bıraktı. "Bunu yapanın baban olduğunu sanıyordum. O da öyle yaptı."

"Tris'ti. Ona karşı hep bir zaafı vardı. En azından annemiz gidene kadar. Sonra tüm yumuşak noktaları bir süreliğine kayboldu." Sağ tarafıma doğru ilerliyor ve ben de geceliğinin eteklerine dokunuyorum, yıllar öncesine ait daha az hoş anılar yüzeye çıkıyor. "Tristan eğlenceli olmaktan çıkıp... sinirli olmaya başladı. O gittikten sonra garajın kaplamasında bir sürü ezik oluştu." Ve kırık sopalar. Brody her zaman sessizdi ama annem gittikten sonra kaplumbağa gibi oldu. Tüm enerjimi okula harcadım.

"Çok üzgünüm, Nate." Essie kremanın kapağını kapatıp masanın üzerine koydu, elleri tekrar omuzlarıma geldi.

Sevgi istiyorum. Arzuluyorum. Hatta ihtiyacım var.

"Keşke hayatımızdan çıksa. Tekrar aramaya başlayana kadar her şey yolundaydı." Başımı sallıyorum. "Bunu sana neden anlattığımı bilmiyorum."

"Muhtemelen ailelerimiz bugün geldiği içindir ve eminim bu hepiniz için bir yükür." Tırnakları enseme hafifçe geziniyor.

"Evet. Belki de." Elimi kalçasının arkasına yerleştiriyorum. Son zamanlarda kendimi ona güvenmek isterken buluyorum. "Onunla ilgili anılarımın çoğu boktan. Her zaman birimize bir şey için kızardı. Tristan'ın hokey malzemeleri çok fazla yer kaplıyordu, benim projelerim çok dağınıktı, Brody çok sessizdi. Ve sonra o sadece... gitti."

Keşke öyle kalsa. Keşke diğer her şeyle birlikte aramalar da dursa. Derimin altındaki iğneler gibiler, asla iyileşmeyen bir yarayı deşiyorlar. Keşke geçen yıl yeniden aramaya başlamasaydı, yılların sessizliğini silebilecekmiş gibi davranmasaydı.

Essie yüzümü avuçlarının arasına alıyor. "Benimle konuşabilirsin, Nate. Bunun onun için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum.

Ailen."

Onu daha da yakınıma çekiyorum, bu temasın beni topraklamasına ve her zaman acı veren bir geçmişe geri dönmemi engellemesine ihtiyacım var. "Bu konuda konuşmak beni daha kötü hissettiriyor."

"Bunu anlayabiliyorum." Başparmaklarıyla çenemin kenarını sıyrıyor. "Neye ihtiyacın var, Nathan?"

Kalman için. Bu haftadan sonra bitmemesi için. Bu düşünceyi tırnaklarını geçirmeye fırsat bulamadan geri itmeye çalışıyorum ama artık çok geç. Onun yumuşak, empati dolu gözlerine bakarken, bir yerlerde bunun sadece seksle ilgili olmaktan çıktığını fark ediyorum. *Bu haftadan daha fazlasını isteseydim ne derdi?*

Alt dudağımın çevresini çiziyor. "Kafandaki onca şeyden uzaklaşmaya mı ihtiyacın var?"

Dokunuşuna doğru eğildim. Teklif ettiği şeyi kabul etmeli miyim bilmiyorum ama onu istiyorum. Çaresizce. "Belki."

Yüz ifadesi de dokunuşu kadar nazik. "Şu anda ihtiyacın olan şey bu değilse de sorun değil. Dürüst olabilirsin. Bu beni incitmez."

"Sadece geçmişte kaybolmak istemiyorum." Kalçasının kıvrımlarını sıyrarak onu ayrılmış kalçalarımın arasında durması için hareket ettiriyorum. Keşke bu kadar kapalı olmasaydım, içime işleyen duygulardan bu kadar korkmasaydım.

"Eğer istersen bu konuda yardımcı olabilirim." Parmaklarını ön kolumda gezdiriyor.

Ellerimi çıplak kalçalarında gezdiriyorum, kalçalarına yerleştirirken geceliği yukarı kalkıyor. "Lütfen."

"Tamam." Essie geceliğini başının üzerinden kaldırıp yere atıyor ve çıtırçıtlak kalıyor. Meme uçlarını süsleyen pembe taşlar loş odada parlıyor. Tırnaklarını göğsümde gezdiriyor ve parmaklarını şortumun bel bandına daldırıyor. "Bunları çıkarayım mı?"

"Evet. Evet." Kalçalarımı kaldırıyorum ve o da onları aşağı çekerek ereksiyonumu serbest bırakıyor.

Uzunluğunu kavrıyır ve tabandan uca doğru okşıyır. "Beni nasıl istiyorsun, Nate?" Gözleri kuruntusuz, ifadesi açık.

Birden gerçeği görecek diye dehşete kapıldım. Ona karşı hislerim var. Gerçek duygular. Ve işleri berbat etme riskini almak istemiyorum. Burada olmaz. Şimdi olmaz. Ona ihtiyacım varken olmaz. Bu yüzden onu kalçalarından tutup sırtı göğsüme gelecek şekilde döndürdüm ve kucağıma çektim.

Masanın üzerinde bir prezervatif var. Yırtarak açıyor ve lateks halkayı yukarı iterek bana uzatıyor. Boynumdan aşağı yuvarlarken boynunun arkasını öpüyorum.

Önce onunla ilgilenmeliyim, boşalmasını sağlamalıyım. Bütün gece benimle kaldı, benimle ilgilendi, bana yemek getirdi ve işte buradayım, kafamdaki boku onun vücuduyla boğuyorum. Sahip olmamam gereken duyguları saklıyorum. Durmama yarım saniye kalmıştı ama Essie bacaklarının arasına uzandı, sikimi girişine yerleştirdi ve aşağıya indi.

Rahatlama anlık ve kahredici. Bir elimle kalçasını kavrarken diğer elimi göğsüne koyuyorum. Bir göğsünü avucumun içine alarak onu sıkıca tutuyorum ve alnımı boynunun arkasına yaslayarak sıcaklığının içime sızmasına izin veriyorum. Zevk ve ihtiyaç, üzüntü ve öfkeyi bastırıyor. Endişe, ilkel açlıkla birlikte dağılıyor. "Becer beni."

"İsterdim ama bu şekilde hareket etmek çok zor." Kalçalarını oynatıyor, sesi hafif.

Boynunu öpüyorum ve bir elimi kalçalarının arasına sokuyorum. "Önce seninle ilgilenmeme izin ver."

"Merak etme, hareket etmeme izin verirsen boşalırim."

Kolumu göğsünün üzerinden çözüyorum ve öne doğru eğilmeye başlıyor.

"Hayır." Onu kendime doğru çekiyorum. "Burada kal. Seni böyle istiyorum."

"Neye ihtiyacın varsa, Nathan." Kalçalarını yuvarlarken başını omzuma yaslıyor ve dar amını sikimde aşağı yukarı kaydırıyor.

"Sadece sen. Tek ihtiyacım olan sensin." Ve bunu onun fark etmediği bir şekilde söylüyorum. Henüz farkında değil. Ama ona söyleyebilirim. Düğün bittikten sonra. Eve döndüğümüzde.

Onu üzerimde gezdirirken dudakları çenemin kenarına değiyor.

"Çok iyi hissediyorsun, Essie. Sen mükemmelsin. Seninle ilgili her şey." Parmaklarımı kalçalarının arasına daldırıyorum ve adımı inletene ve etrafımda kasılana kadar klitoris halkasıyla oynuyorum. Onu sıkıca tutarak hemen arkasından takip ediyorum.

Şimdilik nasıl hissettiğimi saklayabilirim. Saklamak zorundayım.

Ama Toronto'ya döndüğümüzde bu değişebilir. Korku boğazımı sıkıyor ama umut da parmaklarımı çekiştiriyor.

Ya benim olabilseydi?

BÖLÜM 24

NATE

"H uçuş nasıldı?" Babama sarılıyorum ve kız arkadaşı öne çıkınca ben de garip bir şekilde ona sarılıyorum. "Seni tekrar görmek güzel, Sophia."

Onunla sadece birkaç kez karşılaştım. Lavender'ın arkadaşı ve henüz otuzlu yaşlarının başında. Babamın sonunda yeniden biriyle çıkmasına sevindim ve o da hoş biri ama kardeşimin düşününde olması garip.

"Bu otel harika!" Küçük kardeşim Brody'nin çok heyecanlı olduğu belli.

"Çok iyi vakit geçireceğiz!" En iyi arkadaşı Chase Lovett resmen zıplıyor. Essie'nin küçük kız kardeşi Cammie olan kız arkadaşına sarılıyor. "Öyle değil mi, kıymetlim?"

Essie ona yan gözle bakarken, Cammie sırıtıyor ve yüz ifadesi değişmiyor. "Sen ve Brody bedava ve bol içkiden aşırı derecede faydalanmadığınız sürece kesinlikle çok iyi vakit geçireceğiz."

"Onları hizada tutacağım," diyorum ona.

Brody bana bir bakış attı. "Sen eğlence polisinin kaptanı değilsin."

"Oh lanet olsun. Beni kız kardeşimden kurtar." Cammie, Chase'in arkasına saklanmaya çalışıyor. Chase 1.80'den uzun, Cammie ise başparmağım kadar olduğu için bu oldukça etkili oluyor.

Yine de Essie güzel, pembe bir fırtına gibi dönüyor. Essie 1.70 boyunda, yani boy olarak ortalama, ama Cammie'den çok daha uzun.

"Cammie-Whammie!" Essie kollarını onun boynuna doluyor. Cammie pek de hevesli görünmüyor. "Hayır. Bana hâlâ küçük bir çocukmuşuz gibi Cammie-Whammie diyemezsin. Bu utanç verici."

"Bunu seviyorsun." Essie onu yanağından öpüyor.

"Sevmiyorum ve eğer böyle devam edersen seni omzumun üzerinden çevireceğim ve herkes donunu görecek."

Görünüşe göre Cammie'nin karatede siyah kuşağı var ve bunu Chase'e yapmış.

"İç çamaşırimdan çok olası morluklar için endişeleniyorum." Essie onun gitmesine izin verdi. "Annemle babam nerede?"

Cammie, "Hâlâ kontrol ediyorlar ama birazdan aşağıda olacaklarını söylediler," diye yanıtlıyor.

"Burayı çok sevecekler." Essie Brody'ye döner. "Şu haline bak! Vay canına! Kocaman olmuşsun!" Kardeşimin pazularını sıkıyor. "Tristan'dan daha mı büyüksün?"

"Bir santim daha kısayım." Ona gülümseme şekliyle gözlerinin yerinde kalpler de olabilirdi. "Ama hâlâ biraz daha büyüyebilirim."

"Harika görünüyorsun!" Kız onun göğsünü okşuyor. "Çok sağlam."

Lanet bir spot ışığı gibi parlıyor.

Onu okyanusa atmak istiyorum.

Essie babama ve kız arkadaşına döndü. "Bay Stiles, sizi görmek çok güzel." Ona kısaca sarılıyor.

Babam omzunun üzerinden bana kaşlarını çattı. Düğünle ilgili pek çok şeyi birlikte hallettiğimizi söylemiştim. Brody de nazikçe onun bir zamanlar lisedeki en seksi kız olduğu gerçeğinden bahsetti. Kardeşimin ağzından çıkacak şeyleri ve benim onları nasıl savuşturacağımı hayal edebiliyorum.

Essie o güzel, megawatt gücündeki gülümsemesini babamın kız arkadaşına çeviriyor. "Ve sen de Sophia olmalısın. Lavender senin hakkında her şeyi anlattı! İstersen, oğlanlar her şeyi odalara yerleştirirken seni kızlarla tanıştıtabilirim. Ama önce temizlenmek istersen bunu da anlarım."

"Herkese merhaba demenin sakıncası yok." Sophia babama dönüyor. "Senin için de uygunsa, Gideon."

"Elbette. Çocukları yerleştirip birazdan seni bulmaya geleceğim." Babam onu yanağından öpüyor ve bir daha asla görmek istemediğim bir bakışı paylaşıyorlar.

Essie kız kardeşi ve Sophia ile kol kola giriyor, sanki birbirlerini yıllardır tanıyorlarmış ve birkaç saniye önce tanışmamışlar gibi. İnsanlara her zaman dahil olduklarını ve önemli olduklarını hissettirir.

Chase eğilip Cammie'yi öpüyor ve Essie onları heyecanla çılgılık atan kızların yanına götürüyor. Tally ve Fee'nin yanı sıra Fee'nin küçük kız kardeşi Callie de gruba katılmış, bugün gelmişlerdi.

"Essie'nin daha ateşli olması nasıl mümkün olabilir?" Brody düşünüyor.

"Essie'nin seksi olduğunu mu düşünüyorsun?" Chase'in kaşları birbirine yaklaşır. "Dostum." Brody ona iki kafası varmış gibi bakıyor. "Salyalarını akıtmayı kes," diye mırıldanıyorum.

"O hoş bir genç kız," diyor babam.

"O gerçek bir insan gökkuşağı." Kulağa sinirli geliyor, çünkü Essie'ye bakan yeterince insan var ve onda güzel yüzü ve ateşli vücudundan daha fazlası var.

Chase, Brody'nin kolunu tutuyor. "Vay anasını! Bunlar Sam ve Isaac mi? Hemi'nin kardeşleri mi?"

Brody güneşe karşı gözlerini kısar ve Chase'in parmağını takip eder. "Öyle."

"Hadi gidip merhaba diyelim!" Chase kardeşimi sürüklüyor. Babam elini omzuma koyuyor. "İyi misin oğlum?"

Düğün için çıldırıyorum. Birkaç saat önce nedimeyle seviştik ve ona karşı hissettiklerimi yüzümden anlamasından korktuğum için gözlerinin içine bakamadım. Haftanın geri kalanında bunları kendime saklamalı ve bir plan yapmalıyım. "Evet. Burada her şey yolunda."

"Baba! Buradasın!" Tristan yüzünde geniş bir gülümsemeyle fuayeye doğru adım atıyor.

O ve babam birbirlerine sarılıp tokat atıyorlar.

"Koridorda yürümeye hazır mısınız?" Babam soruyor.

"Kesinlikle. Yarın için sabırsızlanıyorum." Tristan bu kadar mutluyken kışından sim fişkırtsa hiç şaşmazdım.

"Eminim yapamazsın." Babamın topunda da biraz sim olabilir.

Brody koşarak geliyor. "Sam ve Isaac uçurumdan atlayacaklar." Omzunun üzerinden başıyla işaret ediyor, sonra elini cebine sokuyor. "Oraya gitmek için bir tekneleri var. Chase ve ben de gidebilir miyiz?"

Sam ve Isaac bize doğru geliyor. Koyu renk şort ve polo tişört giymişler, güneş gözlükleri ve aynı renk mokasen ayakkabılar var. Aynı anda hem golf oynamaya hem de mafyayı çökertmeye hazırmış gibi görünmeyi nasıl başardıkları tam bir muamma.

"Tristan, Nate! Sizi görmek ne güzel!" Sam öyle diyor. Karşılıklı el sıkışıyoruz.

"Çocukları kayalıklara götürmemiz sorun olur mu?" Isaac soruyor. "İsterseniz üçünüzün de katılması için fazlasıyla yer var."

"Kulağa eğlenceli geliyor." Tristan bana ve babama baktı. "Sizce bunu başarabilir misiniz?"

"Tabii, Sophia'nın kızların yanına yerleştiğinden emin olayım," diye yanıtlıyor babam.

"Yirmi dakika sonra burada buluşalım mı?" Sam bunu önerir. "Mükemmel," diye kabul ediyor Tristan.

Sophia çoktan havuz kenarındaki kız grubunun arasına karışmıştır. Lavender ve plaj örtüsünü kaybetmiş olan Essie'nin arasına sıkışmış durumda. Bugün sıcak pembe fırfırlı bir bikini üstü ve ona uygun bir şort giyiyor. Rahat ve güzel görünüyor.

"Uçurumdan atlamaya gelmek isteyen var mı?" Sam biz yaklaşırken soruyor.

Hemi güneş gözlüklerini burnundan aşağı itiyor. "Ciddi olamazsınız."

"Tabii ki ciddiyiz." Isaac kız kardeşine kaşlarını çatıyor.

Hemi iç geçiriyor ve başını sallıyor, sanki bunu önerdiği için bile aptalmış gibi. Kızların hiçbiri uçurumdan atlamakla ilgilenmiyor.

"Lütfen herkesin hayatını Mach 10 hızında yaşamadığını unutmayın!" Üstümüzü değiştirmek için odalara doğru ilerlerken Hemi kardeşlerine sesleniyor.

"İyi olacağız!" Sam omzunun üzerinden sesleniyor.

Ayrılıyoruz, Brody çantası şu anda odasında olduğu için babamı takip ediyor. Benimle kalıyor ya da en azından benim odamda kalıyor ama döndüğümüzde onun eşyalarını da getireceğiz. Şimdi oda değiştirmek anlamsız görünüyor. Yağmur yağarsa sızıntıyı önlemek için yatağı her zaman bir tarafa itebiliriz.

Odama gittiğimde telefonumu kontrol ediyorum.

ESSIE

Bu gece oda arkadaşın var mı?

NATE

Evet, ama Brody ölü gibi uyuyor, bu yüzden gizlice girebilmeliyim.

ESSIE

Kardeşine zaman ayırmak istersen anlarım.

NATE

Yanında uyanmak çok daha güzel.

ESSIE

Ve sarılın.

Kayalıklarda eğlenin.

NATE

Kızlarla iyi eğlenceler.

Bilinmeyen bir numaradan sesli mesaj uyarısı geldiğinde Essie mesaja kalp atıyor. Midem bulanıyor, ama yabancı bir ülkedeyiz ve bazen operatörler tanıdık numaraları açmıyor.

Şifremi giriyorum ve oynat tuşuna basıyorum.

"Selam, Nate. Annen arıyor. Kardeşinin-"

Panik sert ve hızlı bir şekilde vurur. "Hayatta olmaz." Gerisini dinlemeden siliyorum, sonra telefonu yatağımın üzerine atıyorum. Tenim karıncalanıyor ve göğsüm sıkışıyor. Ellerimi saçlarımda gezdiriyor, adım atarken saç tellerimi sıkıca kavriyorum. Annemi sosyal medyadan engelledim. Aramaya başlar başlamaz hepsini gizli olarak ayarladım. Ama eminim ki sahte bir hesap açmıştır ve Brody'nin hesapları da gizli olarak ayarlanmamıştır, bu yüzden muhtemelen ne paylaştığını görebildiğinin farkında değildir.

Keşke bizi rahat bıraksa.

Telefonum yeni mesajlarla çalıyor.

BRODY

Seni bekliyorum.

Seni almaya gelirdim ama oda numaranı henüz göndermedin.

Naaaaaaaaate. Broooooooooo.

NATE

İki dakika içinde
orada ol.

Annem ve onun lanet telefonları hakkındaki tüm duygularımı bir kutuya tikiyorum. Babamın ve kardeşlerimin onun hâlâ benim aracılığımla bize ulaşmaya çalıştığını bilmelerine gerek yok. Üzerime sörf şortu ve tişört giyip diğer çocuklarla buluşuyorum.

"Yeterince uzun sürdü!" Brody gözlerini deviriyor. "Önce şortunu ütülemen mi gerekiyordu?"

"Ha-ha." Ütü masası şu anda odamın köşesinde duruyor çünkü her şeyin düzgünce ütülenmesini seviyorum ama mayo ve iç çamaşırı konusunda sınırı çiziyorum.

"Her şey yolunda mı?" Tristan soruyor. Gülümsemeye zorluyorum.

"Harika. Hadi gidelim."

Isaac ve Sam'i iskeleye kadar takip ediyoruz ve pruvasında oturma yerleri olan tatlı bir sürat teknesine biniyoruz. Sam direksiyona geçti.

"Bu harika!" Chase haykırıyor.

"Harika," diye katılıyor Brody ve şapkasını suda kaybetmemek için bacağının altına sıkıştırıyor.

Isaac körfezin karşısındaki kayalıkları işaret ediyor. "İşte oraya gidiyoruz."

"Bu o ÇILGINLIK Harika." Chase olabilir zor Kendini kontrol eder.

Küçük kardeşimin içe dönüklüğüne karşılık o dışa dönüktür.

"Hepiniz iyi vakit geçirdiniz mi?" Biz fermuarımızı çekerken babam soruyor.

soluk mavi su boyunca.

Tristan başını sallar. "Her şey harikaydı. Başlangıçta oda konusunda bir sorun yaşadık ama Connor Grace bazı torpiller yaptı ve Bea'nın hayalindeki tatil köyüne gittik, yani her şey yolunda gitti." Çok neşeli bir havası var.

Neden olmasın ki? Hayatının aşkıyla evleniyor. Annemin hâlâ benimle iletişim kurmaya çalıştığından haberi yok. Ya da aşk ve ilişkiler hakkındaki görüşlerim aniden değiştiği için varoluşsal bir kriz yaşadığımdan ve bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey olmadığından. Ama bir plan yapabilirim. Bu konuda iyiyimdir.

"Görünüşe göre her şey olması gerektiği gibi gidiyor." Babam koltuğun arkasına bir kolunu uzatıyor.

"O ve Nate'in denizanası tarafından sokulması dışında her şey yolunda gidiyor." Omzuma vuruyor.

"Denizanası mı? Biri üzerine işemek zorunda mı kaldı?" Chase soruyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Aslında yapman gereken şey bu değil."

Tristan, "Dün gece seninle ilgilendiği için Essie'ye bir teşekkür mesajı göndermelisin," diyor.

"Evet." Boynumun arkasını ovuyorum. "Ona borçluyum." İğnelerime krem sürmekten ve uyandığımda yemek yediğimden emin olmaktan çok daha fazlası için.

Brody canlandı. "Essie seninle ilgilendi mi?"

"Antihistaminiklerin etkisindeydim. İlgilenecek pek bir şey yoktu."

Tristan, "Yatağında sızmış ve pelüş kedisine sarılmış," diye belirtiyor.

"Catalina'ya sarılmadım," diye homurdanıyorum.

"Evet, s a r ı l d ı n . Bea seni kontrol etmek için uğradı ve birkaç fotoğrafını çekti."

Isı işler onun yol içine benim yanaklar. "Bu saçmalık." Catalina'ya nefes vermeye çalıştığımı hayal meyal hatırlıyorum.

"Essie ve Bea antihistaminikleri fazla kaçırdığın zaman ne kadar sevimli olduğundan bahsediyorlardı."

"Hayatımda bir gün bile sevimli olmadım," diye homurdanıyorum.

Beni görmezden geliyor ve babama dönüyor. "Sophia ile işler nasıl gidiyor?"

"İyi." Gülümsemesi yumuşuyor. "Harika, aslında. Çok eğlenceli biri. Zeki, hırslı, sabırlı."

Ve genç. En azından ben öyle düşünüyorum ama söylemiyorum.

"Geçen hafta üniversitemdeki maçlardan birine geldi," diyor Brody.

"Hokeyi seviyor mu?" Tristan soruyor.

Brody, "Pearl Lake'teki Hokey Akademisi'nin pek çok etkinliğine katıldı çünkü en yakın arkadaşı Maverick Waters ile evli," diye açıklıyor. Maverick ve Lavender, hokey efsanesi Alex Waters'ın çocukları.

Tristan onlara, "Nate ve ben de bir tanesine gelmeliyiz, böylece sizi destekleyebilir ve Sophia'yı daha yakından tanıyabiliriz," diyor. "Değil mi Nate?"

"Evet, kesinlikle." Midem biraz bulanıyor. Umarım babam ve Sophia arasındaki bu şey ters gitmez, çünkü Brody ona bağlanmış gibi görünüyor.

Brody ve Chase bu yaz Hokey Akademisi'nde geçirecekleri harika zaman hakkında konuşurken ilgimi kaybetmemeye çalışıyorum ama aklım Essie'ye kayıyor. Bunun sadece seksle ilgili olmaktan çıkıp başka bir şeye dönüştüğü anı saptamaya çalışıyorum. Bir süredir böyle olduğuna karar veriyorum. Tanıdığım kadın hâlâ peri masalı takıntılı ama bundan çok daha fazlası. Tüm kalbiyle seviyor. Yıllar önce onu terk ettikten sonra bile bana iyi davranmayı hiç bırakmadı. Ya o beni sevebilseydi? Ya ben onu sevebilseydim? Denemeye istekli olur muydu?

Sam tekneyi rıhtıma çekti. Körfezin karşısından bakınca kayalıklar pek bir şeye benzemiyor ama bu kadar yakından yükseklik midemi bulandırıyor.

Isaac tekneden atlayıp bizi bağlıyor ve hepimiz iskeleye çıkıyoruz. Sam ve Isaac dik bir uçuşundan aşağıdaki çalkantılı sulara atlama ihtimali karşısında mantıksız bir heyecan duyuyorlar.

Tristan, "Oldukça büyük bir düşüş," diye gözlemliyor.

"Birkaç seviye var," diye bilgi veriyor Sam. "Tepeye tırmanmak biraz zahmetli ama bu zahmete kesinlikle değer."

Tristan ensesini ovuşturuyor. "İyi vakit geçirmek istemem ama düğünden bir gün önce vücudumun bazı yerleri kırılırsa Bea çok kızar."

"Hadi Tris." Brody onu dürttü. "Bea aldırılmaz." "Eminim eder."

Adamın biri tepeden atlıyor ve çırpınarak göbek atıyor.

Suyu tokatladığında yüzümüz kızarıyor ama Sam ve Isaac alkışlıyor ve tezahürat yapıyor.

"Sağdıç olarak burada kalıp sizin iyi vakit geçirmenizi izlemek benim yararına olur." Alay edilsem de umurumda değil. "Zaten bir denizanası ailesi tarafından sokuldum. Daha fazla yaralanma kutusunu işaretlememe gerek yok."

"Ben bu ikisiyle geride kalacağım." Babam beni ve Tristan'ı omuzlarından okşadı.

"Siz ikiniz hâlâ içeride misiniz?" Isaac, Brody ve Chase'i işaret ediyor. "Kesinlikle!" Görünüşe bakılırsa Chase taşaktan ibaret, beyni ise sıfır.

Brody biraz emin görünmüyor ama yine de başıyla onaylıyor.

Chase bir selfie çekip birine -muhtemelen Cammie'ye- gönderiyor ve telefonunu babama uzatıyor. Brody de aynısını yapıyor.

Sam avuçlarını birbirine vuruyor. "Pekâlâ, hadi yapalım şu işi."

Brody ve Chase ona yetişmek için acele ederken, Isaac yanında, rıhtımdan aşağı doğru adım atar. Üç atlama noktasına giden zikzaklı merdivene ulaşırlar.

"En tepeye kadar gidecekler," diye mırıldanıyor Tristan.

"Evet, ben de bunu buradan izlemekten mutluluk duyuyorum." Dallas'ın Hemi ile çıkmaya başladığında bu ikisiyle yaptığı ve neredeyse onu öldürecek olan gün boyu süren gezintiyi duymuştum.

"O ikisi çok gergin," diye gözlemliyor babam.

"Aslında bugün oldukça rahatlar," diye yanıtlıyor Tristan.

"Huh. Bu... başka bir şey," diye düşünüyor babam.

"Evet. Umarım Brodes ve Chase sağ salim kurtulurlar." Tristan uçurum manzaralı bir restorani işaret ederken o kadar da endişeli görünmüyor. "Bir bira içelim ve maceranın nasıl geliştiğini izleyelim."

BÖLÜM 25

NATE

W Bir masa bulduk ve birer içki sipariş ettik. Oturduğumuz yerden, Sam ve Isaac yolu gösteren noktalar. Hiç bitmeyen merdivenlerden kıyamete doğru. Chase ve Brody çoktan geride kaldılar.

Servis buralarımızı bıraktıktan sonra babam, "Düzgün görünüyorsun Tristan," diyor.

"Evet. Bea'nin düğünden önce dinlenmek için biraz zaman ayırması ikimiz için de harika oldu. Yarın için sabırsızlanıyorum. Bea'yı karım yapmaya ve onunla bu hayata başlamaya çok hazırım." Tristan masaya vuruyor. "Yani, birlikte yaşadığımız için bunu zaten yaptığımızı biliyorum ama evlenmek daha kalıcı hissettiriyor. Sanki bu taahhüdü sadece birbirimize değil, değer verdiğimiz herkese veriyormuşuz gibi."

Babam gülümsüyor. "Rix senin için iyi. Seni gördüğüm en mutlu halindesin... yani uzun, çok uzun zamandır."

Ne demek istediğini anlıyoruz. Annem gitmeden önce farklıydık. Onunla hayat kolay değildi, ama onsuz hayat da kolay değildi. Gidiş şekli hepimizi mahvetti. Lisa ile ilişkileri çözdüğümü sanıyordum ama sonra o da gitti.

"Her şeyin yok olup gitmesinden korkmuyor musun?" Kelimeler ben daha düşünmeden ağzımdan çıktı. "Kahretsın. Özür dilerim. Beni görmezden gel."

Tristan bakışlarımı karşılıyor, yüzünün her yerinde empati var. "Dehşet içindeyim kardeşim."

"Ama yine de bu riski almak istiyorsun." Daha önce bu konuyu açtığında konuşmayı kapatmışım ama sırrını öğrenebilirim belki Essie'yle ilişkiyi yürütebilirim. Belki Toronto'ya döndüğümüzde ona gerçek bir randevu teklif edebilir ve işin nereye varacağını görebilirim. Belki de korkmaya değer.

Başını sallıyor. "Bea hayatımdayken hayatım daha güzel. Onunla daha iyi bir insan oluyorum. Beni yanlış anlamayın, aşık olmak çok korkutucu. Ama duygularıyla savaşmayı bıraktığımda aşık olmak çok kolay oldu. İşin zor kısmı kendimi sabote etmemekti." "Bunun olmasını nasıl engelledin?" Essie bana bir şans verse bile, her şeyi berbat edebilirim. Bunu daha önce de yaptım. Bunun olmasını nasıl engelleyeceğimi bulmam gerek.

tekrar.

"İlk birkaç seferde başarısız oldum." Tristan'ın çenesi titriyor. "Ama Bea'ya her kapandığımda, onun acı çekmesine neden oldum. En kötüsü de, o sırada ne yaptığımın farkında bile değildim. Kendime ve kendi duygularıma o kadar odaklanmışım ki, onunkileri gerektiği gibi dikkate alamadım. Duvarlar ördüm çünkü ona karşı hissettiklerimle ne yapacağımı bilmiyordum. Çok fazlaydılar ve bunalmışım."

"Ama bunu düzelttin, değil mi?" İlişki başarısı için sihirli bir reçete arıyorum.

"Evet, bir sürü kendini yansıtırma ve terapi ile."

"Ama sonra kötü şeyler hakkında konuşmak zorunda kalıyorsun." Essie dinlemeyi teklif etti, ama ben onun yerine dikkatini dağıtmayı kabul ettim. Çünkü annem hakkında konuşmak acı veriyordu ama Essie'yle seks yapmak vermiyordu.

"Evet ve başlangıçta kesinlikle berbattı. İlk birkaç seans zordu, özellikle de Bea için işleri ne kadar zorlaştırdığımı ve zor şeylerden kaçınarak ilişkimize nasıl zarar verdiğimi fark ettiğimde. Duygularımı ifade etmeye çalışırken birkaç hokey sopası kırdım. Ama Bea ve ben

çok ilerleme kaydettik ve bu da devam etmemizi kolaylaştırdı." Tristan'ın sesi duygu yüklü.

"Yani şimdi o kadar zor değil mi?" Onun, benim ve babamın yaralarını deşmeyi bırakmalıyım ama Tristan'ın sahip olduğu şeyi istiyorum.

"Çoğu zaman, evet. Bea'yla ikimizin de kötü günleri oluyor ama üstesinden geliyoruz."

Bea'nin acı çekmeye degeceğine o kadar inanıyor ki. Ona inanıyor, o da ona inanıyor. Essie gibi nazik, sevgi ve ışık dolu birinin benim olabileceği anlamına gelse terapiyle başa çıkabilir miydim?

Babamın gözleri aramızda gidip geliyor. "Küçükken sizi birileriyle konuşturmalıydım."

"Ettin. Bir seans dayanabildim. Ona gidip kendini becermesini söyledim, sonra da sana aynısını yapmanı söyledim." Tristan birasından uzun bir yudum alıyor.

"Seni tekrar denemeye zorlamalıydım," diye bastırıyor babam.

"Kendine bu kadar yüklenme baba." Tristan başını sallar. "Gençken terapiden pek bir şey alabileceğimden şüpheliyim. Kendimi öfkeye çok kaptırmıştım."

"Daha az öfkeli olabilirdin." Babam masaya bakıyor, duruşu sert. "En iyi ilişki rol modeli olmadığımı biliyorum."

"Hepimiz sadece hayatta kalmaya çalışıyorduk," diyor Tristan, yumuşak bir ses tonuyla. "Sen tek başına üç çocuk büyütüyordun."

"Çok yardım aldım," diyor dikkatle.

"Bu beni çoğunlukla beladan uzak tuttu. Ayrıca, ne kadar yakın olduğumuza bir bakın." Tristan saçını karıştırıyor. "Dahi kardeşim benim sağdıcım. Küçük kardeşim muhtemelen birkaç yıl içinde benim takımındaki yerimi çalacak. Her şey olması gerektiği gibi oldu."

"Sizinle gurur duyuyorum. İkinizle de." Babam uçuşurunu işaret ediyor. "Ve dışarıda şüpheli kararlar veren." Gözlerini kısıyor. "Hangi cehennemdeler?"

"Tepedeler." Onları gözden kaçırmak imkansız. Sam ve Isaac'in ikisi de iri yarı, Brody ve Chase ise

Hala gençliğin darlığına tutunmuş, uzun boylu ve kaslıdır.

Chase kenara yaklaşıyor ve hemen geri çekilip ellerini kalçalarına koyuyor. Brody elini saçlarının arasında gezdiriyor. Isaac ve Sam dizlerini büküyor. Sam önce ayağa kalkıyor, trampenin ucuna doğru koşuyor ve havada uçarken çılgınca bir takla atıyor. Zarif bir sıçramayla suya iniyor ve birkaç saniye sonra yumruklarını sallayarak ayağa kalkıyor.

"Vay canına, bu... vay canına," diyor babam.

Tristan, "Bu adam kıkır kıkır gülmek için yirmi kilometrelik yürüyüşlere çıkıyor," diye açıklıyor.

Sam körfezin bizim tarafındaki sudan çıkıyor ve rüzgârda kaybolan bir şeyler bağılıyor.

Sırada Chase var. Çok daha endişeli görünüyor. Tahtanın ucuna doğru yürüyor, haç işareti yapıyor ve atlıyor. Önce ayakları suya düşerken korkmuş bir dart gibi görünüyor. Dışarı çıktığında nefes nefese kalmış. Öksürüyor, çırpınıyor ve dalgaları tokatlıyor, onu alkışlayan Sam'e doğru beceriksizce yüzüyor.

Merdivene çıkar çıkmaz suya kustu. Ben, babam ve Tristan bakıştık.

"Umarım Brody daha iyi olur." Ama benim şüphelerim var.

Hepimiz arkamıza dönüp kardeşimizin adımlarını izliyoruz. Soğukkanlı bir şekilde atlayışı değerlendiriyor. Buradan bile tedirginliğini hissedebiliyorum.

Tristan kaşlarını çatıyor. "Bunu yapmak zorunda değil." "Yapacak," diyorum.

"As uzun olarak o değil Mola hiçbir şey." Baba endişeyle masaya vurur.

Brody sığıyor, kendini bir topun içine sokuyor ve suya önce kışını çarparken başını koruyor.

Tristan çoktan koltuğundan kalkmıştır. "Oh adamım. Bu hiç iyi değil."

Masaya biraz para atıyorum ve içkilerimizi bırakıp Sam ve Chase'in beklediği yere koşuyoruz

Brody için. Kendini sudan çıkarırken yüzü yemyeşil ve hemen dizlerinin üzerine çöküp aletini avuçluyor.

Sam, "Hiçbir şey suda taşak tokatlamak kadar acıtmaz," diyor. "Siktir, taşaklarım..." Brody inliyor.

Bir anne küçük kızını uzaklaştırıyor ve omzunun üzerinden, morarmış taşaklarını kucaklamakla meşgul olan Brody'ye pis bir bakış fırlatıyor.

Yanına çömeliyorum. "Her şey hâlâ sağlammış gibi hissediyor musun?"

"Boğazımdalarmış gibi hissediyorum." Kusuyor. "Ben-" Kurabiyelerini fırlatırken yolundan çekiliyorum.

"Sanırım ikinci raunda hazır değilsiniz, ha?" Isaac kendini sudan çıkardı.

"Taksiyle döneriz," diye öneriyorum. Brody bundan sonra taşaklarını okyanus boyunca zıplatmaya dayanamaz.

Sam ve Isaac'i maceralarına devam etmeleri için bırakıp taksiyle tesise dönüyoruz. Chase odasına girdiğinde hâlâ yeşil görünüyordu ve ben de babamın odasından Brody'nin çantasını alıp onu kendi odama götürdüm. Çok daha iyi durumdaydı, artık taşaklarında boğulmuyordu.

"Bak, oda durumu mükemmel değil." "Neden?"

Neler oluyor?"

Bileğimi kapıya doğru tutuyorum ve içeri girmesine izin veriyorum.

Brody etrafı incelerken kaşlarını çatıyor. "Kimi kızdırdın? Neden bu oda senin? Babamınki çok güzel. Bu biraz boktan."

"Bloktaki son odaydı. Ayrıca çatıda bir sızıntı var."

"Neden değiştirmeyi istemedin?"

Telefonum masanın üzerinde vızıldıyor.

Brody şöyle bir baktı. Telefonu alıp önümde tutarken gözleri yuvalarından fırlıyor, yanlışlıkla kilidini açıyor ve ilk mesajı açıyor. Essie'den. "Vay anasını. Vay *anasını*! Essie sana fotoğraf mı gönderiyor?" Çenesi düştü. "Nate."

Göğüs ucunu çimdikledim ve telefonumu elinden aldım. "Bunlar senin gözlerin için değil."

Ağzı açılıp kapanıyor. Gözleri fincan tabağı gibi ve kafası patlamak üzereymiş gibi görünüyor. "Essie sana çoğunlukla çıplak resimler gönderiyor. Abi!" Elini havaya kaldırdı.

Ona bakıyorum.

"Dostum." Elimi tuttu ve beni beşlik çakmaya zorladı. "Siz ikiniz... gibi-" Aletini işaret ediyor.

"Kimseye söyleyemezsin." En son mesajını kontrol ediyorum.

ESSIE

Ne zaman dönüyorsun?

Yemekten önce biraz tatlı yemek istersen odama uğrayabilirsin.

Ve bunun üzerine giymek için bir elbise seçmeme yardım et.

Pembe dantel sütyen ve külot takımıyla çekilmiş bir fotoğrafı var. Mesajlar yirmi dakika önce gönderildi.

NATE

İki dakika içinde orada olabilirim.

ESSIE

Acele etsek iyi olur. Zamanımız tükeniyor.

"Dostum! Essie ile seks mi yapıyorsun?" Kendi etrafında dönüyor. "O çok ateşli."

"O sadece bakılacak bir şey değil, sık kafalı."

"Biliyorum. Süper hoş biri. Ama dostum, o... vay canına."

"Bak, hiçbir şey söyleyemezsin. Bu bilgi bu odadan çıkmayacak."

"Ben bir kasayım. Hiçbir şey söylemeyeceğim." Dudaklarını kıvrıp anahtarı fırlatma hareketi yapıyor. "Lisemizde bir efsaneydi, Nate. Herkes onun ne kadar seksi olduğunu konuşurdu. Hâlâ da öyle. Adamımsın." Elini göğsüne koydu, sinsice gülümsedi. "Önünde eğiliyorum, seni lanet olası dev inek."

Kaşlarımı çatıyorum.

"Cidden, onu nasıl tavladın? Büyük kitapların sayesinde mi?" Sırıttıyor. "Çok heceli kelimeler kullanarak onu şaşırttın mı?" Caz elleri ve kalça sallama hareketi yapıyor. "Bilim miydi?"

"Siktir git. Yarım saat içinde döneceğim." Kapıyı açıyorum.

"Sen benim kahramanımsın," diye sesleniyor arkamdan.

Odasındaki bok fırtınasıyla uğraşmak istemiyorum.

Çünkü Essie'nin yardımına ihtiyacı var.

BÖLÜM 26

ESSIE

O prova yemeğinde herkes yemeğini yedikten sonra Tristan'ın babası ayağa kalkar ve masanın kenarına vurur. Sonra iki parmağını dudaklarına götürüyor ve herkesin dikkatini çekmek için yüksek sesle ıslık çalıyor. O ve Sophia, benimkiler ve Rix'inkilerle birlikte bir masada oturuyorlar. Hepsi gülümsüyor ve gülüyor. Annem babamın yanına sokulmuş, Howard'ın kolu da Muffy'nin sandalyesine dolanmış. İkisi de hedef çift. Benim kendim için istediğim türden bir aşka sahipler: sınırsız ve kalıcı.

Gideon gülümser ve elini kravatının üzerinde gezdirerek herkesin yerleşmesini bekler. "Tristan ve Rix'i kutlamak için biraz zaman ayırmak istedim," diye söze başlıyor.

Rix'in önündeki masaya bir paket mendil koyuyorum. Koluma sarılıp yanağımdan öpüyor, sonra da Tristan'ın yanına sokuluyor.

Gideon mutlu çiftte doğru dönüyor. "Tristan, seninle çok gurur duyuyorum." Odadakilere göz gezdiriyor, bakışları önce Brody'de sonra da Nate'de kısa bir süre duruyor. "Bütün oğullarımla gurur duyuyorum."

Alkışlar yükselir ve devam etmeden önce grubun sakinleşmesini bekler. "Tristan, genç hayatında çok şey başardın. Her zaman kararlı oldun ve bir hedef belirlediğinde ona ulaşmak için çok çalışıyorsun. Elinden gelenin en iyisini yapmaya olan bağlılığın hokey kariyerinle sınırlı değil."

"Sen bir süperstarsın!" Brody bağıyor.

"Sarhoş olduğundan oldukça eminim," diye fısıldıyor Rix. "Evet, kesinlikle," diye katılıyor Tristan. "Bir bardak su iç evlat," der Gideon. Herkes kıkırdar.

Brody sandalyesine gömülür. Chase ona bir sürahi su uzatır.

Gideon tekrar Tristan'a döner. "Rix'le olan ilişkinize de bu bağlılığı ve kararlılığı getirdiniz. İkiniz de birbirinizin hak ettiği ortak olmak için çok çalıştınız. Birlikte büyümenizi ve öğrenmenizi izlemek ilham vericiydi. İkinizin de bana ne kadar çok şey öğrettiğinizin farkında olduğunuzu sanmıyorum." Duraklıyor ve boğazını temizliyor. "Paylaştığınız türden bir aşka sahip olduğumuz için hepimiz çok şanslı olmalıyız. Geleceğinize ve sahip olduğunuz her şeye." Kadehini kaldırıp kadeh kaldırıyor.

Rix ve Tristan sandalyelerini geriye iterek masanın etrafını sararlar. Tristan ve babası birbirlerine sıkıca sarılırlar, her ikisinin de duygusal oldukları bellidir. Ve sonra Gideon Rix'i kucaklıyor. Onu bıraktığında Rix ağlamaklı bir haldeydi. Tristan elini şefkatle Rix'in boynuna doluyor, başparmağı Rix'in çenesinin kenarında gezinirken burnunu Rix'in burnuna sürtüyor.

Gözlerimin altını bir mendille siliyorum, onlara olan sevgim içimde tutamayacağım kadar büyük.

Sol tarafa bakıyorum, Nate iki sandalye aşağıda oturuyor, ellerini kucağında kavuşturmuş. Bir an için bana doğru baktı. Keşke kafasında neler olduğunu bilseydim. Bir şeyler değişti. Elbisemi seçmeme yardım etmek için odama geldiğinde çok tatlıydı. Bana ve ihtiyaçlarıma odaklanmıştı. Onun kalbimi verebileceğim biri olmadığını kendime sürekli hatırlatmam gerekiyor. Ama bütün gece bana sarılıp hesap tablolarımın ne kadar seksi olduğunu söylediğinde bu çok zor oluyor.

Rix ve Tristan tekrar yerlerine oturdular. Rix'e sarılıyorum ve paketten bir mendil daha çıkarıp çenesini yukarı kaldırıyorum ki

gözlerinin altına sürüyorum.

Gülüyor ve burnunu çekiyor. "Eriyor muyum?" "Hayır. Sen mükemmelsin. Sadece telaşlanıyorum." Bana sarıldı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Flip odanın önüne doğru ilerler. Üzerinde haki bir şort ve kısa kollu beyaz bir düğme var. Elindeki su şişesini podyuma bırakıyor ve kalabalığa gülümsüyor. "Bu gece herkes nasıl?"

"Hiç acı hissetmiyorum!" Chase bağırıyor.

"Cidden, siz ikiniz yavaşlayın." Flip, Chase ve Brody arasında eliyle işaret eder.

Brody su bardağını kaldırıyor, yüzü kıpkırmızı oluyor.

Kalabalık kıkırdıyor.

"Tristan ve Rix'in benim için, buradaki hepimiz için ne kadar önemli olduğunu ifade etmek için bir dakikanızı ayırmak istedim." Flip'in gözleri çoktan cam gibi olmuştu. Nefesini dışarı üflüyor. "Dostum, çok fazla duygum var ve hepsi de burada." Önce boğazına, sonra gözünün kenarına dokunuyor. "Ve görünüşe göre burada."

Tally kürsünün yanındaki masasından zıplayarak kalkıyor ve onun yanına bir paket mendil koyuyor. Kolunu sıkıyor ve koltuğuna geri dönmeden önce bir şeyler fısıldamak için eğiliyor. Fee'nin yanında oturuyor, Dred de onun diğer tarafında. Dokuz yaşındaki Callie, sanki kendi kişisel dövme fasulye torbasıymış gibi Connor'ın yanına sokulmuş.

"Teşekkürler, Talls." Flip paketten bir mendil çıkarıyor.

"Tamam, şimdi gerçekten hazırım."

Herkes yine gülüyor.

Rix kollarını benim ve Tristan'ın kollarına doluyor, yüz ifadesi yumuşak.

"Tris, seninle başlayacağım." Flip en iyi arkadaşına gülümsüyor. "Uzun yıllara dayanan bir arkadaşlığımız var ve bazı iniş çıkışlar yaşadık. Birbirimizi bazı zor zamanlarda ve bazı hayranlık uyandırıcı zamanlarda gördük. Kupayı kazanmak gibi."

"Kesinlikle beş yıldızlı bir an," diyor Tristan.

"Her zaman kolay olmadığını biliyorum ama seni seviyorum dostum. Hayatım boyunca benim için bir kaya oldun ve sana arkadaşım demekten gurur duyuyorum. Rix'in ihtiyacı olan şey olmak için çok çalıştın ve ikiniz de sahip olduğunuz şeye inandığınız ve kimsenin yolunuza çıkmasına izin vermediğiniz için sonsuza dek minnettarım. Özellikle de ben, çünkü hepimiz biliyoruz ki çoğu zaman kendi yolumdan çekilmekte zorlanıyorum." Gülüyor ve başını sallıyor.

"Seni seviyorum dostum." Tristan parmaklarını kalbinin üzerine vurur.

Birbirlerine başlarıyla selam verirler. Bu sözsüz bir özür ve bağışlamadır.

Flip'in bakışları Rix'e kayar ve gülümsemesi yumuşar. "Trixie Rixie, benim güzel kız kardeşim. Sen bir güçsün ve senin için çok minnettarım. Benim için yaptığın fedakârlıklar sayılamayacak kadar çok."

Gülümsemesi şefkat dolu. "Onlar fedakârlık değildi Phillip. Senin kaderinde büyüklük olduğunu hep biliyordum."

Rix'i işaret eder. "İşte ben de bundan bahsediyorum. Her zaman başkalarını kendinden önde tutun, tıpkı annemiz gibi hep bakıcı oldun." Rix'e dönmeden önce Muffy'ye bir öpücük konduruyor. "Çocukken bile benimle ilgilenmeye çalışırdın."

"Havuç cipsi ve ranch sos," diye bağırır

Muffy. Rix başını geriye atar ve güler.

Flip kalabalığa seslenir. "Aynen öyle. İster sağlıklı beslenmemi sağlamaya çalışın, ister yatırımlarımı yönetin ya da sadece kendi işimi yapmamı sağlayın." Flip boğazını temizler. "Olağanüstü ötesisin küçük kardeşim. Tristan'la birbirinize bakma şekliniz de gerçek bir ilham kaynağı."

"Harika rol modellerimiz vardı." Rix anne ve babasına bir öpücük gönderir.

"En iyisi, değil mi?" Flip anne ve babasına başıyla selam verdikten sonra Tristan ve Rix'e döner. "Önümüzde çok güzel zamanlar var, dört gözle bekleyeceğimiz ve kutlayacağımız çok şey var ve biliyorum ki işler zorlaştığında siz ikiniz birbirinize sarılacaksınız"

Yukarı. Birbirinize verdiğiniz söz, birinin koşulsuz sevgisine sahip olmak, zorlaştığında bile asla terk etmeyecek bir insan-" boğazını temizliyor. "Evlilik çok özel bir şey ve sizinle birlikte bunun bir parçası olmak büyük bir onur. Birbirinize olan bağlılığınız, kendim ve sevdiğim insanlar için daha iyi bir insan olma isteğimi artırdı. İkinize de tapıyorum. Her zaman yanınızda olacağım ve sizi destekleyeceğim. Kalplerinizi hepimizle paylaştığınız için teşekkür ederim." Kadehini kaldırıyor. "Tristan ve Rix'e ve ömür boyu sevgiye."

Kalabalık Flip'i alkışlar ve Tristan ile Rix ona sarılmak için ayağa kalkarlar. Aileleri de onlara katılır ve bir sevgi, kahkaha ve mutluluk gözyaşları yığını haline gelirler.

Nate sandalyesini masadan iter ve çadırın arka tarafına kaçır. Muffy ve Howard slayt gösterisini hazırlarken insanlar sandalyelerini bırakıp bara yöneliyor. Herkes meşgul, ben de Nate'i takip ediyorum. Duruyor ve bir palmye ağacına yaslanıyor, gözleri okyanusta.

Topuklu ayakkabılarımla başını bana doğru çeviriyor. "Hey."

"Selam." Ben ona yaklaşırken elini uzatıyor.

Topuklu ayakkabılarımla çıkarıp tahta kaldırıma bırakıyorum ve parmaklarımı onunkilere geçirip onunla birlikte çimlere uzanıyorum. "İyi misin?"

"Sadece biraz hava almaya ihtiyacım vardı."

Açık havada bir çadırın altında oturup tuzlu okyanus esintisini içimize çektiğimiz gerçeği hakkında yorum yapmıyorum. Tüm bunların Nate için bir tetikleyici olduğunu fark ettim. Düğün, insanların birbirine aşık olması, ailelerin destek olmak ve kutlamak için bir araya gelmesi. Tristan'a iyi bir ağabey olmak istiyor ama bu aynı zamanda acı veriyor.

Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor, bakışları tekrar okyanusa kayıyor. O kadar güzel, zeki ve hüzünlü ki kalbim acıyor. Acısını deşmekten korkuyorum ama onu burada tek başına acı çekerken bırakmak da istemiyorum.

"Bu senin için zorsa sorun değil," diye fısıldıyorum.

İç çekiyor, sesi gizli duygularla dolu. "Onlar için mutluyum."

"Başkası için mutlu olabilirsin ama yine de acı hissedebilirsin." Onu rahatlatma isteğime boyun eğiyorum ve kolunu hafifçe okşuyorum. "Yardım etmek için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Sen buradasın. Bu yardımcı olur."

Onu koşulsuz sevmesi gereken biri tarafından terk edilen ve sevginin elinden alındığında getirebileceği acıdan korkan bir adama dönüşen küçük çocuğu görüyorum. "Sana sarılabilir miyim?"

Gözlerini kaldırıyor ve bir kez başını sallıyor.

Bir adım öne çıkıyorum ve kollarımı beline doluyorum. Başını eğiyor, beni sıkıca kavrarken yüzünü boynuma bastırıyor.

Elimi sırtında aşağı yukarı gezdirerek onu yatıştırıyorum. "Mücadele ediyor olman sorun değil, Nate."

"Keşke olmasaydım," diye fısıldıyor. "Keşke bu acı vermeseydi. Keşke sadece mutlu olabilseydim ve korkmasaydım."

"Hissettiğimiz duyguları her zaman seçemeyiz ama onların bizi yönetmesine nasıl izin vereceğimizi seçebiliriz."

Geri çekildi ve yanağımı okşadı. "Sen çok güzel bir insansın, Essie."

"Dört yıl üst üste sınıfımın en iyisi seçildim," diye şaka yapıyorum ve hemen onun iltifatını kendi korkularımı ve kırılganlıklarımı yansıtmak için nasıl çarpıttığımdan nefret ediyorum.

O çok sevdiğim çatık kaşlar beliriyor. "Dış görünüşünün güzel olduğunu söylememe gerek yok." Kalbimin üzerine hafifçe dokunuyor. "Seni bu kadar inanılmaz yapan da bu yanın."

"Teşekkürler." Kalbim tekliyor.

"Teşekkür ederim. Zor bir günü sadece sen olduğun için yönetilebilir hale getirdiğin için." Elim tutuyor ve göğsüne bastırıyor. Bir şey söylemek için ağzını açıyor ama mikrofondan Muffy'nin sesi geliyor.

"Slayt gösterisi başlamak üzere! Bunu kaçırmak istemezsiniz."

"Başka bir şey mi söylemek istiyordun?" diye sordum.

"Hayır, sonraya kadar bekleyebilir." Eğiliyor ve yanağımdan öpüyor. "Ben tuvalete gidiyorum. Hemen arkanda olacağım."

Çadıra dönüyorum ve Rix'in yanındaki koltuğuma kayıyorum. Tristan elinde iki içkiyle bize doğru yürüyor. "Nate'i gördün mü?" Rix sessizce soruyor.

"Evet, az önce tuvalete gitti. Hemen dönecek."

"O iyi mi?"

"Evet, biz de tam konuşuyorduk. Her şey harika." Küçük beyaz bir yalan ama bunu yanında taşımasına gerek yok.

Slayt gösterisi başlarken Nate geri döndü. Tristan ve Flip'in, benim ve Rix'in çocukluk resimleri ekranda yanıp sönüyor. Ailelerinin hikâyesinin nasıl geliştiğini, Tristan ve babasının kardeşleriyle her zaman nasıl birlikte olduklarını görüyorum. Küçük Brody daha üç yaşındayken hokeye aşık olmuştu. Nate diski vurmaktan çok patenlerin mekanikliğiyle ilgileniyor.

Rix ve Flip'in Tristan'ın babası ve kardeşleriyle akçaağaç çiftliğinde çekilmiş bir fotoğrafı ortaya çıkıyor. Rix, Brody'nin elini tutuyor ve Nate bir akçaağaç kovaına bakmakla meşgulken Tristan ve Flip neşeyle sırıtıyor. Tristan'ın gülümsemesi ergenlik çağına geldiğinde kayboluyor ve hikayelerini bilen herkes gözlerini kaplayan karanlığı görebiliyor.

Tristan'ın Rix ve Flip'in evindeki fotoğrafları saymakla bitmez. Akşam yemeklerinde hep oradaydı. Sokakta sürekli hokey oynarlardı ve doğum günü partileri arkadaşlıklarını anlatırdı. Rix ve benimle ilgili de bir o kadar an var. Hayatlarımız ekranda canlanıyor: birlikte okula başladığımız ilk günler, doğum günü kutlamaları, lise balosu, aynı odayı paylaştığımız üniversitedeki ilk yılımız, ilk dairemiz, birlikte yemek pişirmek, kanepede sarılmak. Rix ve ben üniversite boyunca ayrılmaz bir ikiliydik, ta ki mezun olup hayat hedeflerime pek uymayan bir hayalin peşinden Vancouver'a gidene kadar.

Tristan ve Flip'in arkadaşlığı, sokak hokeyi oynayan çocukluktan profesyonelliğe ve sonunda aynı takımda yer almaya kadar yirmi yılı kapsıyor.

Ve sonra Rix ve Tristan birlikte görünürler, aşkları ekranda çok net ve güzeldir. Tristan ona büyük bir huşu ve hayranlıkla bakıyor ve Rix'in gözleri her zaman ona olan sevgiyle dolu. Birisi Rix'in salatalık salatası yaparken çekilmiş bir fotoğrafını araya sıkıştırmayı başarıyor. Rix'in yüzü kızarıyor, Tristan sırıtıyor, arkadaşlarımız gülüyor, ebeveynler ve diğer arkadaşlar şaşkın şaşkın bakıyor. Birbirlerinin yörüngesinde büyüyen bu ikilinin birbirlerinde aşkın en gerçek halini bulduklarını görmek mükemmel ve şaşırtıcı.

Slayt gösterisi sona erdiğinde akşam da sona eriyor ve herkes odalarına dönüyor. Tristan ve Rix'e iyi geceler diliyor ve sabah ilk iş mesaj atacağıma dair söz vererek onları uğurluyorum.

Onlar yola koyulduktan sonra Nate'e dönüyorum. "Gelin kahvaltımız için her şeyin hazır olduğundan emin olmak için konsiyerjle görüşmek ve yatmadan önce saç randevularımızı iki kez kontrol etmek istiyorum."

"Ben de seninle geleyim," diye teklif ediyor Nate. "Tamam."

Serçe parmaklarımızı birleştirmeden önce yolda yalnız olduğumuzdan emin olmak için omzunun üzerinden bakıyor. "Bu gece odanın sana kalmasını ister misin?"

Ona bakıyorum ama o uzaktaki bir noktaya odaklanmış. "Hayır." Burada çok fazla günümüz kalmadı ve ben bu günleri en iyi şekilde değerlendirmek istiyorum.

"Seninle kalsam sorun olur mu?" Sarhoş bir çiftin etrafında manevra yaparken parmakları belime bastırıyor.

Kapıcıya yaklaştığımızda, "Nate'e sarılmayı seviyorum," diye itiraf ediyorum.

Küçük bir gülümseme ağzının kenarını çekiştiriyor. "Güzel. Ben de severim."

Resepsiyona vardığımızda, siyah saçlı bir kadının çalışanlardan biriyle tartıştığını fark ediyorum. "Tamamen dolu olamazsınız!"

Elinizde bir şeyler olmalı."

"Hanımefendi, bir düğün var-"

"Farkındayım! Evlenecek olan benim oğlum!" diye tersler.

Nate donup kalıyor, yüzündeki renk soluyor.

O bize doğru dönerken zaman yavaşlıyor. Benzerlikler tekinsiz. Kadının koyu renk gözleri ve kaşlarının eğimi, dolgun dudakları gibi Nate'in yüzünde de yankılanıyor. Tüm Stiles kardeşlerden parçalar görüyorum. Tristan'ın elmacık kemikleri, Brody'nin burnu.

Gözleri Nate'e takılınca tanıyarak parlıyor ve Nate daha da yaklaşarak elimi sıkıca kavıyor.

"Hayır. Bu olmayacak," diye fısıldıyor.

Resepsiyon görevlisini ve bavullarını bırakıp doğruca bize yöneliyor. Nate'in önüne geçiyorum, bir kalkan, bir bariyer, onu bu taze, korkunç acıdan koruyabilmeyi diliyorum.

"Nathan? Bu sen misin?" Elimini bir can simidi gibi kavrayan adama bakarken gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılıyor.

"Burada ne halt ediyorsun?" Nate'in sesi öfke ve ıstırapla sertleşmişti. "Neden buraya geldin?"

Belirsizce gülümserken boğazı titreyerek bir adım geri atıyor. "Düğün için." Bakışları bana kayıyor, bir an için değerlendirdikten sonra onaylamadan tekrar oğluna odaklanıyor.

Ve bir an önce hissettiğim öfke ikiye katlanıyor. Reddedilmekten çok sıkıldım. Kontrol edemediğim bir şey için sevmekten ve nefret edilmekten bıktım. Tek gördükleri güzel bir yüz olduğunda her şey daha kolay ve daha zor.

Nate, "Davetli değildin," diye homurdanıyor.

"Ben senin annenim," diyor, sanki bu bir şekilde her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Cehennemliksin!" Nate beni nazikçe yolumdan çekip öne doğru adım atıyor, onun üzerinde yükseliyor ama duruşuna ve ses tonuna sinirlenmiş gibi değil, tam bir yıkım içinde. "Seni sekiz yaşımdan beri görmedim. Birkaç ay öncesine kadar, on yıldan uzun bir süredir sesini duymamıştım. Bizi doğurmuş olman sana bir şey kazandırıyor mu sanıyorsun?"

ortaya çıkıp dünyalarımızı yeniden yıkmaya hakkı var mı?"

"Nate, tatlım." İki elini de kaldırdı. "Anlamıyorsun. Ben-"

"Siktir git." Sesi duygusallıktan çatlıyor.

Annesi geri çekilir.

Sadece etrafta dolaşan misafirlerin değil, kapıcının da dikkatini çekiyoruz. Tristan ya da Brody'nin bizi takip etmek için bir neden bulmasından ve Rix'in tüm korkularının gerçekleşmesinden korkuyorum.

Onu yıkmaya devam ederken Nate'in sözlerine acı karışıyor. "Bizi terk ettiğinde açıklama hakkını kaybettin. Verdiğin zarar hakkında bir fikrin var mı? Hepimizi terk ettin. Sadece babamı değil. *Hepimizi terk ettin.* Bize gittiğini söylemeyi Tristan'a bıraktın. Bunun ona ne yaptığını biliyor musun? Bize? Sen bir anne değilsin, bencil ve bencilce davranıyorsun ve bize yaşattığın cehennemden sonra kendini tekrar hayatımıza sokmaya hakkın yok."

İki güvenlik görevlisi bize doğru gelirken aynı anda Connor Grace de lobiye doğru adım atıyor. Düğmeli bir ceket ve siyah bir pantolon giymişti, dövmeleri kapalıydı, profesyonel bir hokey oyuncusu değil, otel kraliyet ailesinden biri gibi görünüyordu.

Etrafı incelerken endişeli bakışlarımla karşılaşılıyor, gözleri Nate'in annesine takılıyor. Anlayış belirliyor ve bir an için soğuk, sert bir öfke parlıyor. Bir elini kaldırıyor ve korumalar o bize ulaştığında duruyor. Gözleri istenmeyen misafirin üzerinde daralıyor. "Nate, yardıma ihtiyacın var mı?"

"Bu bir aile tartışması," diye tersliyor Nate'in annesi. "Nate, sakinleşmen gerek. Olay çıkarıyorsun."

Connor ona öyle bir bakıyor ki içim içime sığmıyor. "Sen davetli listesinde değilsin."

"Pardon?" Nate'in annesi şaşırmış görünüyor. "Ben damadın annesiyim."

"Biyolojik olarak belki." Connor kollarını kavuşturuyor. "Ama kocanı ve üç oğlunu terk ettiğinde onların hayatlarının bir parçası olma hakkıyla birlikte bu unvandan da vazgeçtin."

Çantasının askısıyla gergin bir şekilde oynar. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok."

"Oh, var. Tristan'la geçmişimiz çok eskiye dayanıyor. Ailene ne yaptığını biliyorum ve buraya ait olmadığını da biliyorum," diyor Connor kesin bir dille. "Düğününün senin tarafından mahvedilmesini hak etmiyor."

Nate'in annesi omuzlarını geriye atıyor. "Beni gitmeye zorlayamazsın."

"Yeterince zarar vermedin mi? Seni durdurmak için ne yapmam gerekecek?" Nate'in sesi yalvaran bir hal alıyor. "Hepimize bir iyilik yapıp buradan gidemez misin?"

Connor sakince, "Herkesin bir bedeli vardır," diyor. "Seninki ne?"

Üçümüzün de kafası ona doğru kayıyor. Nate'in annesi sanki gücenmiş gibi alay ediyor.

"Bir milyon yeter mi? Belki iki?" Connor başını öne eğir.

"Bu ne cüret-"

"Üç mü? Hiçbir açıklama yapmadan ortadan kaybolduğunda hayatlarını mahvettiğin çocukların her biri için bir tane mi? Bu seni onların hayatından sonsuza dek uzak tutmaya yeter mi?"

"Ciddi olamazsın." Nate'in annesi boğazındaki kolyeyi parmaklıyor.

Teklifi düşündüğünü fark ettiğimde midem bulanıyor.

"Para konusunda endişelenmene gerek kalmadığında hayatının ne kadar kolaylaşacağını bir düşün," diye devam ediyor Connor. "Oğullarınla ya da babalarıyla bir daha iletişime geçmeyeceğine dair yasal ve bağlayıcı bir belge imzaladıktan hemen sonra hesabına havale edeceğim ve eğer denersen geri ödemek zorunda kalacaksın." Yüz ifadesi kararıyor. "Faiziyle birlikte."

Nate'e bakıyor, ifadesi belirsiz.

"Parayı almalısın," diyor Nate açıkça. "Hiçbirimiz seni tanımak istemiyoruz."

"Ama Brody-"

"Seni hatırlamıyor bile." Sesi sertleşir. "Sen onun için ölüsün. Hepimiz için."

Connor'a döndüğünde midem bulanıyor.

"Üç milyon ve onlarla bir daha asla iletişim kurmayacaksın," diyor.

"Bir daha asla," diye onaylıyor.

"Sen bir insan için iğrenç bir bahanesin." Kolumu Nate'inkinin arasından geçiriyorum. "Umarım bu karar sefil hayatının geri kalanında peşini bırakmaz."

"Buradan sonrasını ben hallederim," diyor Connor, öfke hâlâ yüzeyin altında kaynıyor. Buzda kavgaya karışan, kötü adam olmayı umursamayan adam bu.

Nate, sanki bu gerçek ona çarpıyormuş gibi solgunlaşır. "Sana geri ödeyemem ve Tristan'ın bilmesini istemiyorum-"

"Bunu Tristan'a, sana ve Brody'ye düğün hediyem olarak kabul et." Connor, Nate'in annesine kendisini takip etmesini işaret ettikten sonra bana dönerek, "Ona iyi bak," diye mırıldandı.

Başımı salladım. "Bakacağım, teşekkür ederim."

Nate'in annesi omzunun üzerinden bir kez bakıyor ama Nate ona değil, bana bakıyor ve tamamen mahvolmuş durumda.

Yanağını avucumun içine alıyorum, keşke tüm bunların acısını içime çekebilseydim. "O senin kalbinin hiçbir parçasını hak etmiyor."

BÖLÜM 27

ESSIE

N Onu Connor ve annesinden uzaklaştırırken Yedi'nin şokta olduğu açıkça görülüyor.

"Şu anda nereye gitmek istiyorsun?" Varsayımlarda bulunmak istemiyorum, özellikle de ne kadar kırılgan olduğunu düşünürsek, ama Brody onunla aynı odada kalıyor. Nate oraya yıkılmış bir halde gelirse neler olabileceği konusunda endişeleniyorum.

"Odana dön." Sesi acıyla titriyor. "Tabii beni orada istemiyorsan başka. İstemezsen anlarım."

Durdum ve yüzümü ona döndüm. "Nasıl istersen senin için buradayım Nate, tamam mı?"

Bir kez başını salladı, gözleri üzgün ve sulu.

Odama ulaştığımızda bileğimi sensörün önünden geçiriyorum ve onu içeri alıyorum.

Eşiği geçerken geniş omuzları çöküyor. Başı öne eğiliyor ve parmaklarını saçlarında gezdirip sıkıca kavırıyor.

Emniyet mandalını çeviriyorum ve önünde durup avucumu göğsüne yerleştiriyorum. "Çok üzgünüm, Nate."

"Her şey çok iyi gidiyordu ve o bunu mahvetmek zorunda kaldı," diye fısıldıyor. "Ailemize yaptıklarından nefret ediyorum. Hepimizi mahvetti."

"Keşke acını dindirebilseydim," diye itiraf ediyorum. "Yardım etmek için ne yapabilirim? Neye ihtiyacın var?"

"Sana." Gözlerini kapatıyor, elimi tutuyor ve yaklaşıyor. Bakışlarını benimkilere kaldırdığında, özlem ve özür bana geri yansıyor. "Onun burada olduğunu unutmak istiyorum. Aklımdan çıkmasını istiyorum."

Keşke açılmasını, benimle konuşmasını, beni içeri almasını sağlayabilseydim ama bu derin, çığ bir yara. İtmek onu kırabilir, bu yüzden yaklaşıyorum, elimi göğsünden boynunun arkasına doğru kaydırıyorum. "Bu konuda sana nasıl yardımcı olabileceğimi göster bana."

Başını eğiyor ve ağzını benimkinin üzerine eğerken yumuşak, muhtaç iniltisi dudaklarımda mırıldanıyor. Elleri saçlarıma dolanıyor ve diğer eli etrafımda dolanarak beni kendisine doğru çekiyor. Öpüşmeyi derinleştiriyor, umutsuzluk açlığa dönüşüyor. Acısını içime çekmek, hepsini öpmek, unutmaya yardım etmek istiyorum.

Sonunda nefes almak için duruyor, başparmağı çenemin kenarını okşuyor. "Sana ihtiyacım var, Ess. Özür dilerim." Alnını benimkine yaklaştırdı. "Sadece seni hissetmeye ihtiyacım var."

"Sorun değil. Ben buradayım." Yüzünü ellerimin arasında tutuyorum. "İzin ver yok edeyim."

"Lütfen."

Onu gömleğinden kurtarıyorum ve o da beni elbisemden sıyrıp külotumu kalçalarımın üzerine itiyor. Yolun geri kalanında onu soyuyorum, parmakları tenimin üzerinde fısıldarken odaklanmaya çalışıyorum. İkimiz de çıplak olduğumuzda, Nate beni yatağa götürüyor, çarşafı geri çekiyor ve yanıma uzanmadan önce beni yatağa kaldırıyor.

Aramızdaki duvarlar yıkılıyor ve karşımdaki adamı çok net görüyorum. Paramparça olmuş kalbi ellerimde ve umutsuzca onun kırık parçalarını onarmak istiyorum.

Nazik parmaklarıyla kıvrımlarımı izlerken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Benim için parçalandığını görmek istiyorum, Essie." Kalçalarımın arasına eğildi.

"Neye ihtiyacın varsa, Nate. Senin için o olacağım," diye söz veriyorum. *Bu beni mahvedecek olsa bile.*

Kaşları çatılıyor. "Sadece sen ol. Tek istediğim bu, sadece sen."

Kalbim tekliyor ve bedenim onun samimiyeti ve yumuşak dokunuşuyla aydınlanıyor. Parmakları kalçalarımın arasında geziniyor, dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor. İçimde beni eriten ve onun için inleyen noktayı bulduğunda ifadesi saygılı bir hal alıyor.

Başparmağı klitorisimin etrafında dönüyor ve her şey kasılıyor. "İşte bu, Ess." Beni usulca öpüyor. "Benim için boşalırken o güzel gözlerini görmeme izin ver."

Bir zevk dalgası beni sararken merkezimden ısı fışkırıyor ve beni kendimden geçiriyor. Zirveden inmek için hiç şansım yok çünkü Nate kendini kalçalarımın arasına sığdırıyor, ereksiyonu hassas tenimin üzerinde kayıyor.

Komodinin üzerindeki prezervatiflere uzanıyorum.

Beni itiyor, parmakları yanağımda geziniyor. "Yapabilir miyiz... yapabilir miyim... Sadece seni hissetmek istiyorum." Sesi ihtiyaçtan dolayı sert.

Banyo tezgahında doğum kontrol haplarımı gördü. "Çıplak gitmek ister misin?"

"Yapmadım... Güvendeyim. Yine de sana baskı yapmak istemiyorum." Önce çenemi, sonra dudaklarımı öpüyor.

Engelsiz seks farklıdır. Güven ve samimiyetten bahseder. Daha fazlasını. Ve ben bunu istiyorum, beni korkutsa bile. "Baskı altında hissetmiyorum. Ve güvendeyim de." Başı girişimi dürtünceye kadar kalçalarımı kaydırıyorum.

Aceleyle nefes veriyor ve geniş avuçlarıyla yüzümü çerçeveliyor. Kaşları birbirine yaklaşıyor ve beni doldururken ağzı açık kalıyor. Gözlerinin arkasındaki rahatlama, coşku tarafından gasp edilmeden önce geçiyor. "Tanrım, Essie, çok iyi hissediyorsun. Beni her zaman çok iyi hissettiriyorsun."

Yumuşakça gülümsüyorum, ayaklarımı sırtının küçük kısmına bağlıyorum. "Sen de öyle."

Kalçalarını döndürüyor ve ikimiz de inliyoruz. Bu sabahki kaçamak sevişmeye hiç benzemiyor. Benden saklanmıyor, başını eğmiyor ya da gözlerini kapatmıyor. Bakışları

Yüzüme sabitlenmiş, bir eli yanağımda, diğeri üzerimde hareket ederken ağırlığını destekliyor.

Bu sabah hissettiğim o değişim tekrar gerçekleşiyor ve aramızdaki hava elektrikleniyor. Biz sadece zevkle birleşmiş iki beden değiliz. O sadece benim içimde değil; ben de onun içindeyim. Kollarımın ona dolanmasından daha fazlası, ruhlarımızın ikizleşmesi - paylaştığımız bu bağ çok daha derin ve artık sadece seks değil.

Kalbimi ona, üzerimde hürmetle hareket eden bu kırık adama kaptırıyorum. Bu onun acısından uzaklaşmak gibi hissettirmiyor. Bu benim düşüşüm. Düşüyorum. Ve bunu durduracak gücüm yok.

"Çok güzelsin," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Her parçan."

"Sen de öylesin." Kalbi hırpalanmış ve yaralanmış -şimdi ne kadar kötü olduğunu biliyorum- ama yine de onu istiyorum.

Etrafında büzülürken sıcaklık içime yayılıyor ve yine de başka tarafa bakmıyorum, mutluluk beni akıntıya çekerken bağlantıyı koparmıyorum. O da bana katılıyor, uçurumun kenarına doğru eğiliyor, dudakları dudaklarımda. Tekrar yeryüzüne indikten sonra bile içimde kalıyor, yumuşak ve yavaş öpüyor.

Sonunda geri çekiliyor ve nemli saçlarımı alnımdan fırçalıyor. "Seninle kalabilir miyim?"

"Tabii ki." Gitmek istemediği için rahatladım ve bu... Bu hafta sona erdiğinde ne kadar acı çekeceğimi anlatıyor.

"Hemen döneceğim." Dikkatlice çekip banyoya gidiyor ve bir dakika sonra nemli bir bezle geri dönüyor.

Beni temizledikten sonra tekrar yatağa tırmanıyor ve vücudunu benimkinin etrafına sarıyor. Nate beni kendine yakın tutuyor, dudaklarını omzuma bastırıyor. Bu çok daha büyük bir şey haline geldi. Aşka inanmayan bir adama aşık olmamam gerekiyordu.

Uykuya dalmadan önce aklıma gelen son düşünce bu.

Ve ertesi sabah yalnız uyanıyorum.

BÖLÜM 28

NATE

Sabahın beşinde Essie'ye sarılmış bir şekilde uyanıyorum. Hiçbir yere gitmek istemiyorum ama ihtiyacımız olan son şey Rix ya da Tristan'ın düğün günlerinde bizi birlikte bulmaları.

Giyindim, onu alnından öptüm, ve onu uyurken bırakacağım.

Güneş, bir başka güzel tropik günün vaadiyle suyun üzerinde beliriyor. Brody dün gece bedava içkinin tadını çıkardı, bu yüzden onu çok erken uyandırmak istemiyorum. Akşamdan kalma ve yorgun olmak kardeşimizin düğünü için ideal değil.

Yine de kafamı toparlamam gerekiyor, bu yüzden kafeye yürüyorum, kahve ve gün doğumunun kendime gelmeme yardımcı olacağını düşünüyorum.

Dün gece annemin ortaya çıktığına hâlâ inanamıyorum. Onu görmek korkunç anılar selini serbest bıraktı ve bize koyduğu bedel, eninde sonunda başa çıkmam gereken başka bir şey. Brody'nin asla öğrenmesini istemiyorum. Annemizin hayatındaki yerimize bir değer biçtiğini asla bilmemeli.

Bu da beni Essie'yle olan meseleye getiriyor. Ona karşı hissettiklerim gerçek ve şu anda başa çıkabileceğimden çok daha büyük. Tüm bunların ağırlığıyla kendimi ham hissediyorum. Ama bu haftadan daha fazlasını istediğime eminim, yatakta harika seks ve sarılmadan daha fazlasını. *Onu* istiyorum. Onunla çıkmak istiyorum. Onunla olmak istiyorum.

güvenebileceği kişi, tıpkı benim bunca zamandır güvenebileceğim kişi olduğu gibi.

Ama bu Toronto'ya dönene kadar beklemek zorunda. Bu adadan kurtulup ayaklarımız gerçekliğe bastığında ona çıkma teklif edebilirim. Bir yolunu buluruz. Bugün odak noktam kardeşim ve onun düğünü olmalı.

Barista siparişimi henüz bitirmişti ki, babamın lobiden geçip sorgulayıcı bir gülümsemeyle bana doğru geldiğini fark ettim.

"Erken kalkmışsın." Sarılmak için beni kendine çekiyor, sonra bana bakıyor.

Üzerimde hâlâ dün geceki kıyafetler var. "Her şey yolunda mı?"

Gerçeği saklamazsam ikimiz için de daha iyi olur, en azından ondan. Ayrıca, sinirli olduğumu anlayacak ve daha fazla soru soracaktır. "Annem dün gece geldi."

"Ne?" Babamın gözleri parlıyor. "Ne zaman? Kardeşlerin onu gördü mü?"

Başımı salladım. "Lobide önünü kestik. Sadece ben, Essie ve Connor Grace vardı."

"Sen iyi misin?" Boynunun arkasını ovuşturuyor, yüzünde acı dolu bir ifade var. "Tabii ki değilsin. Bana neler olduğunu anlatmak ister misin? Yapabileceğim bir şey var mı?" Bir masayı işaret ediyor, sonra etrafına bakınıyor. "O şimdi nerede?"

Karşısındaki koltuğa oturuyorum. "O gitti." Olanları, Connor'ın nasıl araya girdiğini ve ona nasıl ödeme yaptığını anlattım.

Şoku endişeye dönüşür. "Üç milyon dolar mı aldı? Connor'ın etrafa saçacak o kadar parası var mı?"

"Ailesinin otelimizin sahibi olduğuna eminim, yani evet, o kadar parası var."

"O kadınla evlendiğime inanamıyorum." Babam elini yüzünde gezdiriyor, dehşeti benimkiyle eşleştiriyor. "Çok üzgünüm oğlum. Keşke sen değil de ben olsaydım."

Ağrımı dindirmek için göğsümü ovuyorum ama işe yaramıyor. O gittikten sonra hiç çıkmamasına şaşmamalı. Büyük ihtimalle

tıpkı onun gibi başka bir kadın seçeceğinden korkuyorum. Tıpkı benim başka bir Lisa'yla birlikte olacağımdan endişe ettiğim gibi. Daha iyisini hak edemeyecek kadar berbat bir haldeyim. "En azından bu sefer temelli gitti." Artık endişe uyandıran telefon görüşmeleri yok. Artık hayatımızı mahvedecek diye endişelenmek yok.

Babam iç çekti. "Keşke seni bundan koruyabilseydim."

Kahvemi yudumlarken desenin çözülüşünü izliyorum.

"Yapabildiğin kadar uzun süre yaptın. Ve bunun benim yüzümden değil de

Tristan ya da Brody."

"Yaptığı şeyler affedilemez, ama bu kınanacak bir şey değil."

"Eskiden neyi farklı yapabileceğimizi merak ederdim," diyorum ona. "Ama sonra parayı aldı..." Başımı salladım. "Düşündüğü tek kişi kendisiydi. Herhangi birimizi gerçekten umursasaydı, sanki bir hakkı varmış gibi buraya gelmezdi."

Babam kahve fincanına vuruyor. "Her zaman kendine odaklanırdı. Keşke siz daha küçükken bazı şeyleri farklı yapsaydım. Ama denemeye devam etme sorumluluğu hissettim, hiçbirimiz için iyi olmasa da bir şeyleri düzeltebileceğimi düşündüm."

"Sen vardın, birbirimiz vardık ve bu fazlasıyla yeterliydi baba." O gittikten sonra zordu ve hepimizin canı yandı ama daha iyiydi de. Kavgalar durdu. Artık kimse bağırıyordu. "Artık bizim Rix'imiz var, senin de Sophia'n. İyi birine benziyor." Gerçekten öyle. Rix gibi nazik ve sabırlı. Essie gibi de.

"Öyle. Nazik ve düşünceli. Rix de öyle," diye onaylıyor babam. "Sen de öğrendin, değil mi? Tristan da öyle. Demek ki

Brody ve benim için henüz umut yok." Ona olduğu kadar kendime de güven veriyorum.

O da başını sallıyor. "Değer verdiğin insanları korursun. Doğru kişi karşına çıkacak ve senin içindeki tüm iyiliği görecektir."

"Evet."

Belki de onu çoktan buldum. Belki de başından beri hayatımdaydı ve ben çok korktuğum için bunu göremiyordum? Essie'nin karanlığın aydınlığı tüketmesi hakkında söyledikleri aklımdan çıkmıyor. Vermeden almak istemiyorum. Annemle aynı genetiği paylaşıyor olabilirim ama onun gibi olmak zorunda değilim. Başka bir yol seçebilirim.

Essie'ye çekilmemin nedeni özünde kim olduğudur. Başkalarının ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının önüne koyuyor. Belki de bir hata. Bu düğünün planlama aşamalarında kaç kez benim için öne çıktı? Ne kadar sıklıkla benim yapmam gereken şeyleri sessizce yaptı, ama bunu asla büyütmedi ve her zaman bu işte birliktymişiz gibi davrandı? Dün iki kez ona ihtiyacım olduğunda yanımdaydı. İki kez benim ihtiyaçlarımı kendi ihtiyaçlarının önüne koydu. Ama ikinci seferde duygularımı saklamadım. Aldığım kadar vermeye çalıştım.

Telefonum çaldı. "Tristan uyandı ve bizi arıyor." Babam başını salladı. "Hadi onu koridorda yürümeye hazırlayalım."

"İçecek bir şey alabilir miyim? Ağzım çok kurudu. Ağzım neden bu kadar kuru? Sence bir şey mi oldu?" Tristan odayı adımlıyor.

"Sadece gerginsin." Ona bir şişe su uzattım.

"Evlenmek istiyorum." Bunu savaş ilan eder gibi söylüyor.

"Biliyorum kardeşim. Ama yine de gergin olabilirsin." Anlayabiliyorum. Annemin gelip her şeyi mahvetmeyeceğini biliyor olabilirim ama bu içimdeki çalkantıyı durdurmuyor.

Tüm şişeyi dört uzun yudumda içti.

Görevliler takım elbiselerle geldi. Hemi onlarla birlikte. Sanırım Essie onu her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için gönderdi.

Öyle olmalı. Isaac ve Sam ölümcül korumalar gibi onu takip ediyor. Odayı gözden geçirir. "Herkes nasıl?"

"Nate gergin olduğumu düşünüyor." Tristan volta atmayı bırakıyor ve yumruklarını kalçalarına koyuyor. "Daha fazla suya ihtiyacım var."

Hemi çantasından bir şişe çıkarıp ona uzatıyor. "Bu sende var, Tristan." Elini onun omzuna koyar. "Gelin odasından geliyorum ve müstakbel eşiniz muhteşem görünüyor."

"O nasıl?" diye sorar endişeyle.

Hemi gülümser. "Bugün o koridorda yürüyeceği için çok heyecanlı ve biliyorum ki sen de onun yanındasın."

"Sadece karım olmasını istiyorum," diye kabul ediyor.

Hemi'nin gözleri sıcacık. "O sonsuza dek senin olmaya hazır, tıpkı senin onun olmaya hazır olduğun gibi."

"Çok hazırım."

"Biliyorum." Onun göğsünü okşuyor. "Neden takımını giymiyorsun?"

"Evet. Evet. Bu harika bir fikir."

Hemi ona üzerinde DAMAT yazan çantayı uzatıyor ve soyunma odasına götürüyor.

"Belki de henüz bir yere gitmemelisin," diye mırıldanıyorum.

"O bir sinir sirki, ha?" Hemi'nin sesi tamamen empati dolu.

"Evet. Yerde bir delik açmadığına şaşırdım."

İki dakika sonra kapı açılır. "Sanırım bir sorun var."

"Oh. Vay canına. Sadece...tamam." Hemi'nin gözleri parlar. "Git Rix, sanırım."

"Bu senin pantolonun olamaz." Sadece 15 santim kısa değil, aynı zamanda çok da dar.

"O çantaya göre öyle. Ama bu pantolonla evlenemem." Tristan kasıklarını işaret ediyor. "Herkes sikimin tamamını görebilir. Lanet olası çıkıntıyı görebilirsiniz."

Brody yardımcı olmaksızın, "Geyik gibi gıdıklıyorsun, kardeşim," diyor.

Ona bir bakış attım.

"Brody," diye azarlıyor babam.

"Ne? Bu doğru." Sanki daha fazla ilgiye ihtiyacı varmış gibi Tristan'ın kasıklarını işaret ediyor. "Şu anda tamamen sık gibi."

"*O kadar da* kötü değil," diye yalan söylüyor Flip.

Sam hiç gülümsemeden, "Rix şanslı bir kız," diyor. Flip kaşlarını çatır ve telefonuyla meşgul olur.

"Neden pantolonumu denemiyorsun?" Ben öneriyorum. Profesyonel hokey oynayan biri gibi şekillenmediğim için sonuçlar daha iyi olmayabilir. Tristan ve takım arkadaşlarının tüm kıyafetlerini özel diktirmelerinin bir nedeni var ama en azından deneyebiliriz.

Tristan, "Bunlara benden daha iyi sığamazsın," diyor.

"Ben senden bir beden küçüğüm ve hokey popom ya da kalçalarım yok, bu yüzden o kadar kötü olmayacak ve evlenen ben değilim." Taşaklarımın daracık bir pantolonun içine sıkıştırılmasından hoşlanacak mıyım? Hayır. Ama Tristan yerine ben daha iyiyim.

"Kesinlikle Nate'in pantolonunu denemelisin," diye kabul ediyor Hemi. "Ben de Lavender'a mesaj atarım. Son dakika tadilatı konusunda yardımcı olabilecek biri varsa, o bizim kızımızdır."

"Bu doğru. O bir terzi." Babam rahatlamış görünüyor.

Takım çantamın fermuarını açıyorum ve Tristan'a pantolonumu uzatıyorum. Tekrar soyunma odasında kayboluyor ve hepimiz parmaklarımızı çaprazlıyoruz.

"Gurur duymalısın," diyor Sam babama. "Sam."

Hemi kardeşine yan gözle bakıyor.

"Bu bir iltifat," diye açıklıyor Isaac.

Hemi, "Essie'nin annesinin Muffy'ye Rix'in göğüsleri için iltifat etmediğinden eminim," diye belirtiyor.

Soyunma odasının kapısı tekrar açılıyor. Hepimiz Tristan'ın kasıklarına bakıyoruz.

Benim pantolonumun fermuarının arkasında biraz daha fazla yer var ama ne yazık ki kalça ve popo kısmı hâlâ dar. Aletin dış hatlarını görebiliyoruz ama o kadar da bariz değil.

Dürüst davranıyorum. "Hâlâ biraz darlar."

"Yine de daha iyi," diyor Hemi. "Ve umarım Lavender yardım edebilir."

"Kulaklarım yanıyor! Nasıl hizmet edebilirim?" Lavanta görünür, takip etti tarafından gölgesi/koruması/kocasısı.

"Bir sorunum var." Tristan kasıklarını işaret eder.

Lavender'ın bakışları Tristan'ın üzerine düşer. "Oooh. Bunlar biraz dar."

Yumruklarını kalçalarına dayıyor. "Düzeltebilir misin?"

"Seni daha rahat ettirebilirim," diye onu temin ediyor.

Tristan saate bakarken, "Nate, diğer pantolonu da denemelisin ki Lavender onlarda da ayarlamalar yapabilsin," diye öneriyor. "Tabii zaman varsa."

"İyi fikir." Umarım zaman vardır. "Ne oldu?" Kodiak soruyor.

"Takım elbisesini yıkamış olmalılar ve pantolon küçülmüş. Hem de çok," diye açıklıyorum. "Onun giydikleri benimkiler."

Soyunma odasına girip Tristan'ın pantolonunu giydim. Sanki donumun içinde fırında patates kaçırıyormuşum gibi görünüyor. Kapıyı biraz açıyorum.

"Bebegim, bunu yapmanın başka bir yolu yok mu?" Kodiak kafası patlayacakmış gibi bakıyor.

"Hayır, tatlım. Bir pantolonun ağ bölgesini, ayarlanması gereken bedenin üzerindeyken pantolonun ağ bölgesine dokunmadan dışarı çıkaramam," diye açıklıyor.

"Nate, bunlar nasıl oldu?" Hemi soruyor. Kapıyı açıyorum.

Herkes Yüzünü buruşturuyor. Ancak Çevir. O verir Ben sırtırken iki başparmak yukarı.

"Cidden, genetik olarak çok iyisiniz," diyor Sam.

"Ben de aynı şekilde kutsanmış durumdayım," diye ekliyor Brody. Görünüşe göre Sam ve Isaac etraftayken tamamen dışa dönük modda. Risk altında

daha tören gerçekleşmeden önce tüm kelimelerini kullanması.

"Sence sen de bana yardım edebilir misin?" Lavender'a soruyorum. Burnunu kırıstırıyor. "Bu büyük bir soru işareti." "Bu pantolon kaç beden?" Isaac soruyor.

"Beli otuz dört gibi ama hokey kıcıma ve kalçalarımaya uyacak şekilde dikildi. Artık kimse tahmin edemez." Tristan omuz silkiyor.

"Neden sen ve ben değış tokuş yapmıyoruz ve nasıl gittiğini görmüyoruz?" Isaac teklif ediyor.

Isaac'in omuzları daha geniş, ama beli daha dar, bu da bundan daha iyi olurdu.

Kodiak elini zoraki bir şekilde saçlarında gezdiriyor. "Lavender, bebeğim, pantolonu üzerinde değilken üzerinde çalışamaz mısın?"

Kocasına sert bir bakış fırlatır ama Tristan'ın sağ kalçasındaki dikiş üzerinde çalışmaya devam eder. "Kodiak, tatlım, bu benim işim. Bunu bütün gün, her gün yapıyorum. İnsanlara kostümler giydiriyorum, sonra da onlar giyerken değıstiriyorum. Bütün gün penisle göz hizasındayım. Bazen vajina ve göğüslerle, çoğu zaman da kışlarla. İnsanların vücut parçaları sürekli gözümün önünde."

Bir kahkahayı bastırmak için öksürüyorum. Kodiak çok büyük ve tek bir yumruk yüzüme kamyon çarpmış gibi hissettiriyor. Ayrıca, bugünü tamamlamak için mor bir göze ya da eksik dişlere ihtiyacım yok.

"Kodiak, dostum, neden herkes için biraz içecek almıyoruz?" Flip öneriyor.

"Oh! Evet, lütfen! Tatlım, bana bir lavanta limonatası getirebilir misin? Kafedeki Kiki onları nasıl sevdiğimi bilir," diyor Lavanta.

"Tamam. Evet. Bunu yapabilirim." Flip ve Kodiak odadan çıkar. "O iyi olacak mı?" Tristan sorar.

Lavender, "Sadece biraz sarılmaya ihtiyacı olacak, sonra iyi olacak," diye bizi temin ediyor.

Kodiak ve Flip içecek bir Şeyler alırken ve Lavender Tristan'ın kasığıyla uğraşırken Isaac ve ben pantolonlarımızı değiştiriyoruz.

Isaac'in pantolonu tam oturdu, bu da iimizi rahatlattı. Umarım Tristan'ın pantolonu ona uyar, yoksa Şort ya da keten pantolona başvurmak zorunda kalabilir. Isaac ve ben aynı anda soyunma odalarından çıkıyoruz. Lavender, Tristan'ın kasıklarının günün tek odak noktası *olmaktan* çıkarma görevine ara *veriyor*.

Lavender aramızda bakışıyor. "Vay be."

"Bunlar sana tam oturmuş." Isaac kasıklarına doğru başını sallıyor. "Evet."

Onun için aynı Şeyi söyleyemem. Pantolon uzun bacaklarına kapri gibi oturuyor.

Yumruklarını kalçalarına koyuyor ve üçlü aynanın önünde poz veriyor. "Bence işe yarıyor." Sam'e döner. "Bu görünümü sallayabilirim, değil mi?"

"Evet. Sadece orapları çıkar." Sam başını sallar. "İyi karar."

Isaac çoraplarını çıkarıp ayaklarını makosen ayakkabılarının içine sokana kadar ciddi olup olmadıklarından emin olamıyorum.

"Daha iyi misin?" Isaac kardeşine soruyor. Sam başıyla onaylıyor.

"Pantolonumla rahat mısınız?" Isaac iki başparmağıyla onaylıyor.

"Benimkiyle iyi olduğuna eminsen, evet." "Mükemmel. seni seni koridorunda yürürken görüyorum, Tristan."

"Pekala, dostum." Tristan yumruk tokuşturmak için elini uzatır.

Kodiak ve Flip içkilerle dönerken Sam ve Isaac kenara çekilir. Sonra süitten ayrılıp koridorda ilerlerler. İki kadın Isaac'in yanından geçerken Şaşkınlıkla değil de, onu boş bir odaya çekip beynini dağıtmayı düşünüyörlarmış gibi iki kez bakıyorlar.

"Bunları sadece kardeşim yapabilir." Hemi gözlerini deviriyor.

"Hepsi tamam!" Lavender ayağa kalkıyor. Tristan'ın omzuna ulaşmaya yaklaşıyor bile.

"Tanrıya şükür." Kodiak ona lavanta limonatasını uzatıyor. "Odaya geri dönmeliyiz. Düğünden önce bir şeyler atıştırmalıyım." Onu kapıdan dışarı çıkarıyor.

"*Atıştırtırmanın* şifreli bir kelime olduğunu düşünen var mı?" Ben soruyorum.

"Bu onu yemeyi planladığı anlamına geliyor. Dallas da endişelendiğinde böyle yapar," diye açıklıyor Hemi, sonra dudaklarını ısıırıyor.

Tristan, "Bu yasal olarak sağlam bir strateji," diye düşünüyor. "Ve herkes kazanır."

Brody'nin kulakları kızarıyor ama o da meraklanmış görünüyor. "Evet. Tamam. Pekâlâ." Hemi avuçlarını birbirine vurur. "I kızları kontrol etmeliyim." Aceleyle kapıdan çıkar.

Babam boğazını temizler. "Hazırlanmalıyız çocuklar. Gelini bekletmek istemeyiz."

BÖLÜM 29

ESSIE

"D İhtiyacımız olan her şey var mı? Mendiller ne olacak? İyi görünüyor muyum? Buklelerim dökülmüyor, değil mi? Öyle mi

saçlarım kıvrırcık mı?" Etrafına çılgınca baksa da Rix dökümlü ada gelinliği içinde bir prenses gibi görünüyor.

"Işıl ışıl ve ihtiyacımız olan her şeye sahibiz." Çenesine ve alnına pudra sürüyorum.

Sıkıca sarılmak için beni kendine çekiyor. "Seni seviyorum. Burada olduğun için teşekkür ederim. Bunca yıldır en iyi arkadaşım olduğun için teşekkür ederim."

"Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok ve fiyat eşleşmesini tercih edeceğim kimse de yok."

Gülümsüyor, ama hâlâ gergin görünüyor, yanımdan geçip kapıya bakıyor.

"Ne oldu, Trixie Rixie?"

"Sadece bugünün mükemmel geçmesini istiyorum," diye fısıldıyor.

"Hıçkırıklar olsa bile, en güzel gün olacak çünkü bu senin sonsuzluğunun başlangıcı," diye onu temin ediyorum.

"Hiçbir şeyin bunu berbat etmesini istemiyorum."

"Seni Tristan'la evlenmekten alıkoyabilecek bir şey var mı?" Nazikçe sordum.

Başını iki yana sallıyor. "Elbette yok."

"Tristan'ın senin için savaşmayı bıraktığı ya da senin onun için savaşmayı bıraktığın bir dünya hayal edebiliyor musun?"

Yüz ifadesi yumuşuyor. "Hayır, asla."

"Sen kendi kişiliğine sahipsin, Rix. O senin için çok doğru kişi, sen de onun için çok doğru kişisin ve ne olursa olsun her zaman birbirinize destek olacaksınız."

Başını sallıyor ve dudaklarını yalıyor. "Haklısın. Haklı olduğunu biliyorum."

"Peki, neden hâlâ endişeli görünüyorsun?"

"Tristan'ın annesinin ortaya çıkıp düğünü mahvetmesinden korkuyorum." Sesini alçaltıyor. "Bu hafta iki kez bilinmeyen bir numaradan aradılar. Tristan cevap vermedi ve mesaj da bırakılmadı ama bu nerede olduğumuzu anlayamayacağı anlamına gelmez. Hepimiz sosyal medyada fotoğraflar paylaşıyoruz. Bizi bulması o kadar da zor olmaz."

En iyi arkadaşımдан yeterince şey saklıyorum. Bunu ondan da saklamak istemiyorum, özellikle de ona gerçeği söyleyerek içini rahatlatabilecekken. "O buradaydı."

"Ne? Ne zaman?" Sesi tizleşiyor. "Neden hiçbir şey söylemedin?"

"Dün geceydi, prova yemeğinden sonra. Onu sadece ben, Nate ve Connor gördük. Halledildi ve bir daha geri gelmeyecek."

"Nasıl halledildi?" Yüzünün rengi soldu. "Lütfen bana Sam ve Isaac'in olaya karıştığını söyleme."

"Hayır. Tabii ki hayır." Omuzlarını sıkıyorum. "Ve hepinizin Sam'in bir tür bitirici olduğunu düşündüğünüzü biliyorum, ama muhtemelen elmas resimlerini seviyor gibi hissediyorum."

"Bunu görebiliyorum." Rix bir kahkaha atıyor, ama ifadesi değişiyor. "Ortaya çıktığına inanamıyorum demek isterdim ama son zamanlarda gelen tüm telefonlar..." Başını sallıyor. "Nate nasıl başa çıktı? O iyi mi?"

Onu sevişmek gibi hissettiren bir seksle teselli ettim, şu anda paylaşacağım bir gerçek değil. "Üzgündü ama iyi. Onunla uğraşmak zorunda kalanın Tristan ya da Brody değil de kendisi olmasına sevindi. İkisi de b u konuda bir şey bilmiyor."

Başını sallıyor. "Ve onun gittiğinden emin misin?"

"Kesinlikle." Onu omuzlarından tuttum. "Derin nefes al, Trixie Rixie. Söz veriyorum geri gelmeyecek. Hikâyenin tamamını daha sonra açıklayabilirim ve sen de o zaman bu konuda bir şeyler hissedebilirsin ama Sam onu köpekbalıklarına yem ettiği için bugünü ya da gelecekteki herhangi bir günü mahvetmeyecek." *Hak ettiği bu olsa bile.* "Connor Grace bize yardım etti ve eminim ki burayı güvenlik çemberine almıştır, yani kimsenin müdahalesi olmadan koridorda güvenle yürüebilirsiniz."

"Teşekkür ederim." Bana sarıldı.

"Senin için her şeyi yaparım, kankam. Bunu biliyorsun."

"Burada her şey yolunda mı?" Muffy kafasını kapıdan içeri soktu.

"Anne." Rix kollarını açıyor ve annesi kollarına giriyor.

Muffy'nin gözleri benimkilerle buluşuyor, sorular orada. benim ağız

Onu rahatlatmak için *her şey iyi.*

Rix'i serbest bırakır ve ellerini tutar. "Bebeğim, çok mükemmel görünüyorsun."

"Annem olduğun ve bana doğru sevmeyi öğrettiğin için teşekkür ederim," diyor Rix usulca.

Aralarındaki bağı seviyorum. Madden ailesi için hayat hiçbir zaman kolay olmadı ama her zaman birbirlerinin yanında durdular.

"Ah kalbim, bana doğru sevmeyi öğreten sensin. Değer verdiğin insanlar için ne zaman harika bir şey yapsan, bana sevginin en önemli şey olduğunu gösteriyorsun. Tristan seni tüm kalbiyle seviyor ve benim de senin için tek istediğim buydu; mutlu ve sağlıklı olman ve seninle birlikte tüm iniş çıkışlara göğüs gerecek birini bulman."

"Tristan kesinlikle o adam," diye onaylıyor Rix.

Sarıyorlar, annesi bir şeyler fısıldıyor, ben de makyajları bozulmasın diye mendil çıkarıyorum, sonra hepimiz ne kadar duygusal olduğumuza gülüyoruz ve birbirimizi sıkıyoruz.

Rix'in babası kapıyı çalarken kol ve bacaklarımızı çözüyoruz. Ve sonra herkes Rix'in ne kadar güzel olduğu konusunda duygularını kontrol altında tutmak için mücadele ediyor.

Babası koluna giriyor. "Seninle koridorda yürüyelim mi?"

Ona gülümsüyor. "Bunu çok isterim baba."

Konukların beklediği sahile doğru ilerlerken kalbim o kadar dolu ki.

Tristan, Muffy'yi koridorda koltuğuna doğru yürütüyor. Flip ve Brody'nin ellerinde gül yapraklarından oluşan beyaz hasır sepetler var ve koridorda yürüyüp aileleriyle birlikte yerlerini alırken çoğunlukla birbirlerine atıyorlar.

Nate ve ben koridorun sonunda yan yana diziliyoruz. Yüz ifadesi yumuşak ve sıcak bir şekilde üzerimde geziniyor. Siyah takım elbisesi ve deniz mavisi kravatıyla çok yakışıklı. Kolunu benimkinin içinden geçirip eğilerek "Sen olduğun için teşekkür ederim" diye fısıldadığında midem bulanıyor.

Ona gülümsüyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum ama sonra koridorda yürüyoruz, mihrapta bekleyen Tristan'a doğru gidiyoruz. Hem gergin hem de heyecanlı görünüyor.

Karşılıklı olarak yerlerimizi alıyoruz ve ben de bu özel güne tanıklık etmek için burada bulunan herkese bakıyorum. Annem ve babam birkaç sıra arkada, babamın kolu anneme sarılmış, diğer elleri kenetlenmiş. "Düğün Marşı" başlıyor ve Rix babasıyla birlikte koridorun sonunda belirdiğinde nefesimi sabitliyorum.

"Aman Tanrım." Tristan kravatını çekiştiriyor. "Çok güzel bir kız."

Cebimden fazladan bir paket mendil çıkarıp Nate'le göz göze geliyorum ve el altından ona atıyorum. Onları kapıyor ve birini gözlerinin kenarını silen Tristan'a uzatıyor. Onu almak için koridordan aşağı koşmasına yarım saniye kalmış gibi görünüyor. İleri doğru tek bir adım atar ve Nate elini omzuna koyarak bir şeyler fısıldamak için eğilir. Söylediği her neyse kardeşini yatıştırır.

Tristan'ın sevgisi yüzünden okunuyor, Rix babasına sarılıp ona doğru dönerken gözleri hayranlıkla parlıyor. Tristan elini uzatıyor, Rix onun yanında durmak için hareket ederken tamamen şaşkın.

Rix'in buketini almak için araya giriyorum. Elimi sıkıyor ve ben de içine bir mendil sıkıştırıyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

"Ben de seni seviyorum." Geri çekiliyorum ve Rix yeniden Tristan'a odaklanıyor.

Elinin arkasını öpüyor, sonra yanağına bastırıyor.

"Nasılsın?" diye mırıldanıyor.

"Burada benimle olduğun için çok daha iyiyim." Avucunu öpüyor. "Sen sadece-" Başını sallıyor. "- Büyüleyicisin. Benim olduğuna inanamıyorum."

"Ve sen de benimsin." Gülümsüyor. "Bunu kalıcı hale getirelim."

Nikâh memuru töreni başlatırken gözlerimin kenarına bir mendil dokunduruyorum. Ve yapmamam gerektiği halde, Nate ve beni onların yerinde hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Her zaman yaptığım şeyi yaptığımdan, bağlanmayacağımı söylediğim adamla bağlanmayacağımı söylediğim şeyi çoktan yaptığımdan korkuyorum.

Beni zaten bir kez incitti. Tekrar yapmasına izin verirsem bu tamamen benim hatam olur.

BÖLÜM 30

NATE

Essie harika kokuyor ve sanki a Peri Masal. I acele et için çek dışarı onu sandalye at ve resepsiyona doğru ilerlerken elimi uzattım.

Konuşmalar için podyum.

Tıpkı prova yemeğinde olduğu gibi, baş masada Tristan ve Rix tarafından ayrılmış durumdayız. Bu, öğleden sonraki fotoğraflardan beri ona dokunmadığım anlamına geliyor ve sanki yoksunluk çekiyormuşum gibi hissediyorum. Essie podyuma bir paket mendil ve bir bardak su koyuyor ve arkadaşlarıyla ailesinden oluşan kalabalığa gülümsüyor.

"Şu güzel insanlara bakın." Alkışlıyor ve herkes ona katılıyor.

Essie konuşmalar yatışana kadar bekler ve Rix ile Tristan'ın birbirlerine sarılmış, çılgınca, harika bir mutluluk içinde göründükleri baş masaya döner. "Ve bu ikisi bir resim gibi, değil mi? Saf neşe saçıyorlar."

Rix ona bir öpücük gönderiyor ve Essie onu yakalayıp yanağına bastırıyor.

Keşke önce ben gitseydim. Gerçekleri sunma konusunda mükemmelim ama düğün kalabalıklarını etkileme konusunda pek deneyimim yok ve Essie doğuştan yetenekli.

"Harika bir insanla tanışırsınız ve sizi daha önce hiç kimsenin anlamadığı bir şekilde anlar. Sizinle ilgili her şeyi seviyorlar ve siz de onlarla ilgili her şeyi seviyorsunuz, hatta

tuhaf ve ilginç kısımlar, özellikle de bunlar." Elini kalbine bastırıyor ve Tristan ile Rix'e sevgiyle gülümsüyor. "Ve bu çok özel, çünkü hayatınızı birlikte geçireceğinizi kalbinizde biliyorsunuz. Birbirinizi iyi günde kötü günde seveceksiniz ve zamanın sonuna kadar eski usullerle birbirinize fiyat biçeceksiniz..." Dikkatini konuklara çevirir. "İşte ben de Rix hakkında böyle hissediyorum."

Kalabalık güler ve alkışlar.

"Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum, Ess!" Rix seslenir.

Essie bir mendil alır, gözleri yumuşar. "Rix'le anaokulunun ilk gününde tanıştım. Onun yeşil bir sırt çantası vardı, ben dahil diğer tüm kızlarınkı ise pembeydi ve onunla arkadaş olmak istediğimi hemen anladım. Kader bize alfabele birbirine yakın soyadları verdi, böylece yan yana oturduk ve o günden sonra ayrılmaz olduk - çok konuştuğumuz için sınıflarda bizi ayırdıkları zamanlar hariç. Aslında o bendim. Her zaman konuşan bendim. Rix çok çalışkandı."

Daha fazla kıkırdama takip eder.

"Trixie Rixie, birlikte çok şey yaşadık. Gençlik yıllarımızın tüm iniş çıkışlarında ve yetişkinliğin zorluklarında birbirimizi gördük. Her zaman, her adımda arkamı kolladın ve sana sonsuza kadar tapacağım. Sen tanıdığım en sadık, en sevgi dolu insansın ve Tristan'la birlikte büyümenizi izlemek çok güzeldi. Birbirinizin kalbini koruma ve her gün birbirinizi sorumlu tutma şekliniz ilham verici. İkiniz de bulunduğunuz yere gelmek için çok mücadele ettiniz." Bir damla gözyaşını sildi. "Ve biliyorum ki hayat karşınıza ne çıkarırsa çıkarsın, birbiriniz ve paylaştığınız aşk için savaşmaya devam edeceksiniz. En iyi arkadaşınız olmak, yanınızda durup aşkınızı ve önünüzdeki güzel hayatı kutlayabilmek benim için bir onurdur. Tristan ve Rix'e!" Suyunu kaldırıyor ve herkes bardaklarını tokuşturarak "Öpücük, öpücük, öpücük!" diye bağırıyor.

Tristan, Rix'in ayağa kalkmasına yardım eder ve elini boynunun yanına koyarak burnunu Rix'in burnuna sürttükten sonra kolunu Rix'in beline dolayarak üzerine koyar.

Herkes yuhalıyor ve bağılıyor. Tekrar yerlerini aldıklarında Rix'in yüzü kıpkırmızı, Tristan ise sırtıyor.

Essie ve ben yer değiştiriyoruz. Mikrofona, "Önce ben gitmeliydim," diyorum.

"Yapabilirsin, tatlı ayıcık!" Flip bağılıyor.

Essie sehpanın üzerindeki paketten bir mendil daha alıyor ama kalanını su bardağının yanına bırakıyor. Kolumu sıkıyor ve fısıldıyor, "Bunu yapabilirsin."

İşaret kartlarının olduğu cebimi yokluyorum. Yürekten konuşmak için bir zaman varsa, o da şimdi. Mikrofonu ayarlıyorum. "Bugün burada durup kardeşimi ve onun güzel gelinini kutluyor olmak benim için bir onur. Rix, göz kamaştırıcısın ve o da seni bulduğu için çok şanslı bir adam."

"Bu doğru!" Tristan Rix'i şakağından öper. "Tek ebeveynli bir evinde büyümek kolay değildi. İşlerin yürümesi için herkesin üzerine düşeni yapması gerekiyordu. Tristan, sana ihtiyacımız olduğunda her zaman oradaydın, sadece olman gerektiği için değil, gerçek anlamda önemli olduğumuzu ve sevildiğimizi hissetmemizi istediğin için. Brody ile atış yapmak için her zaman zaman ayırdın ve muhtemelen söylediklerimin yarısını anlamamış olsan da her zaman en yeni fikirlerimi ve tasarımlarımı açıklamama izin verdin."

"Anlamadım ama senin kocaman, seksi beynini seviyorum kardeşim." Tristan'ın gülümsemesi yumuşak ve gururlu.

Brody başıyla onaylıyor. Takımdaki birkaç çocuk bağıırıp ıslık çalıyor ve Essie coşkuyla alkışlıyor.

"Senin gibi bir kardeşim olduğu için çok minnettarım. Geçen yıl, vites değiştirip Toronto'ya geri döndüğümde, sen ve Rix bana evinizi açtınız. Ve birbirinizi tüm kalbinizle nasıl sevdiğinize ilk elden tanık oldum. Bana küçük şeylere takılmamayı öğrettin, ama asıl önemli olanın küçük jestler olduğunu

en büyük etkiye sahiptir. Rix için buzdolabına bıraktığınız notlar onu her zaman gülümsetirdi, deplasman serisindeyken ortaya çıkan ikramlar, eve geldiğinizde Rix'in her zaman favorilerinizi yapması ve tabii ki aşırı PDA..."

Arkadaşlarımız homurdanıyor ve biri kahkahasını bastırmak için öksürüyor.

Tristan sadece sırıtıyor ve Rix kıkırdayarak yüzünü onun göğsüne bastırıyor.

"Görmediğim ya da duymadığım bazı şeylere rağmen, birbiriniz için yaptığınız o küçük şeyler çok şey ifade ediyordu. Birbirinize her zaman öncelik veriyorsunuz, birbirinizin yanında duruyorsunuz ve birlikte büyümenizi izleme şansım olduğu için çok minnettarım çünkü bu bana şimdiye kadar ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir umut verdi." Boğazımı temizliyorum, paylaşmak üzere olduğum dürüstlüğün getirdiği endişeyi içimden atıyorum. "Sağdıcin olmak, Tristan, ve seninle bu yolculuğun bir parçası olabilmek aşka olan inancımı gerçekten tazeledi."

Tristan'ın gözleri parlıyor ve Essie yanımda küçük bir şaşkınlık sesi çıkarıyor. Muhtemelen ondan bahsettiğimin, aşka inanmak istememin nedeninin o olduğunun farkında değil.

Duygularımı kontrol altında tutmak için mücadele ediyorum ve devam etmeden önce boğazımı temizliyorum. "Rix, sonunda benim kız kardeşim olduğun için çok mutluyum. Her zaman hayatımızdaydın ve şimdi gerçekten ailemizin bir parçasısın. Sen ve Flip'in akşam yemeğine geldiğiniz Şükran Günü'nü düşündüğümde şimdi çok komik geliyor. Kardeşim sana karşı son derece bölgeciydi. Bekâr olup olmadığını sorduğumda neden bu kadar hırçın davrandığını anlamam uzun sürmedi."

Rix'in ağzı açık kalır ve Tristan'a dirsek atar. Tristan omuz silkiyor. "Ayak parmaklarıma basmaya çalışıyordu."

"Zaten sana sıırıslıklam aşıktı ve şimdi seni nasıl sevdiğini görmek ilham verici. Artık sen de bir parçası olacağın için aile tatillerini dört gözle bekliyorum."

"Turta için heyecanlanıyorsun!" Flip bağılıyor.

"Bu doğru." Ciddiyetle başımı sallıyorum. "Ama iyi yemek bir yana, ailemize getirdiğin ışık için minnettarım."

Kardeşimi sevdiğin için teşekkür ederim. Senin gibi bir kız kardeşe sahip olmak benim için bir onurdur." Essie'nin suyunu kaldırıp gelin ve damadın şerefine kadeh kaldırıyorum.

Tristan ve Rix bizi podyumda karşıladı.

"Aferin kardeşim." Tristan beni kendine çekip sıkıca sarıldı.

"Ben de ailem olduğunuz için mutluyum," diye fısıldıyor Rix.

Rix ve Tristan kendilerini kutlamak için burada bulunan herkese teşekkür ederken Essie ve ben koltuklarımıza dönüyoruz. Beni Essie'den ayıran iki sandalye bir okyanus gibi geliyor. Tek yapmak istediğim yanıma kaymak ve o gözlerini silerken elini tutmak.

Konuşmalar bittikten sonra Tristan ve Rix ilk danslarını ettiler ve sonra biz de onlara katılmaya çağrıldık. Essie'nin elini tutup onu dans pistine doğru yönlendiriyorum. Onu kollarıma almama izin veriyor ve birbirimize ne kadar mükemmel uyduğumuza hayret ediyorum.

Bunca zamandır gözümün önündeydi ve sonunda onu görebildim. O en sadık en iyi arkadaş. En nazik ruha, en büyük kalbe sahip. Akıllı ve eğlenceli ve dünyamı aydınlatıyor.

"Harika bir konuşmaydı." Parmak uçları boynumun kenarını sıyrıyor.

"Seninki de öyleydi, ama ben de bunu bekliyordum." Onu daha yakına çekiyorum. "Bütün gün seni tekrar kollarıma almak için bekledim."

"Beni burada eritiyorsun, Nathan," diye fısıldıyor.

Geçen gün sahilde koşmaya gittiğimizde Flip'in söylediklerini düşünüyorum. Yıllar önce yaptıklarına sahip çıkmalıyım. Bozduğum şeyi düzeltmenin zamanı geldi. Ve sonra bu hafta adadan ayrıldığımızda bitmek zorunda değil. O benim olabilir, ben de onun olabilirim.

Essie aşkı tanıdığım herkesten daha çok seviyor. Bu inanılmaz bir şeyin başlangıcı olabilir.

Şarkı sona erdiğinde ağzımı onun kulağına götürüyorum.
"Konuşabilir miyiz?"

BÖLÜM 31

ESSIE

He *bilir*. Midem ters dönecekmiş gibi hissediyorum. Bir şekilde kafamın içini görmüş ve bizi koridorda yürüttüğüm fanteziyi ortaya çıkarmış. Bu var için olmak ve Sebepe o görünüyor ciddi ve belirlendi.

Aşka yeniden inandığını söylemiş olması, bunu kendisinin de istediği, hatta *benimle* birlikte olacağına inandığı anlamına gelmiyor.

Endişe ve korkunun yarattığı safrayı yutuyorum. kalp ağrısı. "Tabii, konuşabiliriz."

Şarkı değişiyor ve insanlar dans pistini dolduruyor, bu da kolay bir kaçış sağlıyor. Nate beni düğün şenliklerinden uzaklaştırırken elini belimde tutuyor. Çenesi gergin ve kaşları çatık. Son birkaç gündür onun yumuşaklığına, sıcak gülümsemelerine ve gündelik şefkatine alışmışım. Kollarında uykuya dalmaya. Eminim her şey ıııııı ıııııı sona ermek üzere ve ben buna hazır değilim.

Beni sahildeki boş bir çardağa götürüyor. Ay sudan yansıyor ve gökyüzü parıldayan yıldızlarla dolu. Dalgalar yumuşak bir kalp atışı gibi kuma vuruyor. Son derece romantik. Bir peri masalından fırlamış gibi.

Nate elini cebine sokuyor ve bana doğru dönüyor. "Özür dilemem gerekiyor."

Boğazım düğümleniyor ve gözlerimin arkasından yaşlar süzülüyor. Dün gece kalbimi kafesinden çıkardığım ve seks bittiğinde onu geri koymayı unuttuğum için ne kadar aptalım. "Ne için?"

Bir eliyle çenesini ovuşturuyor. "Hıyarlık ettiğim için." Kaşlarımı çattım. "Anlamıyorum."

"Üniversiteye gitmeden önce seni terk ettiğim için."

"Ah." Midem kurşunla doldu. Bu acıyı, aynı şeyi yapan diğer çocuklarla birlikte dolaba tıktım ve duygularımı Nate'le olan denklemin dışında tutabileceğime olan inancımı körüklemek için kullandım.

"O öpücük..." Başını sallar. "Sen-"

"Hayatımın en güzel öpücüğüydü. Ama sonra arkadaşlarımdan biri ağzını bozmaya başladı ve birkaç hafta içinde Kingston'a gidiyordum ve ben..." Bir elini saçlarında gezdiriyor. "Panikledim."

Utanç içimi kaplıyor ve bakışlarımı kaçırmak zorunda kalıyorum. Arkadaşlarının ne dediğini tahmin edebiliyorum.

"Aramadığım için özür dilerim," diye devam ediyor. "Seni hayaletimde bıraktığım için özür dilerim, Ess. Birkaç hafta içinde ayrılacakken bir şey başlatmak istemedim. Sen Toronto'da kalıyordun ve ben üç saat uzakta olacaktım. Asla işe yaramazdı."

"Sorun değil. Anlıyorum." Beni öpen ve asla yerine getirmeyeceği sözler veren ne ilk ne de son erkekti.

Lisedeyken seri flört eden biri idim, liseye gitmeyen erkeklerle çıksaydım bu daha az sorun olurdu. Ama on birinci sınıftayken, her iki ayda bir yeni bir erkek arkadaşım oluyordu ve bunların dördü benim okuluma gidiyordu. Ne olursa olsun, hepsi aynı şekilde sona erdi: yine tek başıma kaldım.

Güzel ve popülerdim ve erkekler *beni* tatmak istiyordu ama *beni* istemiyorlardı. Benimle çıktıklarına dair arkadaşlarından onay işareti almak istiyorlardı. Ve kalbim her ezildiğinde, birazcık inandım

Daha çok, tek olduğum şey buydu. Oynanacak ve atılacak biri.

Ama yine de peri masalının sonu için umudumu korudum. Birinin altındakini göreceğine ve beni tamamen isteyeceğine inancım vardı. Ömür boyu sürecek bir aşkın beni bulacağına, tıpkı üniversitede tanıştıklarında annemle babamı bulduğu gibi. Bir gün biri benim aşık olmaya değer olduğumu düşünecekti. Sonunda kalbimi doğru kişiye verecektim ve o da benimle ilgilenecekti.

"Bu iyi değil. Sana bir pislik gibi davrandım ve geri taşındığında da pislik gibi davranmaya devam ettim. Çok etkilenmemiş görünüyordun. Ve o öpücüğün benim için ifade ettiği anlamı senin için ifade etmediğini düşündüm. Yıllar önce yaptığım şeyi sürekli hatırlatıyordu ve kendimi bok gibi hissetmeme neden oluyordu, bu yüzden kötü ruh halimle hıncımı senden çıkardım. Sen bunu hak etmiyordun. Ne o zaman ne de şimdi." Bakışları benimkilerle buluşuyor ve çok *acı çekmiş* görünüyor. "Essie, ben... ben senden hoşlanıyorum." Başını iki yana sallıyor. "Hayır. Bu doğru değil."

Kalbime saplanan bıçak neredeyse beni dizlerimin üstüne çökertecekti.

"Ben sadece senden hoşlanmıyorum." Sesi fısıltıya dönüşüyor, sanki yasak bir sırrı paylaşıyormuş gibi. "Seninle bir hayat istiyorum."

Bir an için zaman durdu. Bu beklediğimin tam tersi ve ben sersemlemiş durumdayım. Gözleri vahşi, etrafındaki enerji çılgınca. Ben daha cevap veremediğim kadar tekrar başlıyor.

"Bu sefer işe yarayabilir. Sen ve ben. Başından beri buradaydın. Hiç ayrılmadın. Sadece risk almaktan çok korkuyordum." Etrafımızı işaret ediyor. "Burada birlikte olmak her şeyin ne kadar güzel olacağını kanıtlıyor. Tüm geleceğimizi bir slayt gösterisi gibi görebiliyorum, Ess. Bunu seninle birlikte görebiliyorum." "Bence bunu yapabiliriz." demeden önce zar zor nefes alıyor. Seni seviyorum."

Anlayış, beyanının üzerinde tepinerek içeri doğru ilerliyor. Dügün büyüsunü duygularla karıştırıyor. Annesi geliyor, ben ona bakıyorum, kardeşi

Hayatının aşkıyla evlenmek... Hepsi bir arada dönüyor, kırılgan durumunu artırıyor, söylediklerinin doğru olduğuna inanmasını sağlıyor. Ama Toronto'ya döndüğümüzde ve gerçeklik yerine oturduğunda, hissettiğini sandığı şeylerin hiçbirinin gerçek olmadığını anlayacaktır.

Nate'le yatağa girdiğimde onun yanlış erkeklerin kralı olduğunu biliyordum. Beni zaten bir kez reddetmişti ve bu onu eğlenmek için güvenli kılıyordu. Peri masalı romantizmi istiyorum ve o da bana bunu sunduğunu sanıyor ama elimi uzatıp alırsam parmaklarımın arasından kayıp gideceğini biliyorum.

"Ama sen istemiyorsun," diyorum usulca, onun şaşkın ifadesi karşısında kalbim şimdiden parçalanıyor.

"Ne?"

"Aşık olduğunu sanıyorsun Nate, ama değilsin." Parıldayan ışıkları ve uzakta dans eden, gülen ve harika vakit geçiren insanları işaret ediyorum. "Kimse bağlanma fikrinden nefret ederken bir gecede seni seviyorum diyemez. Tüm bunlar görüşünüzü bulanıklaştırıyor. Etrafımız aşık insanlarla çevrili *olduğu* için böyle hissettiğinizi düşünüyorsunuz. Bunun gerçek olmasını istiyorsun. İnan bana, anlıyorum. Bu güzel bir umut ışığı ve tutunacak bir şey aradığını, özellikle de olanlardan sonra korktuğunu anlıyorum Nate. Annen-"

"Bunun onunla hiçbir ilgisi yok," diye tersliyor.

"Ama öyle." Boğazım düğümleniyor, gözlerim yaşlarla doluyor. "Nasıl olmasın ki? Kelimenin tam anlamıyla parayı aldı ve kaçtı. Bunu sindirecek zamanın bile olmadı. Benimle bu konuda konuşmuyorsun. Acını benimle paylaşmazken birlikte bir hayat istediğine nasıl inanabilirsin?" Kalbim parçalanıyormuş gibi hissediyorum. Ve şu anda, bu mükemmel berbat anda, düşenin ben olduğumu fark ediyorum. "Korku ve şehveti aşkla karıştırıyorsun, Nate."

Kaşları çatıldı. "Ama sen benimle ilgilendin." Aramızda eliyle işaret ediyor. "Benimle ilgilenmeye devam et. Seninleyken hissettiklerim hoşuma gidiyor."

"Bunun doğru olduğuna eminim, ama ben senin kaçınmak istediğin her şeyden eğlenceli bir şekilde uzaklaşmanı sağlıyorum." Söylüyorum, içindeki gerçeği görüyorum. Elbette tüm bu acılardan kaçmak için bir yol arıyordu. Ve ben de ona bir tane verdim. İsteyerek. "Şu anda herkesin mutluluğu seni etkiliyor. Benim için ciddi değilsin ve benimle bir gelecek istemiyorsun. Bir hafta içinde uyanacaksın ve bana aşkını korkudan itiraf ettiğini fark edeceksin ve sonra paniğe kapılacaksın çünkü istediğin bu değil. Yıllardır bana-herkese-aşkın gerçek olmadığını söyledin. Bu sadece düğün heyecanı ve ateşli seks konuşması."

Bunu bilirdim. Bu daha önce de başıma gelmişti, sayamayacağım kadar çok kez. Ben de şehveti daha fazlası sanmıştım. Bunca zamandır yaptığım şey buydu. Sahip olduğunu sandığı bu duygular her neyse, Toronto'ya döndüğümüzde sönüp gidecekler. "Bu haftaya kadar Rix'le Tristan'ın sürdürebileceğine bile inanmıyordun, bırak senle birini."

Bununla birlikte duvarları yükseliyor ve içine kapanıyor. Beklediğim şey buydu ama yine de kalbimi parçalıyor.

"Tamam." Bir adım geri çekildi. "Biz sadece sevişiyorduk."

"Nate." Ona uzanıyorum ama o uzaklaşıyor.

"Çok açık konuştun ve ben dinlemedim. Şimdi mesajı aldım." Arkasını döndü ve uzaklaştı.

Ben de ona izin verdim.

Çünkü gerçekten düşünme şansı bulduğunda, haklı olanın ben olduğumu anlayacak, keşke öyle olmasaydım. Tutunduğu fikir, acısından kaçmak için aradığı sığınak olmak istemiyorum. Benim için olduğu gibi onun için de gerçek olmasını istiyorum.

"Essie?"

Kafamı kaldırdığımda Dred'in sahilden çardak merdivenlerine doğru geldiğini görüyorum. "Hey."

Etrafına bakınıyor, belki de konuşmamın diğer yarısını arıyor. "Burada peri annenle mi konuşuyorsun?"

Gülüyorum. "Keşke bir tane olsaydı."

"Sihir sözü veremem ama dinlemekte iyiyimdir, eğer bana neler olduğunu anlatmak istersen."

"Ben Nate."

Başını sallıyor ve kalçasını korkuluklara dayıyor. "Bir titreşim var."

"Hisleri yakalamakta iyisin, değil mi?" Lexi-Roman meselesini, geri kalanımız bir ipucu bulmadan önce o biliyordu.

Başını salladı. "Öyleyim."

Lisedeki öpüşmeyle başlayıp Nate'in deklarasyonunu sabote etmemle biten tüm hikayeyi kelime kelime kusuyorum ama annesinin ortaya çıkmasıyla ilgili kısmı atlıyorum.

İç geçiriyor. "Ah, şimdi her şey daha iyi anlaşılıyor."

"Bana aşık olamaz." Bunu doğrulayacak, haklı olduğumu söyleyecek başka birine ihtiyacım var. Öyle olmak zorundayım, mantıklı olan tek şey bu.

Gülümsemesi yumuşak ve anlayışlı. "Aşk bizi başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde savunmasız bırakır ve Nate de kendini bir hevesle savunmasız bırakacak bir adama benzemiyor. Aşk bizi harika ve acı verici şeylere açar. Rix ve Tristan'a bakın. Kadın ona aşık olduğu için yıkılmıştı ve adam da onu sevmekten korkuyordu. İkisi de kendi duyguları ve korkularıyla yüzleşmek zorunda kaldı. Belki de Nate'in aydınlanması yeni olmuştur. Ve belki de şimdi sıra sende."

"Beni asla sevmeyecek insanları seviyorum," diye itiraf ediyorum. "Bu tam olarak doğru değil, değil mi? Rix'i seviyorsun ve O da seni aynı şiddetle seviyor."

"Evet, ama bu farklı. O benim en iyi arkadaşım. O beni asla terk etmeyecek, ben de onu asla terk etmeyeceğim."

"Rix'le olan ilişkin çok özel Ess. Platonik aşkın farklı olduğu konusunda haklısın ama bu yine de aşk ve bizi hala savunmasız kılıyor. Seninle Rix arasında böyle bir dostluk olduğu için hepimiz çok şanslı olmalıyız."

"Lexi ve Flip ile de öyle," diyorum.

"Haklısın, öyle. Lexi benim için bir kız kardeş gibidir. Birbirimizi herkesin anlayamayacağı bir şekilde anlıyoruz çünkü ortak bir travmayı paylaşıyoruz. Yıllar boyunca pek çok erkek ve kız kardeşim oldu ama Flip şimdiye kadar sahip olduğum en gerçek aile. Kalbimde kapladıkları yer bakımından ikisi de kanımdan sayılabilir."

"Flip gerçekten de senin en iyi arkadaşın, değil mi?"

"Öyle. Bir gün kafasını kışından çıkarıp ruh eşinin nihayet *onu* görmek için beklediğini fark ettiğinde, tüm bu duyguları atlatmasına yardım edecek kişi ben olacağım."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Düşündüğüm kişiden mi bahsediyorsun?"

"Sanırım zararsız gençlik aşkı son bir yılda değişti."

"Bu gerçekleştiğinde ortalık karışacak, değil mi?"

"Evet. Ama biraz daha yaşaması gerekiyor ve o henüz o noktada değil, ki bu kötü bir şey değil, yani bu başka bir günün konusu. Sana ve aşka dönelim. Etrafın sana tapan ve seni gören insanlarla çevrili, Essie. Hem de hepiniz. Senin yörüngende olduğu için şanslı olan herkes senin son derece zeki, nazik ve cömert olduğunu ve kalbindeki boşluğun sınırsız olduğunu bilir. Başkalarının sevgisine olan inancının bir kısmını al ve kendinle paylaş. Nate aradığınız kişi olabilir ama kalplerinize bu balonun dışında bir şans vermezseniz bunu nasıl bileceksiniz?"

BÖLÜM 32

NATE

| aptal çenemi kapalı tutmalıydım. Bir planım vardı, ondan saptım ve şimdi her şey boka sardı. Bu gece Essie ile olamayacağım. Ona sarılamayacağım, onu öpemeyeceğim ya da onunla.

Ama belki de haklıdır. Belki de göğsümdeki bu boşluğun onu sevmekle bir ilgisi yoktur. Belki de içimde kilitli tuttuğum her şey dışarı çıkmaya çalışıyordur.

Düğüne geri dönemem. Herkes mutluyken ve kalbim okyanusa atılıp köpekbalıkları tarafından çiğnenirken olmaz. Tristan'ın ya da babamın beni görüp sorular sormasını istemiyorum. Bu gece benim yağmur bulutuma benden başka kimsenin ihtiyacı yok.

İnsanlarla karşılaşmamak için tahta kaldırımından ayrılıp sahile gidiyorum. Ayakkabılarım kumla doluyor ama rahatsız edici olmasına ve beni yavaşlatmasına rağmen onları çıkarmak için durmuyorum. Kendimi o kadar kaptırmışım ki neredeyse Connor'a takılıp düşüyordum. Pahalı bir şampanya şişesinden içiyor.

"Kahretsin, özür dilerim." Tökezleyip ayağımı kaybettim ve onun yanına kırımın üzerine düştüm.

"Burada ne yapıyorsun?" Gözleri kısıldı. "Annen düğünü basmaya çalışmadı, değil mi? Güvenliğin gözcülük yapması gerekiyordu."

"O burada değil. Sadece kötü ruh halimi hak etmeyen insanlara yaymamaya çalışıyorum."

"Ah. Anlıyorum." Bana bir şişe şampanya uzattı. "İstedığın kadar burada kalabilirsin. Birlikte asık suratlı olabiliriz."

"Neden suratın asık?" Kendi sorunlarımdan uzaklaşıp bir başkasınınkini dinlemekten mutluyum. Şişeyi arkaya yatırıyorum ve baloncukların dilimi kaplamasına izin veriyorum.

"Çünkü ben benim ve ailem benden nefret ediyor. Ve çünkü Meems yaşılanıyor ve dünyadaki tüm para onu sonsuza kadar burada tutamaz."

Şampanyayı geri uzatıyorum. "Gerçekten çok üzgünüm." Annem bir torba sık yalıyor olabilir ama babam ve kardeşlerim bunu fazlasıyla telafi ediyor. Ve şimdi Rix'imiz var. Ve babamın da Sophia'sı var. "Ne olursa olsun, bence sen iyi bir adamsın. Annem konusunda bize yardım ettiğin için minnettarım. Sana borçluyum."

"Ben iyi bir adam değilim ve bana hiçbir şey borçlu değilsin." Şişeden uzun bir yudum alıyor ve elinin tersiyle ağzını siliyor. "Sadece boktan ebeveynlere sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Tristan ve Rix'i bu streten kurtarabildiğim için mutluyum ama senin için çıkardığım çöpler için üzgünüm."

Şişeyi elden ele dolaştırıyoruz.

Annemin anılarını gömmeye çalışıyorum ama her seferinde yüzeye çıkıyorlar. "Muhtemelen terapiye gitmeliyim."

Yavaşça başını sallıyor. "Tristan hayranı gibi görünüyor." "Evet."

"Bu yüzden mi suratın asık?" Başımı sallıyorum. "Çoğunlukla hayır."

"Baş nedimeyle bir ilgisi var mı?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Neden böyle düşünüyorsun?"

"Sadece hissettiğim bir şey. Çok fazla cinsel gerilim var." Şampanyasından bir yudum daha aldı. "Peki neler oluyor?"

"Artık hiçbir şey."

"Senin kararın mı onunki mi?" "Onun."

"Bunu yapmasına yardım ettin mi?"

"Muhtemelen." Aşkın ne zaman gerçek olup olmadığını benden daha iyi bilirdi. "Onu uzun zaman önce incittim. Belki de bu karmanın beni geri alma yoludur." Başından beri parametreleri o belirledi. Bunun ne olması gerektiği konusunda netti. Ne olabileceğimiz konusunda.

Bana şişeyi tekrar uzattı ama ben reddettim. "Kara bulutumu odama götüreceğim."

"Bazen her şey sabah farklı görünür," diyor.

"Evet. Belki de. Bu hafta her şey için teşekkürler. İpleri elinde tuttuğunu biliyorum."

"Arkadaşlarımla hayatlarını daha iyi hale getirmek ve ailemi kızdırmak için yapabileceğim her şey benim kitabımda bir kazançtır."

"Pislik oldukları için üzgünüm."

"Ben de üzgünüm. Ama yardımcı olabildiğime sevindim. Umarım yarın yeni bir bakış açısı getirir."

"Ben de öyle umuyorum." Gerçi nasıl olacağını bilmiyorum. "İyi geceler, Connor."

Onu sahilde bırakıp odama dönüyorum. Burası bir Brody bombası patlamış gibi görünüyor. Giysiler her yüzeye yayılmış ve altı çift ayakkabı köşede bir yığın halinde duruyor. Ortalığı toparlayacak enerjim olmadığı için hepsini olduğu yerde bırakıyorum.

Üzerime bir şort ve tişört giyip buzdolabından küçük içki şişelerini alıyorum. Essie'nin yüzündeki ifadeyi ya da bana yanıldığımı söylerken ses tonundaki inancı aklımdan çıkaramıyorum. Onu sevmemin mümkün olmadığını. Ben çok kırıldım. Çok dağılmışım. Çok kapalı ve korumacıyım.

Essie arıyor ama daha fazla reddedilmeyi ya da daha kötüsü iyi olup olmadığını kontrol etmesini kaldıramıyorum. Bu yüzden beynimi kapatacak kadar sarhoş olabileceğimi umarak küçük likör şişelerini parlatıyorum.

Uzun bir süre sonra Brody tökezleyerek odaya girdi. "Abi!" Yatağa doğru kıvrıldı ve yanıma uzandı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Yatak çağırıyordu. Burası benim odam."

Sırt üstü yuvarlanıyor. "Bu gece herkes sevişiyor."

Aptal çenemi kapalı tutsaydım, şu anda Ess'le birlikte olurum. "Evet."

"Ama sen değil."

"Bu gece değil. Sen neden dışarıda değilsin?" diye sordum.

"Sosyal olmaktan bıkmıştım. Bir kız benimle sohbet ediyordu." "Tally adında biri mi?"

Brody bir kahkaha attı. "Dostum, sen de benim kadar Tally'nin başka biriyle ilgili olduğunu biliyorsun."

Yarım bir tebessüm ediyorum. "Sen de öyle düşünüyorsun, ha?"

"Öyle mi, ona nasıl bakıyor?" Nefesini dışarı üflüyor. "Ayrıca, ben de tamamen başka biriyle ilgiliyim."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Aklımı Essie'den uzak tutacak herhangi bir şey.

Brody kolunu başının arkasında kavuşturuyor. "Çok fazla pişmanlığım var, anlıyor musun? Mesela lisede çok fena çuvalladım ve şimdi aynı üniversitedeyiz ama Enid'le şansımı çoktan kaybettim."

"Bunun düzeltilebileceğini düşünmüyor musun?" Ona ilişki tavsiyesi vermesi gereken son kişi benim.

"Aşık olduğun kız en iyi arkadaşlarından biriyle yatsa bunu atlatabilir misin?"

Essie uzun süre bekar kalamayacak kadar harika biri. Onu başka biriyle mutlu görmek zorunda kalacak mıyım? Ona daha uygun biriyle mi? "Belki de biraz daha zamana ihtiyacın vardır. İnsanlar değişir ve büyür." Ben de öyle düşünmüştüm. Ama belki de bu konuda yanılmışım.

"Evet." İç geçirdi. "En kötüsü ne biliyor musun?"

"Neymiş o?"

"Arkadaşımdan hoşlanmıyordum bile. Beni sürekli zorlayıp durdu. Keşke bunu geri alabilseydim."

Kardeşıme dönüp tüm dikkatimi ona veriyorum. Yüzünden duygular geçerken midem bulanıyor. "İtip durdu d a ne demek?"

"Dediğim gibi çok ısrarcıydı." Elini yüzünde gezdiriyor. "Ben de onu indirdim."

"Bu kız seni zorladı mı?" Bastırdım.

"Seks yapmadık." Çenesi çalışıyor ve yumruklarını sıkıyor. "Keşke olanları unutabilsem. Neden bundan bahsettiğimi bilmiyorum. Zaten geri alabileceğim bir şey de değil."

"Tamam, unutabiliriz." Ama kesinlikle ayıldığında bu konuya geri dönmek istiyorum. Olmaması gereken bir şey olmuş gibi geliyor.

Ellerinin topuklarını gözlerine bastırıyor. "İyi misin?"

"Evet. Sadece... kafam biraz karışık."

"Enid hakkında mı?"

"Evet. Hayır. Bilmiyorum." Ellerini indirdi. "Bu çok aptalca."

"Aptalca olan ne?" Düşünce zincirini takip etmekte zorlanıyorum.

İç geçiriyor. "Annemin Tristan'ın düğününe gelebileceğini düşündüm. Onu görmek istemiyorum ama istiyorum, anlıyor musun? Belki de geldi ve ben onu tanımadım bile."

Göğsüm sıkışıyor. Onun hayatını bir daha asla alt üst etmeyecek, ama bu seçim onun için yapıldı, onun tarafından değil. "Tristan onu burada istemedi," diye hatırlatıyorum ona.

"Biliyorum. Sadece düşündüm... Bilmiyorum. Onun hakkında pek bir şey hatırlamıyorum ama gittiğinde onu özlediğimi ve gitmesine neden olacak kadar yanlış ne yaptığımızı anlamadığımı hatırlıyorum."

"Sorun biz değildik," diye onu temin ediyorum. "Sorun

oydu." "Evet. Yine de nedenini anlamak isterdim. Mesela, ne hepimizi onun sevemeyeceği kadar çok mu yaptı?" Kolundaki gevşek bir ipi çekiştiriyor. "Ama Tristan

Tamam. Rix harika ve çok iyi bir insan, ona çok aşık ve o da ona aşık, yani belki bizim için de hâlâ umut vardır, değil mi?"

"Evet, Brodes, hala umut var," diye yalan söylüyorum.

Gözleri kapanıyor ve otuz saniye sonra bayılıyor. Uzun bir süre orada yatıyorum, başım dönüyor. Kapım çalındığında neredeyse uyumak üzereydim.

Kendimi yataktan dışarı sürüklüyorum ve bir aralık açıyorum.

Essie'nin güzel, endişeli yüzü beni karşılıyor. Hâlâ elbisesini giyiyor ama saçları topuzundan dökülüyor. O kadar güzel ki canımı acıtıyor. Ama o benim değil. Asla benim olmayacak.

Ellerini sıkıyor. "Konuşabilir miyiz?"

Dışarı çıkıyorum ve kapının arkamdan kapanmasına izin veriyorum. "Hatalıydım. Seni dinlemeliydim. I-"

"Sen haklıydın. Hissettiğimi sandığım şey gerçek değilmiş." Kendi duygularıma güvenemiyorum ve o aşk hakkında benden daha çok şey biliyor.

Yüzü ezilmiş kağıt mendil gibi buruşuyor. "Ama ben-" "Öz annem bile beni istemiyor. Bir fiyat koydu bir insan ve onun oğlu olarak benim değerimi etiketlemek." Ayrıca, muhtemelen haklıdır. Düğün telaşına kapıldım. Eve döndüğümüzde her şey dağılacaktı. Bundan emin olurdum. Her şeyi şimdi bitirmek, ikimize de umut verip onu tekrar elimizden almaktan iyidir.

Elini uzattı ama ben geri adım attım. Teselli şeklindeki şefkati kaldıramıyorum.

"Ben kimseyi sevemem, Essie." Onun hak ettiği şekilde değil. "Özellikle de sen."

BÖLÜM 33

ESSIE

"O Kay! Tüm bekar bayanlar sıraya! Buket atma zamanı çünkü ben tamamen unuttum dün gece!" Rix sandalyesinden sıçradı.

"Bu sensin, tatlım." Annem koluyla beni dürtüyor.

Dün geceyle ilgili tek kelime etmedim ama o bir şeyler olduğunu biliyor. Bana karşı çok dikkatli ve nazikti. Babam da öyle. Tek yaptığı ağlamak istememe neden olmak.

Belli sebeplerden dolayı çöp gibi uyudum. Nate söylediği her şeyi geri aldıktan sonra uyuyana kadar ağladım. Sözlerini sildi ve onları aside batırılmış bıçaklara dönüştürdü. Bu sabah son dakikada brunch'a kaçtı. O zamandan beri sessiz ve en az benim kadar dinlenmiş görünüyor. Onu kenara çekmek istiyorum ama fırsat olmadı.

Dred bana ve diğer bekârlara katılırken kolumu sıkıyor. "Nasılsın?"

"Daha iyi oldum." Yirmi dakika boyunca şişmiş göz kapaklarımı düzeltmeye çalıştım. Pes ettim ve güneş gözlüğü taktım ve çıkarmayı reddediyorum. Neyse ki brunch açık havada yapılıyor.

"Siz ikiniz işbirliği yapmayı bırakın!" Cammie beni yanımdan dürttü.

Rix bire kadar sayıyor ve buketi omzunun üzerinden fırlatıyor, ama buket bize doğru gelmek yerine bumerang gibi

Nate'e doğru. Bunu beklemiyordu ve suratına bir yumruk yedi.

"Evet!" Isaac ayağa fırlar. "İşte bu! Seneye sen ve Essie, dostum! Bir davetiye alsam iyi olur!" Hammer ve Dred'e göre, Isaac bütün düğün boyunca otel misafirlerinin tekliflerini savuşturmaya çalışmış.

Nate'in yüzü dikkat çekici bir kırmızı tonuna dönüştü. Herkes şaşkınlık içinde konuşmaya başlarken olduğum yerde donup kaldım.

"Sen neden bahsediyorsun?" Dallas bir kahkaha attı.

Hemi gözlerini devirir. "Hâlâ sarhoş musun?"

Isaac etrafına bakar, yüzünde beklenti dolu bir ifade vardır. Dred ve Flip dışında herkesin kafası karışmış görünüyor. "Ne demek ne hakkında konuşuyorum?" İki eliyle bizi işaret ediyor. "Bu ikisinin birbirlerine karşı büyük bir sevgi besledikleri çok açık."

Kaşlar daha da kalkarken Isaac öne çıkıyor. "Herkes yattıktan sonra Nate gizlice Essie'nin odasına giriyor ve sabah beş ya da altıya kadar çıkmıyor."

"Kafan güzel," diye tersliyor Hemi. "Durman gerek."

"Olanları balkonumdan izledim!" Odamın karşısındaki ikinci katı işaret ediyor. Orası ona mükemmel bir manzara sunacaktı. "Essie bütün hafta onun için yanında Benadryl taşıdı. Ayrıca, Nate'in gömlekleri Essie'nin giysileriyle eşleşti - belki bilinçaltında, belki de değil."

Şimdi bile öyle.

Cammie kolumu tuttu. "Seni seksi inekle ne kadar çok sevdiğimi söyleyebilir miyim? Sanki ikiziz ama zıt gibiyiz. Benim seksi kız kardeşim zeki ve seksi bir inekle, ben de inek ve seksi bir hokey oyuncusuyum. Ama sen de zekisin, Chase de öyle ama ikiniz de son derece seksisiniz ve herkes sizinle çıkmak istiyor."

Mimozaları fazla kaçırdığından eminim. "Bunu nasıl kaçırdım?" Hammer düşüncelere daldı.

Görünüşe bakılırsa Sam de gözlemci bir adam ve kardeşinin bıraktığı yerden devam ediyor. "Ve kimse fark etmedi mi

Konuşmalar sırasında Essie'nin su bardağını nasıl paylaştıklarını hatırlıyor musunuz?"

Nate'e bakamıyorum bile. Dehşete düştüm ve utandım. Değil için olmak sahnelenen tarafından Sam, Isaac ekler, "Onlar Ayrıca ilk danstan hemen sonra ortadan kayboldular ve gecenin geri kalanında geri gelmediler. Belki de kendi yatay tangolarıyla kutluyorlar!"

"Burada büyükanne ve büyükbabalar var!" Hemi kardeşlerinin kollarına vuruyor. "İkinizi de öldüreceğim. Neden arkadaşlarımla hayatını mahvediyorsunuz?"

Yüz ifadesi korkutucu derecede boş olan Nate'e bakıyorum.

Rix ve Tristan da aynı şaşkınlık ifadesini takınmış, gözleri aramızda gidip geliyor. Suçluluk duygumun dehşete düşmüş yüzümden okunduğuna eminim.

"Bu gerçek mi lan?" Tristan tırnaklarını tükürmeye hazır gibi görünüyor.

Keşke biri üzerime su atsa da eriyip bir su birikintisine dönüşsem.

Nate kollarını kavuşturuyor.

"Benden hiçbir şey öğrenmedin mi?" Başını sallıyor ve hayal kırıklığı yüzünden içime kapanmak istiyorum. "Biz böyle sırlar saklamayız."

Keşke başka hangi sırları sakladığımızı bilseydi.

Rix bana bakıyor, güzel yüzünün her yerinde acı var. Onu oraya ben koydum. *Çok teşekkürler, Isaac.*

"Tamam." Başka biri daha söze girmeden elimi kaldırıyorum. daha fazla yardımcı olmayan yorumlarla. Sanki bunu kendim ve Nate hakkında yapacaktım gibi. "Burada hepimiz yetişkiniz ve hepimiz yetişkin kararları alabilecek kapasitedeyiz. Bu brunch Rix ve Tristan için bir kutlama, o yüzden oraya odaklanalım." Buketi aldım ve doğrudan Hammer'a doğru fırlattım.

O da yakaladı.

Alkışlamaya ve bağırıp çağırmaya başlıyorum ve arkadaşlarımla için Tanrı'ya şükrediyorum çünkü onlar da bana katılıyor.

Masadan kalkıp bana doğru gelen Rix'e bakıyorum, yüzü endişeyle kazanmış. "Sanırım konuşmamız gerek."

Başımla onaylıyorum. "Hadi yürüyüşe çıkalım."

"Ne zaman? Neden? Nasıl? Ailelerimizden ve arkadaşlarımızdan uzaklaştığımızda, sık molasında olduğunu sanıyordum," diyor.

"Açıkçası sık molasında başarısız oldum. Düğün için birlikte pek çok şey planlıyorduk." Başımı omzuna yaslıyorum ve koluna sarılıyorum. "Ama her şey üniversiteden önceki yaz başladı."

Durdu ve bana doğru döndü. "Bu altı yıl önceydi."

"O kadar uzun süredir devam etmiyordu ama bu bir katalizör oldu." Kumda oturuyoruz ve ben olanları anlatırken suyun ayak parmaklarımıza vurmasına izin veriyoruz - bir partide nasıl öpüştüğümüzü, beni terk edip Kingston'a taşındığını ve ondan bir daha haber alamadığımı. Sonra ikimiz de Toronto'ya geri döndük, nişanlandık ve sık sık birlikte olduk. "Sadece seks olması gerekiyordu, başka bir şey değil."

"Bu hikayenin nasıl bittiğini zaten bilmiyor muyuz?" Kendini işaret ediyor.

"Birbirinizi becermekten nefret ediyordunuz. Birbirimizi ilk kim becerebilir yarışması yapıyorduk."

"O kadar da farklı değil." Beni sıkıyor. "Sana kızgın değilim ama eve döndüğümde kesinlikle konuşacağız."

"Evet. Seni incitmek için senden saklamadım." Rahatlamış bir şekilde nefes veriyorum. "Sadece endişelerini arttırmak istemedim ve öyle de olacaktı. Kimsenin duyguları olmaması gerekiyordu."

"Ama senin duyguların var?"

"Bu biraz karışık. Annesinin ortaya çıkması onu gerçekten çok etkiledi. Sanırım Tristan ve Brody'yi korumaya çalışıyordu ama bu süreçte her şeyi kendi üzerine aldı ve benim sadece nefes almak için alana ihtiyacım var." Ve mikroskop altında olmamak.

"İşlerin bu kadar kötüye gittiğini fark etmemiştim. Telefon görüşmeleri ve onun ortaya çıkması yüzünden çok kırılgan bir durumda olmalı."

"Evet. Herkes için zor olurdu." Ama en zoru duygularını kutusundan çıkarmayan bir adam için.

"Tristan'a bu konuda henüz bir şey söylemedim," diye itiraf ediyor Rix. "Her ne kadar ona söylemek istemesem de, söylemem gerekiyor."

"Bu taşınması zor bir yük." Elini sıkıyorum. "Ama bunu tek başına yapmak zorunda değilsin."

BÖLÜM 34

NATE

Essie'nin Rix'le kollarını birleştirip uzaklaşmasını izlemek. Tristan ve Rix için bulmak için tüm yollar arasında, bu oldu.

lanet listenin en altında.

Isaac omzuma vurdu. "Kusura bakma dostum. Sabahın altısında gizlice dışarı çıkmanın sabah koşusuna çıkmak değil, bunu bir sır olarak saklamaya çalışmak olduğunu anlamalıydım."

İnsanlar açıkça bakmamaya çalışıyorlar.

Brody pek bir şey anlamayacak kadar akşamdan kalma görünüyor.

"Nate, konuşmamız gerek." Tristan sandalyesini masadan geriye itiyor.

Babam da ayağa kalktı.

Elimi kaldırıyorum. "Bize katılmadan önce birkaç dakika izin ver."

Başını salladı ve tekrar oturdu.

Tristan'ı brunch'tan uzaklaşırken takip ettim. Resmen mahvetmişim. Ya da Isaac bizim için mahvetti. Ama her iki durumda da, bu benim hatam.

Tristan arkasını döndü, gözleri alev alev yanıyordu. "Aklından ne geçiyordu?"

Omuz silktim. Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Bu kadar mı?" O da bana aynı hareketi yapıyor. Öfkeden kuduruyor. "Etrafta dolanıp sır saklayamazsın, Nathan!"

"Yaptın," diye homurdandım.

"Ve bak neredeyse nasıl sonuçlanıyordu. Bu yüzden neredeyse Bea'yi kaybediyordum. Bea'yi bu yüzden kaybettim. Ona karşı hissettiklerim konusunda kendim de dahil kimseye dürüst olamadığım için neredeyse yirmi yıllık arkadaşlığımızı mahvediyordum. Essie inanılmaz bir insan."

"Biliyorum."

"O senin küçük kirli sırrınmış gibi davranılmayı hak etmiyor," diye tersliyor. "Bu, okuldaki en seksi kızı tavladığın bir lise zafer turu değil, seni pislik."

"Bu değil... Ben-"

"O benim karımın en iyi arkadaşı. Doğum günü partilerine ve aile etkinliklerine katılacak." Tristan ellerini boynunun arkasında kenetler.

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Bunun sadece seksle ilgili olmasını isteyen oydu!"

Gözleri kısılır. "Öyle miydi peki? Sadece seks mi? Herkesin arkasından baş nedimeyi mi beceriyordun?"

"Ona aşık olduğumu söyledim, o da bana hislerimin gerçek olmadığını ve bunun sadece düğün büyüğü falan olduğunu söyledi." Çardağa doğru yürüyorum.

O kollarını kavuşturuyor. "Haklı mı?"

"Bilmiyorum." Göğsümü ovuyorum. Eğer haklıysa gerçekten bu kadar acıtmalı mı?

Tristan beni omuzlarımdan yakaladı. "Essie'ye aşık mısın?"

"Bilmiyorum dostum. Öyle olduğumu sanıyordum ama sonra öyle olamayacağımı, duygularımı etkileyen şeyin başkalarının mutluluğu olduğunu söyledi. Onun hakkında ciddi olamayacağımı. Essie aşkın neye benzediğini bilir. Bilirdi, değil mi? Belki de birini sevmeyecek kadar berbat durumdayım. Lisa'yla her şeyi çözdüğümü sanmıştım ama bakın nasıl sonuçlandı. Herkes gitmeye devam ediyor." Tam bir çöküşün eşiğindeyim.

Tristan'ın ifadesi yumuşuyor ve beni sıkıca kucaklamak için kendine çekiyor. "Ah, dostum. Hadi, kardeşim." Geri çekildi, ellerini

hala omuzlarımda. "Her şeyi berbat ettin ama sevemeyecek kadar da berbat değilsin."

"O çok iyi bir insan, Tris. Bunun iyi bir şey olabileceğini hissettim. Daha fazlası olsun istedim ve onun da aynısını isteyeceğini düşündüm. Plana sadık kalmalı ve eve dönene kadar beklemeliydim ama yapmadım ve şimdi her şey berbat oldu."

Geri çekiliyor, ifadesi ciddi. "Dürüst olmak gerekirse Nate, yardım almadan bir ilişkiye girmemelisin."

"Sadece kafamı toparlamaya ihtiyacım var."

Omzumu sıkıyor. "Bu doğru, ama kardeş kardeşe, lütfen birine görün. Bu konuyu konuşman gerek."

Başımı salladım. Haklı ama zaten her şey acıtıyor. Tüm o eski acıların içinde debelenirken daha ne kadar kötü olacak?

"Siz çocuklar iyi misiniz?" Babam soruyor.

"Evet, sadece bazı şeylerin üstesinden gelmeye çalışıyoruz," diyorum.

Babam ve ben anlamlı bir bakış alışverişinde bulunduk. Ben başımı sallıyorum. "Neler oluyor?" Tristan aramızda dolaşıyor. "Ne oluyor?

ne hakkında?"

"Ona anlatabilirim," diyorum.

"Bence sen yeterince şey yaşıyorsun evlat. Bu benim olmalı."

Tristan'ın gözleri irileşiyor, kafası ileri geri sallanıyor. "Ne oluyor lan?"

Babam aramıza giriyor ve bir elini her ikimizin omzuna koyuyor. Keşke bu bana kendimi güvende hissettirseydi ama hissettirmiyor.

"Annen buradaydı."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman? Brody onu görmedi, değil mi?"

"Hayır," diye onu temin ediyorum. "Sadece ben, Essie ve Connor vardı." En azından odak noktası artık ben ve benim sıcıp batırmam değil. Bu daha az acı verdiğinden değil.

"Gittiğinden nasıl emin olabiliriz? Ya hâlâ buradaysa? Brody şu anda nerede?"

"Akşamdan kalmalığını atmak için odasına gitti," diyor babam.

"Connor da durumu düzeltmeye yardım etti." Acıyı yutuyorum. Çok taze. Çok çiğ. Her şey acıyor.

Babam devralıyor, olanları anlatıyor.

Tristan'ın yüz ifadesi inançsızlıktan öfkeye ve en derin, en anlamlı empatiye doğru değişir. "Nate, dostum-"

"Senden ya da Brody'den daha iyiydim. Ben iyiyim," diye mırıldandım.

"İyi falan değilsin." Elini boynumun arkasına doluyor ve ben onun umutsuzluğunu görüyorum, sanki bizi terk ettiğinde nasıl olduğunu yeniden yaşıyormuş gibi.

"Düğününüzü mahvetmesine izin veremezdim. Bunun olmasına izin veremezdim." Onun acısını da kendiminki kadar derinden hissedebiliyorum.

Tristan'ın yüzü ıstırapla bulutlanıyor. "Özür dilerim, dostum. Çok üzgünüm."

"Bir daha asla bizimle uğraşmayacak," diye onu ve belki de kendimi temin ediyorum. "Artık Brody'ye ulaşamaz."

"Keşke ikinizi de tüm bunlardan kurtarabilseydim," diyor babam kırık bir sesle.

"Brody'ye söyleyemeyiz." Tristan yalvaran bakışlarını babama çevirir. "Hayatımızdan çıkmak için para aldığını bilmemeli. Bunu ona mal edemeyiz."

"Aramızda kalacak," diye onaylıyor babam.

"Rix onun burada olduğunu biliyor," diyorum Tristan'a. "Ne? Ne zaman öğrendi?"

"Essie ona düğünden önce söyledi. Eninde sonunda sana söylemeyi planlıyordu ama o güne gölge düşmesini istemedi." Bir insanın ne kadar çok acıya sebep olabileceği hayret verici.

"En ufak bir fikrim bile yoktu."

"O böyle istedi." Herkes birbirini korumak için bu sırrın ağırlığını taşıyordu.

Cebindeki telefonu çalıyor. Zil sesine göre arayan Rix'ti. "Bea bizi arıyor."

"Siz ikiniz geri dönün." Baş parmağımı omzumun üzerinden geçirdim. "Biraz nefes almaya ihtiyacım var."

"İyi olduğuna emin misin, evlat?" Başımı salladım. "Evet.

İyi olacağım."

"Birazdan seni kontrol edeceğim," diyor babam.

Rix'i bulmak için geri dönmeden önce ikisi de bana sarılıyor.

Tüm bunlar inanılmaz derecede ağır geliyor ve yorgunluk bunaltıcı.

Hâlâ sır saklıyoruz, Brody'yi daha fazla acıdan koruyoruz.

Ama odama geri döndüğümde, yine tek başıma, tarihin tekerrür etmesini istemiyorsam sorunu çözmem gerektiğini fark ediyorum. Kendimi düzeltmeliyim.

BÖLÜM 35

ESSIE

Uçağa binerken annem ve Cammie'nin arasına sıkışmış durumdayım, Chase ve babam da arkamızda. Midem düğüm düğüm. Havaalanına özel transferle gitmiştik ama Nate ve ailesiyle aynı uçaktaydık. Ailemle ve hatta küçük kız kardeşimle birlikte olmanın verdiği bir güven var ama bu, birinci sınıfa doğru ilerlerken midemdeki çalkantıyı ya da göğsümdeki keskin ağrıyı durdurmuyor. Gideon ve Sophia sağda, üç sıra arkada ve Nate ile

Brody sol taraftaki koridorun karşısında.

Sophia ve Gideon yanımdan geçerken aynı empatik gülümsemeyi takınıyor ve Brody bana el sallıyor ama tek görebildiğim Nate'in başının üstü. Dikkati elindeki telefonda. Brody ona dirsek atıyor ve biz ekonomi sınıfına geçerken o da kardeşine bakıyor.

Eve dönerken ailemle birlikte oturabilmek için biletimi değiştirdim. Gözlerimden yaşlar süzülüyor ve çoğu yabancı olan bir uçak dolusu insanın önünde beni utandırmakla tehdit ediyor.

Isaac dün bizi ifşa ettikten sonra Nate'i bir daha görmedim. Rix'le konuşurken kendimi tuttum ama yalnız kaldığım anda kendimi kaybettim. Günün geri kalanını odama kapanıp hüngür hüngür ağlayarak geçirdim. Annem geceyi benimle geçirdi ve babamı Aruba'daki son gecesinde yalnız bıraktı.

Annem pencere kenarındaki koltuğa oturdu, ben ortadaki koltuğa geçtim ve Cammie de benim yanımdaki koltuğa kaymaya başladı.

"Chase'le oturabilirsin," diye mırıldandım.

"Bir haftayı birlikte geçirdik. Önümüzdeki beş saat boyunca babamın yanında oturmayı kaldırabilir."

Gözyaşları yeniden dökülmeye başladı. Cammie koltuğuna çöküyor ve annemle birlikte beni iki yanımdan kucaklıyorlar.

"Her şey yoluna girecek tatlım," diyor annem usulca. Bu beni daha çok ağlatıyor.

"Canın yandığı için üzgünüm," diye mırıldanıyor Cammie saçlarımın arasında.

"Bana bakamıyor bile," diye hıçkırıyorum.

Annem şakağıma bir öpücük konduruyor. "Şu anda çok şey yaşıyor. Tüm bunları sindirmesi için ona biraz zaman ver."

Tristan'ın annesiyle olanları, ardından Nate'in açıklamasını ve bana aşık olmasının mümkün olamayacağı konusundaki ısrarımı anlatmadan önce ona gizlilik yemini ettirdim. "Ya tüm bunları değerlendirdiğinde hâlâ haklı olduğumu düşünüyorsa? Haklı olmak istemiyorum."

Cammie, "Brody Chase'e Nate'in dünkü brunch'tan beri hiçbir şey yemediğini söylemiş," diye fısıldıyor. "Ve dün odasından hiç çıkmadı."

"Aptal çenemi kapalı tutmalıydım." Hıçkırıyorum.

Uçuş görevlisi bizim sıramızda durup her şeyin yolunda olup olmadığını soruyor.

Babam koridorun karşısından iyi olduğumuzu söylüyor. Ama fırsatını bulduklarında daha fazla mendil ve bir şişe su istiyor.

"Öncelikle, ağzın aptal değil tatlım ve şu anda her duygunun alev alev yandığını biliyorum ama acı çektiğimizde kendimize karşı özellikle nazik olmak önemlidir." Annem saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "İnanılmaz derecede anlayışlı ve empatiksin. Endişeleriniz geçerli ve bunları dile getirmek zor olsa da ve sonuçlar umduğunuz gibi olmasa da yapılacak en doğru şeydi. O da şu anda pek çok nedenden dolayı acı çekiyor ve

Tıpkı sizin gibi onun da duygularını çözmesi için zamanı vardır. Onun hareketlerini ya da söylediklerine vereceği tepkileri kontrol edemezsin ama kendine biraz zaman tanıyabilirsin."

"Ben sadece kendi sonsuza dek mutlu sonumu istiyorum," diye fısıldıyorum. "Ya bu hiç gerçekleşmezse?"

Cammie, "Benim gibi tuhaf biri mükemmel eşini bulabiliyorsa, sen de bulabilirsin," diye beni temin ediyor.

"Herkes tuhaftır," diye burnumu çekiyorum.

"Çok doğru, ama ben ekstra tuhafım ve bunu kabul ediyorum. Bana hayatı korkarak yaşamanın hiç yaşamamaktan daha iyi olduğunu söylediğini hatırlıyor musun?" Cammie öyle diyor. "Belki de Nate'in olduğu yer orasıdır. Belki de korkuyor, saklanıyor ve her şeyi anlamak için zamana ihtiyacı var."

"Peki ya çözemezse?" Son yirmi dört saattir her şey kafamın içinde dönüp duruyordu. Eğer onun sözlerini kabul etseydim, şimdi nerede olurum? Gülümsüyor ve mutlu olur muydum? Ağladığım için gözlerim kızarmış olmak yerine, gecenin yarısını sevişerek geçirdiğimiz için gözlerim kan çanağına dönmüş olur muydu? Aruba'daki son günümüz hüzünlü değil de bir peri masalı gibi mi geçerdi?

Eve döndüğümüzde her şeyin dibe vurması ne kadar sürerdi? Beni sevmediğini ne kadar çabuk fark ederdi? Hiç sevmediğini. Görüşünü bulandıranın düğün büyüğü olduğunu. Buna değer miydi?

Annem usulca gülümsüyor. "Eğer anlamazsa, o zaman senin için doğru adam değildir."

"Ona karşı bir sürü şey hissediyorum ve bunu ona şimdi bile söyleyemiyorum," diye fısıldıyorum.

"Sadece zaman ver, tatlım. Hâlâ şansın olabilir," diyor annem.

"Ya her şeyimi gören ve beni sevgisine layık gören birini asla bulamazsam?" Söylediklerime rağmen Nate'in gerçek beni, bütün beni sevdiğini sanıyordum.

Annem elimi sıktı. "Sende o zaten var tatlım. Sadece bende, babanda ve Cammie'de değil, arkadaşlarında da var."

Haklı ve bir süre sonra başımı salladım. "Ama ben bunu bir partnerle yaşamak istiyorum. Tek gerçek aşkı bulmak istiyorum." Başımı omzuna yaslıyorum. "Neden peri masalına sahip olamıyorum?"

"Unutmayın ki her peri masalında prens ve prenses aşkları için savaşmak zorundadır ve her zaman yollarına çıkan şeyler vardır. Bu bazen başka insanlar, bazen de kendi içlerindeki bir şeydir." Kalbinin üzerine dokunuyor. "En derin, en gerçek aşk, onun için nasıl savaşacağımızı öğrendiğimizde bize gelir. Birbirimizin ve kendimizin kusurlarını bildiğimizde ve kendimizi ve partnerimizi bütünüyle sevebildiğimizde. Kalbinde Nate'e yer aç tatlım, eğer bunu hak ediyorsa o da senin için aynısını yapacaktır."

BÖLÜM 36

NATE

"O Kay. Buna bir son vermeliyiz." Flip etrafında bir daire hareketi yapar onun yüz ve bitkiler onun Yumruklar üzerinde onun Kalçalar. "Beni depresyona sokuyorsun. Neye ihtiyacın olduğunu çok iyi biliyorum."

"Tam olarak ihtiyacım olan şey bende var." Essie'nin en sevdiği After Eights kutusunu kaldırdım. Son on gündür yediğim tek şey bu.

"Eğer bunlardan biraz daha yersen, bir tanesine dönüşeceksin. Git duş al ve temiz kıyafetler giy." Banyoyu işaret etti.

"Hiçbir yere gitmek istemiyorum."

"Biliyorum, işte tam da bu yüzden bir yere gitmen gerekiyor. Lanet olası kanepede sen şeklinde bir oluk var dostum. Kardeşin balayından döndüğünde seni hâlâ espresso-depresso halinde bulamaz. Ya kıcını kaldırıp duşa girersin, tatlı ayıcık, ya da ben seni yaparım. Senden daha güçlüyüm, senden daha dayanıklıyım ve seninle soyunmakla ilgili bir sorunum yok."

Her konuda haklı ve kafasına bir şey koyduğunda da acımasız oluyor, bu yüzden After Eights kutusunu masaya fırlatıp kıcımı koltuktan kaldırıyorum.

"Ve sakın o gömleği tekrar giyme. Gerçekten kokmaya başladı!" diye bağıyor arkamdan.

Kuşu omzumun üzerinden ateşliyorum. Aruba'dan döndüğümüzden beri her gün işten eve geldiğimde bu gömleği giyiyorum. Essie bir gece bununla uyudu ve onun gibi kokuyordu ve şu anda ondan çok BO'm gibi kokmasına rağmen yıkamayayı reddediyorum.

Yirmi dakika sonra, elbise pantolon ve polo giyiyorum. Flip de benzer şekilde giyinmişti.

"Beni nereye götürüyorsun?" "En sevdiğim kadınlardan bazılarını görmeye."

"Striptiz kulübü havamda değilim, Flip."

"Ben de senin kötü tavırlarını çekecek havada değilim, tatlı ayıcık. Dışarı çıkacağız, eğleneceğiz ve bu lanet olası hikâyenin sonu."

On dakika sonra bir yerleşim caddesinde ilerliyoruz ve görünürde bir tane bile striptiz kulübü yok. Flip sağa Sunny Acres Emekli Köyü'ne döndü.

"Büyükanneni falan mı göreceğiz?" "Birinin büyükannesini göreceğiz ama benimkini değil." Yarım saniyeliğine canlandım. "Essie'nin mi?"

Bana bir bakış attı. "Sen tam bir aptalsın. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Kaşlarımı çatıyorum.

O başını sallıyor. "Essie'nin büyükannesini görme ihtimali karşısında yüzünün aldığı şekli görmeliydin. Madem onu bu kadar özölüyorsun, neden bu konuda bir şey yapmıyorsun?"

Kollarımı kavuşturuyorum ve ağzımı kapalı tutuyorum. Ne düşüneceğimi ya da hissedeceğimi bilemiyorum. Bugünlerde göğsüm tanıdık ve gerçekten rahatsız edici bir şekilde ağrıyor.

Flip ziyaretçi bölümüne park ediyor ve bagajı açıyor. İçinde iki sepet gül var.

"Bunlar ne için?"

"Senin için."

Kaşlarım birbiriyle buluşmaya çalışıyor.

Başını sallıyor. "Zeki bir adam için son derece bilgisiz olabiliyorsun. Bunlar tüm bekar yaşlı kadınlar için. Ve bakım personeli. Ve bazı yaşlı erkekler, da.

Bir güle ihtiyacı varmış gibi görünen herkes bir gül alır." Bana bir sepet uzattı.

Onu yürüyüş yolunda takip edip eve giriyorum. Yaşlı insanlar, nane şekeri, temizlik malzemeleri ve köfte gibi kokuyor.

"Flip!" diye bağılıyor biri.

"O burada!"

"Oh! Bir arkadaşını getirmiş!"

Hemen hepsi de Pazar gecesı ayinine hazırlanır gibi giyinmiş bir grup yaşlı hanım tarafından bombardımana tutuluyoruz. Flip kucaklamaları kabul ediyor ve birkaç kadın kıcını okşadığında irkilmiyor bile. Gözlerinde yıldızlar var.

"Henny, Freida, Gretchen, Honey ve Jillian, bu benim oda arkadaşım Nate. Bingo için bize katılıyor."

"Hokey oyuncusu mu?"

"Erkek arkadaşın mı?"

"Erkek arkadaşım olmayı diliyor, öyle değil mi tatlım?" Flip bana göz kırıyor.

Etrafımız seksenliklerle çevrili olmasaydı onu terslerdim. Başımı sallıyorum. "O çok bakımlı ve ben kadınlardan hoşlanıyorum."

"Çok bakımlı olan sensin."

"Benimle oturabilirsin, Nate. Sana iyi bakacağım." Dirseğime ancak ulaşan ufak tefek bir kadın koluma giriyor, bana gülümserken yüzündeki kırışıklıklar derinleşiyor.

Koridorda ilerliyoruz, yemek salonuna yaklaştıkça grubumuz büyüyor. Flip ve ben konuştuğumuz hemen hemen herkese bir gül uzatıyoruz.

"Bunu ne sıklıkla yapıyorsun?" Ben soruyorum.

"Sezon dışında mı? Her hafta. Sezon boyunca, maçım olmadığında ve deplasmanda olmadığımızda."

"Hemi hiç gelip fotoğraf çekiyor mu?"

"Hayır. Bunu kendim için yapıyorum." Bayanlar bizi uzun masalardan birine götürüyor ve biz onların yerlerine oturmalarına yardım ederken kimsenin bizim yerimize oturmadığından emin oluyorlar.

Sonraki bir saati bingo oynayarak geçiriyoruz. Kanepede oturup kendim için üzmekten kesinlikle daha iyi. Ve bu hanımların anlattığı hikâyeler bambaşka. Sonunda, Flip ve ben personelin her şeyi kaldırmasına yardım ediyoruz ve o da tüm hemşirelerle flört ediyor.

Bir karı koca en son ayrılanlardan bazıları. Kadın tekerlekli sandalyede, adamın da bastonu var, bu yüzden hemşireler kadını masadan kaldırıp döndürmeye yardım ediyor. Adam bastonunu köşeye sıkıştırıyor ve kadının rahat ettiğinden emin olduktan sonra arkasından dolanıp onu kapıya doğru itiyor.

"Altmış beş yıldır evliler," diyor Flip. "Bu çok uzun bir süre."

"Kafanı kışından çıkarırsan sen de olabilirsin," diyor sertçe.

"Beni bunun için mi buraya getirdin? Altmış yıl sonra neye benzeyeceğimi göreyim diye mi?"

"Seni buraya getirdim çünkü kara bulutlarına rağmen yakışıklı bir adamsın ve bu hanımlar göz alıcı şeylerden hoşlanır. Ve çünkü yeterince üzüldüm. Ama evet, temelde sebep bu. Aşka inanmadığını söyleyen bir adam için, bugünlerde bana oldukça aşık görünüyorsun."

İçimi çektim.

"Geleceğinin böyle olmasını istemediğini mi söylüyorsun?" Neredeyse kapıya varmak üzere olan çifti işaret ediyor.

Elimi cebime sokuyorum.

"Çünkü dürüst olmak gerekirse, eğer yapamayacağına ya da yapmayacağına karar verirsen, devreye girip bunu benim geleceğim yapmakla ilgili bir sorunum yok."

Kaşlarımı çatıyorum. "Essie'yi istemiyorsun." "Bunu bilemezsin."

Benim dışımda, Essie'yle birlikte olursa kesinlikle üzülecek birini tanıyorum. Peki ya ben? Bunun üstesinden gelebilir miyim bilmiyorum. Madden ve Siles şenliklerine dönüşürse ailemin Noel'iyle nasıl başa çıkabilirim? Şehirdeki en büyük huysuz ben olurdum.

"Gel hadi." Omzuma vurdu. "Hadi eve gidelim."

Çalışanlara iyi geceler diliyor ve ılık Ağustos gecesine doğru yola çıkıyoruz.

Yola çıktığımızda Flip, "Pekâlâ dostum," dedi. "İçindekileri dökmelisin. Tüm duyguların var ve her şeyi içinde tutuyorsun. Bu seni canlı canlı yiyor ve perişan ediyor."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Arabaya binene kadar bekledin ve ıkmaya başlamak için kaçamıyorum, ha?"

"Annenin gidişinin Tristan'ı ne kadar mahvettiğini biliyorum ve eminim seni ve Brody'yi de o kadar mahvetmiştir, bu yüzden kartlarını masaya koyalım ki kendi bokunu çözmeye başlayabilesin."

"Beni kayıtsız şartsız sevmesi gereken insanlardan biri çekip gitmişken aşka nasıl inanabilirim ki? Elimizdeki tek şey, üçümüze hitaben yazılmış ve çocukluğumdan beri babamın evine gönderilen lanet olası bir Noel kartıydı. Ve sonra on buçuk yıldan fazla bir süre sonra hayatımıza geri dönmeye mi çalışıyor? Bununla ne yapmam gerekiyor?"

"Şu anda kırgınsın. Bu konuda nasıl hissetmek istersin?" Flip soruyor.

"Umursamak istemiyorum. Canımın yanmasını istemiyorum ama yanıyor işte. Her zaman acıtıyor. Sonra Lisa'yla ilişkileri çözdüğümü sanıyorum ve o beni duygusal olarak daha uygun bir adamla aldatıyor! Hiçbir şey uzun sürmüyor!"

"Bazı şeyler sürer," o savunuyor. "Bak benim ailem. Essie'nin ailesine bakın."

"Benim için hiçbir şey uzun sürmez. Essie'ye ona aşık olduğumu söyledim, o da bana olmadığımı, olamayacağımı söyledi." Flip'e hikayenin geri kalanını anlatmadım. Annem yüzünden zaten nasıl sarsıldığımı. Ya da lanet olası duygularla uğraşmamak için Essie'yle seks yapmayı tercih ettiğimi.

"O haklı mı?" Flip sordu.

"Bilmiyorum. Hiç sanmıyorum. Bu Lisa'yla ilişkimiz bittiğinde hissettiğimden çok daha fazla acı veriyor. Kalbim kıyma makinesine konmuş gibi hissediyor. Göğsüm fiziksel olarak ağrıyor."

"Hayatının geri kalanında böyle mi yaşamak istiyorsun?"

"Bu nasıl bir soru böyle?"

"Bak dostum, bu işlerin zor olduğunu biliyorum ama sürekli aynı duvara çarpmak istemiyorsan, bununla başa çıkmalısın. Bunu yapmazsan daha iyiye gitmez."

"Terapi demek istiyorsun."

"Evet, terapiyi

kastediyorum." "Berbat

olacak."

"İlk başta, evet. Ama annenin bıraktığı yaraların sürekli kanamadığı daha iyi bir hayatı hak ettiğini düşünmüyor musun?"

Alt dudağımı ovuşturuyorum. "Gerçekten bu şekilde düşünmemiştim."

"Essie harika bir insan. Ona her zaman hayalini kurduğu peri masalını yaşatacak birini hak ediyor. O kişi sen olabilirsin Nate, ama bunun için çaba göstermelisin. Ona buna değer olduğunu göster."

"Ya işi yaparsam ve yine de beni istemezse?" "Denemeyi ve emin olmayı tercih etmez misin?"

Hayatının geri kalanında ne olabilirdi diye düşünerek mi yaşayacaksın?"

37. BÖLÜM

ESSIE

"O Aman Tanrım, saçların!" Dred haykırır.
"Çok mu sert? Bu çok sert, değil mi?" Koşuyorum.
Parmaklarımı bilinçsizce içinden geçiriyorum.

"Hayır. Pembe çizgileri seviyorum. Tam sana göre." Kapıya yakın duran kutuya bakıyor. "Burada neler oluyor? Ve sen ne yiyorsun?"

Dred ve ben bir şeyler atıştırmak için Watering Hole'a gidiyoruz. Aruba'dan döneli iki hafta oldu ve ben ayrılık kontrol listemi tamamladım. En sevdiğim prenses filmlerini izledim, kızgınlığımı ve üzüntümü dart tahtamda çıkardım, kalçama sihirli bir değnek dövmesi yaptırdım ve çektiğim düğün fotoğraflarını albüm haline getirdim. Artık ilerleme zamanı.

"Ev yapımı çikolata sosu." Ayrılık kontrol listemden bir madde daha.

"Ve sen onu sek mi yiyorsun?"

"Evet, ben en sevdiğim prenses filmlerini izlerken." Kaşığı kutuyu işaret etmek için kullanıyorum. "Ve iç çamaşırı çekmecemi temizledim. Nate için giydiğim her şey gitmeliydi."

Yavaşça başını sallıyor. "Çok seks yaptınız, değil mi?"

"Yaptık." Keşke kalbimi bunun dışında tutabilseydim ama bu konuda hiç iyi olamadım. Kremi tezgâha bırakıp çantamı aldım.

"Onunla hiç konuştun mu?" Koridora çıktığımızda Dred soruyor.

Başımı sallıyorum ve asansöre doğru yürümeden önce dairemin kapısının kilitli olduğundan emin oluyorum. "Kendini çözmesi gerekiyor ve benim de ona bunu yapması için alan tanımam gerekiyor, her ne kadar acı verse de." Asansör geldi ve biz de bindik. Bizden başka kimse yoktu.

Dred, "Flip geçen gece onu emekli köyündeki tombalaya götürdü," diyor.

Huysuz, muhteşem Nate'in etrafının büyükannelerle çevrili olması ihtimaline gülüyorum. Sonra neredeyse gözyaşlarına boğuluyordum.

Dred kolunu bana doladı. "Kusura bakma. Onun hakkında konuşmak zorunda değiliz."

"Ben iyiyim. Sadece artık duygularım dışarı sızıyor." Çantamdan bir mendil çıkarıp gözlerimin kenarlarını kuruluyorum. "Sanırım bu kalbi kırık aşamasını geçtiği anlamına geliyor."

Asansörün kapıları kayarak açılıyor ve sıcak Ağustos gecesine adım atıyoruz.

"Eh, bundan emin değilim. Bence daha çok Flip üzülmekten yoruldu ve evde oturup üzülmekten başka bir şey yapması gerektiğini hissetti."

Watering Hole'a kısa bir yürüyüş mesafesinde. Bara girdiğimizde tanıdık kanat, pizza ve bira kokuları beni karşılıyor. İhtiyacım olan şey bu, bir doz normallik. Kalp kırıklığını atlatmaya yabancı değilim ama bu sefer daha zor geliyor.

Bir masaya oturup margarita ve paylaşacak bir şeyler sipariş ediyoruz.

Dred, "Rix ve Tristan balaylarında çok iyi vakit geçiriyor gibi görünüyorlar," diyor.

"Kesinlikle ihtişamını yaşıyor." Rix, Babe sohbetimizde günlük güncellemeler gönderiyor. "Ve sonbaharda okula dönmeden önce bu tatile gerçekten ama gerçekten ihtiyacı vardı."

"Bu tatili kesinlikle hak ediyor," diye katılıyor Dred.

Konuşuyoruz, yemek yiyoruz ve kalbim hâlâ acıyor olsa da bir arkadaşla dışarıda olmak iyi hissettiriyor.

Telefonum yeni bir mesajla çalıyor ve ekrana bakıyorum. Midem bulanıyor ve kalp atışlarım hızlanıyor.

"Is o Sonunda ulaşıyor dışarı?" Dred soruyor. O da o kadar da şaşırılmış görünmüyor. Dudağımı ısıyorum. "Kontrol edeyim mi? Kontrol etmeliyim." "Kontrol etmek istiyor musun?"

"Evet. Hayır. Evet. Bu olmuştur iki haftalar. Bu hissediyor gibi bir sonsuzluk." Mesajı açıyorum.

NATE

Selam. Sessizlik için çok özür dilerim. Eşyalarım üzerinde çalışıyordum. Hazır mısın bilmiyorum ama seni görmeyi çok isterim.

"Buluşmak istiyor," diye fısıldadım.

"Ne istiyorsun?" Dred soruyor.

Kalbimin acımasının durmasını. İçgüdülerime güvenebilmeyi. Yumuşak taraflarımı doğru kişiye verebilmek. "Onun söyleyeceklerini duymak."

"O zaman sen de öyle yapmalısın."

ESSIE

Tama
m.
Tama
m.

NATE

Bu gece boş musun?

ESSIE

Şu an Dred'in yanındayım.

NATE

Daha sonra müsait olur musun? Sana gelebilirim.

Evim Nate için hazır değil, ben de Nate'in evimde olmasına hazır değilim. Tarafsız bölge daha iyi olurdu.

ESSIE

Pancake House'a ne dersiniz?

NATE

Bana saatini söyle, seninle orada buluşalım.

ESSIE

Dokuz
mu?

NATE

Görüşürüz o
zaman.

Teşekkür ederim.

Dred'e "İki saatten az bir süre sonra onunla buluşacağım," dedim. "Eve gidip üstümü değiştireyim mi?"

"Eğer ihtiyacın olduğunu hissediyorsan, ama birçok kez senin yanında uyandı, değil mi?"

"Uyandı."

"Yani ona neyi kaçırdığını göstermene gerek yok. O zaten biliyor."

Ben geldiğimde Nate Pancake House'daydı. Muhteşem ve gergin görünüyor ve ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Onu dinlemek istiyorum ama kendimi bir kalp acısına daha maruz bırakmak istemiyorum.

Ayağa kalkıyor ve ellerini kalçalarında gezdiriyor. "Hey."

"Hey." O bir hamle yapmadan önce kabine giriyorum. bana dokunmak için. Fiziksel teması kaldırabileceğim bir yerde değiliz.

Yerine oturuyor.

Servis görevlisi Rainbow elinde kahve ve suyla geliyor.

"Menü için birkaç dakikaya ihtiyacınız var mı?"

"Kurabiye ve kremalı milkshake alayım, lütfen." Bütün gün duygularımı yedim, neden şimdi durayım?

"Ben de aynısından alayım," diyor

Nate. "Tabii ki!" Gökkuşağı fırlıyor.

"Nas ıls ın?" Nate soruyor. "İyi görünüyorsun. Harika görünüyorsun. Saçına bayıldım."

"Teşekkürler." Pembe çizgilerden birini parmaklıyorum. "Ben iyiyim. Sen nas ıls ın?"

"İyiyim. Daha iyiye gidiyorum. Son birkaç hafta zor geçti," diye itiraf ediyor.

Başımı salladım. "Evet. En sevdiğim zamanlar değildi."

Yutkunuyor. "Bugünden önce mesajlaşmak istedim ama hazır değildim."

"Ama şimdi hazırsın?" Her şey çok gergin hissettiriyor.

Başını sallıyor.

"Ne için hazırsın?"

"Bazı şeyleri konuşmaya." Peçeteyle oynuyor. "Haklıydın Ess. Haklı olmanı istemedim ama haklıydın."

Midem bulanıyor ve düğümleniyor. Ellerime bakıyorum ve gözyaşlarımla savaşıyorum. Bunu duymaya hazır mıyım bilmiyorum.

"Değ il hakkında Ben düşmek için sen," o acele eder üzerinde. "Sana kesinlikle aş ığ ım."

Kalbim boğ azımdan göğ süme geri düşüyor.

"Ama etrafımızda olan biten her şeye tepki verdiğim konusunda haklıydın. Annemin ortaya çıkması, parayı alması..." Boğ azını temizlemek için duraklıyor. "Hiçbir şeyi net göremiyordum. Eve dönüp düşünmek için biraz zamanım olduğ unda, benimle ilgilenmek ve bana destek olmak için her adım attığında, tüm duygularımı sekse yönlendirdiğ imi fark ettim."

Rainbow elimizdeki içkileri masaya bırakıyor ve yüzü kızarmış bir halde sessizce uzaklaşıyor.

"Bugün terapiye başladım," diyor Nate usulca.

"Başlad ın mı?" Göğ sümde filizlenen umut ödümü koparıyor.

Başını sallıyor.

"Nas ıl geçti?"

"Dürüst olmak gerekirse oldukça berbattı." Sesindeki ve gözlerinin ardındaki acı bu gerçeğ i doğruluyor.

"Tekrar gidecek misin?" Terapiye başlamak bir şeydir; devam etmek başka bir şeydir.

"Evet. En zor şeyleri halledene kadar haftada iki kez. Sonra ayarlarız. Çok derinlerde yatan anne sorunlarım var, Ess."

"Biliyorum." Masanın öbür ucuna uzanıp elimi onun eliyle kapatıyorum. "Böyle bir hayal kırıklığı yarattığı için üzgünüm."

"Ben de öyle." İç geçiriyor. "Ama hayatım boyunca birini hak ettiği şekilde sevemedim yaşamak istemiyorum ve sen de birinin tüm kalbine sahip olmayı gerçekten hak ediyorsun, Ess."

"Sen de öyle," diye fısıldıyorum.

"Bunu kabul edebilmek ve buna inanmak istiyorum, ama sanırım bunu başarmak için biraz çalışmak gerekecek." Dudaklarını yalıyor. "Ne kadar sürer bilmiyorum ama belki bana çaba göstereceğimi kanıtlamam için biraz zaman verebilirsin?"

Tüm vücudum üşüyor. Kendime yeniden tuzak kurmaktan korkuyorum. Ama o tüm doğru şeyleri yapıyor ve söylüyor. Onu öylece çekip gidemeyecek kadar çok önemsiyorum.

Bu yüzden başımı sallıyorum. "Size zaman verebilirim."

BÖLÜM 38

NATE

"İ Şimdi al," dedim kardeşime.

O ve Rix geri döndüğelen Aruba dün ve Beni ve Flip'i fajita ve margarita gecesi için davet etti. Dred ve Essie de geliyor. Ess'i Pancake House'da buluştuğumuzdan beri görmedim ama mesajlaşıyoruz.

"Terapi bir iştir ve bazen gerçekten berbattır ama buna değer. Essie buna değer," diye açıklıyorum.

Hafifçe gülümsüyor. "Her şeyi değiştiriyor, değil mi?"

"Gerçekten öyle. Yaptığım hataları şimdi daha net görüyorum ve bunları bir daha yapmamak için elimden geleni yapacağım."

Flip'in eli göğsüne gitti. "Seninle gurur duyuyorum, tatlım." Ciddiydi de.

Tristan, "Mükemmel olmayacaksın ve bazı seanslar diğerlerinden daha fazla acı verecek," diye uyarıyor. "Bazı günler eski kalıplara geri dönmek için mücadele edeceksin, ama artık onların var olduğunu biliyorsun."

Başımı salladım. "Aynen öyle. Kendimi her zaman o anda yakalayamayabilirim, ama bunun üzerine düşünebilir ve umarım bu konuda daha iyi olurum."

"Olacaksın. Her şey gibi bu da zaman alır ve pratik gerektirir." Omzuma vurdu. "Egzersiz yaparak bazı duygularından kurtulmaya ihtiyacın olursa bana haber ver. Spor salonuna, buza, neye ihtiyacın varsa ona gidebiliriz kardeşim."

"Bunu çok yapıyoruz." Flip'i işaret ediyorum.

"Güzel. Artık döndüğüme göre size katılabilirim."

Kapı çaldı ve Rix koridordan koşarak geldi. "Nate! Ağabey! Burada olduğunu bilmiyordum!" Tristan'a doğru kayıyor ve bir öpücük için çenesini yukarı kaldırıyor. Bana ve Flip'e hızlıca sarılıyor. "Hemen döneceğim."

Heyecanlı çılgılığı duvarlarda yankılanıyor.

"Essie burada olmalı," diyor Tristan alaycı bir ifadeyle.

"Evet." Elimi önce göğsümde sonra da saçlarımda gezdiriyorum.

"Orada işler nasıl gidiyor?" Tristan soruyor.

"İşleri tekrar berbat etmemeye ve ikimizin de hak ettiği türden bir adam olmaya çalışıyorum," diye cevap veriyorum.

"Zaten ilerleme kaydediyorsun," diye beni temin ediyor.

Dred, Essie ve Rix ortaya çıkıyor.

Essie, saçındaki çizgilerle uyumlu pembe yazlık elbisesiyle inanılmaz görünüyor.

"Essie! Saçın benim favorim!" Flip kollarını ona doluyor, onu kaldırıyor ve döndürüyor. Onu yere bıraktığında elini tutuyor ve döndürüyor. "Bu yeni görünüşe bayıldım."

Onu yumruklamak istiyorum.

"Bu benim ayrılık makyajım," diyor. Ve şimdi ben de kendimi yumruklamak istiyorum.

Dred bana empatik bir gülümseme veriyor.

Essie sonunda dikkatini bana çeviriyor. "Selam, Nate." "Selam, Ess."

"İçki isteyen var mı?" Rix soruyor. Herkes elini kaldırıyor.

"Sana yardım edeceğim!" Essie onunla kollarını birleştirir.

"Dred de öyle." Üçü mutfağın içinde kaybolur.

Flip topuklarının üzerinde geriye doğru sallanır. "Ona gerçekten nasıl hissettiğini gösteriyorsun, ha?"

"H e p i n i z etrafta dikilip bizi izlerken ben ne halt edeceğim?"

"Onu görmenin harika olduğunu söyle. Onu özlediğini, onsuz hayatının boktan olduğunu söyle. Ona bir hediye getirdin mi?" Flip kollarını göğsünde kavuşturur.

"Fajita gecesine neden hediye getireyim ki?"

"Fajita gecesine neden hediye getiresin ki?" Flip papağan gibi  t yor.

Tristan'a bakıyorum.

Omuz silkiyor. "Flip haklı."

Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Bir saat önce ikimiz de burada değilken bu tavsiye neredeydi?"

Flip gülümsüyor. "İlişkilerde bu kadar acemi olduğunu fark etmemiştim."

"Paslanmışım!"

"Bunu tekrar söyleyebilirsin." Flip kollarını kavuşturur. "Ya  ıldır ya da çeneni kapa, ahbap. Eğer o senin için doğru kişiyse ağlayan küçük korkak bir sürtük olma."

"Daha sonraya kadar bekleyecektim," diye mırıldandım.

"Ayak parmaklarına basmama izin vermeye devam edersen sonrası olmayabilir."

"Neden    n z de bu kadar ciddi görünüyorsunuz? Fajita gecesinde ciddi olamazsınız!" Rix yeniden ortaya çıktığında talepte bulunur.

Kızlar ellerinde margaritalarla içeri dalarlar.

Flip, Essie'ye uzatıyor. "Fajita gecesinden sonra ne yapıyorsun? Benimle film izlemek ister misin?"

"Yürüyüşe çıkmam lazım." Kapıya doğru yöneliyorum.

"Nate! Dostum, nereye gidiyorsun?" Flip arkamdan sesleniyor. "O iyi mi?" Dred soruyor.

En yakın    ek iye y r mem beş dakikamı alıyor. Tristan'a dönmeden önce iki düzine pembe g l, Essie'nin en sevdiği çikolatalardan bir kutu ve koleksiyonuna eklemek için pembe kalpli bir yastık alıyorum.

Herkes oturma odasında oturmuş kokteyllerini içiyor ve salsa, queso ve Rix'in meşhur sokak mısır soslu tortilla cipslerini yiyor.

Flip beni gördüğünde sırtıyor. "Tatlı ayıcık! Bunu yapmamalıydın!"

"Yapmadım." Essie'nin yanına geçiyorum. "Sana bir şeyler aldım." "Güzel..." Flip öksürüyor.

Ona pis bir bakış attım. "Siktirip gider misin? Hiç yardımcı olmuyorsun."

Flip'in gözleri komik bir şekilde büyüdü. "O zavallı kışını koltuktan kaldırarak üzerime düşeni yapmadım mı? Bu şekilde devam edersen neler kaçırabileceğin konusunda gözlerini açan ben değil miydim? Sana harika bir terapist ayarlamadım mı?"

Dilimle yanağımı dürtüyorum. "Bunların hepsini yaptın ama bunu olduğundan daha zor ya da garip hale getirmemeni istiyorum." Essie'ye dönüyorum. "Bir dakikalığına mutfağa gidip konuşabilir miyiz ve heckler'ı burada bırakabilir miyiz?"

"Elbette." Essie içkisini masanın üzerine bıraktı. Kollarım bir şeylerle dolu olmasaydı kalkmasına yardım ederdim. Arkadaşlarımızı ve Flip'in motorlu ağzını bırakıp mutfakta kayboluyoruz.

"Sana çiçek aldım." Onları uzattım.

"Gerçekten çok güzeller." Onları benden aldı. "Teşekkür ederim."

"Ben de sana kalp yastık ve çikolata aldım." Onları ona doğru ittim. "Bunlar senin en sevdiklerin. Çikolatayı kastediyorum. İkimiz de kalp yastıkları sevdiğini biliyoruz."

"Çikolatayı ve kalp yastıkları severim."

Ellerimi ceplerime sokuyorum. Çekip çıkarıyorum. Birini saçlarımda gezdiriyorum.

"Dışarı çıkıp bütün bunları almanın bir nedeni var mı?" diye soruyor usulca.

"Tristan ve Flip benimle dalga geçiyorlardı. Bugün seni göreceğim için gergindim ve her şeyi b e r b a t ettiğimden eminim. Sana sarılabilir miyim lütfen?" Gözlerim kapandı. *Evet, gerçekten her şeyi ~~berbat~~ ediyorum.* Bir kapak açıyorum.

Essie öne doğru adım atarken yumuşak gözlerle bana bakıyor ve kollarını belime doluyor. Ben de kollarımı

Teması bir merhem gibi emdi. "Seni çok özledim, Ess. Hem de çok."

"Ben de seni özledim," diye fısıldıyor. Sonunda uzaklaşıyor. "Terapi nasıl gidiyor?"

"Zor. Şu anda çok berbat ama zamanla kolaylaşacak." Devam etmekten vazgeçmeyeceğim konusunda ona güvence vermek istiyorum. "Hak ettiğim türden ilişkilere sahip olabilmek ve iyi bir eş olabilmek için bu işi yapmamın önemli olduğunu biliyorum."

Yumuşak bir şekilde gülümsüyor. "Bunu duyduğuma gerçekten çok sevindim."

"Benimle bir randevuya çıkmak isteyebileceğini düşünüyor musun?"

Dudakları yana doğru çekiliyor ve gözleri benimkilerle buluşmadan önce bir an için yere düşüyor. "Bunu düşünebilir miyim?"

Midem bulanıyor ama yine de başımı sallıyorum. "Elbette. İstedığınız kadar zaman ayırın."

BÖLÜM 39

ESSIE

(Pazar öğleden sonra telefonum çaldı .

NATE

Düşünme süreci nasıl
gidiyor?

ESSIE

Beklenebileceği kadar iyi.

NATE

Yardım etmek için yapabileceğim bir
şey var mı?

ESSIE

Bir selfie
gönder.

A resim . Nate ile benim favori çatık
kaş görünür.

ESSIE

Düzelتيyorum: Üstsüz bir selfie
gönder.

Başka bir fotoğraf geliyor. Bu kez Nate'in saçları dağınıktır
ve üzerinde bir çift elbise pantolonuyla boy aynasının önünde
durmaktadır.

NATE

Bu yardımcı olur
mu?

ESSIE

Hem de çok.

Gömleğinizi ütülerken çekilmiş üstsüz bir selfie
gönderin.

NATE

???

ESSIE

Düşünmeme
yardımcı oluyor.

Birkaç dakika sürüyor ama selfie ortaya çıkıyor.

NATE

İhtiyacınız olan başka bir şey var mı?

Kıyafet seçiminde yardım, belki? Elimden
geldiğince destek olmak için buradayım.

ESSIE

Teşekkürler. Aklıma bir şey gelirse size haber
veririm.

Pazartesi akşamı, telefonum yine çaldı.

NATE

Bugün düşünce nasıl gidiyor?

ESSIE

İyi.

NATE

Bu bir yükseltme gibi görünüyor. Güller nasıl?

ESSIE

Oldukça iyi.

Taşan vazonun fotoğrafını çekip ona gönderiyorum.

NATE

Bu senin yatak odan mı? O_o

Yastığı nereye koydun?

Yastığın yakın bir fotoğrafını çekip gönderiyorum.

NATE

Catalina!

Onu özlediğimi

söyle. Ben de seni

özledim.

Telefonum çaldı ve cevap vermekte tereddüt etmedim.

"Merhaba." "Merhaba. Sesini duymak güzel." İç çekiyor.

"Ben de seninkini duymak güzel." Yatağıma uzanıyorum ve Catalina'yı göğsüme sarıyorum. "İşler nasıl?"

"İyi. İyi. Beni meşgul ediyor, ki şu anda buna ihtiyacım var. Flip ve Tristan yarın benimle birlikte prototipi test edecekler, bu heyecan verici."

"Bu harika! Bu senin mühendislik paten tasarım patlaması olabilir ve kariyerinin hemen başında. Kendinle gurur duymalısın, Nate. Ben gurur duyuyorum."

"Teşekkürler Essie. Gerçekten de prototip sadece birinci adım ve olması gereken yere ulaşması biraz zaman alacak, ancak beni destekleyen bir ekibin olması memnuniyet verici. Senin işin nasıl gidiyor?"

"Şu anda bir fantezi setindeyim ve kıdemli sanatçılardan biri beni kanatları altına aldı. Zorlu bir iş ve ben bunu seviyorum."

"Bu harika, Ess. Gönderilerinden birini gördüm ama yorum yapmadım çünkü senin alanına saygı duymak istedim. Sürünge olmak istemedim."

Telefonun içinden sürünerek ona sarılmak istiyorum. "Beş yıl önceki paylaşımlarımı beğenmeye ve hepsine yorum yapmaya başlamadığın sürece sapık değilsin."

"Sadece üç yıl geriye gitmeyi planlıyordum," diye şaka yapıyor. "Tamamen makul ve güvenli bir şekilde ofis bölgesinde." Catalina'yı bana aldığı kalp yastıkla takas ediyorum ve onu göğsüme bastırıyorum. Yumuşak ve tüylü ve yeni favorim. "Terapi nasıl gidiyor?"

Uzun bir nefes veriyor.

"O kadar iyi, ha?" Gülüyorum ama gerginim.

"Çoğu zaman sanki aklımı okuyabiliyor. Sanki beni bu kadar iyi tanımaya nasıl cüret eder? Ne o, cadı mı?" Kıkırdıyor. "Zor olsa da çoğunlukla iyi."

"Ne hakkında konuşuyorsunuz?" Ondan en çok istediğim şey bu, onun da bana açılmasını istiyorum. Onun da bana açılmasını.

başkalarıyla paylaşmaya korktuğu şeyler.

"Bariz şeyler - annem, o gitmeden önce büyümek nasıldı, sonrası nasıldı, ilişkilerim nasıldı." Sesi fısıltıya dönüşüyor.

"Senin hakkında da çok konuşuyorum."

"Öyle mi?" Kalbim tekliyor.

"Ona sana aşık olmamın tüm nedenlerini anlattım."

"Bana bunlardan bahsetmek ister misin?" Kalbim daha hızlı atıyor. Bana her şekilde çabaladığını, çabalamaya değer olduğumu düşündüğünü gösteriyor.

"Çok şaşırtıcı, açık bir kalbin var." "Bazen başımı belaya sokuyor," diye karşı çıkıyorum.

"Sanırım bu hepimiz için geçerli," diye yanıtlıyor. "Sen gerçekten gün ışığı ve gökkuşağı gibisin. Sadece kendin olarak bile insanları mutlu ediyorsun. Şu anda seninle konuşmak günümün en önemli anı."

Kalbim sıkışıyor. Onu çok özledim; şakalaşmayı, onunla bir şeyler planlamayı, onunla vakit geçirmeyi. Farkında bile olmadan beni o kadar çok onayladı ki, belki bu kez kasıtlı olarak yapıyor ama zaten lokum gibi yumuşak olan kalbimi yumuşatıyor. "Bu benim de en önemli özelliğim."

"Zekisin ve etrafta olmak eğlenceli. Bir bakıcısın ve en önemli anlarda her zaman insanların yanında oluyorsun." Boğazını temizliyor. "Sevginin gücüne çok güzel bir inancın var. O kadar bıkmıştım ki acı çekme potansiyelini neden hoş karşıladığını anlayamıyordum. Bu beni çok korkutuyordu."

"Hâlâ seni korkutuyor mu?" Kalbim göğsümde güm güm atıyor. Kırılganlığını benimle paylaşmak için çok çabalıyor. "Kesinlikle.

Ama buna değer.

dolu bir hayat ve senin gibi insanları da içeriyor."

"Düşünmeyi bıraktım," diye geveledim. "Seninle bir randevuya çıkacağım."

BÖLÜM 40

NATE

"L Çok iyi görünüyor, adamım." Flip, devasa KD kasesini yemeyi bana onaylayan bir bakış atacak kadar uzun süre bıraktı.

başparmak yukarı ve bir baş sallama. "Essie'yi akşam yemeği için nereye götürüyorsun?"

"Scaramouche'a gideceğiz, sonra da onu *Wicked* müzikalini izlemeye götüreceğim."

Bu gece ilk resmi randevumuz. Geçtiğimiz birkaç hafta zor oldu ama terapide ilerleme kaydediyorum ve hayatımdaki insanları hak ettikleri şekilde sevebilmek için duvarlarımı nasıl yıkacağımı öğreniyorum.

"Güzel. Buna bayılacak." Flip başıyla onaylıyor.

"Ben de öyle düşünüyorum." Tezgâhtan sıcak pembe çiçek buketini ve çikolata kutusunu almadan önce telefonumu, cüzdanımı ve anahtarlarımı kontrol ediyorum. "Bu akşam için planın var mı?"

Flip telefonuna bakar. "Birkaç arkadaş Watering Hole'a gitmekten bahsediyor. Onlara katılabilirim."

"Gelirsen herkese selam söyle."

"Söylerim. İyi eğlenceler ve dikkatli oyna, tatlı ayıcık." Göz kırpıyor.

Bu gece için Essie'yle vakit geçirmekten başka bir beklentim yok. Sonunda ona sarılmak ve ertesi sabah saçları yüzümde uyanmak ister miydim? Kesinlikle isterdim. Ama her seferinde bir adım.

Flip'i neon erişteleriyle baş başa bırakıp Essie'nin dairesine giden kısa mesafeye gidiyorum. Hepimiz aynı bölgede yaşıyoruz, arenaya ve şehir merkezindeki iş sektörüne yakın. Essie beni içeri çağırıyor ve asansör onun katına çıkarken kalp atışlarım hızlanıyor.

Ben daha kapıyı çalamadan kapısı açılıyor.

"Merhaba." Günlerdir onu ilk kez görmek, fırtınadan sonra gökkuşağını görmek gibi. Uzun, tüllü pembe bir elbise giyiyor ve pembe çizgilerle eşleşen koyu renk saçları omuzlarının üzerine gevşek dalgalar halinde düşüyor. Makyajı hafif, gözlerini belirginleştirmek için göz kalemi sürmüş ve dudakları parlak. "İnanılmaz görünüyorsun."

Yüzünü aydınlatan gülümseme tropik bir gün doğumundan bile daha güzel. "Sen de en sevdiğim tatlı dahil yedi çeşit yemek gibi görünüyorsun."

"Onaylamana sevindim." Çiçekleri uzattım. "Sana güzel bir şey getirdim."

"Çok güzeller." Çiçekleri burnuna götürüyor, içine çekerken gözleri dalgalanıyor.

"Tıpkı senin gibi." Çikolataları uzattım. "Ben de sana tatlı bir şey getirdim, tıpkı senin gibi."

"Çok düşüncelisin." Onu takip etmemi işaret ediyor. "Bir dakikalığına içeri gel. Bunları suya koymak istiyorum."

Kızlar için kuşak kutusunu bıraktığımdan beri buraya gelmemiştim ve bu gece burayı yeni gözlerle görüyorum. Mekan gerçekten Essie'nin kişiliğine bir saygı duruşu niteliğinde. Her şey parlak, yumuşak ve güzel, tıpkı onun gibi.

Bir vazo alıyor ve çiçekleri dikkatle dizmeden önce içine su ve çiçek maması dolduruyor. "Gerçekten muhteşemler, Nate." Dönüp kollarını belime doluyor ve yumuşak bir iç çekişle yanağını göğsüme yaslıyor. "Seni özledim."

Onu kollarımın arasına alıp başının üstünden öpüyorum, sıcaklığını içime çekiyorum ve bu şekilde bana yakın olduğunda anında nasıl rahatladığımı takdir ediyorum. "Ben de seni özledim."

Uzun bir süre birbirimize sarılarak öylece duruyoruz. Sonunda geri çekiliyor, bana gülümsüyor ve göğsümü okşuyor. "Bütün gece burada mutlu bir şekilde durabilirim, ama senin planladığın harika bir randevu var, o yüzden muhtemelen gitmeliyiz."

"İyi bir fikir gibi görünüyor," diye katılıyorum.

Ayaklarını bir çift askılı sandaletin içine sokuyor, kalp şeklinde, sıcak pembe, mücevherlerle kaplı çantasını alıyor ve kolunu benimkiyle birleştiriyor. Dairesinden çıkıyoruz ve asansörle lobiye iniyoruz. Kaputu çevirip direksiyonun arkasındaki yerimi almadan önce onun yolcu koltuğuna oturmasına yardım ediyorum.

Essie vücudunu bana doğru çeviriyor. "Günün nasıl geçti?"

"İyi, ama uzun. Seni görmek için sabırsızlanıyordum. Seni görmek için sabırsızlanıyordum.

Senin mi?"

"Aynısı." Kulağımın kabuğunu okşuyor. "Ama üzerinde çalıştığım fantezi şovu çok eğlenceliydi."

"Bana bundan biraz daha bahset." Bir şey hakkında heyecanlandığında hareketlenmesine bayılıyorum.

"Hepsi prensler ve prensesler, ki bu tam bana göre. Bugün de elflerden biri üzerinde çalıştım. Bu beni gerçekten becerilerimi geliştirmeye itiyor" diye açıklıyor.

"Bir gün seni iş başında görmeyi çok isterim."

Gözleri parlıyor. "Senin üzerinde pratik yapabilirim."

Elleri yüzümde, beni başka bir şeye mi dönüştürüyor?

Onun sanatına dönüşmek mi? "Tabii. Evet. Ben de varım."

Koltuğunda kıpırdanıyor. "Cadılar Bayramı bu yıl çok eğlenceli olabilir."

"Evet. Olabilir." Onun coşkusu, benim onunla olduğu gibi onun da benimle bir gelecek görebileceğine dair bana umut veriyor.

Restoranın otoparkına girdim. "Vay canına. Bu çok havalı."

"Bu bizim ilk resmi randevumuz. Özel olmasını istedim." Elini tutuyorum ve dudaklarımı parmak eklemlerine bastırıyorum. "Burada kal lütfen."

"Tamam."

Emniyet kemerimi çözüyorum ve arabadan atlayıp kapısını açmak için yanına geliyorum.

Elimi tutuyor ve dikkatlice dışarı çıkıyor.

Güzel bir gece. Sonbaharın müjdecisi akşamlar serinlemeye başlamış olsa da. Restorana girdiğimizde kafalar dönüyor. Essie ile hep böyle olur. O kadar güzel ki trafiği durduruyor ve sonsuz kez bakanları kendine çekiyor. Ama benim için, bu onun nasıl görüldüğünden çok daha fazlası. Bir odaya en harika enerjiyi getiriyor ve ben de onun yanında durup tüm bunları içime çekebilmeyi seviyorum.

Ev sahibi bizden birkaç yaş daha genç. Essie'ye bakarken gözleri parlıyor ve dikkati bana yönelmeden önce birkaç kez göz kırpmıyor.

"Stiles'ın altında iki kişilik rezervasyonum var." Kardeşimin bağlantılarını kesinlikle kullandım.

"Stiles. Stiles. Evet. Bize katıldığınız için çok teşekkür ederim."

"Bu bizim ilk randevumuz." Essie'nin gülümsemesi adamı neredeyse bayıltıcaaktı.

"Bay Stiles sizi çok beğenmiş olmalı," diye mırıldandı ev sahibi.

"Öyle mi, Bay Stiles?" Işıltılı gülümsemesini bana yöneltiyor.

"Kesinlikle." Onu nazikçe sıkıyorum.

"Size masanızı göstereyim." Ev sahibi bizi özel bir terasa götürüyor.

"Bu çok güzel, Nate." Essie masanın diğer ucuna uzanıyor, ben de elini tutuyorum.

"Güzel. Doğru seçimi yaptığıma sevindim."

"Dürüst olmak gerekirse, beni Doğu Yakası'na götürebilirdin ve buna bayılırdım."

"Çılgılık atan çocuklarla bile mi?"

Gülümsüyor. "Buradaki müzik daha çok ruh halimizi değiştiriyor ama yine de elimizden gelenin en iyisini yapardık."

"Tristan ve Rix hâlâ ayda bir Flip'le birlikte oraya gidiyorlar," diye düşünüyorum.

"Onlarla birkaç kez gittim. Sınırsız salata ve ekmeği yenmek çok zor."

"Bu doğru." Başparmağımı elinin üzerinde ileri geri gezdiriyorum.

Aperatifler ve içecekler sipariş ediyoruz ve masanın karşısında el ele tutuşarak iş ve arkadaşlarımız hakkında konuşuyoruz. Onunla tekrar birlikte olmak, onun varlığında çok kolaymış gibi görünen yakınlığa sahip olmak çok iyi hissettiriyor.

"Aklından neler geçiyor?" Essie soruyor.

"Burada olduğun ve bana bir şans daha vermeye istekli olduğun için çok minnettarım," diye itiraf ediyorum. "Duygularım hakkında konuşmakta ya da onları başka sağlıklı yollarla ifade etmekte hiçbir zaman iyi olmadım ama seninle olmak istiyorum."

"Elinden gelen her şeyi yaptığını biliyorum Nate. Farkı görüyorum ve bunun kolay olamayacağını biliyorum." Elimi sıkıyor.

"Küçükken ve annem hâlâ bizimle birlikteyken sessiz kalmanın daha iyi olduğunu öğrendim."

"Kavgadan kaçınmak için mi?"

"Sayılır. Ama çoğunlukla tek taraflıydı. Sadece barışı korumaya çalışıyorduk. Ama şimdi Lisa ile ilişkimin neden o şekilde bittiğini anlayabiliyorum. Beni aldattığı için onu mazur görmüyorum. İşler bu noktaya gelmeden önce ilişkimizi bitirebilirdi ve bitirmeliydi de; ancak duygularımı açıkça ifade etmeyerek benim de bunda payım var. Bu konuda daha iyi olmak için çalışıyorum. Sen inanılmaz bir ışıksın Essie ve değer verdiğin insanlara kalbini tamamen veriyorsun. Ben de bunu onurlandırmak ve sana aynı sevgiyle karşılık vermek istiyorum, çünkü ikimiz de bunu hak ediyoruz."

Gözleri cam gibi oluyor ve çenesi sallanıyor.

Boğazım düğümleniyor. "Ess?"

"Bu güzel bir duygu." Ellerimizi kaldırıyor ve benimkinin arkasını öpüyor. "Bunu sadece bizim için değil, kendin ve değer verdiğin insanlar için yapıyor olmanı seviyorum. İçindeki tüm o sevgiyi görüyorum ve bu sevginin bir parçası olabildiğim için çok müteşekkirim."

paylaştığın insanlar. Seni sevmek ve konuşmak istediğinde, özellikle de zorlandığında dinlemek için burada olacağım."

"Sen harikasin," diye fısıldıyorum.

"Sen de öylesin," diye fısıldıyor.

"En iyi arkadaşının kardeşimle evlenmesine gerçekten çok sevindim." "Ben de."

Sunucu mezelerimizi getiriyor ve ana yemeklerimizi sipariş edebilmek için menüde hızlıca bir tur atıyoruz.

Sonra Essie pancar salatasından bir ısırığı ağzına atarken vites değiştiriyor. "Bana prototipten ve işlerin nasıl gittiğinden bahset."

"Bazı değişiklikler yaptık, bu yüzden testlerin ikinci turuna geçiyoruz."

"Bu çok heyecan verici. Bu neyi gerektiriyor? Bana her şeyi anlat." Beklentiyle gülümsüyor. "Bana tüm bilimsel detayları ver."

"Dolayısıyla, konfor ve destek iyi bir patenin anahtarıdır, ancak dikkate alınması gereken başka unsurlar da vardır. Bıçağın kalınlığı, şekli ve kavisi ile oyuncunun ağırlığı da hesaba katılmalıdır. Piyasadaki en iyi patenler, buzun suya dönüşümü ile ilgili olarak kuvveti en doğru şekilde alır ve bu da daha iyi hız sağlar. Metallerin termal iletkenliği ile ilgili olan sürtünme ısısı üretimi için ideal kombinasyonu belirlemek için özel formüller kullanıyoruz. Oh, ve patenlerin iki çalışma kenarı vardır ve buna izin vermek için merkezde içi boş bir kavis bulunur."

Essie salatasını yemeyi bıraktı. "Özür dilerim. Muhtemelen seni sıkıyorum."

"Biraz bile değil." Dudaklarını yalıyor ve eğilerek fısıldıyor, "Bunların çoğu beni aşıyor, ama külotum ıslak, lütfen bana bilim yapmaya devam et."

Sırıtmakla savaşıyorum. "Bilimsellik bir fiil değildir."

"Biliyorum, ama kaşlarının çatılmasına neden oluyor, bu da külotumun ıslanmasına neden oluyor, bu yüzden yeni favori kelimem. Lütfen kuvvet ve sürtünmeyi açıklamaya devam et."

Ben de öyle yapıyorum ve Essie her türlü soruyu soruyor, her kelimeme asılıyor, söylediğim her şeyin önemli olduğunu hissettiriyor, sanki onun evreninin merkeziymişim gibi.

Aşk böyle bir şey olmalı. Bu duygu, tüm zor şeyleri konuşmak ve çalışmak istememin nedeni.

Yemekten sonra caddeyi geçip aşağıya doğru yürüdük.

"Aman Tanrım." Onu gişeye götürürken kolumu tuttu. "Beni tiyatroya mı götürüyorsun?"

"Götüreceğim."

Bana bakıyor, gözleri yumuşak ve sıcak. "Gelmiş geçmiş en iyi ilk randevu, Nathan."

Harika koltuklarımız var ve Essie tüm gösteri boyunca koluma sarıldı. Canlı tiyatroyu hiç sevmem ama Essie neredeyse müzikaller kadar eğlenceli. Gülümsüyor ve kahkahalar atıyor, gözleri keyifle parlıyor ve ben de oyunun yarısını sahnedeki insanlar yerine onu izleyerek geçiriyorum. Müzikalin ne hakkında olduğunu size söyleyemem ama bu deneyimden kesinlikle keyif aldım.

Daha sonra ona arabaya kadar eşlik ettim ve evine doğru yola çıktım.

"Bu harika ilk buluşma için teşekkür ederim." Serçe parmağını benimkiyle birleştirdi.

"Bunun gerçekleşmesi altı yıl sürdüğü için üzgünüm."

"Beklediğime kesinlikle değdi." Başını öne eğiyor. "Yine de henüz bitmesini istemiyorum."

Ona bakıyorum. "Pancake House'a falan gitmek ister misin?"

"Bana gelebilirsin," diye öneriyor. "Olur mu?"

"Evet."

Ziyaretçiler için ayrılmış bir yere park ediyorum ve asansörü beklerken el ele tutuşuyoruz. Bizden başka kimse yok, kapılar kapandığında parmaklarını boynumun arkasında birleştiriyor, vücudu benimkiyle aynı hızda. "Bu gece kalacak mısın?"

"Kalmamı ister misin?"

"Bana sarılmış bir şekilde uyanmayı özledim." "Ben de." Parmağımla çenesinin kenarını çiziyorum.

"Bütün gece sarılmanın büyük bir hayranıyım." "Aynen," diye kabul ediyor.

Asansör onun katına vardığımızı haber veriyor. Essie asansörden çıkıyor ve ben de onu koridorda takip ediyorum. Aramızdaki gerilim bütün akşam boyunca artmıştı. Bu işin nereye varacağı konusunda varsayımlarda bulunmak istemiyorum -tüm gece süren sarılmalar dışında- ama cevabımı dairesine girer girmez alıyorum.

"Birbirimizin kalbine iyi bakabilmemiz için kendi kalbine iyi baktığın için teşekkür ederim." Essie ağzımı kendi ağzına götürüyor.

Dillerimiz birbirine değerken ikimiz de inliyoruz. "Bekle." Geri çekiliyorum ve Essie kaşlarını çatıyor.

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Bu iş daha fazla ilerlemeden önce sana bir şey sormam gerek."

"Tamam." Essie kararsız ama umutlu gözlerle bana bakıyor.

"Daha ilk randevumuza çıktığımızı biliyorum ama benim kız arkadaşım olur musun? Resmi olarak."

"Evet. Kesinlikle. Hiçbir şey beni daha mutlu edemez." Başını öne eğiyor. "Bir de seni yatak odama götürmek."

"Bunun olmasını sağlayabilirim." Onu yerden kaldırdım ve koridorun sonuna kadar taşıdım.

Eşiği geçtiğimizde onu yere bırakıyorum ve öpüşmeyi kesiyorum. "Vay canına."

Essie gergin görünüyor. "Seni uyarmıştım. Çok prensesvari."

Duvarlar tam olarak beyaz değil ama biraz pembe tonlarında. Dört direkli bir yatak bir duvarı kaplıyor. Yatağı çevreleyen komodinler beyaz ve tül perdeler, hepsi pembenin çeşitli tonlarında olan olağanüstü sayıdaki kırlentleri ortaya çıkarmak için geri çekilmiş. Yırtık pırtık ve çok sevilen Catalina komodinin üzerine tünemiş. "Tam sana göre."

"Nefret etmiyor musun?" Ellerini sıkıyor.

Onları kendi ellerime alıyorum. "Hayır. Hiç de değil." Bu benim kendim için yapacağım bir seçim olur muydu? Hayır. Ama bu aşık olduğum kadının bir yansıması ve bu nedenle bu odayı da seviyorum. "Kendimi seni çalmaya gelen yasak prens gibi hissediyorum."

Essie'nin güzel dudaklarında muzip bir gülümseme beliriyor. "Kesinlikle öyle olabilirsin."

Kaşlarımı kaldırıyorum.

Kravatımı eline doluyor ve sesi boğucu bir fısıltıya dönüşüyor. "Benim yasak prensim olmak ister misin, Nate?"

Yavaşça başımı sallıyorum. "Evet, sanırım isterim. Kaleden çalıp kendime saklamayı planladığım tatlı prenses olmak ister misin?"

Gözlerinde heyecan parlıyor. "Hem de çok." Göğsümü itiyor.

Kaşlarımı çattım.

"Bana bir dakika izin ver. Prensime için hazırlanmalıyım."

Hâlâ hareket etmiyorum.

"Yaramaz prenses iç çamaşırlarına karşı değilsen tabii?"

Bunun anlaşılması biraz zaman alıyor. "Uzaktan bile karşı değilim." Dışarı çıktım ve oturma odasına yöneldim. "Dışarıda bekliyor olacağım."

Essie kapıyı kapatıyor. Daha önce hiç rol yapmamıştım ama pantolonumun içinde olanlara bakılırsa, bunun için buradayım. Kravatımı gevşetiyorum ve gömleğimin ilk birkaç düğmesini açıyorum. Ayrıca banyoya koşup gargara yapıyorum ve kapısının önündeki yerime dönmeden önce çapkın, buruşuk, yasak prens görünümüne bürünmek için saçlarımı karıştırıyorum.

"Ah prensim, neredesin?" diye sesleniyor.

Bunu hazır olduğuna dair bir işaret olarak kabul ediyorum ve yatak odasının kapısını aralıyorum. Tek aydınlık yatağının yanındaki lambadan geliyor. Gözlerimin alışması bir an alıyor. Tül perdenin arkasından bir hareket geliyor. "Aman Tanrım!"

Prens, benim yasak aşkım, beni bu sefil varoluştan ne zaman kurtaracaksın?" Essie mırıldanıyor.

Gülümsüyorum ve kapıyı sessiz bir kısık sesle kapatıyorum. Yatağa geçiyorum, perdeyi dikkatlice geri çekip direğe asıyorum. Nefesim beni bir anda terk ediyor.

Yastıklar yere süpürülmüş, örtüler geriye çekilmiş. Essie soluk pembe çarşafların üzerinde yatıyor, saçları yastığın üzerinde uçuşuyor, gözleri kapalı. Bir eli şiltenin üzerinde avuç içi yukarı bakıyor, diğeri ise karnının üzerinde duruyor. Dantellerle süslenmiş şeffaf pembe geceliği önden aşağıya doğru iniyor ve kalçalarının üstünü zar zor sıyrıyor. Göğüs uçlarını süsleyen kalp kalkanlar baştan çıkarıcı bir şekilde parlıyor.

O dünyadaki en büyüleyici kadın ve benim olmayı kabul etti. Uzanıp yanağını okşuyorum, içimdeki yasak prensi yönlendiriyorum ama bu konuda pek tecrübem yok. Bu kadını arzulamak ve onun mükemmel, yumuşak kalbini tutmanın bir yolunu bulmak konusunda deneyimim var.

İç çekiyor ve dokunuşumu kovalıyor, parmaklarım yanağında dans ediyor.

"Benim tatlı prensesim." Elini avuçlarımdan içine alıp dudaklarıma götürüyorum. "Seni çalmaya geldim."

Gözleri bir solukta açılıyor. "Gerçekten sen misin?" Telaşla doğruluyor, gözleri kocaman. "Lütfen bunun bir rüya olmasına izin verme."

Elini göğsüme koyuyorum. "Rüya gibi mi hissediyorum aşkım?"

"Gerçekten buradasın!" Kıkırdıyor, yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni öpüyor, ama bir an sonra geri çekiliyor, gözleri sahte bir panikle kocaman. "Muhafızları nasıl atlattın?"

Hayali muhafızları kandırmak için makul bir yol aradım. "Sadece bir hizmetkârmışım gibi davrandım ve içkilerine peri tozu kattım. Saatlerce uyuyacaklar." Son birkaç haftadır sırf Essie'ye yakın hissetmek için prenses filmleri izleyerek çok zaman geçirmiş olabilirim de olmayabilirim de.

Ellerini göğsümde gezdiriyor, alt dudağı dişlerinin arasından kayıyor. "Saatlerimiz mi var?"

"Doğru, aşkım." Başparmağımla göğüs ucunu okşuyorum. "Her santimini öpmem için saatler." Kalçasını sıyırıp bacaklarının arasına dalıyorum. "Sana sınırsız zevk vermek için." Çenesinin kenarını öpüyorum. "Sana tapmak için." Yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Seni benim yapmak için."

"Tek istediğim bu," diye fısıldıyor dudaklarıma karşı.

Beni soyup yatağa çekerken öpüşüyoruz. Onun üzerine uzanıyorum, kalçalarının beşiğine yerleşiyorum. "Seninle birlikte olmak için binlerce ejderhayı öldürebilirim."

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Bana sahip çık, Nathan. Al beni. Beni senin yap."

"Her zaman benim." Vücudundan aşağıya doğru öpüyorum, çıkardığı yumuşak seslere ve onu ağzımla ve sonra parmaklarımla tekrar boşaltırken tırnaklarının omuzlarıma baskı yapmasına takıntılıyım.

Dudaklarına doğru ilerlerken her santimini öpücüklerle boğuyorum. "Bu açık kalabilir mi?"

Sırıttıyor. "Prenses iç çamaşırımı beğendin mi?"

"Prenses iç çamaşırını seviyorum." Şeffaf kumaşın arasından bir meme ucunu emiyorum. "Dayanılmaz derecede seksisin."

"Sen de öylesin." Bacağını kalçama geçiriyor. "Lütfen benimle seviş."

Kalçalarının arasına yerleşiyorum ve ereksiyonum kaygan, sıcak teninin üzerinde kayıyor. İçine gömülüp bizi birleştirirken bakışlarını tutuyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum dudaklarına.

Yüz ifadesi yumuşuyor, gözleri arzudan cam gibi oluyor. "Ben de seni seviyorum."

"Tüm kalbimle," diye söz veriyorum.

Birlikte hareket ediyoruz, uzuvlarımız birbirine dolanmış, gözlerimiz birbirine sabitlenmiş. Kalbim onun yanında güvende, korunuyor, önemseniyor. Beni nazıkçe içine, zihnine, bedenine ve ruhuna davet edişinde bunu hissediyorum.

O benim istediğim her şey ve hayatımın geri kalanını onun kalbine iyi bakıldığından emin olmak için harcayacağım.

Aynı şefkatle benimkine de bakıyor.
Benim güneşli ve yağmurlu diğer yarım.
Hayatımın aşkı.
Hayallerimin kadını.

BÖLÜM 41

ESSIE

"W Bu da ne böyle?" Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum, gözlerimi kapatıyorum, burnumdan nefes alıyorum ve veriyorum

ağzımdan. "Lütfen gözlerimi açtığımada orada ol."

Bir kapak açıyorum ama en sevdiğim elbisem hala olmasını beklediğim yerde değil. Dürüst olmak gerekirse, sahip olduğum *hiçbir şey* artık olmasını beklediğim yerde değil.

"Çok akıllı, çok düşünceli, son derece düzenli, iyi donanımlı, seni ve pembe ve romantik olan her şeye olan hafif manik aşkını kucaklayan ateşli erkek arkadaşını elbiseni bulamadığın için öldürme. Ya da kelimenin tam anlamıyla sahip olduğun herhangi bir şeyi," diye mırıldanıyorum.

"Kiminle konuşuyorsun, tatlım?" Nate bir anda ortaya çıktı.

Çığlık atıyorum ve elimi kalbime götürüyorum.

Bana sarılıyor ve başımın üstünü öpüyor; kollarının beni sardığını hissedince ve kolonyasının kokusunu alınca biraz eriyorum. "Seni korkutmak istememiştim." Geri çekiliyor ve kaşlarındaki o hoş çatıklık vücudumun hain kısımlarını heyecanlandırıyor.

Eşyalarımı nereye taşıdığını telepatik olarak söyleyemediği için ona biraz kızgın olduğumu hatırlamaya çalışıyorum. "Pembe, kep kollu, A kesim, diz hizasında, kalp desenli, sıcak pembe kemerli elbisemin nerede olduğunu biliyor musun?"

Bana göz kırpıyor. "Bu tanımlamaların yarısının ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"En sevdiğim pembe elbisem. Göğüs dekolterimi ortaya çıkaran." Mütevazı olabilir ama nasıl kullanacağımı biliyorum. Ayrıca Nate piercinglerime kafayı takmış durumda ve onlarla oynama fırsatını asla kaçırmıyor. "Nerede olabileceğine dair bir fikrin var mı?"

"Oh! Evet." Benimle birlikte küçük gömme dolabın içine giriyor. Arkasını dönebilmesi için kapı aralığına doğru ilerliyorum çünkü dolap ancak beş-yedi yaşın altındaysanız ve kapı aralığı kadar geniş değilseniz gömme olarak nitelendirilebilir. "İşte burada." Sihirli bir şekilde ortaya çıkarıyor. "Dolabı yeniden düzenledim ve dün itibariyle teknik olarak sonbahar olduğu için bu elbiseleri arkaya, senin sonbahar kıyafetlerini de öne aldım. Sonbahardaki favorilerini henüz bilmiyorum ama öğrendiğimde onları ön tarafa alacağım, böylece kolayca bulabilirsin."

Bana gülümsüyor, gururlu bir şekilde ve organizasyon becerilerinin hayatımda yarattığı kargaşadan tamamen habersiz. Ama böyle gülümsediğinde çok yakışıklı oluyor. Ve sadece yardımcı olmaya çalışıyor.

"Elbiseme uygun ayakkabıları bulmama da yardım edebilir misin?" Elimden geldiğince tatlı bir şekilde soruyorum.

"Kesinlikle. Mevsimsel değişiklikler nedeniyle yazlık ayakkabılarınızı dolabın arkasına kaldırdım. Sandaletlerinizin hepsi burada, stillerine, topuk yüksekliklerine ve renklerine göre sıralanmış durumda. Geceleri hava serinlediği için kapalı burun tercih ediyorsanız ve ayak parmaklarınızın soğuk olmasını sevmediğinizi biliyorsam, sıcak pembe topuklu ayakkabılarınız burada." Yardımsever bir şekilde iki çifti de indiriyor.

Kirpiklerimi kırıştırıyorum. "Bana uygun sütyen ve külot takımımı bulmama da yardım eder misin?"

"Elbette." Dolaptan çıkarken bana yol gösteriyor, ayakkabı kutularını ve elbisemi dikkatlice yatağın üzerine koyduktan sonra şifonyerin yanına gidiyor.

Resmi olarak Nate'in kız arkadaşı olduğumdan beri gecelerini daha çok burada geçirmeye başladı, ki bunu çok seviyorum. Ancak bu, küçük dairemde onun takım elbiseleri ve kıyafet değişiklikleri gibi eşyalarına yer açmak anlamına geliyor. Şifonyerimdeki birkaç çekmeceyi boxer, çorap, tişört ve pijamalar için boşalttım. Nate, atıştırmalıklarına ve Star Wars cam eşya koleksiyonuna yer açmak için mutfak dolaplarını yeniden düzenlemeyi kendine görev edindi. C-3PO'nun favorisi olmasına şaşırمامalıyım.

Nate'i seviyorum. Onun büyük beynini, düşünceliliğini ve yatıya kaldığında ona sarılmayı seviyorum. En çok da onun güzel yüzüyle başlayan ve biten günleri seviyorum. Ancak, Nate'in olmayan yerde yer açma konusundaki olağanüstü yeteneğine rağmen, dairemin uzun vadede ikimiz için yeterince büyük olmayacağı üzücü bir şekilde ortaya çıktı.

Düğmeyi çekiştiriyor ve yepyeni bölmeler ortaya çıkıyor, böylece sahip olduğum her bir külot artık kendi küçük karesinde yaşıyor. "Tüm günlük sütyenlerin ve iç çamaşırların en üst çekmecedeyim." Onu kapatıyor ve bir sonrakini açıyor. "Pijamalarını ve uyku setlerini burada bulacaksın. İstersen bunları aşıya taşıyabilirim ama bunlar daha sık kullanılan eşyalar, bu yüzden en mantıklısının bu olduğunu düşündüm." Bir sonraki çekmeceye geçiyor. "Tüm spor kıyafetleriniz burada." En dibe inmek için çömeliyor. "Ve burası da özel iç çamaşırlarının olduğu yer." Uçuk pembe dantel ve saten takımımı çıkardı. "Aradığın bu muydu?"

"İşte bu."

Sütyen ve külotu bana uzatıyor.

Sabahlığımı çıkardım. Altım çıplaktı.

Burun delikleri alevlendi. Komodinin üzerindeki saate bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor. "Gitmeden önce seni boşaltabilir miyim?"

Orgazmın ikiye çıkmasına ve onun büyük, güzel aletine binmek için kucağına tırmanmama rağmen, yine de iki dakika k a l a restorana varmayı başarıyoruz.

Tristan ve Rix'le ifte randevu yeni bir favori Şey daha.

Oraya vardığımızda Rix zıplayıp bana sarılıyor, ben de onu sıkıyorum. Onların karşısındaki koltuklara yerleşiyoruz ve Nate kolunu sandalyemin arkasına uzatıyor, aynı anda Tristan da bunu Rix'e yapıyor. Birbirimizin aynası gibi, Rix ve ben adamlarımıza yaslanıyoruz, her ikimiz de gülümsüyoruz ve bu bağlantıyı kurduğumuz için mutluyuz.

"Sezonun resmi olarak başlamasına çok az kaldı," diye not ediyorum. "Ryker'ın öne çıkma zamanı geldiği için nasıl hissediyorsun?"

Roman Forrest-Hammer, eski adıyla Hammerstein, Terror'un uzun süredir kalecisi, geçen sezonun sonunda patenlerini astı ve yerine yedek kaleci Kellan Ryker geçiyor.

"İyi. Ryker kalede olacağı için heyecanlı. Yetenekli ve harika bir savunma hattımız var," diye yanıtlıyor Tristan.

"Terror'un Quinn Romero'yu takasla almasına çok sevindim. İyi bir hamleydi," diyor Rix.

"Katılıyorum." Tristan başını sallıyor. "Profesyonel kariyerindeki ilk yılı olduğunu biliyorum ama hâlâ tecrübeli bir oyuncu ve Hollis'in buz dışında olması hücum hattı için de iyi olacak."

"Roman ve Hollis'in Hokey Akademisi'nde birlikte koçluk yapmalarını çok seviyorum." Erkek takımı için oldukça iyi bir koçluk ikilisi olduklarını şimdiden kanıtladılar.

"Değil mi? Brody onlarla harika bir yaz geçirdi." Tristan gülümsüyor. "Gelecek sezonlarda Terror'a en iyi gelecek vaat eden oyuncularını kazandırmada etkili olacaklarına dair içimde bir his var."

Hepimizin telefonları yeni bir mesajla çaldığında masada toplu bir vızılıtlı oluyor. Ve sonra tekrar çalıyor. Ve tekrar.

"Belki Shilpa sonunda bebeği doğurmuştur!" Rix ve ben telefonlarımızı antalarımızdan çıkarmak için acele ediyoruz.

Grup sohbet mesajını açıyorum. "Bunun gerçekten olduğuna hâlâ inanamıyorum."

"Dred ve Connor hakkında mı?" Nate soruyor.

Rix ve ben, çocukların nişan davetiyesini görebilmeleri için telefonlarımızı havaya kaldırıyoruz. Geçen hafta Dred ve Connor nişanlandıklarını duyurdular. Birdenbire ortaya çıktı ve belli ki hiçbirimizin bilmediği şeyler var ama Dred onu desteklememizi istedi, biz de öyle yapıyoruz. Ya da en azından deniyoruz.

"Orada neler olduğunu hâlâ anlamış değilim," diye mırıldandı Tristan.

"Hiçbirimizin anladığını sanmıyorum," diye cevap veriyorum. "Belki de düğününüzde gizlice takıldılar ve bu da işleri yoluna soktu?" Hepimiz son derece başka şeylerle meşguldük.

"Yani... Sanırım bu mümkün," diye düşünüyor Rix.

Bu konuda sayısız varsayımsal konuşma yaptık. Hiçbiri akla yatkın görünmüyordu. "Flip bununla nasıl başa çıkıyor?"

Nate pembe bir bukleyi parmaklarıyla düzeltiyor. "Yani, belli ki bu konuda pek mutlu değil -özellikle de Dred bunu neden yaptığını ona söylemediği için- ama iyi bir arkadaş olmaya çalışıyor."

"Connor'ın düğününüzde perde arkasında yaptığı her şeyi Flip'in bilmesinin bir faydası olur mu sizce?" Yumuşakça soruyorum.

Tristan, "Connor kimsenin kendisinin doğrudan işin içinde olduğunu bilmesini istemediğini açıkça belirtti," diye yanıtıyor. "Ben de bunu onurlandırmak istiyorum çünkü bizi birden fazla kez kurtardı."

Dred ve Connor'ın durumunu yalnız bırakıyoruz ve Tristan, Nate'in en son prototipini test etmek için ne kadar heyecanlı olduğundan bahsediyor. Nate bunun o olabileceğini düşünüyor. En iyi arkadaşım ve erkek arkadaşımınla vakit geçirebilmek harika bir duygu.

Rix ve Tristan yemekten sonra Flip'i görmeye gidiyor, Nate ve ben de evime dönüyoruz.

Daireye girip kapıda ayakkabılarımızı çıkarırken Nate, "Bu sezon zor geçebilir," diyor.

"Olabilir." Kollarımı beline doladım. "Ama bize nasıl ihtiyaç duyarlarsa duysunlar hepimiz onları desteklemek için burada olacağız."

"Bu arkadaş grubuyla inanılmaz bir aileyi miras aldık, değil mi?" Nate beni tezgâhın üzerine kaldırıyor ve bacaklarımın arasına giriyor.

"Gerçekten öyle."

"Acaba düğün ne zaman olacak?" diye düşünüyor. "Bu iyi bir soru. Daha bir hafta oldu ve Nişan partisi çoktan başladı."

Elbisemin fermuarını indiriyor. "Acaba bir sonraki düğünde kimler birlikte olacak?"

"Şimdiden bazı fikirlerim var." Kollarımı ve bacaklarımı ona doluyorum. "Beni yatağa götür ve senin olayım."

"Dileğin benim için emirdir."

EPILOG

NATE

O *bir hafta sonra*

"Yakışıklı görünüyorsun." Essie avuçlarını göğsüme bastırıyor ve bana gülümsüyor. Uçuk pembe bir şal elbise ve sıcak pembe bir şal giymiş, gümüş bir çanta ve uyumlu ayakkabılar takmış. Uzun, siyah saçları sanatsal dalgalar halinde omuzlarından sarkıyor. Makyajı belli belirsiz ama koyu renk gözleri dikkat çekiyor ve dudakları her zamanki gibi parlak ve cezbedici.

"Çok güzelsin." Elini tutuyorum ve parmak eklemlerini öpüyorum.

"Bu bakış ne?"

"Ne bakışı?" Gülümsememi geri alıyorum.

"Dolambaçlı yüzünü takınıyorsun." Gözleri parlıyor. "Sanki söylemek için can attığın bir sırrın varmış gibi."

Eğilip dudaklarımı yanağında gezdiriyorum, ta ki kulağına ulaşana kadar. "Bu gece için sana özel bir şey aldım."

Essie ve Rix bu sabah saçlarını yaptırırken, ben de Dred ve Connor'ın nişan partisi için birkaç son dakika eşyası almak üzere dışarı çıktım. Essie'nin en sevdiği iç çamaşırını mağazasına ve kuyumcuya da uğradım.

Geçen hafta patenlerim kısa bir süre için üretime girdi ve Terör bunları antrenmanlarda kullanacak. Bu kadar kısa sürede bu noktaya gelmek oldukça gerçek dışı ve kesinlikle kutlanacak bir şey.

Essie kaşlarını çatıyor. "Ne tür özel bir şey?"

"Güzel, dantelli ve prenses işi," diye ima ediyorum.

"Aman Tanrım!" Alkışlıyor. "Geçen hafta sana resmini gönderdiğim uyku setini aldın mı bana?"

Essie'nin en sevdiği yeni eğlencelerden biri bana prenses esintili iç çamaşırlarının resimlerini göndermek ve ardından bunları giyerken canlandırabileceğimiz ayrıntılı sahneler göndermek. Essie ile seks her zaman bir maceradır ve bu fantezileri onunla oynamaktan çok mutluyum.

"Öğrenmek için eve dönene kadar beklemen gerekecek."

"Gitmeden önce biraz bakamaz mıyım?"

Telefonlarımız çalıyor.

"Rix ve Tristan bizi bekliyor." Essie'nin alt dudağı dışarı fırladı.

Onu emiyorum. "Merak etme, tatlım. Bu gece seni kaçırdığımda bunu telafi edeceğim."

İç çekiyor. "Peki. Sanırım bekleyebilirim." Çantasını aldı, ben de Dred ve Connor'ın hediyesini kolumun altına sıkıştırdım. Daireden çıktık ve lobiye indik.

Takım elbise ceketimin iç cebini gizlice yoklarken gülümsüyorum. Essie'nin nişan yüzüğü şu anda kalbime yaslanmış durumda. Henüz erken günlerdeyiz, ama o benim için o ve doğru zaman geldiğinde hazır olmak istiyorum. Bu da muhtemelen çok geç olmayacak.

Tüm arkadaşlarımız ya nişanlanıyor, ya düğün planlıyor ya da bebek sahibi oluyor. Ben bunların hepsini Essie ile istiyorum - kutlamalar, onunla birlikte koridorda yürümek, bir aile. Essie'nin en güzel yanı kalbi ve birlikte, ailelerimizin ve arkadaşlarımızın desteğiyle, sevgi dolu bir ömür geçireceğiz.

Flip'in apartmanında birlikte bir daire tutmayı düşünüyoruz, böylece birbirimize takılıp düşmeyeceğiz. İki yatak odalı, tüm kıyafetlerini sığdırabileceği bir gömme dolabı var. Ayrıca, ofise dönüştürebileceğimiz küçük bir yatak odası daha var.

Flip'le birlikte Rix'in cipinin arkasına doluşuyoruz, Flip toparlanmış görünüyor ama pek de hevesli değil. "Hadi şu işi bitirelim," diye homurdanıyor.

"Hediyen nerede?" Rix sorar.

Adam göğüs cebini yoklar. "Burada."

Rix gözlerini ona dikti. "Nedir o?"

"Mükemmel bir boşanma avukatı için hediye çeki." Tristan kaşlarını çatar. "Lütfen bana ciddi olmadığını söyle."

"Evlilik sözleşmelerinin etrafından dolaşma konusunda uzman." Flip son derece ciddi görünüyor.

Rix ona bir bakış fırlatır. "Hıyarlık etme!"

"Şaka yapıyorum. Çoğunlukla." Flip gözlerini devirir. "Onlara Niagara'da bir şarap imalathanesinde bir gecelik konaklama ayarladım. Dred oraya kafayı takmış durumda ve kütüphanesi olan bir sütleri var."

"Oh." Rix'in kaşları kalktı. "Çok nazıksın."

"Grace'den hoşlanmıyor olabilirim, en iyi arkadaşlarımdan biriyle nişanlı olmasından da hoşlanmıyor olabilirim ama Dred'i önemsiyorum ve onun mutlu olmasını istiyorum. Eğer bu pislik onu mutlu edecekse, onu destekleyeceğim."

"Günün geri kalanında ondan sik torbası olarak bahsetmekten kaçınabilir misin?" Essie sorar.

"Sanırım. Evet."

"Ailesinin evini göreceğim için biraz heyecanlıyım," diyor Rix.

Toronto'nun en varlıklı semtlerinden birinde bir evleri var. Görünüşe göre, birkaç eyalette evleri ve Bala'da bir yazlık evleri de var. Connor'ın çok zengin bir aileden geldiği bir sır değil. Ailesinin en büyük hayranı olmadığı ve büyükannesi dışında ailesinin de onun en büyük hayranı olmadığı da bir sır değil.

Essie, "Ailesiyle tanışmak beni büyüledi," diyor. "Adam eski bir aileden geliyor ama her tarafı dövmelerle kaplı ve profesyonel hokey oynuyor. Tam bir çelişki."

"Umarım Dred'i sikip atmaz," diye mırıldanıyor Flip.

Essie ve ben bu konuda epey beyin fırtınası yaptık. Connor'ın o kadar da kötü biri olmadığını biliyoruz ama

Flip onun bu yönünü görmedi. Tristan'ın düğününde beni ve kardeşlerimi kabus gibi bir durumdan nasıl kurtardığını düşünürsek, onun sırlarını dökecek değilim.

Eve Tristan ve Flip'in bazı takım arkadaşlarıyla aynı anda varıyoruz. Lavender ve Kodiak New York'tan buraya gelmek için uçmuşlar ve Terror'a yeni katılan ve uzun zamandır aile dostları olan Quinn Romero da onlarla birlikte.

Essie'nin kız kardeşi Cammie ve erkek arkadaşı Chase'in yanı sıra en iyi arkadaşları Fee ve Tally de bize yaklaşıyor. Tally koşarak gelip Rix'e doğru ilerlemeden önce ona hızlıca sarılınca Flip bir an duraksıyor. Uzun, sarı saçları yanlardan tutturulmuş ve sağ kulağındaki bir merdiven halkasını ortaya çıkarıyor. Elbisesi koyu mavidir ve dansçı bacaklarını ortaya çıkaran bir yırtmacı vardır. Kızlar bir çember oluşturuyor ve birbirlerinin elbiselerini ne kadar sevdikleri hakkında yorum yapıyorlar.

Flip ensesini ovuşturur. "Eminim Tally'nin bu elbiseyi seçmesine kız kardeşim yardım etmiştir."

"Eğer fark edilmek istiyorsa, işe yarıyor," diye mırıldanıyorum.

"Bu da ne demek şimdi?"

Omzunu okşadım. "Eninde sonunda anlayacaksın."

Dallas aramıza giriyor. "Bu cehennem gibi bir nişan partisi olacak."

Takım elbisesine bakarken gülüyorum. Her zamanki gibi ekose giymiş ama kravatında seksi bir şeftali deseni var. "Şıklığın içine kıcını da koymuşsun, Bright."

"Biliyorum." Göz kırptıyor. "Hadi yapalım şunu."

Devasa, geniş, modern malikâneye giden dolambaçlı yolda yürürken Essie kolunu benimkinin içinden geçiriyor. Fuayeye girdiğimizde bizi bir uşak karşılıyor ve hemen şampanya kadehleri uzatılıyor.

Her şey beyaz, beyaz üzerine, beyaz üzerine.

"Burası bir kar sarayı gibi." Essie sesini fısıltıya düşürüyor. "Acaba balo salonları var mı?"

"Eminim vardır." Bu kadar büyük bir evde olması mantıklı görünüyor. Rix ve kızlar Essie'yi kendilerine katılması için çağırırlar. Şimdi yanlarında çok gergin görünen bir Dred var. "Seni sonra bulurum." Essie beni yanağımdan öpüyor ve uçup gidiyor.

Kardeşim Connor'a merhaba demem ve büyükannesiyle tanışmam için beni çağırdı. Deniz mavisi bir takım elbise giymiş, sanki nişan partisine ev sahipliği yapmıyor da takımını temsil ediyor. Büyükannesi de ona uygun deniz mavisi pullu bir elbise giymiş ve eski paranın resmi gibi görünüyor.

Tristan'a gülümsüyor. "Sen torunumun takım arkadaşı olmalısın."

Tristan onun minik elini tutuyor. "Öyleyim. Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Nişan için heyecanlı olmalısın."

"Daha fazla heyecanlanamazdım. Dred bir kırbaç kadar akıllı. Torunumun onu hizada tutacak onun gibi birine ihtiyacı var."

Connor alaycı bir gülümsemeyle, "Tam bir çöpçatansın Meems," diyor.

"Çöpçatan mı?" Tristan soruyor.

"Connor sana hikâyeyi anlatmadı mı?" Gözlerini *kırpıştırıyor*. "Her hafta halk kütüphanesine gidip iki yeni kitap alıyorum ve Dred her zaman onları seçmeme yardım ediyor. Ama bir süre önce kendimi iyi hissetmiyordum ve kütüphaneye gidemedim, bu yüzden Connor'ı gönderdim."

Connor elini cebine soktu. "Mildred'le pek çok kez karşılaşmıştım Meems. İkimiz de Callie'nin hokey maçlarına gideriz."

"Bu doğru olabilir ama *benim gördüğüm* seni görmesini sağlayan şey kütüphaneye yaptığı o gezi oldu." Onun yanağını okşuyor ve sonra bize gülümsüyor. "Burada olduğunuz için teşekkür ederim. Connor'ın bunu takdir ettiğini biliyorum." Kolunu Connor'a doluyor ve Connor eğilerek ona kulağını veriyor.

"Partinin tadını çıkarın," diyor bize. "Geldiğiniz için teşekkürler." Göz kırpıyor ve onu uzaklaştırıyor.

Ben kardeşime bakıyorum. "Bu ilginçti."

"Evet, öyleydi."

Partiden bir saat sonra Essie yanıma sokuldu. "Benimle gel."

"Her şey yolunda mı?"

"Her şey harika. Sadece bir dakikalığına sana ihtiyacım var."

Beni odadan çıkarıp koridorda ilerletiyor, süslü bir şekilde oyulmuş çift kapıya doğru ilerlemeden önce omzunun üzerinden bakıyor. "Şuna bir bak."

"Vay canına." Göz alıcı bir balo salonundayız ama tek görebildiğim yüzündeki şaşkınlık. "Burada dans ettiğinizi hayal edin."

"Hayal etmemize gerek yok; bunu hemen şimdi yapabiliriz." Telefonumu çıkarıp en sevdiğimiz şarkıyı açıyorum ve elimi ona uzatıyorum.

Gülümsemesi genişliyor ve parmaklarını benimkilere geçirerek onu kendime çekmeme izin veriyor. Odanın içinde dolaşıyoruz, birbirimizin ve müziğin içinde kayboluyoruz. Birlikte geçireceğimiz hayatın her gün biraz daha geliştiğini görebiliyorum. Ve burada, peri masallarından ve romantizmden bahseden bu odada, onu bir gelinlik giymiş olarak hayal edebiliyorum - beyaz değil, ama en soluk allık pembesi, saten ve dantel, siyah saçları başının üstünde kıvrılmış, bana tam olarak şu an olduğu gibi gülümsüyor. Ve ben o geleceği istiyorum, olasılıklarla dolu bir geleceği ve tüm korkularımı silip yerine umudu koyan bir aşkı.

Yanağını okşuyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. "Işığını benimle paylaştığın için teşekkür ederim."

Elini yanağıma bastırıyor, gülümsemesi güneş ışığı gibi yumuşak ve sıcak. "Kalbini bana emanet ettiğin için teşekkür ederim. Onu her zaman güvende tutacağıma söz veriyorum."

Bir gün, çok da uzak olmayan bir gelecekte, ona karım olmasını teklif edeceğim ve kendi sonsuzluğumuza başlayabileceğiz.

**Daha fazla Nate ve Essie ister
misiniz?**

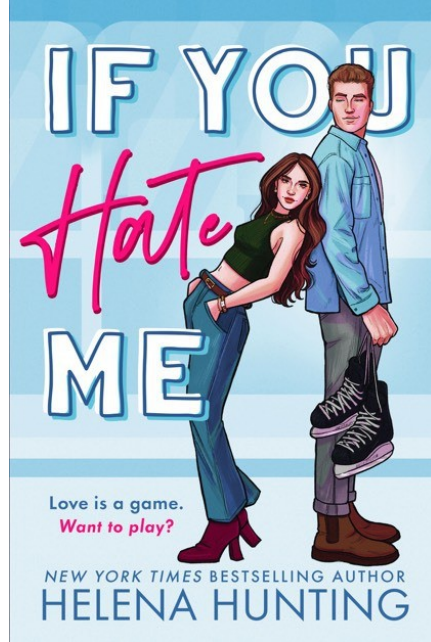
Özel bir bonus sahneye anında erişim için haber bültenime
abone olun:

<https://helenahunting.com/i-could-be-yours-bonus-scene/>

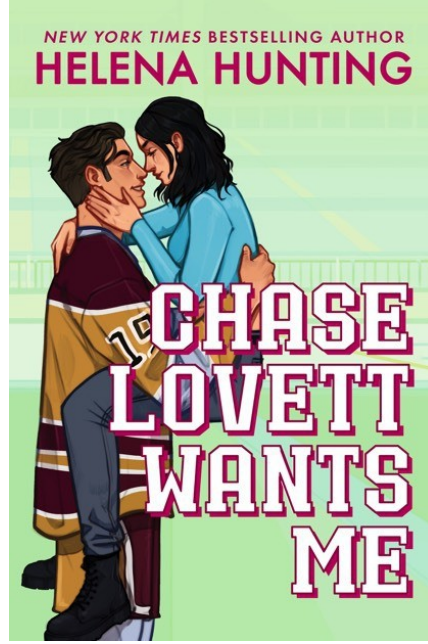
SIRADA NE VAR?

Daha Fazla Hokey Romantizmine mi İhtiyacınız Var? Sizi teminat altına aldım!

Rix ve Tristan'ın bağımsız aşktan nefrete, kardeşin en iyi arkadaşı hokey romantizmini [Benden Nefret Ediyorsan](#)'da okuyun:

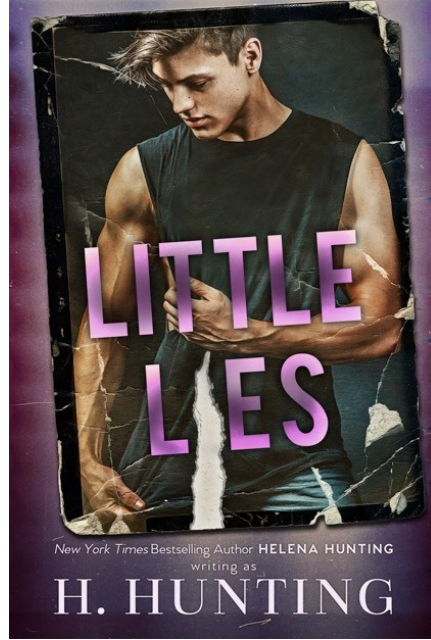
Tilton Üniversitesi Serisine başlayın ve Essie'nin küçük kız kardeşi Cammie'nin hikayesini [Chase Lovett Beni İstiyor](#)'da okuyun, kazara oda arkadaşları, zıt kutuplar üniversite hokey romantizmini çekiyor:

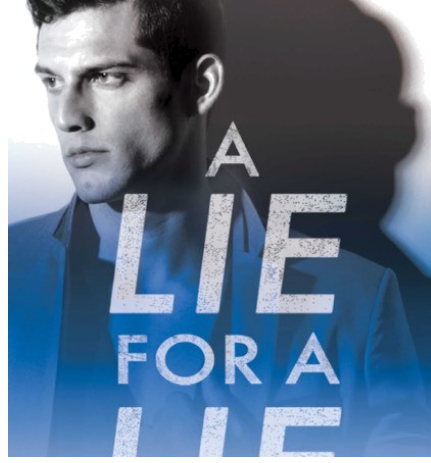
Pucked serisine bu bağımsız takım arkadaşlarının kız kardeşi ile başlayın, [PUCKED](#)'da zıt kutuplar hokey romantizmini çekiyor:

Düşmanların aşık olmasını ve zorunlu yakınlığı mı seviyorsunuz? LITTLE LIES ile Lavender ve Kodiak'ın kardeşinin en iyi arkadaşı hokey romantizmini okuyun:

Başlangıç ve Tümü Seri, a bağımsız gizli
bebek YALAN İÇİN YALAN ile hokey romantizmi:

NEW YORK TU US BESTS ELLİ VG YAZAR
HELENA HUNTING

YAZAR HELENA HUNTING HAKKINDA

NYT ve USA Today çoksatan yazarı Helena Hunting, muhteşem ailesi ve uyumak için en iyi yerin klavyesi olduğunu düşünen sevimli kedisiyle Toronto'nun eteklerinde yaşıyor. Helena, duygusal çağdaş romantizmden ağlayana kadar güleceğiniz romantik komedilere kadar her şeyi yazıyor. Eğer göz yaşartıcı bir şeyler arıyorsanız, onun öfkeli tarafını H. Hunting'in altında bulabilirsiniz.

HELENA İLE BAĞLANTI KURUN

[Amazon](#)
[Web Sitesi](#)
[Facebook](#)
[Instagram](#)
[Helena ile İletişimde Kalın](#)
[Helena'nın Facebook Okuyucu Grubuna Katılın](#)

HELENA HUNTING YAZARA AIT DIĞER KİTAPLAR

TORONTO TERÖR SERİSİ

[Eğer Benden](#)

[Nefret](#)

[Ediyorsan Varsa](#)

[Eğer Eğer Eğer](#)

[Beni](#)

[Seviyorsan Beni](#)

[İstiyorsan Bana](#)

[İhtiyacın](#)

[Eğer Bana Sahip Çıkarsan \(2025](#)

[Sonbaharında\) Senin Olabilirim](#)

TILTON ÜNİVERSİTE SERİSİ

[Chase Lovett Beni İstiyor](#)

PUCKED SERİSİ

[Pucked \(Pucked #1\)](#)

[Pucked Up \(Pucked #2Pucked](#)

[Pucked \) Love \(#7Pucked Over](#)

[\(#3\) Forever \(#4Pucked \)](#)

[Pucked \(Pucked \) Pucked Of f](#)

[\(Pucked #6\) Pucked \)Under](#)

[#5Pucked](#)

[AREA 51: Silinmiş Sahneler ve Dış Çekimler](#)

[Mürekkepli](#)

[AlınDiskleri ve](#)

[Cezaları Başladığı](#)

[Yerden](#)

TÜMÜ SERİLERDE

Yalan için Yalan

Bir iyiliğe Bir iyilik

Karşılık Sırra Sır Bir

Karşılık Bir Bir

Öpücüğe Karşılık Bir

Öpücük

YALANLAR, KALPLER VE GERÇEKLER SERİSİ

Küçük Yalanlar

Acı Tatlı Kalp Paramparça

Gerçekler

SHACKING UP SERİSİ

Shacking Up Getting

Down (Novella)

İlişki Kurmak

Makyaj Yapmanı Çok

Seviyorum

Dikkatli Kullanın

SPARK KARDEŞLER SERİSİ

Kıvılcımlar

Uçuştığında

Yıldızlı Gözlü Aşk

Bir Dilek Tut

LAKESIDE SERİSİ

KomşudaGölde Aşk

Aşk

KIRPILMIŞ KANATLAR SERİSİ

[Cupcakes and Ink](#)

[Kırpılmış Kanatlar](#)

[Çatlaklar Arasında](#)

[Mürekkepli Zırh](#)

[Zırhtaki Çatlaklar](#)

[Mürekkepteki Kırıklar](#)

BAĞIMSIZ ROMANLAR

[Kütüphaneci Prensibi Sonsuza](#)

[Dek Felaket](#)

[Sen Hayalet Olmadan Önce](#) (Debra Anastasia
ile)

FOREVER ROMANCE STANDALONES

[İyi Şans Tılsımı Sevimli ile](#)

[Tanışın](#)

[Kekimi Öp](#)

[Bir Aşk Felaketi](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

